உ

கணபதி துணை.

கொங்குவேளிர் இயற்றிய

பெருங்கதையின்

இரண்டாம் பகுதியாகிய

இலாவாண காண்டம்.

இது

மகாமகோபாத்தியாய தாக்ஷிணாத்யகலாநிதி

டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையரால்,

குறிப்புரை முதலியவற்றோடு

சென்னை :

கேசரி அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப் பெற்றது.

பவ௵ மாசிமீ

Copyright Registered] 1935 [விலை ரூபா 1—8—0

இப் புத்தகத்தில் அடங்கியவை

		பக்கம்.
1.	முகவுரை	v
2.	உதயணன் சரித்திரச் சுருக்கம்	1—34
3.	இலாவாண காண்டம்-மூலமும் குறிப்புரையும்	க—கஅ0
க.	நகர் கண்டது	க
உ.	கடிக்கம்பலை	ரு
ந.	கட்டிலேற்றியது	கஎ
ச.	ஆறுந்திங்கள் உடன்மயிர் களைந்தது	உகூ
ரு.	மண்ணுநீராட்டியது	நகூ
கூ.	தெய்வச் சிறப்பு	சரு
எ.	நகர் வலங்கொண்டது	ருந
அ.	யூகி போதரவு	கூக
கூ.	யூகி சாக்காடு	எஉ
க0.	யூகிக்கு விலாவித்தது	அஎ
கக.	அவலந்தீர்ந்தது	கூஎ
கஉ.	மாசன மகிழ்ந்தது	க0கூ
கந.	குறிக்கோட்கேட்டது	ககஅ
கச.	உண்டாட்டு	கஉந
கரு.	விரிசிகை மாலைசூட்டு	கஉஅ
ககூ.	ஊடலுணர்த்தியது	கநஎ
கஎ.	தேவியைப் பிரித்தது	கசரு
கஅ.	கோயில் வேவு	கருகூ
ககூ.	தேவிக்கு விலாவித்தது	ககூஉ
உ0.	சண்பையுள் ஒடுங்கியது	கஎந
4.	அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி	கஅக—உஉச

முகவுரை.

பெருங்கதை யென்பது கவிஞர் பெருமானாகிய கொங்கு வேளிரென்பவரால் இயற்றப்பெற்ற ஒரு தொடர்நிலைச் செய்யுள்; சொற்சுவை பொருட்சுவைகளிற் சிறந்தது; தெள்ளிய இனிய நன்னடை வாய்ந்தது; குருகுலத்திற் பிறந்தவனும் கௌசாம்பி நகரத்தரசனுமான சதானிகனுடைய புதல்வனான உதயணனது சரித்திரத்தை விரித்துக் கூறுவது. குணாட்டியரென்பவராற் பைசாச பாஷையில் இயற்றப்பட்டதும் உதயணனுடைய புதல்வனும் வித்தியாதர அரசனுமாகிய நரவாணதத்தனுடைய சரித்திரமாகவுள்ளதும் வேறு கதைகள் இடையிடையே விரவப் பெற்றதுமான 'பிருகத் கதா' என்னும் நூலை ஆதாரமாகக் கொண்டு அதிலுள்ள வேறுகதைகளையெல்லாம் நீக்கி உதயணனுடைய சரித்திரத்தையே முதன்மையாகக்கொண்டு இயற்றப்பட்டதும் சைன சமயக் கோட்பாட்டையுடையதுமான ஒரு வடநூலே இதற்கு முதனூலென்று தெரியவருதலின், பெருங்கதை யென்பது இந்நூலுக்கு முதனூலால் வந்த பெயராகும்; மாக்கதை யென்பதும் அதுவே; இப்பெயர் ஆக்கியோர்பெயருடன் சார்ந்து கொங்குவேண்மாக்கதை யெனவும், அடைமொழியின்றிக் கதை யெனவும், கதாநாயகன் பெயருடன் சார்ந்து உதயணன் கதை யெனவும் பழைய உரைகளில் வழங்கும். பேராசிரியர், நச்சினார்க்கினியர், அடியார்க்கு நல்லார், மயிலைநாதர், நேமிநாதவுரையாசிரியர், யாப்பருங்கல விருத்தி உரையாசிரியர், வீரசோழிய உரையாசிரியர், தக்கயாகப்பரணி உரையாசிரியர், இலக்கண விளக்க உரையாசிரியர் முதலியோர்களுடைய உரைகளில் இந்நூல் எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது.

இதன்பாலுள்ள பாக்கள் யாவும் நிலைமண்டில ஆசிரியப்பாக்களே. அவை, னகரவொற்றை இறுதியாகப் பெற்றுச் சொற்றொடராகவும் பொருட்டொடராகவும் அமைந்திருத்தலின் இந்நூல் தொடர்நிலைச் செய்யுளின் இலக்கணமாகிய அம்மைமுதலிய எட்டுவனப்பினுள் இயைபு என்பதன்பாற்படும். இது, தமிழில் முதனூலாகக்

கருதப்படினும் வடநூன் மொழிபெயர்ப்பாகத் தெரியவருதலின் வழி நூலின் பாற்பட்டு, அதன்வகையுள் மொழிபெயர்த்து அதர்ப்பட யாத்ததாகக் கருதப்படுகிறது.

இதிலுள்ள பேருறுப்புக்கள் உஞ்சைக் காண்டம், இலாவாண காண்டம், மகத காண்டம், வத்தவகாண்டம், நரவாணகாண்டம், துறவுக் காண்டம் என்னும் ஆறு. இலாவாண காண்டத்தின் சிற்றுறுப்புக்களாகிய காதைகள் 20.

பெருங்கதை முழுப்புத்தகத்தின் இரண்டாம் பதிப்பு இப்போது அச்சில் இருப்பதாலும் சென்னைச் சருவகலாசாலையாரால் நடத்தப்பெறும் தமிழ் வித்துவான் பரீட்சைக்கு இலாவாணகாண்டம் பாடமாக வைக்கப்பட்டிருப்பதாலும் மாணாக்கர்களுக்குப் பயன்படும் பொருட்டு இக்காண்டம் மட்டும் இப்பொழுது தனியே வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.

இதன்கண் உதயணன் சரித்திரச் சுருக்கமும் அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதியும் சேர்க்கப்பெற்றுள்ளன. சரித்திரச் சுருக்கத்தில் இலாவாண காண்ட வரலாறுமட்டும் சற்றுவிரிவாகவும் ஏனையவை கதைத்தொடர்பு அறிந்துகொள்ளுமளவில் சுருக்கமாகவும் எழுதப்பட்டுள்ளன.

பெருங்கதையைப்பற்றிய பிற செய்திகளை முழுப்புத்தகத்திற் காணலாம்.

'தியாகராஜ விலாஸம்'
திருவேட்டீசுவரன் பேட்டை
1—3—35

இங்ஙனம்,
வே. சாமிநாதையர்.

உ

உதயணன் சரித்திரச் சுருக்கம்

முதலாவது

உஞ்சைக்காண்டம்.

வத்தவ நாட்டிலுள்ள கௌசாம்பி நகரத்தில் குருகுலத்திற் பிறந்த சதாநிகனென்னும் அரசன் சேதிநாட்டிலுள்ள வைசாலி நகரத்தரசனும் ஏயர்குலத்தவனுமாகிய சேடகனென்பவனுடைய புதல்வி மிருகாபதி என்பவளை மணஞ்செய்து இல்லறத்தை இனிது நடத்தி அரசாட்சி செய்துவந்தான். அக்காலத்தில் மிருகாபதி கருவுற்றாள். கருவுற்ற பத்தாந் திங்களில் நிலாமுற்றத்தில் சிவந்த ஆடையைப் போர்த்துக்கொண்டு அவள் துயிலுகையில் சிம்புட் பறவை யொன்று தசைத்தொகுதியென்று நினைத்து மஞ்சத்தோடு அவளை எடுத்துச்சென்று விபுலகிரியின் பக்கத்தே உண்ண எண்ணி வைத்தது. அப்பொழுது மிருகாபதி விழித்துக்கொள்ளவே பிராண வதம் பண்ணாத பறவையாதலின் அது பறந்துபோய்விட்டது. பின்பு சூரியோதய காலத்தில் எல்லாக் கோள்களும் நல்ல நிலையில் அமைந்திருப்ப மிருகாபதிக்கு ஒரு குமாரன் பிறந்தான். அங்கே தவம் செய்துகொண்டிருந்த மிருகாபதியின் தந்தையின் பாதுகாப்பில் தாயும் மகனும் இருந்துவந்தனர்.

உதயகாலத்திற் பிறந்தவனாதலின் அப்புதல்வன் உதயணன் என்னும் பெயர் வைக்கப்பெற்றான். அவன் தன் தாயைப் பெற்ற தந்தையின் அருளால் வளர்ந்து பிரமசுந்தரரென்னும் முனிவருடைய குமாரனாகிய யூகியென்பவனோடு பலகலைகளை அம்முனிவர்பாற் கற்றுத் தேர்ந்தான்; அவர்பாற் பெற்ற கோஷவதி என்னும் யாழை வாசிப்பதில் வல்லவனானான். ஒருநாள் அவனுடைய யாழிசைக்கு வசமுற்ற ஒரு தெய்வயானை, "யான் உண்ணுமுன் நீ உண்பாயாயின் உன்னை நீங்குவேன்" என்று சொல்ல அவன் உடன் பட்டு அதன் அன்பைப் பெற்றான்.

பின்பு அங்கேவந்த உதயணனுடைய மாமனாகிய விக்கிரனென்பவன் அவனைத் தன் மருகனென்றறிந்து தன் நாட்டிற்கு அழைத்துச்

சென்று தன் அரசுரிமையை ஈந்தான். அப்பால் சதானிகன் தன் குமாரனை அறிந்து தன் அரசுரிமையையும் வழங்கினான். அவ்விரண்டு நாட்டையும் உதயணனே அரசாட்சி புரிந்துவந்தான்.

ஒருநாள் உதயணன், மறந்து முன் உண்டமையால் அவன்பால் இருந்த தெய்வயானை அவனைப் பிரிந்து நீங்கியது. அதனால் வருத்தமுற்ற அவன் அதனைத் தேடிக்கொண்டு யாழுங்கையுமாகக் காட்டில் தனியே திரிந்தனன்; அக்காலத்தில் திறை கொடுக்கவில்லையென்ற கோபத்தால் உச்சயினி நகரத்துள்ள மகா சக்கரவர்த்தியாகிய பிரச்சோதனனென்பவன் உதயணனை அகப்படுத்தும் பொருட்டு உயிருள்ள யானையைப்போலவே தோற்றும் ஓர் எந்திர யானையைச் செய்வித்து அதற்குட் பல வீரர்களை மறைந்திருக்கச்செய்து சாலங்காயனென்னும் மந்திரியின் தலைமையில் அவ்யானையை விடுத்தான். உதயணன் அதனைக்கண்டு தன் தெய்வயானையென்று நினைந்து தனியே அதனருகிற்சென்று யாழ் வாசித்தான். அப்பொழுது அதன் உள்ளிருந்த வீரர்கள் வெளியேவந்து உதயணனைச் சூழ்ந்துகொண்டனர். அவர்களோடு அவன் போர்செய்து, பின் சாலங்காயனாற் பிடியுண்டு சென்று உச்சயினி நகரத்திற் சிறைவைக்கப்பட்டான்.

அச்செய்தியைக் கேட்ட உதயணனுடைய முதன் மந்திரியாகிய யூகி, "என் தலைவனை வஞ்ச யானையைக் காட்டிப் பிடிப்பித்த பகைவன் மகளை அவனறியாமற் பிடித்துவரச் செய்வேன்" என்று சபதங் கூறித் தான் இறந்து போய்விட்டதாக ஒரு பொய்யுரையை எங்கும் பரவச்செய்து பலவீரர்களுடன் வேற்று வடிவங்கொண்டு உச்சயினிக்குப்போய் மறைந்து அங்கே நிகழ்வனவற்றை அப்பொழுதப்பொழுது அறிந்துகொண்டிருந்தான். பிறகு சக்கரவர்த்தியின் பட்டத்து யானையாகிய நளகிரியை மதவெறிகொண்டு புறப்பட்டு உச்சயினி நகரத்தை அழிக்கும்படி செய்தான். அவ் யானையின் செயலை யறிந்து மனங்கலங்கிய பிரச்சோதனன் அதனை அடக்கும் வழிகளை ஆராய்ந்தான். உதயணனே தன் யாழிசையால் அதனை வசப்படுத்தும் வன்மை யுடையவனெனச் சாலங்காயனால் தெளிந்து பிரச்சோதனன் அவனைச் சிறையினின்றும் விடுவித்துத் தன் கருத்தைத் தெரிவித்தான்.

உதயணன் தன் யாழிசையால் நளகிரியை யடக்கி அதன்மேல் ஊர்ந்து சென்று பிரச்சோதனன்முன் நின்றான். நகரமாந்தர் யாவ

ரும் உதயணனைப் புகழ்ந்து பாராட்டினர். பிரச்சோதனன் உதயணனுக்கு முகமன் கூறினான். அக்காலத்தில் பிரச்சோதனனுடைய குமாரியாகிய வாசவதத்தை யென்பவள், 'இத்தகைய மகாவீரனைப் பார்க்கவேண்டும்' என்ற எண்ணத்துடன் மேல் மாடத்தில் நின்று உதயணனை நோக்கினாள். அவனும் அவளை நோக்கினான். ஊழின் வசத்தால் இருவரும் ஒருவரை யொருவர் விரும்பிக் காதல் பூண்டனர்.

பின்பு அரசனுடைய வேண்டுகோளின்படி உதயணன் அவனுடைய புதல்வர்களுக்கு வில்வித்தை முதலியவற்றையும் புதல்வி வாசவதத்தைக்கு யாழ்வித்தையையும் கற்பித்து அவனால் நன்கு மதிக்கப்பெற்றான். பிரச்சோதனன் உதயணனைத் தக்க படைவலியுடன் கௌசாம்பி நகரத்துக்கு அனுப்ப எண்ணியிருந்தான்.

இடையே உச்சயினியில் நடந்த நீர் விழாவில் வயந்தகனென்னும் தோழனால் யூகியின் கருத்தையறிந்த உதயணன் வாசவதத்தையை அவள் தோழி காஞ்சனமாலை யென்பவளுடன் பத்திராபதி யென்னும் பெண்யானையின்மேல் ஏற்றிக்கொண்டு பிரச்சோதனனுடைய நாட்டைக் கடந்து சென்றான். வழியிற் பாலை நிலத்தில் உள்ள வேட்டுவர்களாற் சூழப்பெற்று, தன்சேனையுடன் அங்கேவந்த இடபகனென்னுந் தோழனால் ஆதரிக்கப்பெற்றுத் தனது பெரிய நகர்களுள் ஒன்றாகிய சயந்தியென்னும் நகரத்தை அடைந்தான்.

இரண்டாவது

இலாவாணகாண்டம்.

உதயணன் வாசவதத்தையுடன் வருதலைக்கேட்ட சயந்தி நகரத்தார் மிகுந்த மகிழ்ச்சியடைந்தனர்; வீதிகள்தோறும் நடைக்காவணமிட்டுக் கீழே பூக்களைப் பரப்பிப் பழுக்குலைக்கமுகு, குலைவாழை, கரும்பு முதலியவற்றை இரண்டுபக்கங்களிலும் முறையேகட்டி முத்தமாலைகளையும் பவழமாலைகளையும் அங்கங்கே நாற்றி வாயில்தோறும் தோரண கம்பங்களை நாட்டிப் பெருங்கொடிகளையும் சிறுகொடிகளையும் கட்டிப் பின்னும் பலவகையான அலங்காரங்களையும் செய்தனர்; செய்து, வெந்துய [1] ரருவினை வீட்டிய [2] அண்ணலை இந்திரவுலக

1 அருவினை - காதிகர்மம். 2 அண்ணல் - அருகன்.

மெதிர்கொண்டாற்போல, அவர்கள் உதயணனை எதிர்கொண்டார்கள். முரசங்கள் முழங்கின; பலவகையான வாத்தியங்கள் ஒலித்தன. மகளிரும் மைந்தரும் வாயில்களில் வந்துநின்று அவனையும் வாசவதத்தையையுங் கண்டு கண்குளிர்ந்து மனங்களித்து, "எங்களுடைய துன்பமாகிய இருளைப் போக்குதற்குச் சூரியன்போலவே தோன்றிய பொங்குமலர்த் தாரோய்! புகுக!" என்போரும், "தெய்வயானையைப் பெறவேண்டிச் சேனையின்றித் தனியே போய்ப் பகைவனாற் பற்றப்பட்டு உச்சயினிசென்று வென்று அப்பகைவனுடைய செல்வப் புதல்வியைக் கைப்பற்றி அழைத்துக்கொண்டு வந்த ஆண்சிங்கமே! வருக!" என்போரும், "நீ இல்லாத சமயம்பார்த்துக் கௌசாம்பி நகரத்தைக் கைப்பற்றிய ஆருணியரசனைவென்று புதல்வர்களாகிய எங்களைப் பாதுகாத்துச் செங்கோல் செலுத்திக்கொண்டு நெடுங்காலம் வாழ்வாயாக!" என்போரும், "திருமால்மார்பைச்சார்ந்து இன்புற்றிருக்குந் திருமகளைப்போல எங்கள் அரசனைச் சார்ந்து இன்புறுதற்கு முற்பிறப்பில் தவஞ்செய்த புண்ணியப் பாவையே! எங்களைப் பாதுகாத்தருள்வாயாக!" என்போரும், "செந்தாமரைக் கண்ணனாகிய நம்மரசனுடன் பிரச்சோதன சக்கரவர்த்தியின் அருமைப் புதல்வியாகிய வாசவதத்தை மகிழ்ந்து வருதலைக் கண்டோம்; யாமே மிக்க புண்ணியமுடையோம்; இப்பிறப்பில் இனி யாம் அடையவேண்டிய பயன் யாதுளது?" என்போரும், "பிரச்சோதனனுடைய பெண்கள் பலருள் வாசவதத்தையென்பவள் பேரழகினளென்றும் காணுதற்கரியளென்றும் சொல்லக் கேட்டதுண்டு; கண்டதில்லை; அந்தக் கட்டழகியை நாம் எளிதிற்கண்டு கண்கள்பெற்ற பயனையடையும்படி அழைத்துவந்து நமக்குக் காட்டிய மன்னர்மன்னன் மன்னுக!" என்போரும், "பிரச்சோதனன் காட்டில் மாயயானையைக் காட்டி வஞ்சித்து நம்பெருமானைப் பிடிப்பித்துத் தன்நகர்க்கு வருவித்துச் சிறைப்படுத்திய செய்தியைக்கேட்டுத் தான் இறந்துவிட்டதாக யாவரையும் நினைக்கச் செய்துவிட்டு மாறுவேடம்பூண்டு உச்சயினியிற்புகுந்து செய்தற்கரியவற்றைச் செய்து தன் தலைவனைச் சிறைமீட்டுப் பகைமன்னனுடைய நங்கையைக் கைக்கொண்டு செல்கவென்று சொல்லிப் போய்வருகவென்று அனுப்பிய பேராற்றலையுடைய யூகி இவ்வுலகில் நீடூழி வாழ்வானாக!" என்போரும், "நம்மரசனுக்குவந்த பெருந்துன்பம் முடிவில் வாசவதத்தையை அவன் அடையும்படி செய்ததன்றி நம்முடைய துன்பத்

தையுந் தீர்த்துவிட்டது ; ஆதலால் இது மிகவும் வியப்பைத் தருகின்றது" என்று அவனது புண்ணியத்தைப் புகழ்வோரும், "யாழில் மிக்க தேர்ச்சியுற்றுத் தருக்கி இணையற்று விளங்கும் உதயணனுக்கு வாசவதத்தையை மணஞ்செய்து கொடுக்க எண்ணிய பிரச்சோதனன், 'நம் மகளை மணஞ்செய்து கொள்ளும்படி இரப்போமாயின் அவன் செய்துகொள்ளமாட்டான் ; இவளை அவன்பால் அனுப்பி அவனுக்கு மணஞ்செய்விப்போமாயின், குலத்திற் சிறியவனென்று நம்மை உலகம் இகழும்' என்று நாணி யானைமாயத்தால் நஞ் சேனைக்கிழவனைப் பிடிப்பித்துச் சிறைப்படுத்தி வாசவதத்தைக்கு யாழ் கற்பிக்கும் வண்ணஞ்செய்து அவளுடைய அழகில் ஈடுபடும்படி பண்ணி அவனுடன் அவளை அனுப்பினன் ; மகளிரைக் கொடுப்போருடைய குறிப்பு இதுவாகும்" என்போரும், தத்தமக்குத் தோற்றியவாறே இன்னும் இவைபோன்ற பலவற்றைச் சொல்லுபவர்களுமாய் அங்கங்கே நிற்க, உதயணன் அமராபதியிற்புகும் இந்திரன் போலவே சயந்திநகரத்திற்புகுந்து தன்னுடைய அரண்மனையை அடைந்து வீற்றிருந்து விளங்குவானாயினன்.

இருக்குநாட்களிலே ஒருநாள், குடை, ஆசனத்திருத்தல், செருப்பொடுபுகுதல், சேனையெழுச்சி, யானை, தானைமுதலிய மரியாதைகளைத் தன்னுடைய கல்விப்பெருமையாற் பெற்றவனாகிய பெருங்கணியானவன்வந்து மணஞ்செய்தற்குரிய நல்லநாளைத் தெரிவித்தனன். தெரிவிக்கவே திருநாள், படைநாள், மணநாளென்னும் நாட்களிலன்றி மற்றைநாட்களில் முரசறையாத வள்ளுவமுதுமகன், வெண்சாந்துபூசி வெண்மலர்மாலையணிந்து வெண்டுகிலுடுத்திச்சென்று, பொன்வார்விசித்து முத்தமாலை மலர்மாலைகளையணிந்து ஏற்றுரிபோர்த்தப்பெற்றதாகிய அரசனுடைய கொற்றமுரசத்தைப் பெரும்பணைக்கொட்டிலிற் பூசித்துக் கொற்றவையைத்துதித்து அம்முரசத்தை யானையினதுபணையெருத்தத்திலேற்றிப் பலர் தன்னைச்சூழ்ந்துவரத் தான் அந்தயானையின் முதுகிலுள்ள அணையிலிருந்துகொண்டு தேரோடும் வீதிகள்தோறுஞ்சென்று நகரத்தாரெல்லாரும் அறியும்படி, "அரசன்வேல், வெற்றிபெற்று விளங்குக; பூமகள் புணர்க ; மண்மகள்மலிக ; நகரத்தீர் ! நான்கூறுவனவற்றைக் கேளுங்கள் ; பாவச்செயல்களைநீக்கித் திருவையுடையீராய்ப் புகழ்பெற்றுவிளங்குங்கள் ; பிரச்சோதனசக்கரவர்த்தியின் குலமகளாகிய வாசவதத்தையை நம்முடைய அரசர்பிரான் மணஞ்செய்யும் நாள் இன்னதாகும்" என்று

குறுந்தடியால் அம்முரசையறைந்து தெரிவித்தனன். கேட்ட நகரத்தார்கள் மகிழ்ந்து அதிக விருப்பத்துடன் தத்தம் வாயில்கள்தோறும் தோரணங்களை நாட்டி மிகவும் விசாலமான பந்தர்களை இடுவித்து அவற்றின் அகத்தும் புறத்தும் விசித்திரமாகிய அலங்காரங்களைச் செய்வித்தனர்.

பலவகையான பழங்களும் வெற்றிலையும் பலவகைப்பாக்குகளும் நிரம்பிய பெட்டிகளையும் சுண்ணப்பெருங்குடங்களையும் தம் பக்கத்தில் வைத்துக்கொண்டு, வந்தோர்க்கு வரைவின்றி அவற்றைக் கொடுப்போர் முழக்கமும், முரட்கோலினையர்களின் காவல் சூழப்பெற்றுக் கீழே வெண்மணல்பரப்பிய தண்ணிழற்பந்தரைச் சுற்றுப் பக்கத்தில் உடையனவும் மடைத்தொழில் வழுவாத வாழ்க்கையர் பயின்றனவுமாகிய அறச்சோற்றட்டில்களின் அகத்தும் புறத்தும் அந்தணாளர்க்கும் அல்லாதபிறர்க்கும் அமுதினன்ன அடிசில்களையும் நெய்யாலாக்கிய சிற்றுண்டிகளையும் எப்போது விரும்பினாலும் அப்போதே அளித்தலைத் தவறின்றிச் செய்வோர்முழக்கமும், கொடுப்பவர்கள்வீழ்த்திய குங்குமக்களியும் மலர்களும் வேதியர்களின் வீட்டு வாயில்களிற் சிதறிய சமிதைகளும் வாசனைப்பொருள்களைத் தொகுப்போர்களின் வீட்டுவாயில்களிற் சிந்திய வாசச்சுண்ணமும் புலந்த மகளிரெறிந்த மலர்மாலைகளும் சிறூர்வீழ்த்திய செம்பொற்கண்ணிகளும் வீதிகளில் தெய்வங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் பலிகளும் தம் பலமுமாகிய குப்பைகளைத் தூத்துச் சந்தனக்குழம்பால் துகளை அடக்கிப் போதுபல பரப்பிய வாயில்களிற் செய்யப்பட்டுள்ள அலங்காரங்களை அழித்துவிட்ட சிறுபிள்ளைகளைப் பிடித்துக்கொண்டு சென்று அவர்களுடைய குற்றச்செயல்களைத் தாய்மார்களுக்கு அறிவுறுத்தும் ஏவன்மகளிருடைய முழக்கமும், சக்கரவடிவத்தினவாகிய ஆறு எந்திரங்கள் ஒன்றற்கொன்று மாறுய்நின்று நீரைச்சொரியாநிற்கச் சந்திராதித்தம் முதலிய முக்குடைகள் எந்திரத்தாற் புடைபெயர்ந்து அசையாநிற்க விளங்கும் சினாலயங்களில் தீர்த்தங்கரர்களுடைய சரித்திரங்களை விளங்க எடுத்துரைத்துப் பெரியோர்கள் அருகனைப்பூசிக்கும் முழக்கமும், கண்ணுற்கண்டவற்றைக் கையாற் செய்யும் நூல்வினைக் கம்மியர் பனையோலை நெட்டி துகில் முதலியவற்றால் நாற்றம்தோற்றங்களிற் சிறிதும் வேற்றுமையில்லாதபடி இயற்றிய இலை கொழுந்து முகிழ் போது மலரென்பவற்றையுடைய பல வகைமரங்களை அங்கங்கே பந்தர்க்கால்கள்தோறுங்கட்டி அப்படியே

முன்சுவர்களில் ஓவியங்களைத்தீட்டிக் [1] காலத்தைப் புலப்படுத்தும் எந்திரங்களை உரியஇடங்களில் அமைத்துப் பார்த்தவர்கண்களை மீள விடாதபடி பின்னும் செய்யவேண்டிய அலங்காரங்களையெல்லாம் அங்கங்கே செய்பவர்களிடத்துண்டாகிய முழக்கமும், அரசனுடைய வேலைக்காரர்களில் முதியவர்கள்பலர் நாற்புறத்துமுள்ள கடைவீதி தோறும் வந்து, "கிரீடமல்லாத பெருங்கலங்களுள் எவற்றை யாவர் வேண்டினும் உடனே அன்புடன் அவற்றைக்கொடுத்து விடுக; கொடுத்தவற்றிற்கு இரண்டுமடங்கு அரசன் பின்பு மகிழ்ந்து அளிப்பது திண்ணம்" என்று வாணிகர்களுக்குச்சொல் லும் பெருமுழக்கமும், அலங்காரமின்றிச் சும்மா ஓடி விளையாடு கின்ற தம்முடையபிள்ளைகளை அழைத்து, "எந்தையர்! இங்கே வருக; நம் அரசர்பிரானுடைய கலியாணமண்டபத்திற்குப் புதிய வற்றைஅணிந்து நும் தந்தைமார்களோடு செல்லுங்கள்" என்று சொல்லி நல்ல உடைகளையுடுத்தி அவர்களுடைய உச்சிமுதல் பாதம் வரையில் அணியவேண்டியவற்றை அணிந்து தழுவி முத்தமளித்து அவர்களையனுப்பும் அரிவைமார்களின் முழக்கமும், உண்டவர் கைவிடமுடியாத பலவகைப்பட்ட பானவகைகளைத் தம் இல்லங்கள் தோறும் தொகுத்துவைத்து, "வள்ளத்திற் பெய்யுங்கள்; பிறர்க்குக் கொடுங்கள்; எமக்குத் தாருங்கள்" என்று மிக்க ஊக்கத்தோடுகூறுங் கள்ளுண்ணுளருடைய பெருமுழக்கமும், பகைவரைவென்று அவர் களுடைய குடரை மாலையாகச் சூடுவனவும் மூத்தோர் பெண்டிர் துறவியர் பாலரென்பவர்களுக்கு ஒருபொழுதும் துன்பஞ்செய்யா தனவும் உத்தமவிலக்கணங்களையுடையனவுமாகிய ஆயிரத்தெட்டு யானைகளை அலங்கரித்து அரசன் ஆடுதற்குரிய மஞ்சனநீர் கொணர் தற்காக அவற்றைச் செலுத்துகின்ற பாகர்களுடைய பெருமுழக்க மும், மிக்க அழகையுடையவர்களும் ஈன்றோரையும் எதிர்நோக் காதவர்களுமாகிய கன்னிமகளிருள், "மண்ணுநீர் சுமத்தற்குரிய புண்ணியமுடையவர்களே! வாருங்கள்" என்று எதிர்கொள்ளும் கோயின்மகளிர்களின் பாடகவோசையும், இவைபோன்ற பல்லாயிர வோசைகளும் தம்முட்கலக்கப்பட்டு நகர் கடிமணச் செல்வத்தால் விளங்கியது; கலியாணத்திற்கு வேண்டிய எல்லாம் அமைக்கப் பெற்றன.

---

1 காலேந்திரம்.

அப்பொழுது, சோதிடர் வந்து முகூர்த்தவேளையைத் தெரிவித்தனர்; அறுதொழின் முத்தீ அருந்துறைபோகிய மறைநவில்நாவினையுடைய புரோகிதன் வந்து மணப்பந்தரில் உதயணனையும் வாசவதத்தையையும் ஆசனத்திலிருக்கச்செய்து எதிரில் அக்கினியை வளர்த்து உரியபொருள்களைக்கொண்டு ஆகுதிபண்ணித் திசைகள்தோறும் உரிய தெய்வங்களைப் பிரதிட்டைசெய்து பூசித்து நிவேதித்து, அம்மியேற்றுதல் முதலிய விசேடங்களை நிகழ்த்தி, "நன்னிலையுலகினுவல் போலவும் பொன்னணி நெடுமலைபோலவும் மன்னுக இவர்" என வாழ்த்தினன். பின்னர் வாசவதத்தையின் முன்கையைப்பற்றிக் கொண்டு உதயணன் தீயை வலம்வந்தனன். அருந்ததிகாட்டல் முதலாகிய மற்றச் சடங்குகளும் விதிப்படி நிறைவேறியபின் இருவரையும் மகளிர் கட்டிலேற்றினர்.

அப்பால், ஆறுதிங்களிற் பெருங்கணிச் சங்கத்தாரும் திணைகளும் கணக்கரும் பிறரும் வந்து உடல்மயிர்களைதலாகிய விசேடத்தையும் விதிப்படி நிகழ்த்தினர்.

பின்பு, உதயணனுக்கு மண்ணுநீராட்டுதற்பொருட்டு ஐம்பெருங்குழுவும் எண்பேராயமும் உறுதிச்சுற்றத்தாரும் பிறரும் பக்கங்களில்நெருங்கி வாராநிற்க, ஆயிரத்தெட்டு யானைகளின்மேல் குடைகள்கவிப்ப ஆயிரத்தெட்டுப் பொற்குடங்கள் சென்றன; அக்குடங்களை இறுகப்பிடித்துக்கொண்டு அவற்றின் இருபுறத்தும் கன்னிமகளிர் இருந்தார்கள். முழவும் பிறவாத்தியங்களும் முழங்கின; முரசங்கள் சிலைத்தன; சங்கங்கள் ஒலித்தன; சிறுகொடிகளும் பெருங்கொடிகளும் உயர்ந்து அசைந்து விளங்கின; மேற்கட்டிகளின் கீழே பதினாறு மங்கலப் பொருள்களை ஏந்திக்கொண்டு மங்கலமகளிர் முன்னே சென்றனர்; வேல் வாள் கோல் இவற்றைக் கையிற்கொண்ட காவலிளையர் பாதுகாத்துச் சென்றனர்; இத்தகைய சிறப்புடன் சென்று ஒரு வாவியில் நீரை முகந்து கொணர்ந்து, உதயணனுடைய இடப்பக்கத்தில் வாசவதத்தையை இருக்கச்செய்து இருவருக்கும் விதிப்படி நீராட்டி அலங்கரித்தனர். பின் நிகழவேண்டியவை முறைப்படி நடைபெற்றன. அப்பால், இருவரும் இனிய உணவுகளை உண்டு அன்புமிக்கவர்களாகி இன்புறுவாராயினர்.

அக்காலத்தில் அறிஞர் சிலர் உதயணனையடைந்து, "தேவாலயத்தையும் நகரத்தையும் வலஞ்செய்தல் விவாகத்திற்குரிய விதியாகும்" என்று கூற, உதயணன் அதனை அங்கீகரித்து முறைப்படி

வாசவதத்தையோடு கோயிலையடைந்து முக்குடைக்கீழ் விளங்கும் அருந்தவக்கிழவனாகிய அருகதேவனைத் தரிசித்துத் தன்னுடைய பிரார்த்தனையை நிறைவேற்றிக்கொண்டு புறத்தேபோந்து மிக்க வைப வத்துடன் நகர்வலஞ் செய்தனன்; செய்தபொழுது, அவனுடைய புதுமணக் கோலத்தையும் வாசவதத்தையையும் உலாச்சிறப்பை யும் நகரத்துள்ள இரு பாலாரும் வாயில் மாடங்களின்மீதும் கட்டுமலைகளின்மீதும் நகர்காண் ஏணியின்மீதும் ஏறிக் கண்டுகளித் தார்கள். அதன்பின் அவ்விருவரும் அரண்மனையையடைந்து ஒரு வரையொருவர் விட்டுப்பிரியாமல் மிக்க காதலையுடையவர்களாகி ஒப் பற்ற இன்பமடைந்து வாழ்வாராயினர்.

அவ்விருவரும் இங்ஙனம் வாழ்ந்துவருகையில், புகழின் பெருமையையும் வேறுவேறிடத்துப்பிறந்த ஆவின்பாலும் தேனும் கலந்தாற்போலத் தோழர் வேறுபட்டேனும் கூறுபட்டியலாத அன்பு மிக்க நண்பின் அமைதியையும் இராசகாரியங்களில் தழும்புபட்ட அமைச்சினுற்றலையும் இவைபோன்ற பிறகுணங்களையும் தன்பால் தாங்கி உச்சயினியில் எல்லாவற்றிலும் வெற்றிபெற்று விளங்கிய யூகி, உதயணன் சிறைப்பட்டுச் செல்வத்தை நீத்தனனென்று நினையாமல், பிரச்சோதனன் தன்மகள் வாசவதத்தையை அவனுக்கு அன்போடு கொடுத்தமையாலேதான் அவன் பிடிமேலேற்றிக்கொண்டு தன்நகர் சென்றனனென்பதையும் பிறவற்றையும்,

'கோயின் முற்றத்தும் வாயின் மருங்கினும்
வம்பலர் மொய்த்த வம்பலத் தகத்தும்
யானைத் தானத்து மருந்தவப் பள்ளியும்
தானைச் சேரியுந் தானெடுத் துரைக்கும்
பாடை யறியாத் தேசிகச் சேரியும்
ஓதுநர் சாலை யகத்து மோவாச்
சூதுபொரு கழகத் தருகலுந் தோமில்
நல்லதுந் தீயது மறிந்தகத் தடக்கா
மட்டுமகிழ் மகளிர் துட்டச் சேரியும்
காரிகை பகருங் கருங்கடை மழைக்கண்
வார்கொடி மகளிர் வளநகர் வரைப்பினும்
குதிரைப் பந்தியுங் கோடிகர் வரைப்பினும்
மதிமயக் குறாஉ மறுகணி கடையினும்
நீர்த்துறைக் கரையினுங் கூத்துறை சேரியும்
மன்றுஞ் சந்தியும்' (8 : 56-70)

ஆகிய இடங்களிற் பேசுவித்து நகரத்தாரெல்லாரும் அறியும்படி செய்து, அங்கங்கேயுள்ளவர்கள் பேசுவனவற்றையெல்லாங் கேட்டு, மாகளவனத்திற் காளிகோயிலிலிருந்த தன் தோழர்களையும் வீரர்களையும் பிறரையும் ஓரிடத்திற்கூட்டி முகமன்கூறி, "இந்நகர் வறுமையடையும்படி இனி நீங்கள் பெருவழியே செல்லாமல் வேறு வேறு வழியே தனித்தனியாகச் சென்று விரைவில் நம் மன்னனை அடையுமின்" என்றுசொல்லி அவர்களைப் புறப்படச்செய்தான்.

அப்பால் அவன் ஆகவேண்டியவற்றை நாடினன். நாடித் துறந்தோர்களின் வேடம்பூண்டு நகரத்தாருடைய மனங்களைக்கவர்ந்து காரியங்களை முடிப்பவர்களாய்ச்சென்று முனிவராச்சிரமங்களில் இருக்கும் தன் தோழர்களைக்கண்டு அங்குள்ள முனிவர் தெரிந்துகொள்ளாதபடி வேற்றோன்போலத் தன்னைக்காட்டிச் சொல்லவேண்டியவற்றைச் சொல்லி அவர்களை உதயணன்பாற் செல்லும்படி அனுப்பினான். அனுப்பியபின் ஆண்டுள்ள முனிவர்களுடன் சமயவிகற்பங்களையும் நீதிகளையும் பகற்காலமுழுவதும் பேசிக்கொண்டே இருந்துவிட்டு இரவிற் புறப்பட்டுத் தன்னுடன் முன்னமேவந்து ஆகவேண்டியவற்றைப் பிறரறியாமற் செய்துகொண்டிருந்த சாதகனென்னுங் குயமகனது இல்லத்தையடைந்து அங்கேயிருந்த சாங்கியத்தாயைக்கண்டு நிகழ்ந்தவற்றையும் நிகழ்த்த வேண்டுவனவற்றையும் அவளுக்குக் கூறிப் பசியையும் வெப்பத்தையும் போக்கும் மருந்தொடுகலந்த அவல்வைத்துள்ள கிழியையும் தண்ணீர்க்கரகத்தையும் கைக்கொண்டு புறப்படுதற்கு ஆயத்தமாக இருக்கும்படி அவளுக்குச் சொன்னான்.

பின்னர் யூகி, உதயணனுடைய நண்பனான யவனப்பாடித் தலைவனையடைந்து சொல்லவேண்டுவனவற்றையும் தன்புறப்பாட்டையும் அவனுக்குச்சொல்லி அவன் கொடுத்த யந்திரவண்டியாகிய பூணியின்றியும் பொறியினியங்கும் வையத்தைக் கைக்கொண்டு, "ஈண்டு எஞ்சியுள்ள தோழர்களையெல்லாம் புறப்படச் செய்துவிட்டே நீ புறப்படவேண்டும்" என்பதை அவனுக்குச் சொல்லித் தனக்கு வேண்டுவனவற்றையெல்லாம் அவ்வண்டியில் வைத்துச் சாங்கியத்தாயையும் அதில் ஏற்றிக்கொண்டு அதை ஊர்ந்து புறப்பட்டுப் புறநகர் கடந்து பூமியில் விமான மேறிச்செல்லும் இந்திர குமரன்போலப் புட்பகநகரத்தை நோக்கிச் சென்றான்; அப்போது பிறரறியாமல் தங்கவேண்டிய இடங்களில் தங்கிச் சென்று நானூற்று நாற்பதெல்லை

யில் அந்தவண்டியை நிறுத்த வேண்டிய முறைப்படியே நிறுத்திச் சாங்கியத்தாயை ஒரு பாதுகாப்பான இடத்தில் இறக்கிப்பின்னே வரும்படி சொல்லிவிட்டுத் தான்மாத்திரம் புட்பகநகரத்தை இரவில் அடைந்து ஒருவரும் தெரிந்து கொள்ளாதபடி தன்வண்டியைப் பிரித்து ஒருபால் வைத்துவிட்டு இடவகனைக்கண்டு மன்னவனுடைய சௌக்கியத்தைக் கேட்டுத் தன்னுடைய இளைப்புக்களையெல்லாம் அங்கே இருளிற் போக்கிவிட்டு மேலே ஆகவேண்டியவற்றை யோசித்தற்கு எண்ணி வெந்திறன்மிலேச்சர் வந்தோரை விலக்கிக் கொண்டு பாதுகாத்திருக்கும் மந்திரமாடத்தில் அவனுடன் மறைந்திருந்து, யானைமாயத்தாற் பிடியுண்டு சிறையிலகப்பட்ட உதயணனை விடுத்தல்வேண்டித் தான் இறந்து விட்டதாகப் பெயர்பண்ணி உச்சயினியையடைந்தது முதலிய செய்திகளையெல்லாம் அவனுக்குக் கூறினன்; கேட்ட இடவகன்,

"கெட்ட காலை விட்டன ரென்னாது
நட்டோ ரென்பது நாட்டினை நன்று" (9 : 118-9)

எனப் பாராட்டினன்.

பின்னர் யூகி, "உதயணன் நீர்விழாவின்கண்ணே வாசவதத்தையைப் பிடிமீதேற்றிவந்த பின்பு நிகழ்ந்தசெய்திகளைச்சொல்" என்று கேட்ப இடவகன், "பத்திராபதி ஐந்நூறெல்லை யளவு ஓடிப் பாலைநிலத்தினிடையே உயிர்துறந்தது; உதயணன் முதலியோர் நடந்து வந்து பகற்காலம் நீங்கும்வரையில் ஒரு முள்ளிலவமரப்பொதும்பரில் மறைந்து தங்கினர். இரவிற் படைகளைத் தொகுத்துச் செல்லுவதற்கு வயந்தகன் என்பால் வந்தனன். உதயணன் வாசவதத்தையைப் பாதுகாத்துக்கொண்டு தனியே அங்கிருந்தனன். இருக்கையில், சூரியனுதித்த பின்பு அக்காட்டிலுள்ள சவரர் புளிஞர்கள் இவர்களுடைய அடிச்சுவடுகளையும் பிடியின் அடிச்சுவடுகளையும் பார்த்துக் கொண்டேவந்து உதயணனைக்கண்டு சூழ்ந்து போர்செய்யத் தொடங்கினர். அவர்களைக்கண்டு வருந்திய வாசவதத்தையை உதயணன், 'அஞ்சற்க' என்று சொல்லிக் காஞ்சனையோடு அவளைத் தனியே நிறுத்திவிட்டுப் போந்து வில்லைவளைத்து அம்புகளையெய்து நாற்பத்தொன்பது மறவர்களை வீழ்த்தினன். வீழ்த்தவே இறந்தவருடைய தமர் அச்சமுற்றுப் போர்செய்தலை நிறுத்தி அந்தப் பொதும்பரின் நாற்புறத்தும் நெருப்பைவைத்து மூட்டிவிட்டு ஓடினர்" என்று சொன்னவுடன், யூகி மூர்ச்சித்துத் திடீரென்று கீழே

விழுந்தனன். இடவகன், அவனையெடுத்துத் தழுவித் தான் அச்செய்தியைச் சொல்லவேண்டிய முறைப்படி மெல்லச் சொல்லாததற்குக் கவன்று சைத்தியோபசாரஞ்செய்து உணர்ச்சியை உண்டாக்கி, "உதயணன் உயிருடன் இருக்கின்றனன்" என்று கூறினன்; உடனே யூகி எழுந்திருந்து, "அதன்மேல் நிகழ்ந்தவற்றைக் கூறு" என்று கேட்டனன்.

அப்போது இடவகன், "ஆடுகளின் இடையே பாயும் சிங்கம் போலவே அவ்வேடர் கூட்டத்தினிடையே உதயணன்பாய்ந்து போர் செய்யத் தொடங்குதலைக்கண்ட வாசவதத்தை அஞ்சி நடுங்கினள்; அவளை மெல்ல நடத்திக்கொண்டு ஓரிடத்தில் அவன் நிற்கையில், உரோகிணியோடு நின்ற திங்களைச்சூழ்ந்த ஊர்கோளைப்போல வேடர்கள் அவர்களை வளைந்துகொண்டு துன்புறுத்தத்தொடங்கினர்; உதயணன், 'யாம் புதைத்திருக்கும் பொருட்டொகுதியை உமக்குக் காட்டுவோம்; துன்புறுத்தாமல் இரும்' என்றனன்; அதனைக்கேட்டு அவர்கள் சும்மாநின்றனர். அப்பொழுது நாங்கள் சேனைகளோடு சென்றேம். உதயணன் எங்களை அறியாதவன்போலவே அவர்களோடுசேர்ந்து முதலில் நின்று அப்பால் வாசவதத்தையோடு ஒரு பக்கத்தில் நின்றனன். சேனையின் பெருக்கத்தைக்கண்டு அவ்வேடர்கள் ஓடிவிட்டார்கள். பின்பு, அவ்விருவரையும் முறைப்படி அழைத்துக்கொண்டு சயந்திநகரம் அடைந்து மணம் செய்வித்தோம்; உதயணன் வாசவதத்தையோடு இன்புற்று வாழ்வானாயினன்; சூரிய சந்திரர் உதித்தலும் அத்தமித்தலும் அவனுக்குத் தெரியா; தன்னுடைய இராசதானியாகிய கௌசாம்பியைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு ஆருணியென்னும் அரசன் ஆண்டுவருதலையும் அறிந்திலன்; உயிர் போன்ற தன் தம்பியர்களாகிய பிங்கல கடகரையும் நினைக்கின்றானில்லை; நகுடராசன்போலக் காமவின்ப மொன்றையே நினைந்து அதனையே பாராட்டிக்கொண்டு பிறர்க்குச் சமயங்கொடானாயினன்; நாம் என் செய்வோம்!" என்று வருத்தமுற்றுக் கூறினன்; கேட்ட யூகி புன்முறுவல்செய்து, "அன்ப! இதுகாறும் துன்புற்றிருந்த அரசன் இடைவிடாமல் இன்பத்தை நுகர்வது இயல்பே" என்று முதலிற் கூறிவிட்டு, அப்பால் அங்கே வந்திருந்த சாங்கியத்தாயை வருவித்துத் தருமஇயல்பைக் கேட்பவன் போலவே சிலநேரம் பேசிக்கொண்டிருந்து, நீங்காமல் அயலில்நிற்கும் ஒற்றர்போன்றவர்களுக்கு ஒவ்வொரு காரியத்தைக்கூறி அனுப்பிவிட்டு அவளை

நோக்கி, "உதயணனை இனிமேலும் பாதுகாத்தல் உம்முடைய கடமையாகும்;

'அற்றங் காத்தலி னுண்மை போலவும்
குற்றங் காத்தலிற் குரவர் போலவும்
ஒன்றி யொழுகலி னுயிரே போலவும்
நன்றி யன்றிக் கன்றியது கடிதற்குத்
தகவில செய்தலிற் பகைவர் போலவும்' (9: 219-23)

ஒழுகுதல் அன்பாது செயலென்பது நீரறிந்ததே. உதயணன் இன்பச்சேற்றுள் இறங்கினன்; ஆதலால் இனி இலாவாண நகரத்தின் பக்கத்தேயுள்ள மலையைச்சார்ந்த சோலையொன்றில் அவனை உண்டாடும்படி செய்வித்து அவன் அங்ஙனம் செய்யும் நாட்களுள் ஒருநாள் வாசவதத்தையை அவன்பிரியும் வண்ணஞ்செய்து அங்ஙனம் பிரிந்து சென்றபொழுது அவளிருந்த வீட்டைத் தீக்கிரையாக்கி அவளைச் சுருங்கைவழியே அழைத்துவந்து நீர் என்னிடம் சேர்ப்பிக்கவேண்டும். நெடுந்தூரவழிப் பிரயாணத்திற்காக வைத்திருந்த அவலையுண்டு விக்கி யூகி இறந்துவிட்டானென்பதையும் அவனுக்குச் சொல்லி அவனை அரசாட்சிக்கு உரியவனாகச்செய்தல் உம்முடைய கடமை; இது நாங்கள் எல்லோரும் ஆலோசித்த செய்தியாகும்" என்று அவனுக்குச் சொல்லி, இன்னஇடத்தில் தன்னைவந்து பார்க்கவேண்டும் என்று அவளுக்கும் தோழர்க்குந் தெரிவித்து விட்டு அவலை உண்டு விக்கி இறந்தவன்போலத் தன்னைப் புலப்படுத்தினன்; உடனே இடவகனும் ஏனையோரும், "எம்முடைய உயிர்த்தோழனாகிய யூகி இறந்தபின்பு யாம் இனி உயிரோடு இரேம்" என்று அழுது தம்முடைய துக்கத்தைப் பிறர்க்குப் புலப்படுத்தினர். பின்பு அவர்கள், "சிறந்த அறிவுடையோனாகிய இவனைச்சுடுதல் முறையன்று; இவனுடம்பைக் கங்காதீரத்தில் இடுவதுதான் முறை" என்று சொல்லிப் பிறரறியாமல் அவனுடம்பை மறைத்து வைத்தார்; சாங்கியத்தாயை நோக்கி, "நீர் சென்று அரசனிடத்தும் அரசியிடத்தும் முன்போலவே அன்போடு பழகவேண்டும்; யூகி கூறியவற்றை உரிய காலத்தில் நிறைவேற்றவேண்டும்" என்று சொல்லி அவளை உதயணன்பால் அனுப்பினர். அங்ஙனமே அவள் புறப்பட்டுத் தயங்கிதழ்த் தாமரைத் தண்பணைதழீஇய சயந்தியம்பெரும்பதியை அடைந்தாள்.

உண்ட அவல் விக்கியதால் யூகி இறந்தானென்றசெய்தி எங்கும் பரவியது.

சயந்திநகரை அடைந்த சாங்கியத்தாய் உதயணகுமாரனைக் கண்டாள். தாயைக்கண்ட கன்றைப்போல அவன் விருப்பங்கொண்டு உபசரித்துப் பீடமொன்றில் அவளை இருக்கச்செய்தான். இருந்த அவள் அவனுக்கு உபசாரமொழிகளைக் கூறி, வாசவதத்தையை அவன் அழைத்துவந்த பின்பு உச்சயினிநகரத்தில் நிகழ்ந்தவற்றைத் தெரிவித்தனள். உடனே அவன், "இனிய நண்பர்களுடைய கடமையைத் தீர்த்த யூகி நம்முடன் வந்திலனோ?" என்று வினவினன். அதற்கு அவள் விரைவாக விடைகூறுமல் சற்றுநேரம் ஆராய்ந்து பின், "நீ வாசவதத்தையைப் பிடிமேலேற்றிக்கொண்டு வந்த இரவில் அங்கே போர்செய்தற்குவந்த வீரர்களையெல்லாம் வென்று அந்நகரின் அகத்தும் புறத்துமுள்ளார் தத்தமக்குத் தோற்றியவாறே கூறுவனவற்றையெல்லாம்கேட்டுப் பின்னர்ச் செய்விக்க வேண்டியவற்றையெல்லாம் அங்கே செய்வித்துவிட்டு இருட்பொழுதில் மறைந்து எந்திரவையமொன்றில் என்னையும் ஏற்றிக்கொண்டு இப்பால்வந்து பாதுகாப்புள்ள இடமொன்றில் என்னை இருக்கச் செய்து, 'வேடர்களுடைய உறைவிடமாகிய இவ்விடத்தில் செய்தற்குரிய காரியங்களைச் செய்துவருவேன்; நீர் அரசனை அடையும்' என்று பின்னே தங்கிவிட்டான்" என்றனள்; அவளைநோக்கி உதயணன், "வாசவதத்தையைப் பார்த்துவிட்டு வருக" என்று உரைத்தனன்.

சாங்கியத்தாய் கன்றைக்காணும் கறவையைப்போல ஆவலுடன் சென்று வாசவதத்தையைக் கண்டனள். அவள், இளமை தொடங்கித் தன்னைப் பாதுகாத்துவந்த செவிலியாதலின், கண்டவுடன் எழுந்து உவகைக்கண்ணீர் பெருகச் சாங்கியத்தாயைத்தழுவி மிகவும் பாராட்டினள். அப்போது அவள், "தாய்மார் பதினுயிரவரும் தோழிமார்களும் பிறரும் உன்னுடைய பிரிவாற்றுமற் புலம்புகையில் பிரச்சோதனன், 'யானே வாசவதத்தையை உதயணனுடனனுப்பினேன்' என்று சொல்லக்கேட்டு அவர்கள் வருத்தந்தணிந்து உய்ந்தனர்" என்றனள். உடனே வாசவதத்தை பின்னும் தம்மவரை நினைந்து வருந்துவாளாயினள். சாங்கியத்தாய் அவளுடைய கண்ணீரைத் தன்விரலால் துடைத்து, "பாவையே! பிறந்தவீட்டினரையே நினைந்து நீ இங்ஙனம் அவலங்கொள்ளாதே; அது மங்கல மகளிர்க்கு

மாபன்று" என்று கூறி அவளை உடனழைத்துச்சென்று அங்கே மிகவும் உயர்ந்ததாகவுள்ள கட்டுமலையொன்றின் மேலேற்றி அதன் உச்சியில் அவளை நிறுத்தி, "நங்கையே! பார்ப்பாயாக; அரசர் பெருமானாகிய உன் தந்தையின் நகரம் அதோ தோன்றுவ தாகும்; ஏன் கவலையடைகிறாய்?" என்று அவளுவப்பக் கூறிப் பின்பு காம இன்பத்தில் அழுந்தித் தன் அரசவுரிமையையும் பகை வன் நகரைக் கைக்கொண்டிருத்தலையும் நினையாமலிருக்கும் உதயண னுக்கு நல்லறிவை உண்டாக்குதற்பொருட்டு யூகி கூறிய அழற்கரு மத்தை மந்தணமாகச் சொல்லியவுடன், நன்னெறி நூல்வழித் திண் ணறிவாளன் வருந்தி நோற்ற அருந்தவம் போலப் பிற்பயமுடைமை யைத் தெளிந்து உடன்பட்டாள்.

அப்பால் அவள் மறைந்திருந்த யூகியையடைந்து நிகழ்ந்தவற் றைச் சொல்லவே, அவன் உதயணனுடைய வடிவம்போன்ற ஓவிய மொன்றைப் படத்திலெழுதி அவ்வுருவத்தில் நான்கு கண்களைப் பொறித்து அவற்றுள் மேலேயுள்ள கண்ணை மழுங்கியதாக அமைப் பித்து அப்படத்தை அவளிடங்கொடுத்து, "இதனை உதயணனுக் குக் காட்டும்" என்றனன். அவள் சென்று வாசவதத்தையோடு அவன் இருந்த சமயம்பார்த்து அப்படத்தைக் காட்டினள். அவன் அதனைப் பார்த்து அதிலமைந்த நுட்பவேலைகளைக் கண்டு வியந்து மனிதருடைய உறுப்புக்களுள், 'அடிகளே ஆட்கள்; தோள் மனைவி; பல் மக்கள்; கண் தோழர்; தலை இருமுது குரவர்' என்னும் நூற் கருத்தை அறிந்தவனாதலின், கண்கள் நான்கனுள் மேலாயகண் மழுங்கியிருத்தலையறிந்து "நம்முடைய தோழர்கள் நால்வருள் மேம் பட்டவனான யூகிக்கு ஏதோ துன்பம் உளது" என்று கவலையுற்று நோக்கியபொழுது சாங்கியத்தாய், "உச்சயினியிலிருந்து வருகையில் அவலையுண்டு விக்கி இறந்துபோயினன் அவன்" என்றனள்; எனவே உதயணன் பொறிகெட்ட எந்திரம்போலக் கண்சோர்ந்து கீழே வீழ்ந்து தன்னைமறந்துகிடந்தனன். அதனைக்கண்ட வாசவதத்தை யும் இடியேறுண்டநாகம்போலத் துயருற்று அவன்மார்பில் வீழ்ந் தாள். அதுதெரிந்து அரண்மனையிலுள்ளாரெல்லாரும் துன்புற் றனர். அப்பொழுது அருகிலிருந்தோர் சைத்தியோபசாரத்தால் அவனுடைய மூர்ச்சையைப் போக்கவே அவன் எழுந்து கண்களி னின்றும் அவலக்கண்ணீர் பெருக,

"விண்டோய் கானத்து வேழ வேட்டத்துச்
சிறைகொளப் பட்டியான் செல்சார் வறுத்தபின்
மறைகொண் மாயமொடு துறைநகர் விழவினுள்
ஏதின் மன்னன் காதலி பயந்த
மாதரைத் தழீஇப் போதரப் புணர்த்துப்
போதுவ லென்றோய் பொய்த் தனையோ? (10:125-30)

இனி வாழ்தலாற்றேன்: இளமைதொடங்கித் தாயினும் என்பால் அன்புடையாய்! என்னையும் உடனழைத்துச் செல்லவேண்டு மன்றோ? நீ மட்டும் முன்னே தனித்துச்சென்றது முறையோ!" என்று பலவாறு விலாவித்தனன்.

அங்கிருந்த அறிஞர், "விரோதிகளுக்குமுன் இங்ஙனம் நீ வருந்துதல் இறைமையன்று; தளர்ச்சியின்றி இருத்தல் வேண்டும்; நல்வினை துணைசெய்யுமாயின் யூகியைப்பெறலாம்" என்று தேற்றவே, அவன் மேல் ஆகவேண்டியவற்றை நினைந்து சிறிது வருத்தத்தணிந் திருந்தான். ஆனாலும் யூகியின் நினைவால், அவரபக்கத்துத் திங்கள் ஒளிகுன்றுவதுபோல் அவன் எல்லாவகையிலும் குறைவுறுவதை யறிந்த தோழர், அரசனுக்குரிய எல்லாக் காரியங்களையும் யூகியைப் போலவே செய்தற்குரியவன் உருமண்ணுவாவே யென்றறிந்து அக் காரியங்களையெல்லாம் அவனிடமாகச் சார்த்தினர்; அவன் அங்ஙனமே அரசனுக்குரிய எல்லாவற்றையும் அறிந்து செய்வானாயினன்.

அப்படி நிகழுங்காலத்தில் ஒருநாள் உருமண்ணுவா தோழரை நோக்கி, "அரசனுடைய துன்பத்தை நீக்குதற்குரிய பரிகாரவழிகள் பலவுள; அவை பகைவரைவென்று அவர் கொடுக்குங் கப்பங்களைக் கொணர்ந்து முன்னிடுதல், மகளிருடன் தெப்பத்திலேற்றி நீர்விளை யாடச் செய்தல், உண்டாட்டயர்வித்தல் முதலியனவாம்; அவற்றுள் ஏதேனுமொன்றால் அரசன் கவலையைப் போக்குவதுடன்மலைச்சாரலி லுள்ள முனிவரையடைந்து வினவின், நிகழ்ந்தவற்றையும் நிகழ் வனவற்றையும் கூறுவாரென்பதைச்சொல்லி அங்ஙனமே கேட்பித் தும், அவனது துக்கத்தைப் போக்கவேண்டும்" என்றனன். அத னைச் சொல்லவேண்டிய முறைப்படியே மற்றத்தோழர் உதயணனுக் குக் கூறினர்.

கேட்ட உதயணன், "அங்ஙனங்கூறும் முனிவருமுளரோ?" என்றபொழுது அருகிலிருந்த உருமண்ணுவா, "அரசே! நின்னைக் கருவுற்றுப் பூர்ண கர்ப்பிணியாக இருந்த மிருகாவதி நிலாமுற்றத்திற்

சிவந்த ஆடையைப் போர்த்திக்கொண்டு துயிலும்பொழுது அவளைத் தசைத்திரளென்று சிம்புட்பறவையொன்று எடுத்துச்சென்று விபுல கிரியில் வைக்க, நீ அங்கே உதித்து வளர்ந்து கற்றுத்தேர்ந்து உன் மாமன் விக்கிரனால் ஏயர்குலத்திற்குரிய இறைமைபெற்று அரசாட்சி செய்து கொண்டிருந்தாய்; அப்போது, இந்நிகழ்ச்சியைச் சிறிதும் அறியாத உன் தந்தை கௌசாம்பி நகரத்தின் அயலதாகிய வனத்தி லுள்ள ஒரு முனிவரை அடைந்து வணங்கித் தன்குறையை விண் ணப்பஞ் செய்தனன். அம்முனிவர் நிகழ்ந்தவற்றையும் நிகழ்வன வற்றையும் தம்முடைய ஞானத்தால் அறிந்து கூறினர். அதனைக் கேட்ட சதானிகன் உன்னையும் உன் தாயையும் கௌசாம்பிக்கு அழைத்துச் சென்று தன்னுடைய அரசாட்சியை உன்னிடம் ஒப்பித் துத் துறந்தனன்; அப்படியே இப்பொழுதும் ஒரு முனிவரை யடைந்து கேட்பின் எல்லாம் தெரிந்துகொள்ளலாம்; யூகி முன் போலவே இறந்து முடிக்குங் காரியம் யாதேனும் இருத்தலுங்கூடும்; அது விளங்கவில்லை" என்றனன்; கேட்ட உதயணன் உண்டாட் டயர்தலுக்கு உடன்பட்டான். தோழரும் உண்டாட்டயர்தல் உறுதி யுடைத்தென்றனர். அச்செய்தியை வள்ளுவமுதுமகன் முரசறைந்து நகரத்தார்க்குத் தெரிவித்தனன்.

உடனே மடமொழிமகளிரும் மைந்தரும் வான்பூத்தன்ன அந் நகரம் வறுவிதாகும்படி வேண்டியவற்றைக் கைக்கொண்டு நல்ல நாளிற் புறப்பட்டுத் தேர் முதலியவற்றை ஊர்ந்து ஒருகாலத்தில் மலையைச்சூழ்வதற்குக் கடல் புடைபெயர்வதுபோலவே போய் இலா வாண நகரின் அயலிலுள்ளதும் தக்கோருறையுந் தாபதப்பள்ளிகளை யும் கற்றோருறையும் கடவுட்டானங்களையும் ஆடப்புகுந்தவர் மீளு வதற்குத் துணியாத சுனைகளையும் ஆறுகளையும் கோயில்களையும் குரம்பைகளையும் தன்பாலுடையதும், பலாமுதலிய பல்வகை மரங் கள் கொடிப்பந்தர் முதலியவற்றோடு செறிந்ததுமாகிய மலைச்சாரலை யுடைந்தனர்; உதயணன் வாசவதத்தை முதலியவர்களோடும் மற் றப் பரிசனங்களோடும் வந்து அங்கே தங்கினன். தூசக்குடிஞை துலாமண்டபம் பல்காழ்த்திரை படாகக்கொட்டில் கூடம் முதலிய வற்றை இருபுறத்தும்பெற்ற வீதிகளாலும் அங்கங்கேயுள்ள மன்று களாலும் வீறெய்தி, இந்திரன் தன்னுடைய நந்தவனத்தோடும் உரிமையோடும் வந்து தங்கினாற்போன்ற அழகுபெற்று விளங்கியது அப்பாடி. மைந்தரும் மகளிரும் சுனைப்பூக்குற்றும் சுள்ளி சூடியும்

சினைப்பூ அணிந்தும் கொடிப்பூக்கொய்தும் மகிழின் வட்டமலர்களைத் தொகுத்தும் அசோகின் செந்தளிர்களாற் கண்ணிகட்டியும் மாலை தொடுத்தும் மலைவளம் புகழ்ந்தும் குரவையாடியும் மயில்களின் ஆடல்களைக்கண்டு உவந்தும் கிளிகளின் மழலைச் சொற்களைக் கேட்டு இன்புற்றும் பலமகளிரின் இடையே களிப்புற்று விளங்கும் அரசர்களைப்போலப் பல பிடிகளினிடையே விளையாடிக்கொண்டு இறுமாந்து நிற்கும் களிற்றினங்களை நோக்கியும் நீர்விளையாடியும் தினைக்கொல்லைகளிலும் சுனையைச்சூழ்ந்த பாறைகளிலும் மிகவுயர்ந்த மரங்கள் செறிந்த காடுகளிலும் பூஞ்சோலைகளிலும் கொடிவீடுகளிலும் மாருத்தானை மன்னனை வழுத்தி ஆருக்காதலொடு திளைத்தும் அமையாதவர்களாகி ஆடியும் பாடியும் கூடியும் பிரிந்தும் ஊடியும் உணர்ந்தும் ஓடியும் ஒளித்தும் நாடியும் நயந்தும் நலம்பாராட்டியும் விளையாடி இன்புறுவாராயினர்.

———— × ————

இங்ஙனம் இருபாலார்களும் அன்புற்று அம்மலைச்சாரலில் விளையாடிக்கொண்டிருக்கையில், ஐம்பெருங்குழுவினரும் எண்பேராயத்தாரும் உதயணனுக்கு அங்கங்கேயுள்ள இனிய காட்சிகளைக் காட்டிக்கொண்டு சென்று, அவனைத் தொடர்ந்துவரும் உரிமைச் சுற்றத்தாரைப் பின்னே வரும்படிசெய்து அவர்களுக்குத்தக்க பாதுகாப்பை அமைத்துவிட்டுப் பண்டைநூற்பொருள்களை அறிந்து பிறர்க்கும் அறிவித்துத் தவம்செய்துவிளங்கும் ஒரு முனிவருடைய தவப்பள்ளியாகிய சோலையொன்றை அடைந்தார்கள். முக்குற்றங்களையுநீக்கிய பெரியோர் தங்கியிருத்தலின் துட்டவிலங்குகள் முதலியவற்றாலுண்டாகும்அச்சத்திற்கு அதிற் சிறிதும் இடமில்லை; காவலையே வேண்டாதது அது. மேலும் மிகுந்த வளத்தையுடையதாகி ஐந்திணைமரங்களும் பைந்தளிர்க்கொடிகளும் நெருங்கப்பெற்று வெப்பம் நீங்கி, நீருட்புகுந்தாற்போன்ற தண்மையுற்று, ஊரின் உள்ளிடத்துப் போன்ற விரிந்தஇடங்களையுடையதாய் மலர்த்தவிசடுத்துத் தளிர்க்குடையோங்கிப் பூங்குலைக்கவரி புடைபுடை வீசி மிஞிறும் சுரும்பும் வண்டும் தும்பியும் குயிலும் பாடும் மழலையம்பாடலாற் கேட்போருடைய மனத்தை வயப்படுத்துவதாகிப் பிறர்க்குக்கொடுக்கக் கருதித் தாங்கிவைத்திருந்தாற்போலேதோற்றும்படி அமுதமயமான கனிகளையேந்திப் பயனுள்ளமரங்களையே முற்றும்பெற்று விளங்குவது அச்சோலை.

அவர்கள், அதன்புறத்தையடைந்து, "உதயணன் ஒரு காரியத்தைக்கருதித் தரிசிக்க வந்திருக்கின்றனன்" என்பதை அம்முனிவருக்கு முறைப்படியே சொல்லிவிடுத்தனர். முனிவர் அவனுடைய பெருங்குலப்பிறப்பையும் அரும்பொருள்வகையையும் மன்னுயிரைத் தன்னுயிர்போலவேஎண்ணிப் பாதுகாக்கும் கடப்பாட்டையு மதித்து அவனைக் காணுதற்குவிரும்பி, இந்திரனை எதிர்கொள்ளும் தெய்வ முனிவரைப்போலவே முறைப்படி வரவேற்று, அசோகமரத்தின் அணி நிழலில் மணன்மீது கிடந்துள்ள பலவகைப்பட்ட மலர்த் தொகுதியாகிய இயற்றுத்தவிசில் இருக்கும்படி கையாற் குறிப்பித்தனர்; அவன் அந்தமுனிவரை வணங்கி அவர் காட்டியஇடத்திலிருந்தனன்; இருந்தவன் பின் அம்மரத்தின் அடியைச்சார்ந்து யூகியையே நினைந்து கவலைகொண்டிருந்தான்; இருக்கையில், அவன் பிடித்திருந்த வெள்ளைப்பூ ஒன்று கையினின்றும் நழுவிக் காலின் கீழே வீழ்ந்தது; அவற்றையெல்லாம் அறிந்த முனிவர், நிமித்தப் பயனையறிந்து சொல்லுவதில் மிக வல்லுநராதலின் அவனைநோக்கி, "அரச! நீ பசுமரத்தைச் சார்ந்திருந்தமையால், அது நின்உயிர்த் தோழன் உயிரோடிருத்தலையும் அவன் பின்புவந்து உன்னை அடைதலையும் நன்கு புலப்படுத்தும்; இது தவறாது; தெளிவாயாக; பிடித்த வெண்பூவின் வீழ்ச்சி நீ இப்போது அனுபவிக்கும் போகத்திற்கு இடையூறு உண்டென்பதை அறிவியாநிற்கும்; அந்தப்பூ வேறிடம் செல்லாமல் உன்காலின் கீழிடத்தை அடைந்தமையால் அந்தப் போகத்தை மீட்டும் அடைவை; நீ பூமியின்மேல் இருந்தமையால் நின் தலைநகரத்தையும் நாட்டையும்பெற்று அரச உரிமையையும் அடைவை; சிறிதும் ஐயமில்லை; பிற்காலத்தில் உனக்குச்சாரணருடைய உபதேசமுமுண்டு; உன்னுடைய ஆயுள்நாளின் அளவு இத்துணையாகும்" என்று கூறினர். உதயணன், "இவருடைய அருண்மொழி நிச்சயமாகவே இருத்தல்கூடும்" என்று எண்ணி, யூகியை அடைந்தவன் போன்றவனாகி வணங்கி அவரிடம் விடைபெற்றுப் புறம்போந்து வாசவதத்தையை யடைந்து அவளுடன் அங்கே தனக்கு அமைக்கப்பட்டிருக்கும் படமாடத்தில் உறைபவனாயினன்.

அங்ஙனமுறைந்த உதயணன், ஒருவாறு கவலைதீர்ந்து வாசவதத்தையுடன்சென்று கான்யாற்றுக் கடும்புனலாடியும், பலநிறமலர்கள் பூத்து மேல்மூடியைத் திறந்த ஆபரணப்பெட்டிபோலத்தோன்றும்

குறுவாய்ச்சுனைநீரில் முழவொலியைப் பிறப்பித்து அத்தாளத்திற் கேற்பப்பாடியும், காட்டிலுள்ள அரமகளிர்போன்றவரும் குழையர் கோதையர் இழையர் இணர்த்தழையர் தாரினர்களுமாகிய பலவகை மகளிர்களினிடையேநின்று அவர்களுடைய ஆடலைக்கண்டு பாடல்களைக்கேட்டு இன்புற்றும், பாறையாகிய உரலில் ஐவனநெல்லைச் சொரிந்து யானைக்கொம்பாகிய உலக்கையால் தம் ஐயருடைய இயல்புகளைப் புகழ்ந்துகொண்டு பாசவலிடிக்கும் வேட்டுவமகளிருடைய அம்மனைவள்ளைப்பாட்டைக் கேட்டும், அருவியாடியும், சுனைவிளையாடியும், பூங்குழைமகளிர் பொன்வள்ளத்தேந்திய தேறலையும் மதுவையுமுண்டும், ஒருயிரையுடைய இருதலைப்புள்ளைப்போல் ஒட்டி இன்புற்றும் அம்மலைச்சாரலில் உண்டாட்டயர்ந்தனன்.

உடன்வந்த மகளிர், வெண்முத்தங்களாற் சிற்றிலிழைத்தும் கோங்கம்பூக்களைப் பறித்து இவை பொற்பணியென்று பாவைகளின் தலையில்வைத்தும் அசோகஞ்சினைகளிற் கட்டப்பட்டிருக்கும் தழைக் கயிற்று ஊசல்களில் இருந்து ஆடியும் முல்லைப்போதுகளைப் பறித்துக் கத்திகைதொடுத்தும் பித்திகைபிணைத்தும் தளிர்களைக் கையிற்கொண்டு பல விசித்திரவடிவங்கள்தோன்றும்படி கிள்ளியும் சண்பகச்சோலையையடைந்து தழையுடைகளை அமைத்தும் வாசவதத்தையின் செல்வத்தையும் சிறப்பையும் பாடிக்கொண்டே குராமரத்தின்நிழலில் வளைகளொலிப்ப மறலிக் குரவையாடியும் பந்தாடியும் பாவைபுனைந்தும் தளிர்ப்படுக்கையின்மேலே கண்படைகொண்டும் பானவகைகளை உண்டும் விளையாடினர். மற்றையோர்களும் தத்தமக்கியன்றவண்ணம் இப்படியே விளையாடிக் களித்து இன்புற்றனர்.

இங்ஙனம் உண்டாட்டயரும நாட்களில் ஒருநாள், யாத்திரை செய்பவர்கள் வந்துதங்கும் கொட்டில்களையும் கொடிப்பந்தர்களையும் பின்னும் இவைபோன்ற இனிய பலவிடங்களையுமுடையதாய்க் காண்பானுயின் இந்திரனும் வேறிடஞ்செல்லத் துணியாத மிக்க அழகைப் பெற்று, இனிய பழமரங்களையும் நறுவியபூமரங்களையுந் தன்பாற் கொண்டு மயில் முதலிய பறவைகளின் செறிவையுடையதாய் என்றும் நலிவோரில்லாமையால் உயிர்த்தொகுதிகள் கவலையின்றிவாழும் பொலிவையுடையதாய் விளங்கும் பொழிலொன்றில் மரவுரியுடுக்கையையும் சிவந்த சடையையும் உண்மை ஞானத்தையும் விரதத்தையுமுடைய முனிவரொருவர் தவஞ்செய்யும் ஆச்சிரமத்தை

யடைந்து அசோகமரத்தின் நிழலில் மணற்பரப்பில் உதயணன் வயந்தகனுடன் இருந்தான்.

இருந்தபொழுது அவனிடம் விடைபெற்று வாசவதத்தை காஞ்சனையோடு சோலைவளங்காணுதற்குச் சென்றாள். ஏவலாளர்களும் ஒவ்வொரு காரியத்தை முன்னிட்டு வேறு வேறிடங்கள் சென்றனர். அரசாட்சியைத்துறந்து மனைவியுடன் வந்து அங்கே தவஞ்செய்து கொண்டிருக்கும் ஓர் அரசமுனிவருடைய புத்திரியும் பேரழகினளுமாகிய விரிசிகையென்னும் பெயரையுடைய சிறுபிராயத்தாளொருத்தி அங்கேயிருந்தனள்; அவள் முனிவர்களையன்றி வேறு ஆடவர்கள் யாரையும் கண்டறியாதவள். அவள் உதயணனைக் கண்டு, "இவன் காமன்" என்று எண்ணிக் காதல்கொண்டு தான் வைத்திருந்த பாவை பந்துகளை ஓரிடத்தேவைத்துவிட்டு மெல்லச் சென்று நந்தியாவர்த்தம், நாகம், சிந்துவாரம், சேபாலிகை, குருக்கத்தி, சுள்ளி, சிறுசேடம், சண்பகம் ஆகிய இவற்றின் பூக்களைப் பறித்துத் தன் குடங்கையில் அடக்கிக்கொண்டுவந்து உதயணனையடைந்து, "ஐயா! இம்மலர்களைப் பிணையல்களாகத் தொடுத்து ஈமின்; ஈந்தாற் பாவையும் யானும் அணிந்துகொள்வேம்" என்று சொல்லி இரந்து அம்மலர்களை நீட்டினள். இவன் அவளைப் பார்த்து "இத்தவ வனத்திலுறையுந் திருமகளோ இவள்" என்று முதலில் எண்ணி, அவளுடைய கண்களின் இமைகளாடுதலையும் அணிந்த மாலைகள் வாடுதலையுங் கண்டு, "இவள் முனிவர்மகளே" என்று தெளிந்து, தெய்வத்திகிரியையுடைய அரசர்மகளிர்க்குரிய சிறந்த இலக்கணங்களை அவள்பாற் கண்டு யாழ்நரம்பை வருடுதலாலும் படைக்கலங்களைப் பகைவர்மேற் செலுத்தலாலுந் தழும்புபட்டுத் திருந்திய அங்கையால் தன்மேலாடையைவிரித்து அதில் அம்மலர்களை வாங்கிப் பலநிறமுள்ளமணிகள் நிறம்மாறுபட அழுத்தப்பெற்ற இரத்தின மாலைபோலத் தோற்றும்படி பலவகைநிறமுள்ள அம்மலர்களை உரிய இடங்களில்வைத்துப் பலவகைமாலைகள்கட்டி அவளுக்குக்கொடுக்க, அவள் அம்மாலையைத்தக்கவாறு அணிந்துகொள்ளுதற்கு அறியாதவளாகிவருந்தி அமைந்தனள். அதனையறிந்த அவன், "இங்கே வா" என்று அழைத்து அவளைத் தன்மடிமேல்வைத்து அவற்றை அவள் உச்சியிலும் தலைப்பக்கத்திலும் மயிர்முடியிலும் அலங்காரமாகப்புனைந்து பாராட்டி "மெல்லச் செல்" என்று விடுக்க விரிசிகை சென்றாள்.

உதயணனைவிட்டுப்பிரிந்த சிலநேரத்தை ஒருவருடமாக நினைந்து அவன் பிரிவாற்றுமல்வருந்தித் தழைகளையும் கண்ணிகளையும் ஏந்திக் கொண்டு நற்பூங்கொம்பர் நடைபெற்றுங்கு நடந்து விரைந்துவரும் வாசவதத்தை, தன்முன்வரும் விரிசிகையையும் அவள் கூந்தலில் அணியப்பட்டிருக்கும் மாலைகளையுங்கண்டு அம்மாலைகள் உதயணனுல் தொடுத்துச் சூட்டப்பட்டனவென்பதை அறிந்து சினந்து கண்களி னின்றும் வெய்ய நீர்த்துளிகளைச்சிந்திக் கையிலிருந்த கண்ணிகளையும் தழைகளையும் எறிந்துவிட்டு, "கிடைத்த தாமரைப்பூவிலுள்ள தேனை உண்ணுமல் நெடுந்தூரத்திலிருக்கும் நெய்தற்பூவிலுள்ள தேனை உண் பதற்குச் செல்லும்வண்டைப்போல்வார் ஆடவரென்பதை இன்று கண்கூடாகக் கண்டேன்" என்று கடுஞ்சினங்கொண்டு உடன்வரும் சாங்கியத்தாயையும் காஞ்சனையையும்நோக்கி, "என் தந்தையின் அணி நகரத்திற்கு என்னை அனுப்பிவிடுங்கள்" என்றுசொல்லித் தன்னு டைய கோலங்களைச் சிதைத்துக்கொண்டே அச்சோலையின் ஒருபக் கத்தே செல்வாளாயினள்; அதனைக்காஞ்சனையாலறிந்த உதயணன் அச்சமுற்றுச்சென்று அவளைத்தழுவி அவளுடைய முடியணிகளைத் திருத்தியும் பாதகிண்கிணியைத் துடைத்துத் துகள்போக்கியும் கூந்த லணிகளைப்புனைந்தும் வளைகளைக் கையிலேற்றியும் கண்ணீர்த் துளிக ளைத்துடைத்தும் காதணிகளைச் சரியாக அணிந்தும் புதுத்தளிர்களைக் கையிற்கொடுத்தும் புறத்தைத் தைவந்தும் 'நீ இங்ஙனம் கோபிப்பா யாயின் என்னுயிருக்குப் பெருந்தீங்கு விளைத்தாயாவாய்' என்று கூறியும் பலவாறு தேற்றினன்; தேற்றவும் அவள் சிறிதும் ஊடல் தணியாமற் கடுஞ்சினத்தோடே யிருந்தனள்; அப்போது அம்மலைச் சாரலிலுள்ள ஒரு பலாமரத்திலிருந்து ஆண்குரங்கொன்று திடீ ரென்று குதித்து வந்தது. அதனைக்கண்ட வாசவதத்தை அஞ்சி நடுநடுங்கி விரைந்து அவனைத் தழுவிக்கொண்டனள். அவன் மனமு வந்து வேறு யாதொரு கவலையுமில்லாதவனுகி அக்கானத்தில் அவ ளுடன் காலத்தை இனிது கழிப்பானுயினன்.

இலாவாண நகரினது புறத்தே ஒடுங்கியிருந்த யூகி அந்நகரத்தி லுள்ள அரண்மனைக்கும் தானிருக்குமிடத்திற்கும் பிறரறியாமல் ஒரு சுருங்கைவழியை இயற்றுவித்துப் பின் செய்யவேண்டுவனவற்றை உருமண்ணுவாவிற்கும் வயந்தகனுக்கும் உணர்த்தினன். அவர்கள் அவன் கூறியதைச் சாங்கியத்தாய்க்குத் தெரிவித்தனர். சாங்கியத் தாய் உதயணனையடைந்து, "அரசே! கொடியவிலங்குகள் உலாவும்

மலைச்சாரலில் இருந்தால் ஒருசமயம் யாதேனுமொன்றால் வாசவதத்தை அச்சமடையக்கூடும்! ஆதலால் இனிமேல் இலாவாண நகரத்துள்ள அரண்மனையைச் சார்ந்திருத்தல் நலமாகும்" என்றனள்; உதயணன் அதனை அங்கீகரித்து வாசவதத்தையோடும் புறப்பட்டு நகரத்தையடைந்து அரண்மனையில் வாழ்வானாயினன். இங்ஙனம் சிலநாட்கள் சென்றன.

இப்படியிருக்கையில் தோழர்கள் உதயணனை நோக்கி, "ஒரு காரியமுமில்லாமற் சும்மாவிருந்தால் திருமகள் நம்மை வெறுப்பாள்; ஆதலால் எங்கேனும் சென்று வரவேண்டும்" என்று கூறினர். கேட்ட உதயணன் வாசவதத்தையின் பிரிவிற்கு அஞ்சி அதற்கு உடன்படவில்லை. சிலதினம் சென்றபின் பிரிதற்குரிய ஊழ்வினை வந்தமையால், அரசனை நோக்கி வாசவதத்தை, "அடிகள்! வேட்டஞ்சென்று அரும்பு மலர் தளிர் என்பவற்றாற் கண்ணிகட்டி எனக்குத் தந்தருளுக" என்று வேண்டினள். அது செய்தற்கு விரும்பிய உதயணன் மறுநாட்காலையிற் பரிமாவூர்ந்து காட்டிற்குச் சென்றனன்; மந்திரிகள் தாம் எண்ணியதை நிறைவேற்றுதற்கு நல்ல சமயமென்று நினைத்து, "அரசன் காமவின்பத்தையே விரும்பி ஊக்கமிலனாயினானென்று வேடர்கள் ஊரைச் சுடுதற்கு வந்து சூழ்ந்துகொண்டனர்" என்னும் பேச்சை எங்கும் பரவச்செய்து ஏவலாளர்களைக்கொண்டு அரண்மனையின் நாற்புறத்தையும் தீக்கு இரையாக்கி, அந்தப்புரத்திற்சென்று, வெளியே புறப்பட்டுச் செல்லுதற்கு முடியாமல் தவித்து அலமந்து நிற்கும் வாசவதத்தையையும் சாங்கியத்தாயையுங்கண்டு, "இந்தச் சுருங்கைவழியாகச் செல்லுங்கள்" என்று அவர்களை அனுப்பிவிட்டு அவர்களிருந்தவிடத்திற் கொலைச் சிறையாளர் இருவரை வலிந்து புகுத்தி, வாசவதத்தையின் அடிக்கலமுதல் தலைக்கலம் இறுதியாகவுள்ள ஆபரணங்களையெல்லாம் ஓரிடத்திற் சிதறி வைத்தார்கள்; அரண்மனையின் நாற்புறத்தையும் தீக்கிரையாக்கிய கருமக் கள்வரைத் தாக்கிக்கொண்டே உருமண்ணுவா ஒருபாற் செல்வானாயினன்.

அப்போது சாங்கியத்தாய் வெய்துயிர்த்து நடுங்கும் வாசவதத்தையைச் சுருங்கை வழியே அழைத்துக்கொண்டு யூகியிருக்குமிடஞ் சென்றாள்; செல்லுகையில் வாசவதத்தையை நோக்கி அவள், "நீ சிறிதும் அஞ்சாதே; உன்னுடைய உயிர்த்துணைவனுக்கு ஆக்கமளிக்க விரும்பி அவனுடைய உயிர்நண்பனாகிய யூகி செய்த மாயச்

சூழ்ச்சியாகுமிது" என்று கூறினள். அந்தச்சமயத்தில் யூகி, தானெண்ணியது முடிந்ததென்று புன்முறுவல் கொண்டு அங்கே வந்து வணங்கி, "தாயே! மறமாச்சேனன் காதல் மகளே! கேட்டருள்க; உன்னுடைய தந்தை சேனைகளின் இடையே உதயணனைச் சிறைப்படுத்தித் தளையிட்டமையால், பாஞ்சாலராயன் கௌசாம்பி நகரத்தைக் கைப்பற்றிக் கொண்டான். பிங்கலகடகர் அஞ்சியோடினர்; அவற்றையறியாத உன்தலைவன் யாதொன்றையும் நினைத்தலின்றிக் கவலையற்று உன்னுடன் இடைவிடாமல் உறைவானாயினன்; பகைவனைக்கொன்று அவனை நல்ல பதவியில் நிறுத்தவேண்டுமாயின் நீ சிலநாள் பிரிந்திருக்க வேண்டுவதே. ஆதலால், உங்கள் குடிக்கு வந்த சிறுசொல் நீங்கும்படி ஆவதைச் சொல்லும் உயிர்போன்ற என்னை நோக்கியும் நின்குலத்தை நோக்கியும் தலைவன் தன் தலைமையினின்றும் வழுவிய நிலைமையை நோக்கியும் நிலம்புடை பெயரினும் விசும்பு வந்திழியினும் சிறிதும் கலங்காத நின்கடவுட் கற்பைநோக்கியும் இந்தவரத்தை அருளிச்செய்ய வேண்டும்" என்று மிகவும் இரந்து வேண்டினன்.

வாசவதத்தை, "நம்முடைய அசரர்பிரானுக்கு இயைந்த நூல்வல்லாளர்களாகிய மந்திரிகள் நால்வருள் யூகி இறந்தனன்; இங்கே இரப்பவன் இடவகன் முதலிய மூவருள் ஒருவனுமல்லன்: இவன் யாரோ?" என்று எண்ணிக்கவலையுற்று விரைந்து விடைகொடாமல் ஆராய்வாளாயினள். அவளுடைய நிலைமையையறிந்த சாங்கியத்தாய், "இவன் யூகியே. அரசன் கவலையற்றிருப்பதை மாற்றுவதற்கே தான் இறந்துவிட்டதாகப் பெயர்பண்ணிவிட்டு இவன் இங்கேவந்திருக்கின்றான்; நீ கவலையை விட்டுவிடு" என்று தெரிவிக்கவே அவள் தேறினள். யூகி கூறிய நியாயங்களையெல்லாம் உட்கொண்டவளாயினும் அவள் உதயணன்பிரிவை நினைந்து வருந்திப் பின்பு, "இவன் எண்ணியது உறுதி பயப்பதாகும்" என்று துணிந்து, "என்னிறைவன் முன் மாயயானையாற் சிறைப்பட்டபொழுது அவனைமீட்பதற்கு மாயவிறுதிவல்லையாகிய நீதியாள! நீ வேண்டியதைச் செய்வாயாக" என்று அவனுக்கு உபசாரமொழிகளைக் கூறி ஒருவாறு கவலையொழிந்திருந்தனள்.

வாசவதத்தையின்பிரிவால் அரசன் தீங்கில்லாமலிருத்தலை அறிந்துகொள்ளும்வரையில் அவ்விடத்திலேயேயிருத்தற்கு நிச்சயித்துக்கொண்டு யூகி அவ்விருவரோடும் மேலே ஆகவேண்டிய காரி

யங்களைப் பற்றி ஆராய்பவனாகி அவர்களுடன் அங்கேயிருந்தான். இது நிற்க.

உதயணகுமரன் வாசவதத்தை விரும்பியபடியே தழையும் தாரும் கண்ணியும் பிணையலும் கைக்கொண்டு குதிரையை யூர்ந்து அவளைக்காண விரைந்துவருகையில் இடக்கண் ஆடியது; இடத்தோள் அசைந்தது; பின்னும் சில துர்நிமித்தங்களும் தீயசகுனங்களும் தோன்றின; அவற்றின்பயனை ஆராய்ந்து பார்க்கையில், 'உயிர்க்கிழத்தி நீங்கினள்; இங்கே இலள்; அவளைக் காணாத வருத்தத்தால் தோழர்களோடு தான் சில காலம் புறத்தே இயங்குதல் கூடும்' என்பது தெரியவந்தது. அதனால் மிக்க கவலையுற்றுவரும் அவன், எதிரே பெரும்புகையின் எழுச்சியைக் கண்டு மிகவும் விரைந்துவருகையில், வாசவதத்தையிருந்த இடத்திலும் நெருப்புப் பரவித்தோன்றக் கண்டான். கண்டு ஊக்கங்குன்றியவனாகிச் செல்லும்பொழுது, தனக்கு ஒருசோர்வும் நேராதபடி உருமண்ணுவாவும் வயந்தகனும் மாயமள்ளரைக் கூட்டத்தோடு தூரத்தியடிப்பவர்களாகித் தன்வரவு பார்த்துக்கொண்டு எதிரே நிற்பதைக் கண்டனன்; அப்போது காஞ்சனமாலை,

“ நாவலந் தண்பொழி னண்ணா ரோட்டிய
காவலன் மகளே ! கணங்குழை மடவோய் !
மண்விளக் காகி வரத்தின் வந்தோய் !
பெண்விளக் காகிய பெறலரும் பேதாய் !
பொன்னே ! திருவே ! அன்னே ! அரிவாய் !
நங்காய் ! நல்லாய் ! கொங்கார் கோதாய் !
வீணைக் கிழத்தீ ! வித்தக வுருவீ !
தேனேர் கிளவீ ! சிறுமுதுக் குறைவீ !
உதையண குமர னுயிர்த்துணைத் தேவீ !
புதையழ லகவயிற் புக்கனையோ ” (18 : 76-85)

என்று காட்டுத்தீயின் இடையே அகப்பட்டுவருந்தும் மயிலைப்போல இடைவிடாமற் புலம்பி அலமந்துவீழ்ந்து புரண்டு புரண்டு அழுதலை அவன் பார்த்தனன்; பார்த்து வாசவதத்தைக்கு ஏதோ ஒருதுன்பம் வந்துவிட்டதென்று நிச்சயித்து அறிவுமயங்கிச் சோர்ந்து பொறியற்ற பாவைபோலக் குதிரையினின்றும் திடீரென்று நிலத்தில் வீழ்ந்தனன். வீழ்ந்து அறிவற்றுக்கிடக்கும் அரசனைத் தோழராகி மூர்ச்சையை மாற்றுதற்குரிய பொருள்களைக்கொண்டு மாற்ற, எழு

மையுந் தொடர்ந்த அன்புடைய அவளை நினைந்து அரற்றிக் கொண்டே அவன் எழுந்தான்; எழுந்தவனை அவர்கள் சூழ்ந்து பல வகையான சமாதானங்களைச் சொல்லித் தேற்றவும் அவன் தேறு மல், "என் உயிர்த்துணைவி மூழ்கிய தீயில் யானும் புகுவேன்" என்று அத்தீயிற் புகுவானாயினன்; அப்போது தோழர், "உன்னுடைய பகைவர் மகிழும்படி நீ இங்ஙனம் எண்ணுதல் மிகவும் தவறாகும்; 'யூகி இல்லாவிடின் உதயணனுக்கு யாதும் செயலில்லை' என்று அறி விலார் சொல்லுஞ்சொல் எங்கள் மனத்தைச் சுடாநிற்கும்; அதனை நீ அறிந்து உன் குலத்தைத் தாங்குதல் நன்று" என்று விலக்க, கரை யைக் கடல் கடவாததுபோல அவன் தோழர்வார்த்தையைக் கடவா னாகி, "என்னுயிர்த்துணைவியின் உடம்பைப் பார்க்கவேண்டும்; ஆத லால்,விரைந்து நெருப்பையவித்து அதனைக்காட்டுமின்" என்றனன்.

அவர்கள், "அரசர் கரிப்பிணத்தைக் காண்பது மரபன்று" என்று வற்புறுத்தவும் அவன் தடைப்படாமற் காண்பதையே விரும் பித் துன்புற்றனன். 'நம்முடைய பெருந்தேவி உயிர் நீங்கும்படி இவர் பார்த்திராரென்று அரசன் எண்ணுவானாயின், அது நாம் எண் ணிய காரியத்திற்கு மிக்க இடையூறாகும்' என்றுதோழர் அவனை அழைத்துக்கொண்டு ஒருவகையாகப் பள்ளிப்பேரறை சென்று அங்கே அமைக்கப்பட்டுள்ள சுருங்கை அவனுக்குத் தோன்றாதபடி அதன்வாயிலை நன்றாக முதலில் மறைத்துவிட்டு அங்கே கரிந்து கிடந்த இரண்டு குறைப்பிணங்களைக் காட்டி, "சாங்கியத்தாயும் தத் தையும் இறந்தமை பொய்யன்று, உண்மையே" என்று அவன் மனங்கொள்ளச்செய்து அங்கங்கே சிதறுண்டு கிடந்தனவும் தீயில் மூழ்கினமையால் ஒளிவிட்டு விளங்குவனவுமாகிய அவளுடைய ஆப ரணங்களைப் பொறுக்கிவந்து அவனுக்கு முன்னே இட்டனர். பொன்னரிமாலை, நெற்றிப்பட்டம், திலகம், செவியணி, பொற்கொடி, இலைப்பெரும் பூண்; இதயவாசனை, களிகை, முத்தாரம், பன்மணிப் பூண், சின்மணித் தாலி, முத்தணிவடம்,சித்திரவுத்தி, நாண்,தொடர், தோளணி, இடையணி, விரலணி முதலிய அணிகலங்களுள் ஒவ்வொன்றையும் அவன் தனித்தனியே எடுத்தெடுத்துப் பார்த்துப் பார்த்து விளித்து விளித்துப் பலவாறு புலம்பி அரற்றினன்.

பின்பு அவனுடைய மெலிவையும் கவலையையுமறிந்த மந்திரி மார், "இவன் சோர்வையறிந்து பாஞ்சாலராயன் போர்செய்தற்கு வருவானாயின் இந்நகரத்துள்ளே வரவிடாமல் தடுத்துவிடுக" என்று

சொல்லிச் சதுரங்கப்படைகளுடன் வீரர்களை அந்நகரத்தைச் சூழ அமைத்து அவர்களுக்கும் சேனைகளுக்கும் வேண்டிய போர்க்கருவிகளையும் அளித்து உணவுப்பொருள்களையும் அங்கங்கே நிரம்பவைத்ததன்றிப் பெரும்படைகளைத் திசைகள்தோறும் அனுப்பிப் பாதுகாக்கும்படி செய்வித்து உதயணனுக்கும் அதனைத்தெரிவித்து அவனது துன்பத்தை ஒருவாறு தீர்த்துவருவாராயிருந்தனர். பின்னும் அவர் காமத்தாலுண்டாகுந் தீங்குகளைப் பலவாறு எடுத்தெடுத்துரைத்து அவனுடைய வருத்தத்தைப் போக்க, அவன் ஆறுதலுற்றிருந்தனன்.

அதனையறிந்த தோழர், "அரசனுக்கு யாதொரு தீங்கும் இல்லை; இனி வேறிடத்திற்குச் செல்லுதல் நலம்" என்று யூகிக்குத் தெரிவிக்க அவன் வாசவதத்தைக்கு அச்செய்தியைத் தெரிவித்தனன். அவள் மந்திரத்தாற் பிணிப்புண்ட நாககன்னிகைபோல யூகியினுடைய நீதிமொழியாற் பிணிப்புண்டவளாகித் தன்னுடைய குறையை வெளிப்படுத்தாமல் தலைவன் ஆக்கமடைதலையே பெரும்பயனாக நினைந்து ஆறுதலுற்றனள். பின்பு அம்மூவரும் உடம்பை வேறுபடுத்துவதாகிய மருந்தொன்றால் வேறுநிறம்பெற்று அந்தணவடிவங்கொண்டு மெல்லப்புறப்பட்டு ஒருமலையைச்சார்ந்து அங்கே தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த உருமண்ணுவாவின் தந்தையாகிய முனிவனையடைந்து தாம் இன்னாரென்பதை அவனுக்குப் புலப்படுத்தாமல் ஆகவேண்டியவற்றை அவனிடஞ்சொல்லி மிக அணுகாமலும் மிக அகலாமலும் அவனது தவப்பள்ளியில் தங்கியிருந்தனர்.

வாசவதத்தையின் பிரிவாற்றாமல் வருந்துகின்ற காஞ்சனைக்குத் தாம் எண்ணியகாரியத்தை உருமண்ணுவா மந்தணமாகத் தெரிவித்துத் தேற்றி அவளையழைத்துவந்து வாசவதத்தையிடம் சேர்ப்பித்துவிட்டுச்சென்றனன். அவள் வாசவதத்தையைத் தேற்றுவித்து அவளுடன் இருந்தனள். இருக்கும் நாட்களில் ஒருநாள் அந்நால்வரும், "நாம் இங்கே இருத்தலை அயலார் அறியின், நம்முடைய காரியம் பழுதுபடும்" என்று எண்ணி, "இனி யாம் இருத்தற்குரிய இடம் யாது?" என்று ஆலோசித்து ஒருவருக்குந் தெரியாமற்புறப்பட்டு உருமண்ணுவாவினுடைய தந்தையின் தோழனும் உக்கிரகுலத்திற் பிறந்தவனுமாகிய விசயவரனென்னும் அரசனுடைய இராசதானியும் அங்கநாட்டிலுள்ளதுமான சண்பையென்னும் பெருநகரத்தில் வாழும் பெருஞ்செல்வனாகிய மித்திரகாமனென்னும் வணிகர்பெருமானுடைய வீட்டில் தங்கிக் காலங்கழிப்பாராயினர்.

மூன்றாவது

மகத காண்டம்.

ஏயர் குலத்திற்குப் பழம் பகைவனும் அதுபற்றியே கௌசாம்பி நகரத்தைக் கைப்பற்றியவனுமாகிய பாஞ்சால அரசன் யூகி இறந்த செய்தியையும் வாசவதத்தையை இழந்தமையால் உதயணன் மெலிவுற்றிருத்தலையும் அறிந்து அப்பால் தனக்கு யாதொரு தீங்கும் உண்டாக மாட்டாதென்றெண்ணிக் கௌசாம்பி நகரத்தைப் பாதுகாவாமற் செல்வக்களிப்பால் மிகுந்த மகிழ்ச்சி அடைந்திருந்தனன். அக்காலத்தில் தோழர்கள், பகையை வெல்லுதற்கு முயல வேண்டுமென்று உதயணனை வற்புறுத்தினர். அவன், இறந்தவர்களை நினைந்து பின்னும் வருந்த, அவனை நோக்கி இசைச்சனென்பவன், "இறந்தோர்களைப் பண்டை வடிவத்துடன் தருபவரும் இராசகிரிய நகரத்தில் இருப்பவருமாகிய ஒரு முனிவரைச் சார்ந்து இரப்பின் அவரால் தேவி முதலியோரை மீட்டும் பெறுதல் கூடும்" என்று கூறினான். உடனே உதயணன் முதலியோரும் அறிவு முதலியவற்றிற் சிறந்த நூறுவீரர்களும் வேற்று வடிவும் செயலும் உடையவர்களாய்ப் புறப்பட்டுப் பல இடங்களைக் கடந்து மகதநாட்டை அடைந்தனர். அங்கே உருமண்ணுவா முதலியோர், வாசவதத்தையை மீட்டுத் தருவேனென்று காகதுண்டகனென்னும் முனிவனைக் கொண்டு கூறுவித்து உதயணனைத் தேற்றி அந்தணவுருவங் கொண்ட அவனோடும் இராசகிரிய நகரின்புறத்தே மறைந்திருந்தனர்.

அப்போது, இராசகிரிய நகரத்தார் மன்மதனுக்கு விழாச் செய்யத் தொடங்கினர். அதற்குரிய நாட்களேழனுள் முதல் நாள் வழிபடுதற்கு மகதமன்னன் தங்கையாகிய பதுமாபதி யென்பவள் போந்து மன்மதன் ஆலயத்தை அடைந்தாள். அவளை உதயணனும் அவனை அவளும் கண்டு தம்முட் காதல் கொண்டனர். பதுமாபதி அன்று செய்தற்குரிய தானங்களைச் செய்துவிட்டு அரண்மனையை யடைந்தாள். பிறகு உதயணன் அவள் தோழியாகிய அயிராபதி யென்பவளால் பதுமாபதியின் வரலாற்றை யறிந்தான். உதயணனும் பதுமாபதியும் ஒருவரை யொருவர் கண்டமையால் ஒத்த அன்புடையவர்களாகிக் கலங்கினர். உதயணன் தன் தோழரை நோக்கி, "வாசவதத்தையால் வருந்தும் என் நெஞ்சினைப் பதுமாபதி தன்வயமாக்கி அவளும் என்மனத்திற் புகுந்தனள்" என்று தன் கருத்தை உரைத்தான். பின்னும், அவன் வைத்த பூமாலை முதலியவற்றைப் பதுமாபதி கைக்கொள்ள அதனாலும் தோழர்கள் உண்மையை உணர்ந்தனர்.

பிறகு உதயணன் ஒருநாள் முதுமைவேடம் பூண்டு தானம் வாங்கிச் செல்பவர்களுடன்சென்று காமன் கோட்டத்துள் ஒளித்திருந்து பதுமாபதியின் நட்பைப் பெற்றான்.

அப்பால் அவன் தருசகனுடைய விருப்பத்தை யறிந்து நீரூற்றும் புதையலுமுள்ள இடங்களைக் காட்டி நன்கு மதிக்கப்பட்டு அங்கே இருந்தான். அதனை உணர்ந்த உதயணனுடைய தோழர்கள் வேறு வேறு தொழில்களை உடையவர்களாய் அவனைப்பாதுகாத்துக்கொண்டு அந்நகரில் ஒடுங்கியிருந்தனர். ஒருநாள் காமனது கோட்டத்தைச் சார்ந்த மாடத்திலிருந்த உதயணன் பிறரறியாமற் சிவிகையிற் புகுந்து பதுமாபதியுடன் சென்று அவளுடைய மாளிகையில் மறைந்து ஒடுங்கியிருந்தான். அக்காலத்தில் பதுமாபதி தன் தோழியைக் கொண்டு உதயணனுடைய இசை யுணர்ச்சி முதலியவற்றை ஆராய்ந்தறிந்து மகிழ்ந்தனள். அதுகாறும் அவனை யாவரும் ஒரு மறையவனென்றே எண்ணியிருந்தனர்.

அக்காலத்தில் பகையரசர் சிலர் தருசகனோடு போர் செய்தற்கு வந்ததை யறிந்த உதயணன் பதுமாபதியைப் பிரிந்து உருமண்ணுவா முதலியோரைப் போர்செய்ய ஏவினன். அப்போரால் பகையரசர் அஞ்சித் தம் படைகளுடன் இரவில் எழுந்து ஓடினர். பகைவரை வென்ற உதயணன் தனக்குரிய இயல்பான வேடத்தோடே வயந்தகன் வாயிலாகத் தருசகனை அடைந்து அளவளாவினன். அக்காலத்தில் தருசகனை வெல்லக் கருதித் தம்முட் கூடி மீட்டும் போர்செய்தற்கு வந்த பகையரசர் எண்மர் உதயணனால் வெல்லப்பட்டு ஓடிவிட்டார். அதனால் மகிழ்ந்த தருசகன் பதுமாபதியை உதயணனுக்கு மணஞ் செய்வித்தான்.

பிறகு உதயணன் பாஞ்சால அரசன்மேல் படையெடுத்துச் சென்று அவனைக் கொன்று அரச உரிமையைப் பெற்றான்.

நான்காவது

வத்தவ காண்டம்.

உதயணன் அரச உரிமையைக் கைக்கொண்டு போரில் தனக்கு உதவி செய்தவர்களுக்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுத்து அனுப்பிவிட்டுக் குடிகளின் குறையைத் தீர்த்துத் தன்னுடைய நாட்டைப் பரவச்செய்தான்.

அக்காலத்தில் யூகி வாசவதத்தை முதலியோர் அவன்பால் வந்து சேர்ந்தனர். உருமண்ணுவா முதலியோருக்கு நாடுமுதலிவற்றைச் சிவிதமாகக் கொடுத்து உதயணன் கௌசாம்பி நகரத்தில் வாழ்ந்திருந்தான்.

ஒருநாள் வாசவதத்தை தோழியர்களுள் ஒருத்தியாக இருந்த கோசலத் தரசன் மகளாகிய மானனீகை என்பவள் பந்தாடுகையில் உதயணன் கண்டு காமுற்றுப் பின் மணந்தனன். இளமைப்பருவத்தில் உதயணனால் மாலை சூட்டப்பெற்ற விரிசிகை என்பவள் வேறொருவரையும் மணவேன் என்றிருத்தலை அவளுடைய தந்தையாகிய முனிவனால் அறிந்த அவன் அவளை வரச்செய்து மணஞ்செய்து கொண்டனன்.

ஐந்தாவது

நரவாண காண்டம்.

இங்ஙனம் வாழ்ந்துவந்த காலத்தில் வாசவதத்தைக்கு ஒரு மகன்பிறந்தான். அவனுக்கு நரவாணதத்தன் என்னும் பெயரிட்டனர். அப்பால் பதுமாபதியும் ஒரு மகனைப்பெற்றாள். அவனுக்குக் கோமுகன் என்னும் பெயரிடப் பெற்றது.

நரவாணதத்தன் நாள்தோறும் வளர்ச்சியுற்றுக் கல்வியிலும் வீரத்திலும் சிறந்து விளங்கினன். அப்பால் அந்நகரத்திலுள்ள மதனமஞ்சிகை என்பவளைக் காமுற்று அவளை மணந்தான்.

கௌசாம்பி நகரத்தில் மிக்க சிறப்புடன் விழாவொன்று நடந்தது. அக்காட்சியைக் காண விரும்பிவந்த வித்தியாதர அரசனாகிய மானசவேகன் என்பவன் மதனமஞ்சிகையைத் தன் நகருக்கு எடுத்துச் சென்று அவள்பால் தன் விருப்பத்தைத் தெரிவித்தான். அவள் உடன்படாமல் மறுத்தனள். மறுக்கவே அவன் ஏங்கி, "மதனமஞ்சிகையின் மனத்தை எப்படியாவது வேறுபடுத்திவிட்டு வா" என்று தன் தங்கையாகிய வேகவல்லியென்பவளை அவள்பால் அனுப்பினன். அவள் வந்து மானசவேகனது உயர்வை எடுத்துக்கூறி, "நீ என் தமையனுக்கு உரியவளாக இருப்பாயாயின், மிக்க இன்பத்தை அடைவாய்" என்று காரணங்காட்டிப் பலவாறு வற்புறுத்திக் கூறியபொழுது மதனமஞ்சிகை, "அழகு, கல்வி, வீரமுதலிய எல்லாவற்றிலும் மேம்பட்டுச் சிறந்து விளங்கும் என்னுடைய தலைவன் நரவாணதத்தனை இனி அடையேனாயின் யான் உயிரை நீத்தல் ஒருதலை" என்று மறுத்துக் கூறினள்.

அப்பால் வேகவதி, தன் தமையனது கட்டளையை மறந்து நரவாணதத்தன்பால் வேட்கையுடையவளாகி விமானமூர்ந்து புறப்பட்டு வந்து கௌசாம்பியை யடைந்தனள். அப்போது நரவாணன் மதனமஞ்சிகையின் பிரிவாற்றாமல் வருந்தி மயங்கிச் சோலையெங்கும்

அவளைத் தேடி அலமந்து உழலுதலைக் கண்டாள். கண்டு அவன் வடிவைப்பார்த்து மிக வியந்து விருப்பம் மிகப்பெற்று ஒருமந்திரவலியால் மதனமஞ்சிகையின் வடிவத்தைத் தான் எடுத்துக்கொண்டு ஒரு கொடிவீட்டிலிருந்தாள். அங்கே மதனமஞ்சிகையைத்தேடித் திரிந்துகொண்டிருக்கும் நரவாணன்வந்துகண்டு கவலையொழிந்து மிக்க பரபரப்புடன் அவளைத் தழுவியின்புற்றான். பின்னர் அவன் ஐயுற்று, "நீ யார்?" என்ன, அவள் தான் இன்னளென்பதையும் தன் தமையனாகிய மானசவேகன் மதனமஞ்சிகையை விரும்பிக் கைப்பற்றிச் சென்றது முதலியவற்றையும் கூறித் தனது உண்மை உருவத்தைக் காட்டினள். கண்ட நரவாணன் மகிழ்ந்து மதனமஞ்சிகையை மறந்து வேகவதிபால் அன்புற்றுக் காமபரவசனாகி அவளுடன் எப்பொழுதும் இருப்பானாயினன்.

இவர்கள் இப்படியிருக்க, மானசவேகன் சென்ற தங்கையைக் காணானாகிப் பல இடங்களிலும் தேடிக்கொண்டு வந்து கௌசாம்பியைச் சார்ந்த சோலையிலிருக்கும் அவ்விருவரையுங்கண்டு சினமுற்று அவர்களைப் பற்றிக்கொண்டு ஆகாயமார்க்கமாகச் செல்லும்பொழுது இடைவழியில் நரவாணனைத் திடீரென்று கீழே தள்ளிவிட்டான்; வேகவதி தன் மந்திரவலியால் அவனுக்கு யாதொரு துன்பமுந்தோன்றாதபடி செய்வித்தனள். நரவாணன் [1]சதானிக முனிவருடைய தவப்பள்ளியில் வீழ்ந்தான். அவர் ஞானத்தால் அவனை இன்னானென்று அறிந்து, "உதயணனுடைய புதல்வனே! உனக்கு மங்களமும் அறிவுமுண்டாகுக" என்றனர்; "நம் தந்தையின் பெயரை இவர் எப்படியறிந்தனர்?" என்று வியப்புற்ற அவன், "தேவரீர் யாவர்?" என்று கேட்ட பொழுது அவர், "யான் உன்னுடைய தந்தையின் தந்தை" என்றதன்றித் தம் வரலாறு முழுவதையுங் கூறினர். அவன், "வித்தியாதரருலக ஆட்சியை நான் பெறுதல்கூடுமென்று முன்னம் கேட்டுளேன். அதனைப் பெறுதற்கு உபாயம் யாது?" என்று கேட்ப, அவர், "உன்னுடைய நகரமடைந்து உதயணன்பால் ஆகாயமார்க்கமாகச் செல்லுதற்குரிய விச்சையைப்பெற்று அதன்மகிமையால் அந்த ஆட்சியைப் பெறுவை" என்றனர். பின்பு நரவாணன் கௌசாம்பியை அடைந்தான். உதயணன் அவனுக்கு மேற்கூறிய மந்திரத்தை உபதேசித்தனன். பின்பு நரவாணன் விமானமூர்ந்து சென்று [2]விசயார்த்தமென்னு மலையின் தென்பாகத்திலுள்ள ஸ்ரீதரமென்னும் நகரத்தை அடைந்து அதன்கோட்டைவாயிலில் தங்கியிருந்தனன்.

அப்பொழுது ஒருவன் வந்து வணங்கி, "கந்தருவபுரத்தின் அரசனாகிய நீலவேகனுக்கு நாகதத்தையென்பவள்பாற்றோன்றிய அநங்க

---

1 இவர் உதயணன் தந்தை. 2 இது வித்தியாதரர்களுக்கு உறைவிடமாகிய ஒரு வெள்ளிமலை யென்பர்.

விலாசனியென்பவள், முன்னொருநாள் துயிலும்பொழுது ஒரு சிங்கக்குட்டி பூமியிலிருந்து வந்து தனக்கு மாலைசூட்டியதாகக் கனவொன்றைக் கண்டு அதனைத் தந்தைக்குத் தெரிவித்தனள். அவன் சுமித்திரரென்னும் முனிவரையடைந்துவணங்கி அக்கனவைத் தெரிவித்து அதன்பயனை வினவினன். அவர், 'பூமியிலிருந்து தீரனான ஓரிளைஞன் வந்து உன்மகளுக்கு மாலைசூட்டுவான்; சூட்டியபின் அவன் இங்கே சக்கரவர்த்தியுமாகி எல்லா அரசர்களையும்அடக்கி ஆட்சி புரிந்து விளங்குவான்' என்று விடையளித்தனர். அளிக்கவே உம்முடைய நல்வரவை நாடோறும் நோக்கிக்கொண்டேயிருக்கும் அவன் நீர் இங்கே வந்தமையறிந்து தன்பால் உம்மை அழைத்துவரும்படி கட்டளையிட்டனன்" என்று தெரிவிக்க, நரவாணன் மகிழ்ந்து அவனுடன் அவ்வரசனையடைந்து அவன்வேண்டுகோளின்படி அநங்கவிலாசனியை மணந்தான். இந்திரன் கட்டளையால் தேவர்கள்வந்து அவனுக்கு நவநிதிகளையும் அளித்துச்சென்றனர். அவனதுவிறலையறிந்த அவ்வுலகத்து அரசர்களெல்லோரும்வந்து வணங்கிப்பணிந்து திறைகொடுத்து அவன் கட்டளைப்படி ஒழுகுவாராயினர். அச்செய்திகளையறிந்த மானசவேகன் மிகவுமஞ்சித் தன்னிடமிருந்த மதனமஞ்சிகையை அழைத்துவந்து நரவாணன்பாற் சேர்ப்பித்துவிட்டு, "என்குற்றத்தைப் பொறுத்தருளவேண்டும்" என்று வேண்டினன்; பின்பு அவன் தன் தங்கை வேகவதியையும் அன்புடன் நரவாணனுக்கு மணஞ்செய்வித்தனன். நரவாணன் மதனமஞ்சிகை, வேகவதி, அநங்கவிலாசனியென்பவர்களோடும் பின்பு அங்கே மணஞ்செய்த எண்ணாயிரந் தேவிமாரோடும் இன்புறுபவனாகி ஒற்றைச் செங்கோல் செலுத்திச் சக்கரவர்த்தியாகி அவ்வுலகை ஆண்டுவந்தான்.

அக்காலத்தில் தன்னுடைய இருமுதுகுரவர்களையும் தரிசிக்க வேண்டுமென்ற விருப்பம் அவனுக்கு உண்டாயிற்று. உண்டாகவே அவன் தன் பரிசனங்களோடும் மனைவிமாரோடும் புறப்பட்டுக் கௌசாம்பி நகரமடைந்தான்; தாய்தந்தையரை வணங்கிப் பதுமையின் புதல்வனான கோமுகனை இளவரசாக நியமிக்கும்படி தந்தையை வேண்டி அவ்வண்ணஞ் செய்வித்துவிட்டு விடைபெற்றுக்கொண்டு மனைவிமார் முதலியவர்களோடு வித்தியாதர உலகத்தை அடைந்து அரசாட்சி செய்துகொண்டு வாழ்வானாயினன்.

ஆறுவது

துறவுக் காண்டம்.

உதயணன், தனக்கு ஒப்பற்ற யூகி மந்திரியானதும் வாசவதத்தை மனைவியானதும் வித்தியாதர சக்கரவர்த்தியாக விளங்கும்

நரவாணதத்தன் புதல்வனுனதும் பிறநலங்களும் தவத்தின் பயனே யாதலால், பின் தான் மேற்கொள்ளற்பாலது தவமேயென்று துணிந்து செல்வத்தை வெறுத்தனன். அதனையறிந்த தேவிமார் நீர் விளையாட்டு முதலியவற்ருல் அவன் மனத்தை வேறுபடுத்தித் தம்மையே கருதி ஒழுகச்செய்ய, அவன்மனம் அந்த வழியிற் சில நாட்கள் சென்றது. பின்பு ஒருநாள் அவனுடைய பட்டத்துயானை மதங்கொண்டு புறப்பட்டு நகரை அழிக்கத்தொடங்கி யாருக்கும் அடங்காமற் பாகர்களையும் குத்துக்கோற்காரரையும் பிளந்தெறிந்தது; அதனுல் நகரம் நடுங்கியது.

அக்காலத்தில் அந்நகரத்தை அடுத்த சோலையொன்றில் தவத்தாற் சித்திபெற்ற சாரணர் பலர்வந்து தங்கினுர்கள். அவர்களுக்குத் தலைவரான தருமவீரரென்பவர் தம்மை அடைந்தவர்களுக்கு வழக்கப்படி அங்கே தருமோபதேசஞ்செய்து வருவாராயினர். அவ்வுபதேசமொழிகளை விலங்குகளும் பறவைகளும் கேட்பனவாய்த் தத்தஞ் செயல்களைமறந்து உணவொழிந்து தாம்செய்த பாவங்களை நினைந்து துன்புற்ற வண்ணமாய் அடங்கிநின்றன; மேற்கூறிய பட்டத்து யானையும் இயல்பாகவே அங்கேவந்து அந்த அறவுரையைக் கேட்டுக் கோபம் நீங்கித் தன் பாவச்செயல்களுக்கு அஞ்சிக் கண்ணீருகுத்துக் கொண்டு யாதொரு கொடுஞ்செயலுமின்றி அரண்மனை வாயிலில் வந்து நின்றது.

வாயில்காவலர் யானை வந்து அடங்கிநிற்பதை அரசனுக்குத் தெரிவிக்க, அவன்வந்து பார்த்து வியப்புற்று நிற்கையில், யூகி, "ஏதோ அறவுரையைக்கேட்டு இது பக்குவமுற்று அடங்கி நிற்கின்றது போலும்: இனி ஊர்ந்து செல்லுதற்கு இது தகுதியுள்ளது" என்றனன். உதயணன் அதன்பிடரியில் ஏறியபொழுது யானை அவனை மிக்க விருப்பத்துடன் தாங்கிக்கொண்டு சென்று மேற்கூறிய வனத்தையடைந்து நின்றது. அரசன் அவ்வனத்திற் பெரியோர் பலர் வந்திருத்தலையறிந்து இறங்கி வழிபாட்டுடன் சென்று தருமவீர முனிவரை வணங்க, அவர் அவனுக்கு ஓர் இருக்கை அளித்துத் தருமோபதேசஞ் செய்தனர். அதனைக் கேட்ட அரசன் இன்புற்று, "இந்த யானையின் பண்டை வரலாறு என்ன?" என்றுகேட்ப, அவர், "சாலியென்பதொரு நாட்டில் கடகமென்பதோர் ஊரிலுள்ள இடபகனென்பவனும் அவன் மனைவி சாலியென்பவளும் இல்லறம் நடத்திக்கொண்டு வருகையில், அவன் பண்டைப் பாவவசத்தால் அமரிகையென்னும் ஒரு கணிகைவயத்தனுய்க் குலவொழுக்கத்தை விட்டுவிட்டு மிக்க பாவச்செய்கைகளைச் செய்வானுயினன். இறந்த பின்பு அவனே இந்த யானைப்பிறப்பை அடைந்தனன்; அதனுல் இந்த யானை தருமங்களைக் கேட்டவுடன் கொடுஞ்செய்கைகளைத் துறந்து அடங்கிநின்றது" என்றனர்.

கேட்ட உதயணன் அதை நன்கு பாதுகாக்கும்படி பாகர்களுக்குக் கட்டளையிட்டு அதன் பக்கத்தை அடைந்து, "யானையரசே! உனக்கு யான் செய்வித்த துன்பங்களைப் பொறுத்துக்கொள்" என்று சொல்லி அதனை அன்புடன் தைவந்து தன்னிடம் அடைந்தனன். அதன் வரலாற்றைக் கேட்ட யாவரும் வியப்புற்றுத் தருமோபதேசத்தின் பெருமையைப் பாராட்டினர்.

அப்பால் அரசனுக்கு வைராக்கியமுண்டாக, அவன் நரவாணதத்தனை வருவித்து, "நீ இந்த அரசாட்சியை ஒப்புக்கொள்; துறந்து தவஞ்செய்தற்கு என்மனம் விரைகின்றது" என்றுசொல்ல, அவன் வணங்கி, "அடியேனுக்கும் அரசாட்சியிற் சிறிதும் விருப்பமில்லை; துறத்தற்கே என்மனம் விரைகின்றது" என்று தன் கருத்தைத் தெரிவித்தான்; பின் உதயணன் பதுமையின் புதல்வனாகிய கோமுகனை அழைத்து அவனுக்கு முடிசூட்டிவிட்டுச் சென்று தேவியருக்குத் தன்கருத்தைத் தெரிவித்தனன். அவர்களும் உடன்வந்து தவஞ்செய்வதாகக் கூறினர். யூகிமுதலிய மந்திரிகள் நால்வரும் வாசவதத்தை முதலிய தேவிமாரும் பிறரும் புடைசூழ்ந்துவர, உதயணன், தவவனஞ்சென்று அங்கே தவஞ்செய்து கொண்டிருந்த தருமச்சுருதியென்னும் முனிவரைச் சரணமடைந்து துதித்து, "அடிகேள்! தவவழிகளை உபதேசித்து அடியேங்களை உய்வித்தருளவேண்டும்" என்று பிரார்த்தித்தனன். அவர் ஜினதருமங்களை விரிவாக உபதேசித்தனர். உபதேசித்த பின்பு அவன் அப்பொழுது செய்யவேண்டிய நியமங்களை முடித்துக்கொண்டு தியானாதிகளைச் செய்வானாயினன். தவவொழுக்கமும் ஒளியும் அவன்பாற் சிறந்து விளங்கின.

பின்பு உதயணமுனிவன் யோகசமாதியைச் செய்து முடித்துச் சித்தபதத்தை அடைந்தான். தேவியரும் மந்திரிகளும் தவஞ்செய்து கற்பலோகத்தையடைந்து இன்புற்று வாழ்ந்தார்கள்.

பெருங்கதை

இரண்டாவது

இலாவாண காண்டம்.

க—நகர் கண்டது.

(நகர மாந்தர் செயல்)

சயந்தியம் பெரும்பதி யியைந்தகம் புகுதலின்
தாதுமல ரணிந்த வீதி தோறும்
பழுக்குலைக் கமுகும் விழுக்குலை வாழையும்
கரும்பு மிஞ்சியு மொருங்குட னிரைத்து
முத்துத் தரியமும் பவழப் பிணையலும்
ஒத்த தாம மொருங்குடன் [1] பிணைஇப்
பூரணப் பெருங்கடைத் தோரண நாட்டி
அருக்கன் வெவ்வழ லாற்றுவ போல
விரித்த பூங்கொடி வேறுபல நுடங்க
எண்வகைச் சிறப்பொடு கண்ணணங் கெய்த
விடாஅ விளக்கொளி வெண்பூந் தாமமொடு
படாகையும் விதானமும் பாற்கடல் கடுப்ப
இருமயிர் முரச முருமென வுரறக்
கடமுழக் கின்னிசை யிடையிடை யியம்ப

௨—இலாவாண காண்டம்.

இஃது இலாவாணமென்னும் நகரில் உதயணன் இருந்தபொழுது நிகழ்ந்த சரித்திரங்களைத் தொகுத்துக் கூறுவது.

க—நகர்கண்டது.

[நகரத்தார் பலரும் மிகப்பாராட்ட உதயணன் வாசவதத்தையுடன் சயந்திநகரம் சார்ந்தமை இதனுல் அறியலாகும்.]

5. பிணையல் - மாலை.
6. பிணைஇ - பிணைத்து. 7. கடை - வாயிலில்.
8. அழல் - வெப்பம். 10. எண்வகைச்சிறப்பு : ௨, 6: 69.
14. கடமுழக்கு - குடமுழாவின் முழக்கம்.

பி - ம். 1 பணைஇப்.

இறை. ப. 57.

வெந்துய ரருவினை வீட்டிய வண்ணலை
இந்திர வுலக மெதிர்கொண் டாங்கு
மகளிரு மைந்தருந் துகளிலந் துளங்க
நற்பெருங் கடைமுத னண்ணுவனர் குழீஇப்
பொற்பெருங் குடத்திற் புதுநீர் விலங்கி

(நகரமாந்தர் உதயணனுக்கு உபசாரங்கூறி வரவேற்றல்)

இருள்கண் புதைத்த விருங்கண் ஞாலத்து
விரிகதிர் பரப்பிய வெய்யோன் போல
வெங்க ணிருட்டுய [1] ரிங்க ணீக்கிய
பொங்குமலர்த் தாரோய் புகுகென் போரும்
...............................ளுட்கா தொழுகிற்
பகைவ ரெண்ணம் பயமில வென்னும்
நீதிப் பெருமைநூ லோதியு [2] மோராய்
யானை வேட்கையிற் சேனை நீக்கிப்
பற்று மன்னனிற் பற்றவும் பட்டனை
பொற்றொடிப் [3] பாவையை யுற்றது தீரக்
கொற்ற மெய்திக் கொண்டனை போந்த
மிகுதி வேந்தே புகுகென் போரும்
பயங்கெழு நன்னாடு பயம்பல தீரப்
புகுந்தனை புகன்றுநின் புதல்வரைத் தழீஇ
ஒன்னா மன்னனை யோடுபுறங் கண்டு
நின்னகர் நடுவண் மன்னுகென் போரும்

---

15. வினை - கருமங்கள். அண்ணலை - அருகனை.
15 - 6. சீவக. 3087 - 90.
19. பூரணகும்பத்துடன் குறுக்கிட்டு வந்து.
20 - 21. க. 58: 21 - 3. 25. பயம் - பிரயோசனம்.
28. பற்றுமன்னனின் - பகைவனால்; பிரச்சோதனனால்.
29. அது - அப்பழி. 32. பயம் - பிரயோசனம், அச்சம்.
33. புதல்வரென்றது குடிகளை.
34. ஒன்னாமன்னன் - பாஞ்சாலராயன்; இவன் உதயணன் நீங்கிய பொழுது கோசம்பியைக் கைப்பற்றி ஆண்ட அரசன்.
35. நின்னகரென்றது கோசம்பி நகரை.

பி - ம். 1 ரின்கண். 2 மோதாய். 3 பாவையுற்றது.

(நகரமாந்தர் வாசவதத்தையைக்
கண்டுகூறல்)

மாயோன் மார்பிற் றிருமகள் போலச்
சேயோன் மார்பிற் செல்வமெய் தற்கு
நோற்ற பாவாய் போற்றெனப் புகழ்நரும்
திருமலர்ச் செங்கட் செல்வன் றன்னொடு
பெருமகன் மடமகள் பின்வரக் கண்டனம்
உம்மைச் செய்த புண்ணிய முடையம்
இம்மையின் மற்றினி யென்னா கியரென
அன்புறு கிளவிய ரின்புறு வோரும்
மண்மீக் [1] கூரிய மன்னவன் மடமகள்
பெண்மீக் [2] கூரிய பெருநல வனப்பின்
வளைபொலி பணைத்தோள் வாசவ தத்தை
உளளென மற்றியா முரையிற் கேட்கும்
அவணலங் காண விவண்வயிற் றந்த
மன்னருண் மன்னன் மன்னுகென் போரும்

(யூகியை வாழ்த்துபவர்)

கருத்திற் சூழ்ச்சியொடு [3] கானத் தகவயிற்
பெருத்திறல் வேந்தனெம் பெருமாற் சிறைகொள
மாயச் சாக்காடு மனங்கொளத் தேற்றி
ஆய மூதூ ரகம்புக் கவன்மகள்
நாகுவளை முன்கை நங்கையைத் தழீஇப்
போகெனப் புணர்த்த போகாப் பெருந்திறல்
யூகியு மன்னுக வுலகினு ளென்மரும்

(உதயணனைப் புகழ்வோர்)

வியன்கண் ஞாலத் தியன்றவை கேண்மின்
நன்றாய் வந்த வொருபொரு ளொருவற்கு

---

37. சேயோன் - முருகக்கடவுள் போல்வான். மார்பிற் செல்வம்- இன்பம்; சீவக. 2701. 39. திருமலர் - தாமரைப்பூ.

42. என்னாகியர் - யாதாக வேண்டும்?

51. எம்பெருமான் - உதயணனை.

52. மாயச்சாக்காடு - பொய்ம் மரணத்தை. [சுட்டு.

53. மூதூர் - உச்சயினி. அவன் - பிரச்சோதனன்; நெஞ்சறி

பி - ம். 1 கூறிய. 2 கூறியப். 3 கரணத்.

நன்றே யாகி நந்தினு நந்தும்
நன்றாய் வந்த வொருபொரு ளொருவற்
கன்றாய் மற்றஃ தழுங்கினு மழுங்கும்
தீதாய் வந்த வொருபொரு ளொருவற்குத்
தீதே யாகித் தீயினுந் தீயும்
தீதாய் வந்த வொருபொரு ளொருவற்
காசில் பெரும்பொரு ளாகினு மாமெனச்
சேயவ ருரைத்ததைச் செவியிற் கேட்கும்
[1] மாயி காஞ்சனம் வத்தவ ரிறைவற்குப்
பெருஞ்சிறைப் பள்ளியு ளருந்துய ரீன்று
தீயது [2] தீர்ந்தத் தீப்பொரு டீர்ந்தவன்
செல்வப் பாவையைச் சேர்த்திச் செந்நெறி
[3] அல்வழி வந்துநம் மல்ல றீர
நண்ணத் தந்தது நன்றா கியரெனக்
கண்ணிற் கண்டவன் புண்ணியம் புகழ்நரும்
ஓங்கிய பெருங்கலந் தருக்கிய வுதயணன்
தேங்கமழ் கோதையென் றிருநுதன் மாதரை
வேண்டியுங் கொள்ளான் வேட்டனென் கொடுப்பிற்
குலத்திற் சிறியவன் பிரச்சோ தனனெனா
நிலத்தின் வாழ்ந ரிகழ்ச்சி யஞ்சி
யானை மாயங் காட்டி மற்றுநம்
சேனைக் கிழவனைச் சிறையெனக் கொண்டு

---

61. அன்றாய் - தீதாய். 66. சேயவர் - பெரியோர்.

67. மாயிகாஞ்சனம் - பிரச்சோதனனாற் செய்விக்கப்பட்ட கபட வித்தை; என்றது பொய்யானையாற் கவர்ந்ததை; "யானை மாயங் காட்டி" (79) என்பர்.

69. தீயது தீர்ந்து - முதலில் தீயதாய் முடிந்து. அத்தீப்பொருள் தீர்ந்து - அஃது அத்தீப்பயனினின்றும் நீங்கி. அவன் - அங்ஙனம் தீங்கு செய்த பிரச்சோதனனுடைய.

71. அல்வழி - இருளில். 72. நன்றாகியர் - நன்றாகுக.

74. பெருங்கலம் - பேரியாழ்; கோடவதி.

74 - 84. பிரச்சோதனன் எண்ணியதும் செய்ததும்.

78. இகழ்ச்சி - இகழ்தலை. 79. பொய்யானையைக் காட்டி.

பி - ம். 1 மாயாக்கஞ்சனம். 2 தீர்ந்ததீப். 3 அந்தணனல்லதுநம்.

வீணை வித்தகம் விளங்கிழை கற்கென
மாணிழை யல்குன் மகணலங் காட்டி
அடற்பே ரண்ணலைத் தெளிந்துகை விட்டனன்
கொடுப்போர் செய்யுங் குறிப்பிஃ தென்மரும்
மற்று மின்னன பற்பல பயிற்றி
மகளிரு மைந்தரும் புகழ்வன ரெதிர்கொள
அமரர் பதிபுகு மிந்திரன் போலத்
தமர்நகர் புக்கனன் றானையிற் பொலிந்தென்.

க—நகர்கண்டது முற்றிற்று.

81. விளங்கிழை - வாசவதத்தை.
85. பயிற்றி - இடைவிடாமற் கூறி.

உ—கடிக்கம்பலை.

பொலிந்த சும்மையொடு பொன்னணி மூதூர்
மலிந்தகம் புக்கபின் மண்பொறை கூரப்
பெறலரும் பெருங்கிளை யிறைகொண் டீண்டி
இன்மகி ழிருக்கை யேயர் மகனொடு
தண்மகிழ் நெடுங்குழற் றத்தொளித் தாமத்து
மதிக்கவி னழித்த மாசறு திருமுகத்
தணிக்கவின் கொண்ட வையரித் தடங்கண்
வனப்புவீற் றிருந்த வாசவ தத்தை
வதுவைச் செல்வம் விதியிற் கூறுவென்

(கணியின் சிறப்பு)

எண்டரும் பெருங்கலை [1] யொண்டுறை போகிக்
கண்ணகன் புணர்ப்பிற் கவின்பெற நந்தி

உ—கடிக்கம்பலை.

[கலியாணத்தின் பொருட்டு நகரத்தார் மனமுவந்து அங்கங்கே செய்யும் பலவகைச் செயல்களால் உண்டாகும் முழக்கவகைகளை இதனால் அறியலாகும்.]

2. பொறை - பாரம். 1 - 9. கவியின்கூற்று.
10. கணிதநூலை முற்றக்கற்று.
பி - ம். 1 யெண்டுறை.

விண்ணகம் விளங்கு மேதகு நாட்டத்த
நாற்பொரு ளுணர்ந்து பாற்பொருள் பன்னி
நூற்பொரு ளுனித்துத் தீப்பொரு ளொரீஇ
அலகை வேந்தற் குலகங் கொண்ட
ஒழுக்க நுனித்த வழுக்கா மரபிற்
புணர்ப்பியல் காட்சியன் புரையோர் புகழ
நிழற்பெருங் குடையு நேரா சனமும்
செருப்பொடு புகுதலுஞ் சேனை யெழுச்சியும்
யானையுந் தானையு மேனைய பிறவும்
மண்ணகக் கிழவர் மனக்கோ ளுருது
விண்ணகக் கிழவனின் விழுப்பங் [1] கூரித்
தம்மிற் பெற்ற தவம்புரி தருக்கத்
தரும்பரி சாரத்துப் பெருங்கணி வகுத்த

(வள்ளுவன் மணநாளை அறிவித்தல்)

நன்னா ளிதுவெனப் பன்னா டறியப்
பசும்பொற் பலவார் விசிந்து பிணியுறீஇக்
[2] கோதை முத்தொடு தாமந் தழைஇ
ஏற்றுரி போர்த்த விடியுறழ் தழங்குரற்
கோற்றொழில் வேந்தன் கொற்ற முரசம்
பெரும்பணைக் கொட்டிலு ளரும்பலி யோச்சி
முற்றவை காட்டிக் கொற்றவை பழிச்சித்
திருநாள் படைநாள் கடிநா ளென்றிப்

---

15. அலகைவேந்தன்: ந. 3: 47.
21. மனக்கோள் - மனக்கொள்கை; "மனக்கோ ளினக்கென வடிவுவே றிலையே" பரி. ௪ : 56.
22. விண்ணகக் கிழவனின் - தேவேந்திரனைப்போல.
24. பரிசாரம்: க. 37: 111.
25. நன்னாள் - மணநாள். 26. பிணியுறீஇ - கட்டுதலுற்று.
28. ஏற்றுரி - இடபத்தின்தோல். தழங்குரல் = தழங்குகுரல் - முழங்குகின்ற ஒலி. 29. முரசம் - முரசத்தை.
29 - 30. புறநா. ௫௦, ௩௬௨.
31. முற்றவை - பெரியசபை. கொற்றவை - துர்க்கை. [நாளும்.
32. திருவிழாநாளும், போர்செய்தற்கு எழும் நாளும், மண

பி - ம். [1] கூறித். [2] தோகைமுத்தொடு.

பெருநாட் கல்லது பிறநாட் கறையாச்
செல்வச் சேனை வள்ளுவ முதுமகன்
நறுவெண் சாந்தொடு மாலை யணிந்து
மறுவில் வெண்டுகின் மருங்கணி பெறீஇ
அணைமிசை யமர்தந் தஞ்சுவரு வேழத்துப்
பணைபெருத் தேற்றிப் பல்லவர் சூழத்
தேர்திரி மறுகுதோ றார்முழு தறியப்
பொலிக [1] வேல்வலம் புணர்க பூமகள்
மலிக மண்மகண் மன்னுக மன்னவன்
மல்லன் மூதூர்ப் பல்லவர் கேண்மின்
திருவொடு புணர்ந்து தீயவை நீக்கி
உருவொடு புணர்ந்த வொளியின ராகுமின்
பல்களிற் றியானைப் படைப்பெரு வேந்தன்
மெல்லியற் குலமகண் மிடைமணிப் பைம்பூட்
சிலம்பொலி சீறடிச் சென்றேந்து புருவத்
திலங்கொளி வாட்க ணின்னகைத் துவர்வாய்
வாசவ தத்தையொடு வதுவை கூடிக
கோல நீண்மதிற் கொடிக்கோ சம்பி
மாலை மன்னவன் மணமக ளாகும்
காலை யிதுவெனக் கதிர்மணிக் கடிப்பிற்
கண்ணதிர்ந் தியம்ப வின்மொழி பயிற்றிக்
கல்லென வறையு மொல்லென் கம்பலை
அறைந்தறி வுறீஇய பின்றை நிறைந்த

---

34. சேனையையுடைய பறையறைவோன்.
36. பெறீஇ - பெறுவித்து.
35 - 6. மங்கலத்திற்கு வெண்மை உரியது.
முரசத்தை (29) எருத்தில் ஏற்றி (38.)
43. திரு - நன்மை. 45. பெருவேந்தன் - பிரச்சோதனன்.
47. "கோடேந்து புருவமொடு குவவுநுத னீவி" அகநா. ௩௯.
49. வதுவை - கலியாணம். 51. மன்னவன் - உதயணன்.
52. காலை இது - காலமாகும் இது. கடிப்பு - குறுந்தடி.
28 - 55. = சீவக. 2387 - 92 ; மணி. க: 27 - 72.

பி - ம். 1 செல்வம்.

(வீட்டை அலங்கரிப்பவர்)

பெரும்பெயர் மூதூர் விரும்புபு துவன்றிப்
படையமை நெடுமதிற் கடைமுகந் தோறும்
பசும்பொற் றோரணம் விசும்புற நாட்டி
அரும்பொற் றூரோ டணிகதிர் முத்தின்
இரும்பெருந் தாம மொருங்குடன் வளைஇ
உத்தம வேழத் துயர்புறம் பொலிய
வித்தக வெண்குடை விரகுளி கவிப்ப
மணிக்கைக் கவரி மரபின் வீசுநர்
புடைக்களி றொருங்குடன் புகூஉ மகலத்
தடைப்பமை பெரும்பொறி யாப்புமுதற் கொளீஇப்
பத்திர மணிந்த சித்திரக் கதவின்
வாயி றோறும் வலத்து மிடத்தும்
[1] தாயின் மாடத்துத் தாண்முத லெல்லையுட்
சதிரத் திண்ணைத் தண்பூம் பந்தருட்
பழுக்காய்க் குலையும் பழங்காய்த் துணரும்
களிக்காய்ப் பறியுந் துவர்க்கா [2] யும்பலும்
பளிக்காய்க் குப்பையும் பலம்பெய் பேழையும்

---

56. பெரும்பெயர் மூதூர்: சிலப். கரு: 66.

57. கடைமுகம் - வாயில்முகப்பு.

58. தோரணம் - தோரணகம்பம்; வீட்டின் முன்னுள்ள தூண்கள்; "தோரணத் தூண்க டோறும்" சூளா. கலியாண. 26, சுயம்வர. 212.

63. கை - காம்பு.

64. புடைக்களிறு - பக்கத்துச் செல்லும் இரண்டு யானைகள்.

65. அடைப்பு அமை - அடைத்தலமைந்த.

66. பத்திரம் - நல்ல உருவங்கள்.

68. தாயின்மாடம்-வீட்டின் முதலிலுள்ள மாடம்; தாய்மனையென்பது வழக்கு.

69. சதிரம் - சதுரம்.

70. பழங்காய்த் துணர் - பழைய காய்க்கொத்து.

71. களிக்காய் - கருங்காலி சீவிக் காய்ச்சின குழம்பில் ஊறவைத்த பாக்கு; களிப்பாக்கு; சீவக. 2473. பறி - ஒருவகைப்பெட்டி. துவர்க்காய் - துவர்ப்பையுடைய காய்.

72. பளிக்காய்க்குப்பை - பச்சைக் கருப்பூரம் விரவிய பாக்கின்

பி - ம். 1 நாயின். 2 யுமலும்.

தளிரிலை வட்டியொடு தாதுபல வமைத்துச்
சுண்ணப் பெருங்குடம் பண்ணமைத் திரீஇ
எண்ணு தீயுந ரின்மொழிக் கம்பலும்

(அறச்சாலை)

தண்ணிழற் பொதிந்த வெண்மணற் பந்தர்
கண்ணுறக் கவினிக் கைப்புடை நிறைந்த
செல்வச் சாலையொடு பல்வழி யெல்லாம்
அந்த ணாளரொ டல்லோர் பிறக்கும்
அமுதி னன்ன வறுசுவை யடிசில்
நெய்ச்சூட் டமைந்த சிற்றூண் பந்தரொ
டெப்பொழு தாயினு மப்பொழு தீயும்
தூம நவின்ற நாமக் கைவினை
மடைத்தொழில் வழாஅ [1] வாழ்க்கையர் பயின்ற
அறச்சோற் றட்டி லகத்தும் புறத்தும்

தொகுதி; பளிங்கு - பச்சைக்கருப்பூரம்; பளிங்குக் காயென்பதன் [தொகுத்தல்.

73. தளிரிலைவட்டி - வெற்றிலைப் பெட்டி.

74. சுண்ணம் - சுண்ணம்பு; வாசனைப் பொடிகளுமாம்.

73 - 4. "தாதுகு சுண்ணத்தர்" மதுரை. 399.

70 - 74. ந. 14: 81 - 6; "தகைசெய் தீஞ்சேற் றின்னீர்ப் பசுங் காய், நீடுகொடி யிலையினர் கோடுசுடு நூற்றினர்" (மதுரை. 400 - 401); "அங்கருங் காலி சீவி யூறவைத் தமைக்கப் பட்ட, செங்களி விராய காயுஞ் செம்பழுக் காயுந் தீந்தேன், எங்கணுங் குளிர்த்த வின்னீ ரிளம்பசுங் காயு மூன்றும், தங்களி செய்யக் கூட்டித் தையலார் கைசெய் தாரே", "கைசெய்து கமழு நூறுங் காழ்க்கும்வெள் ளிலையுங் காம, மெய்தநன் குணர்ந்த நீரா ரின்முக வாச மூட்டிப், பெய்தபொற் செப்பும்" (சீவக. 2473 - 4) என்பவற்றை இவ்வடிகளுடன் ஒப்பிடுக.

75. கம்பல் - முழக்கம்; கம்பலை யென்பதன் திரிபு. "இன் சொலா லீத்தளிக்க" (குறள், 387.)   72 - 5. சீவக. 2403.

79. அல்லோர் - அந்தணரல்லாதோர். [நாடு. 19.

79 - 80. "அந்தண ரமுத வுண்டி யயில்வுறு மமலைத்து" கம்ப.

81. சிற்றூண் - சிற்றுண்டி; "நெய்ச்சூட் டியன்ற சிறுப னுண்டி" (க. 40: 130.)   83. தூமம் - புகை.

84. மடைத்தொழில் வல்லோர் இடைவிடாது தங்கிய.

பி - ம். 1 வாழ்க்கை பயின்ற.

முரட்கோ லிளைய ரரண்மாட் டியற்றி
முட்டாது நடாஅ மட்டுண் கம்பலும்

(சிறார் ஏவல் மகளிர் முதலியோர் செயல்)

பவழப் பட்டத்துப் பளிக்குமணித் தூணிற்
றிகழ்பொற் போதிகைச் செம்பொற் செழுஞ்சுவர்
வெள்ளி வேயுள் வெள்ளியம் பலகைப்
பீடிகை நிறைத்த மாட மறுகிற்
கொடுப்போர் வீழ்த்த குங்குமக் குழையலும்
தொடுப்போர் வீழ்த்த தூவெள் ளலரும்
வேதியர் கடைத்தலை வேள்விச் சமிதையும்
வாதிகர் கடைத்தலை வாசச் சுண்ணமும்
கலந்தோ ருதிர்த்த கலவைச் சாந்தமும்
புலந்தோர் பரிந்த புதுப்பூ மாலையும்
சிறாஅர் வீழ்த்த செம்பொற் கண்ணியும்
அறாஅ மறுகி னாவணப் பலியும்
பசுங்காய் தெவிட்டும் பற்கூட் டரத்தமும்
இயங்குந ரின்புற வின்னவை பிறவும்
காட்டெனக் கமழ்ந்து கூட்டுந ரமைத்த
கலவைக் கொழுங்களி யெழுதுக ளவித்து

---

86. அரண் - காவலை. [நன். மேற்.
87. நடாஅம் - நடத்துகின்ற. அட்டுண் கம்பல்: "அட்டுண் டுழனி"
91. கடைத்தெருவில்; "பீடிகைத் தெருவிற் பெயர்வோன்" சிலப். கரு: 104.
92. குங்குமக் குழையல் - குங்குமப்பூவைக் குழைத்த குழம்பு.
95. வாதிகர் = வாஸிகர் - வாசனைப்பொருள்களைக் கூட்டுவோர்.
97. புலந்தோர் - ஊடினோர். பரிந்த - நீக்கிய; "கைம்மாலை யிட்டுக் கலுழ்ந்தா டுணையில்லார்க், கிம்மாலை யென்செய்வ தென்று" நாலடி. 393.
99. ஆவணப்பலி - கடைவீதியிலுள்ளார் மாலைக்காலத்தில் தெய்வங்களுக்குத் தூவும் பொருள்கள்; "நெல்லு மலருந் தூஉய்க்கை தொழுது, மல்ல லாவண மாலை யயர" நெடுநல். 43 - 4.
100. தெவிட்டும் - குதட்டுதற்குக் காரணமான.
102. காட்டென - குப்பைகளென்று; "காட்டுக் களைந்து கலங் [கழீஇ" ஆசார. 46.
103. எழுகின்ற துகளை.

வெறிக்களங் கடுப்ப வீதியு முற்றமும்
நிறைப்போது பரப்பி நெடுங்கடை தோறும்
அணித்தகை சிதைத்தன ரிவரென வாடும்
முனித்தலைச் சிறாரை முன்னில் வாங்கித்
தாயரைக் காட்டியவர் தவறெடுத் துரைக்கும்
ஏவன் மகளிர் வாய்மொழிக் கம்பலும்

(சீனுலயமும் அங்கே நடைபெறுவனவும்)

வண்ணக் கலிங்கத்துக் கண்ணறைக் கண்டம்
தலையொடு தலைவர விலையடுக் கிரீஇக்
கச்சுவாய் கோடித்து முத்துப்புரி நாற்றி
ஒண்மணித் தாரொடு பன்மணிப் புளகம்
விலங்கு நீளமு மிலங்கித் தோன்றி
மிழற்றுபு விளங்கு மெழிற்பொலி வெய்த
வல்லவன் புனைந்த பல்வகைக் கம்மத்து
மங்கலப் பெருங்கொடி மங்குல்வா னத்துள்
உரற்றுமழை கிழிக்கு மொண்மணி யுச்சிப்
பல்லோர் காணும் பரூஉத்திர ளடியிற்
பன்மணி கண்டத்துக் கண்ணிழற் கலங்கி
ஓங்குபு நிமிர்ந்த [1] சாம்பொடு கவ்விப்
பயில்பூம் பத்திக் குயில்புரை கொளுவின

---

104. வெறிக்களம்கடுப்ப - வெறியாடுகளத்தை ஒப்ப.

104 - 5. வீதியிலும் முற்றத்திலும் பலநிறமுள்ள பூக்கள் பரப்பப் பெற்றிருத்தலின், அவற்றிற்கு வெறிக்களம் உவமையாயிற்று; மதுரை. 277 - 84; மலைபடு. 149 - 50.

106. அழகிய கோலங்களை இப்பிள்ளைகள் சிதைத்தனரென்று.

107. முனித்தலைச்சிறாரை - முனிவர்களுடைய தலைபோன்ற தலையையுடைய சிறுபிள்ளைகளை; "முனித்தலைக் கண்ணி நெற்றிச் சிறார்" [சீவக. 2541.

108. அவர் - அக்குழந்தைகளுடைய.

106 - 9. குழந்தைகள் செய்த தவறுகளை அவர்கள் தாயர்பால் ஏவன் மகளிர் கூறுவதாகவுள்ள இவ்வழகிய பகுதியுடன், யசோதைபக்கல் ஆயர்மங்கையர் கண்ணன் தீம்புகளைக்கூறி முறையிடுவனவாகிய, "ஆற்றிலிருந்து விளையாடு வோங்களை" (திவ். பெரியாழ்வார். ௨ : 10. 1) என்பது முதலிய இனிய பகுதிகளை ஒப்பிடுக.

114. விலங்கும் - குறுக்கும். 118. உரற்றும் - முழங்கும்.

பி - ம். 1 தாம்பொடு.

[1] வட்டமைத் தியற்றிய வலம்புரி சாற்றி
ஆடகப் பொற்கயிற் றரும்பொறி யாப்பின
வயிரப் பல்லரிப் பயில்பூம் பத்திக்
கிண்கிணித் தாரொடு கலவிய கதிரணி
கொளுவொடு படாஅக் கொடிப்பவ ழத்துத்
தாமந் தாழ்ந்து தலைமுதற் கோத்த
நீலக் காழ்மிசை நெற்றி [2] மூழ்கி
உண்ணுகுப் போலையுட் கண்விரித் தியற்றிய
பாத சக்கர மாறெதிர் நீர்தரக்
கோதைத் தாமமொடு கொட்டைமுதற் கோத்த
இலங்கொளி முக்குடை யெந்திரத் தியங்க
அறிவர் சரித முறையிற் சுட்டி
உரையு மோத்தும் புரையாப் புலமைப்
பெரியோர் நடாவுந் திரியாத் திண்ணெறி
ஓராஅ வுலகிற் கோங்குபு வந்த
அராஅந் தாணத் தருச்சனைக் கம்பலும்

(வீதிகளை அலங்கரிப்பவர்)

கண்ணிற் கண்ட நுண்வினைக் கம்மம்
கையிற் புனையுங் கழிநுண் ணாளர்
எட்டினுங் கிடையினு மூட்டமை கிழியினும்
நாற்றமுந் தோற்றமும் வேற்றுமை யின்றி
ஏற்ப விரீஇய விலையுங் கொழுந்தும்
கொழுந்திற் கேற்ற வழுந்துபடு குலாவும்

---

127. கொளு - பொருத்து. 129. காழ் - காம்பு.
130. நுகும்பு - மடல் விரியாத பனங்குருத்து; "முளை நுகும்பு போலை" ச. 16 : 23.
131. ஆறு சக்கரங்கள்; மாறுமாம்.
133. முக்குடை - சந்திராதித்தம், நித்த விநோதம், சகலபாசனம்.
134. அறிவர்சரிதம் - தீர்த்தங்கரர் முதலியோருடைய வரலாறு.
135. புரையா - ஒவ்வாத.
138. அராஅந்தாணத்து-அருகக்கடவுள் கோயிலில்; உ. 6 : 161; ௫. 4: 151; "தவலருஞ் சிறப்பி னாராந்தா ணத்துளோன்" மணி. ௩: 87.
139 - 40. "கண்டதே செய்பவாங் கம்மியர்" நான்மணி. 41.
144. குலா - வளைவு.

பி - ம். 1 கட்டமைத். 2 மூள்கி.

குலாவிற் கமைந்த கோலச் சந்தியும்
முகிழும் போதும் [1] மகிழ்சுழ லலரும்
அன்னவை பிறவும் பன்மரம் பண்ணித்
தீட்டின ரன்றியு நாட்டினர் நிறீஇக்
கழைமுதற் கொளீஇக் கைபுனை வனப்பின்
இழைமுதற் கொளீஇய வெழில வாகிக்
காம வல்லியுங் கதலிகை யணிந்த
தாம வல்லியுந் தண்பெரும் படாகையும்
காலேந் திரமுங் கைவயிற் பிரியா
நூலேந் திரமு நோக்கினர் போகாப்
பத்திப் படாமுஞ் சித்திரக் கொடியும்
இன்னோ ரன்ன வென்னோர் சேரியும்
உறப்புணர்த் தார்க்குஞ் சிறப்பொலிக் கம்பலும்

(முதியோர் கூற்று)

இடியுறழ் முரசி னிறைமக னணியும்
முடியணி யொழிய முற்றணிப் பெருங்கலம்
யாவர் வேண்டினும் யாவரு மீமின்
ஈத்ததி னிரட்டி கோத்தரு நுமக்கென
நாற்பெருந் திசையு நகரங் காடியுள்
வாய்த்த செய்தொழில் வாணிகர்க் கறையும்
கோப்பெரு முதியர் வாய்ப்பறைக் கம்பலும்

(மகளிர் தம் புதல்வரை அலங்கரித்து விடுத்தல்)

[2] குடிக்கணி கொடுக்குங் கொற்றத் தானை

146. போது - பேரரும்பு. மகிழ் - கள்; வண்டு; தேற்றாமரத்தை 'மனைமரம்' (பரி. கக) என்றாற் போலக்கொள்க.

153. காலேந்திரம் - காலத்தைப் புலப்படுத்தும் எந்திரம்; க. 58: 56 - 9.

159. முடி அரசர்க்கே உரித்தாதலின், 'முடியணியொழிய' என்றார்; "அருங்கல முலகின் மிக்க வரசர்க்கே யுரிய வன்றிப், பெருங்கல முடைய ரேனும் பிறர்க்கவை பேண லாகா" (சூளா. கலியாண. 189) என்பதனாலும், "களிறனான்" (சீவக. 200) என்பதன் விசேடவுரையாலும் உணர்க.

161. கோத்தரும் - அரசன் தருவான்.

162. கிழக்கு தெற்கு மேற்கு வடக்கு என்பன பெருந்திசையெனவும் இவற்றின் சந்தியாகிய மூலைகள் நான்கும் கோணத்திசையெனவும் கூறப்படும்; நன். வி. சூ. 186.

பி - ம். 1 விழி சூழலரும். 2 குடிக்களி.

இடிக்கண் முரசி னேயர் பெருமகன்
வதுவை நாப்பட் புதுவது புணர்ந்து
நுந்தையர் தம்மொடு செலீஇ யெந்தையர்
வருக வீண்டென வறிதி னேடும்
தம்மமர் புதல்வரைத் தலையடி காறும்
கம்மப் பல்கலங் கைபுனைந் தணிந்து
செம்மலின் 1 விடுக்குஞ் சிறந்த சாயல்
அம்மென் கூந்த லரிவையர் கம்பலும்

(கள்ளுண்பார் செயல்)

வத்தவ ரிறைவன் வதுவையு ணம்மோ
2 டொத்தவர் வரிசை யொத்துப் புகுதலிற்
பத்திபட நிரைத்த பைங்குலைத் தாறும்
தெங்கி னூறலுந் தேம்பிழித் தேறலும்
தாங்கரும் பெண்ணைப் பூங்குலை யமுதமும்
மதுவுஞ் சீதமும் புதுமலர் வேரியும்
உக்கிர வூறலுஞ் சிக்கரத் தெளியலும்
......................காஞ்சியத் தெளிவும்
கரும்பி னூறலும் பெரும்பொதித் தேனும்
இவையும் பிறவுஞ் சுவைதெரி யாளர்

---

167. புதுவது - புதியகோலம்.

168. செலீஇ - சென்று. எந்தையர் - நீவிர்; என்றது இளஞ்சிறார்களை.

170. தலையடிகாறும் - தலைமுதல் பாதமளவும்.

171. கம்மப்பல்கலம் : க. 44 : 35.

172. செம்மல் - தலைமை.

176. இளநீர்க் குலையும். 177 - 82. பானவகை.

177. தென்னங்கள்ளும், தேனாற்சமைத்த கள்ளின் தெளிவும்; "தேம்பிழி தேறல்" (குறிஞ்சி. 155.) 178. பெண்ணை - பனை.

179. மது - திராக்ஷைப்பழம் முதலியவற்றிலிருந்து எடுத்தது; இருப்பைப் பூவிலுள்ளதென்றுங் கூறுவர். சீதம் - கரும்பின் சாற்றிலிருந்து உண்டாக்கும் கள்; சீதுவெனவும் வழங்கும்.

180. சிக்கரத்தெளியல் - உசலம் பட்டையிலிருந்து உண்டாக்கும் கள்; முருங்கைப்பட்டையிலிருந்து உண்டாக்கியதுமாம்.

181. காஞ்சியத் தெளிவு - காடியிலிருந்து உண்டாக்கும் கள்; காஞ்சிகமென்பது காடியைக் குறிக்கும் வடசொல்.

பி - ம். 1 விளக்குஞ். 2 டொத்த வரிசை.

விட்டுணை லாற்று மட்டுமலி நறுங்கள்
பெய்ம்மின் றம்மி னீமின் பிறர்க்கெனத்
தம்மி ரேறு முண்மகிழ்ந் துளைக்கும்
கள்ளுண் ணுள ரொள்ளொலிக் கம்பலும்

(யானைப்பாகர்)

மாற்றுத்தொழின் மன்னர் மயங்கிய ஞாட்பினுட்
கூற்றுத்தொழி லிளையர் குடர்சூடு மருப்பின
வெம்படை மிகப்பலர் மெய்ம்மிசை யெறியினும்
தம்படைக் கொல்காப் பண்புடன் பயிற்றி
மூத்தோர் பெண்டிர் நீத்தோர் மகாஅரென
நாறபா லோரையு நூற்பாற் செய்தொழிற்
பாகர் வேண்டினும் பையுள் செய்யா
வேக வுள்ளத்து வேழந் தெரிந்து
நிரந்தன காட்டிய நேயந் தோன்றப்
பார்படு முத்தொடு தாருடன் பூட்டி
ஐவகை வண்ணத்துக் கைவல் கம்மியர்
கொடியும் பத்தியும் வடிவுபட வெழுதிச்
சூழியு மோடையுஞ் சுடர்மணிக் கோவையும்
ஊழுறிந் துயர்த்த வுத்தம வுயர்ச்சிய
[1] மண்ணுநீர் சுமக்கற்குப் பண்ணுமுறை பிழையாக்
கோல யானை நாலிரண்டு மிகையா
ஆயிர மணிந்தவை கோயிலுட் டரூஉம்

183-7. "கள்ளிலா மூதூர் களிகட்கு நன்கின்னா" (இன்னா. 10.) என்பவாதலின், இது கூறினார்.

மஞ்சனநீர் சுமத்தற்குப் பண்ணப்படும் ஆயிரத்தெட்டு யானைகள்.

188. ஞாட்பு - சண்டை. 194. பையுள் - துன்பம்.

192 - 5. "உயிர்நடுக் குறூஉ வேழம்" க. 38 : 121.

197. பார் - பருமை.

201. உத்தம உயர்ச்சி : எழுமுழ உயர்ச்சி.

202. மண்ணுநீர் - மஞ்சனநீர் ; 227.

203 - 4. ஆயிரத்தெட்டு யானையை மஞ்சனங் கொணர்தற்குத் தரும் ; க. 42 : 135 ; உ. 5 : 9 - 10 ; "விரைத்தலை மாலை சூட்டி மின்னனு ரங்கை சேப்ப, அரைத்தசாந் தணிந்த கோட்ட வாயிரத் தெட்டு

பி - ம். 1 மண்ணுகிர்.

பாகிய வுள்ளத்துப் பாகர் கம்பனும்

(மஞ்சன நீர் கொணர்தற்குரிய மகளிர்)

மணியரி யடக்கிய மாண்வினைப் பகுவாய்
அணிமிழற் றரவத் தம்பொற் கிண்கிணி
சிலம்பொடு சீறடிப் புறம்புதைத் தரற்றவும்
அம்மென் மருங்கு லசைய வடிபரந்த
கொம்மை கொண்ட தன்மைய வாகிக்
கோங்கரும் பழித்த வீங்கிள மென்முலை
உட்பட விட்ட வட்ட நுடக்கத்துச்
சுண்ண விலேகை வண்ணஞ் சிதைய
மண்ணிய நித்தில [1] வடத்தொடு புரளும்
பல்கலஞ் சுமத்த லாற்றாது பையென
ஒல்குபு நுடங்கு மொருபிடி நுசுப்பினர்
மண்ணக மருங்கின் மதிபல பயின்றன
விண்ணக மென்னையும் விடுக்குங் கொல்லென
மதியகம் வெள்க வனப்பொடு புணர்ந்த
கதிர்விடு திருமுகத் தெதிர்வன போலச்
சென்றுவந் துலாவுஞ் சேயரிக் கண்ணினர்
ஈன்றோர் மாட்டு மெதிர்முக நோக்காது
மான்றோங் கூறு மம்மர் நோக்கினர்
பொன்னணி கொண்ட பூந்தண் சிகழிகைக்
கன்னி மகளிர் கண்ணணங் குறாஉம்

வேழம், நிரைத்தன மண்ணு நீர்க்கு முரசொடு முழவம் விம்ம, வரைத் தலைத் துவலை போன்று மதநில னனைப்ப வன்றே" சீவக. 2414.

205. பாகு - பக்குவம்; க. 43 : 5.

207 - 8. "சீறடிய கிண்கிணி சிலம்பொடு சிலம்ப" சீவக. 2019.

212. க. 38 : 191.

216. ஒருபிடி நுசுப்பினர் - ஒரு பிடியில் அடங்கும் இடையுடையார்; "ஒருபிடி நுசுப்பினளை", "ஒருபிடி நுசுப்பின்" (சீவக. 613, 2458); "இடையு நடையு மொருபிடி யென்ன வெழுதுவனே" சீகாழிக் கோவை, 144.

223. தோம் - குற்றம்; "துடிதோங் கூறிய விடுகிய நடு" ந. 5 : [18.

222 - 3. நாணுடைமை கூறியவாறு.

பி - ம். 1 வட்டத்தோடு.

ஒவ்வா வணியின ரொப்பக் கூடி
மண்ணகக் கிழவற்கு மண்ணுநீர் சுமக்கும்
புண்ணிய முடையீர் போதுமி னீங்கென
வாயி றோறும் வந்தெதிர் கொள்ளப்
போர்வை மடக்கார் பொலியப் புகுதரும்
கோயின் மகளிர் கோல மெல்லடி
நூபுரங் கலந்த பாடகக் கம்பலும்
அன்னவை பிறவும் பன்னூ றாயிரம்
ஒடிவில் கம்பலை யொருங்குதலைக் கூடிக்
கடிகமழ் செல்வங் கலந்தன்றா னகரென்.

உ—கடிக்கம்பலை முற்றிற்று.

---

230. "தானை மடக்கா மான மாந்தர்" (க. 32 : 65) என்றார் முன்.
232. பாடகம் - காலில் அணியும் ஓராபரணம்.
235. கடி - நறுமணம், கலியாணம்.

௩—கட்டிலேற்றியது

(சோதிடர் நல்ல முகூர்த்தம் அறிந்து கூறல)

கடிகமழ் செல்வங் கலந்த காலை
இடியுறழ் முரசி னேயர்பெரு மகற்கும்
பிடிமகிழ் யானைப் பிரச்சோ தனன்மகள்
வடிமலர்த் தடக்கை வாசவ தத்தைக்கும்
ஒருயிர்க் கிழமை யோரை யளக்கும்
பேரிய லாளர் பிழைப்பிலர் நோக்கி
வழுவில் செந்தீப் பழுதில வேட்கும்
பொழுதுமற் றிதுவெனப் புரையோர்க் குரைப்ப

(மணப்பந்தர்)

அறுதொழின் முத்தீ யருந்துறை போகிய

௩—கட்டிலேற்றியது.

[மணவறைக்கட்டிலின்மீது வாசவதத்தையுடன் உதயணனை அடைவித்தமை இதனால் அறியலாகும்.]

5. ஓரை - முகூர்த்தம். 6. பேரியலாளர் - பெருங்கணிகள்.
8. புரையோர்க்கு - பெரியோர்க்கு ; புரை - உயர்வு.

மறைநவி னாவின் மரபிய லந்தணன்
பல்பூம் பந்தருட் செல்வஞ் சிறக்கும்
இருநிலத் திலக்கண மியற்பட நாடி
வெண்மண ணிரப்பங் கொளீஇக் கண்ணுறப்
புண்ணியப் பலாசின் கண்ணிறை சமிதை
முக்குழிக் கூட்டத் துட்பட வோக்கி
ஆற்றாச் செந்தீ யமைத்தனன் மேற்கொள
ஐயொன் பதின்வகைத் தெய்வ நிலைஇய
கைபுனை வனப்பிற் கான்முத றோறும்
[1] ஆரணங் காகிய வணிமுளை யகல்வாய்ப்
பூரண பொற்குடம் பொலிய விரீஇ
வெண்மணன் ஞெமிரிய தண்ணிழற் பந்தருள்
ஐஇய வாசவா னெய்யொடு கலந்த
ஐவகை யுணவொடு குய்வளங் கொளீஇ
நறிய வாகிய வறுசுவை யடிசிற்

---

10. மறைநவில் - வேதத்தைக் கூறி அடிப்பட்ட.

12. பூமியின் இலக்கணத்தை ஆராய்ந்து.

13. நிரப்பம் கொளீஇ - நிரம்புதல் கொள்ளச் செய்து ; நிரப்பம் - பரவலுமாம் ; "நிரப்பங் கொளீஇ நின்ற நிலமிசை" ௨. 4 : 60.

14. பலாசு - புரசமரம்.

15. முக்குழி - மூன்று அக்கினிகளின் குழிகள். ஓக்கி - செலுத்தி.

16. ஆற்றா - தணிக்க இயலாத.

17. நாற்பத்தைந்துவகைத் தெய்வங்கள் நிலைத்த ; "நன்கு நிலை பெற்ற நாற்பத் தையணங்கு" ௨. 4 : 39.

18. கான்முதல் தோறும் - கம்பங்களின் அடிகள்தோறும்.

19. அணிமுளை - அழகிய தானிய முளைகளையுடைய.

20. இரீஇ - இருத்தி. "பூரண பொற்குடம் வைக்க" (திருச்சிற். 296) ; "பூரண பொற்குடம் வைத்து" திவ். நாச்சியார். ௬ : 1.

21. ஞெமிரிய - பரந்த. "தண்மணற் பந்தர்" மணி. ௧ : 58.

22. ஐஇய - வியப்பையுடைய. ஆன்நெய் - பசுநெய்.

23. ஐவகையுணவு : "கடித்துப் பருகி விழுங்கி நக்கி, எடுத்துச் சுவைத்த லிவையைந் துண்டி" (திவா.) குய்வளம் - தாளிப்பின்வளம் ; "குய்வளங் கமழ்மி" சீவக. 2735.

பி - ம். [1] ஆரணங்காகி.

பெருஞ்சோற் றமலை பரந்துபலர் மிசையும்
மிச்சி லெய்தா வுட்குவ ரொருசிறை
......விசை யம்மிக் குணதிசைக் கோணத்
தீடமை பீடிகை பாடுபெற விருந்த
பொன்னயி ராணி முன்வயிற் பேணிப்
பன்னிய பனுவற் பார்ப்பன முதுமகன்
அந்த ணுவிரை யலரு மறுகையும்
நந்தி வட்டமு மிடையிடை வலந்த
கோல மாலை நாற்றி வானத்
தருந்ததி யரிவையோ [1] டாணிகற் பரவும்
பொருந்துமொழிப் புறநிலை புணர்ந்துபலர் வாழ்த்தி
நான்முறை படைத்த நான்முகக் கடவுள்
தாண்முதற் றானத்துத் தகைபெற விரீஇப்

(தெய்வ நிவேதன வகை)

பாலுலை வெந்த வாலவிழ்க் கலவையும்
தேனுலை வெந்த தூநிறத் துழவையும்
புளியுலை வெந்த பொன்னிறப் புழுக்கலும்
கரும்புலை வெந்த கன்னற் [2] றழவையும்

---

25. பெருஞ்சோற்றமலை - மிக்க உணவின் திரளை; "பெருஞ் சோற்று மிகுபதம் வரையாது கொடுத்தோய்", "அமலைக் கொழுஞ் சோறு" புறநா. உ, ௩௪.

26. மிச்சில் - மிஞ்சிய பொருள்கள். உட்குவரு - அச்சம்தோன்று [கின்ற.

25 - 6. மிசையும் ஒருசிறை.

27. கிழக்கேயுள்ள மூலையில். 28. பீடிகை - பீடம்.

29. பொன்னயிராணி - பொன்னாற் செய்யப்பட்ட அருந்ததியின் வடிவம்; "அரும்பெறற் கற்பி னயிராணி" (நாலடி. 381); தொல். கற்பு. சூ. 51, ந. பார்க்க; இஃது அரசாணியென்று வழங்குகின்றது.

31. ஆவிரையலர் - ஆவிரம்பூ. அறுகை - அறுகம்புல்.

32. நந்திவட்டம் - நந்தியாவட்ட மலர்; "நந்திவட்டத்தொடு கொன்றை வளாவிய நம்பனையே" (தேவாரம்.) வலந்த - சுற்றிய.

34. ஆணிகன் - வசிட்டமுனிவன்; துருவனுமாம்.

36 - 7. பிரமதேவருக்குரிய இடத்திலிருந்து; 58.

38. பாலுலை - பாலாகிய உலையில். கலவை - கலந்தது.

39. துழவை - துழாவியட்ட அன்னம். 40. புளியன்னம்.

41. கரும்புலை - கரும்பின் சாறாகிய உலையில்.

பி - ம். 1 டாணிகட். 2 குழவையும், குழைவையும்.

நெய்யுலை வெந்த மைந்நிறப் புழுக்கொடு
பொன்னகன் மணியகல் செப்பகல் வெள்ளி
ஒண்ணிறப் போனக மண்ணக மலிர
அரிவைய ரடுமடை யமிழ்துகொண் டோச்சிப்

(தேவரை வழிபடுதல்)

பஞ்ச வாசமொடு பாகுவலத் திரீஇ
அஞ்செஞ் சாந்தமொடு மஞ்ச ணீவி
இருப்பக னிறைந்த நெருப்புநிறை சுழற்றித்
தேவர் தூம மேவர வெடுப்பி
மலையினீ ராயினு மண்ணினீ ராயினும்
அலைதிரைப் பௌவத் தகத்தினீ ராயினும்
விசும்பினீ ராயினும் விரும்புபு வந்துநும்
பசும்பொ னுலகம் பற்றுவிட் டொழிந்து
குடைநிழற் றானைக் கொற்றவன் மடமகள்
மடையமைந் துண்டு மங்கலந் தம்மென
ஒப்பக் கூறிச் செப்புவன ளிப்பக்

(கன்னி மகளிர் செயல்)

கன்னி மகளிர் துன்னுவனர் சூழ
நான்முகக் கடவுளொடு [1] தாண்முதற் றானம்
அன்னத் தொழுதியின் மென்மெல வலங்கொண்
டம்மென் சாயற் செம்முது பெண்டிர்

---

42. புழுக்கு - பொங்கல்.

43. செப்பகல் - செம்பாற் செய்யப்பட்ட அகல். வெள்ளி - வெள்ளியாற் செய்யப்பட்ட அகல்.

44. போனகம் - உணவு. மலிர - நிறைய.

45. மடையமிழ்து - மடையாகிய நிவேதனம். ஓச்சி - பலியாகச் செலுத்தி.

46. பஞ்சவாசம் : "தக்கோல மேல மிலவங்கஞ் சாதிக்காய், கப்பூர மென்றிவை கமழ்பஞ்ச வாசம்" (திவாகரம்.) பாகு - வெற்றிலை ; 63.

50 - 56. நீவிர் யாண்டுள்ளீராயினும் இங்குவந்து இந்நிவேதனத்தைப்பெற்று மங்கலத்தைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று விண்ணவர்களை வேண்டி.

58. = 36 - 7.

59. தொழுதி - திரள்.

பி - ம். 1 தான்முதற்.

உழுந்துஞ் சாலியு முப்பு மலரும்
பசுங்கிளிச் சிறையெனப் பக்க நிறைத்த
பாகுஞ் சாந்தமும் போகமொடு புணர்ந்த
மங்கல மரபின வங்கையு ளடக்கிக்
கொழுமுகைச் செவ்விரல் போதெனக் கூப்பி
எழுமுறை யிறைஞ்சுகென் றேத்துவனர் காட்ட
ஐதேந் தல்குலர் செய்கையிற் றிரியா
மடைத்தொழில் கழிந்தபி னடைப்பட நாட்டி

(காஞ்சனை வாசவதத்தையை உதயணனுக்கருகில் இருக்கச்செய்தல்)

அரம்போ ழவ்வளை யணிந்த முன்கைச்
சுருங்காச் சுடரொளிச் செம்பொற் பட்டம்
சூளா மணியொடு துளங்குகடை துயல்வரும்
புல்லகம் பொருந்திய மெல்லிலை ஞேதிப்
பொன்னணி மாலை பொலிந்த பூமுடீஇ
வண்ணப் பூமுடி வாசவ தத்தையைச்
செண்ணக் காஞ்சனை [1] செவ்விதிற் றழீஇ
இலக்கந் திரியா தியற்பட விரீஇ
நலத்தகை மன்னவ னட்பொடு புணர்த்த

(உதயணன் திருமணச் சடங்குகளைச் செய்தல்)

புண்ணியப் புறநடைப் பண்ணமை யிருக்கையன்

61.=உ. 4 : 88 - 9. 63. பாகு - வெற்றிலை ; 46.

68. நடைப்படம் - நடைப்பாவாடை.

69. அரத்தால் அறுக்கப்பட்ட அழகிய வளையல்களை; "அரம்போ ழவ்வளைப் பொலிந்த முன்கை" அகநா. ௬.

71. சூளாமணி - முடிமணி ; "சூளாமணி யும்பர்க் காயவன்" திருச்சிற். 47.

72. புல்லகம் - தென்பல்லி வடபல்லி யென்னும் தலையணி ; "மத்தகப் புல்லகம்" க. 46 : 159.

73. பொன்னணி மாலை : க. 40 : 40, அடிக். முடீஇ - முடித்து.

71 - 3. "கேழ்கிளர் தொய்யகம் வாண்முகப் புல்லகம், சூளா மணியொடு பொன்னரி மாலையும், தாழ்தரு கோதையுந் தாங்கி முடிமிசை, யாழின் கிளவி யரம்பைய ரொத்தாள்" சிலப். ௬ : 106 - 8, அடி

74 - 5. மு. உ. 4 : 129 - 30. [யார். மேற்.

பி - ம். [1] செவ்வியிற்.

உறுவரை யுதயத் துச்சிமுக நோக்கி
அமைதிக் கொப்ப வளந்துகூட் டமைத்த
சமிதைக் கிரிகை சால்புளிக் கழிப்பி
மந்திர விழுநெறித் தந்திரம் பிழையாது
துடுப்பிற் றேய்த்த சேதா நறுநெய்
அடுத்த செந்தீ யங்கழ லார்த்திப்
பைம்பொற் கிண்கிணி பரட்டுமிசை யார்க்கும்
செந்தளிர்ச் சீறடி செவ்வனம் பற்றிப்
போகமுங் கற்பும் புணர்ந்துட னிற்கென
ஆகுபொருள் கூறி யம்மிமுத லுறீஇ
நன்னெய் தீட்டிய செம்மல ரங்கைப்
பொம்மல் வெண்பொரி பொலியப் பெய்தபின்
நன்னிலை யுலகினு ணாவல் போலவும்
பொன்னணி நெடுமலை போலவும் பொழில்வயின்
மன்னுக விவரெனத் தன்னெறி பிழையான்
விதியிற் கூறிய விளங்கிழை வேட்கும்
அதிரா நெறியி னத்தொழில் கழிந்தபின்
மதியி னன்ன வாண்முகம் பொலிய

---

79. கீழ்த்திசையை நோக்கி.

81. கிரிகை - கிரியை ; 132.

82. தந்திரம் - தொழில். 83. துடுப்பு - நெய் சொரியும் அகப்பை ; தருவி.

84. அழலார்த்தி - சுவாலையிற் சொரிந்து.

83 - 4. "துடுப்புநெய் சொரிதலோடுங், கொண்டழற் கடவுள் பொங்கி வலஞ்சுழன் றெழுந்தது" சீவக. 2466.

85 - 6. = உ. 19 : 185 - 6; ந. 5 : 10 ; "புடைச்சிறு பரடு புல்லிக் கிண்கிணி சிலம்போ டார்ப்ப" சீவக. 2445.

88. அம்மிமுதல் - அம்மியினிடம்.

91. நாவல் - நாவல் மரம் ; இது மேருவின் தென்பாலுள்ளது ; இம்மரத்தால் இத்தீவிற்கு நாவலந்தீவென்பது பெயராயிற்று.

92. பொன்னணி நெடுமலை - மேரு.

91 - 3. நாவலும் மேருவும் பிரியாது விளங்குவதுபோல இவ்விருவரும் பிரியாது விளங்குகவென்று வாழ்த்தினர் ; "இமய மென்னும், பொன்னெடுங் குன்றம் போல.........மன்னுவாய் திருவோ டென்று வாழ்த்தி" சீவக. 2417.

ஓடுகொடி மூக்கி [1] னூடுபோழ்ந் தொன்றாய்க்
கூடுதல் வலித்த கொள்கைய போலப்
பொருது போந்துலாம் போதரித் தடங்கண்
அமிழ்துசேர்ந் தனவக விதழ்நா ணிறக்கமொடு
பிறந்தவிற் பெருங்கிளை நிறைந்தொருங் கீண்டப்
பால குமரர் தோள்புகன் றெடுப்ப
நாடு நகரமும் கூடுதற் கருளி
யாயு மெந்தையுந் தீமுன் னின்று
வாயிற் கூடுதல் வராதிவண் வந்தென
வலிபுணர் வதுவைக்குச் சுளியுநள் போல
நடத்த றேற்றா மடத்தகை மாதரை
வளைபொலி முன்கை வருந்தப் பற்றித்
தளையவிழ் தாரோன் வலமுறை வந்து
மறுவில் காதன் மக்களைப் பெறுகென
முறைமையிற் பிழையாது முகிழ்விரல் பற்றித்
தகாஅக் காலந் தலைவரு மெனினும்
பகாஅக் காதலொடு பத்திமை..........
செஞ்சுடர் போன்ற வங்குலி நுழையா
வெஞ்சுடர் வீர னெஞ்சுமுத னீவித்
தென்மருங்கு மடுத்த தீர்த்தப் புன்மிசை

---

97. ஓடு கொடி மூக்கு-வளருகின்ற நீண்ட மூக்கு.

101. பிறந்தவிற் பெருங்கிளை - பிரச்சோதனனுடைய பெரிய சுற்றத்தார்கள்.

102. புகன்று - விரும்பி. 105. வந்து என - வந்தேனென்று.

106. வலிபுணர் வதுவைக்கு-வலிந்து செய்யும் கலியாணத்திற்கு. சுளியுநள்போல - கோபிப்பவள்போல.

106 - 7. நாண மிகுதியால் வாசவதத்தை தலை கவிழ்ந்து மெல்ல நடத்தலை அவள் சுளிந்து நடத்தலைப் போன்றதாகக் கூறினார்.

112. தகாக் காலம் - வறுமை முதலியவற்றால் மெலியுங்காலம்.

113. பகாக்காதல் - வேறுபடாமைக்குக் காரணமாகிய அன்பு.

114. அங்குலி - விரல் ; கையுமாம்.

115. வீரன்-உதயணன் ; எழுவாய். நெஞ்சுமுதல் - மார்பிடத்தை.

116. தீர்த்தப்புல் - பரிசுத்தமாகிய தருப்பைப்புல் ; “புண்ணியப் புல்” (உ. 4: 153) என்பர் பின்.

பி - ம். 1 னூடுபோழ்ந்தன்றாய்க்.

மென்மருங் கெழிலியை மெல்லென நடாஅய்
வதுவைத் தானம் 1 பொதுவந் தொன்றி
அந்த ணாள ராசிடை கூற
வெந்திறல் வேந்தன் பைந்தொடி யோடும்
உத்தர கோணத் தத்தக வமைத்த
வேற்றுரி யதன்மிசை யாற்றுளி யிருந்து
படுசுடர்ச் செக்கர்ப் பசலை தீர
விடுசுடர் மதியமொடு வெண்மீ னிவர்ந்த
வடபான் மருங்கிற் சுடர்மீக் கூரிய
கற்புடை விழுமீன் காணக் காட்டிப்
பொற்றொடி நுதன்மிசைப் புனைவிரல் கூப்பி
மன்னிய வுலகினு ளின்னியல் பாக
என்வயி னருளென மும்முறை யிறைஞ்சுவித்
தெதிர்த்த விரதமொ டியல்பிற் பிழையாது
சதுர்த்தி யிருந்து கதிர்த்த காப்பொடு
மெய்ம்முத றிரியாது வேண்டுங் கிரிகையிற்
கைம்முதற் கேண்மை கழுமிக் கழிந்தபின்

---

117. எழிலியை - அழகையுடையவளை. நடாஅய் - நடத்தி.

119. ஆசிடை - ஆசீர்வாதமொழிகள்; "ஆசிடைக் கிளவி பாசிழை பயிற்றி" (௪. 8 : 24); "பணிந்தவட் காசிடை மொழிந்தான்" (நீல. தரும. 55.) 122. ஆற்றுளி - விதிப்படியே.

123. படுசுடர்ச்செக்கர் - அத்தமித்த சூரியனையுடைய செவ்வானம்; "படுங்கதி ரமயம்" சிலப். கரு : 16.

126. கற்புடைவிழுமீன் - அருந்ததி; அருந்ததியைக்காட்டி; "வடமீனைக், கானமயி லன்னவடன் முன்னைநனி காட்ட" சூளா. கலியாண.

129. என்வயின் அருள்-எனக்கு அருள்செய்வாயாக. [280.

130. விரதமென்றது முயக்கமின்மையை.

131. சதுர்த்தி - நான்குநாட்கள். நாலாநாட் பகல் முடிய விரதம் இருத்தல் மரபு; "மூன்று இரவின் முயக்கமின்றி ஆன்றோர்க்கு அமைந்த வகையாற் பள்ளிசெய்து ஒழுகி நான்காம் பகலெல்லை முடிந்த காலத்து" (தொல். கற்பு. சூ. 5, ந.) என்பதையும், "ஓரிற் கூடிய வுடன்புணர் கங்குல்" (அகநா. அக) என்றவிடத்து 'ஓரில்-சதுர்த்தியறை' எனவெழுதிய உரையையும் காண்க

132. கிரிகை - கிரியை; 81.

பி - ம். 1 பொதுபந்தன்றி.

(மணவறைக் கட்டிலின் சிறப்பு)

மருப்பினும் பொன்னினு மணியினும் புனைந்த
திருத்தகு திண்காற் றிருநிலை பெற்ற
வெண்பூம் பட்டிற் றிண்பிணி யமைந்த
பள்ளிக் கட்டில் வெள்ளிதின் விரிந்த
கோடுயர் பல்படை சேடுறச் சேர்த்தி
வயிரமும் வெள்ளியும் பவழமும் பொன்னும்
மணியு முத்து மணிபெறப் பரப்பி
அடிநிலை யமைத்து முடிநிலை காறும்

(உதயணனையும் வாசவதத்தையையும் பள்ளிக்கட்டிலின் மேலேற்றுதல்)

தாம நாற்றிக் காமங் குயின்ற
கோலச் செய்கை வாலணிப் பொலிந்த
எட்டி காவிதிப் பட்டந் தாங்கிய
மயிலியன் மாத ரியல்பிற் படுத்த
கட்டின் மீமிசைக் கட்டலர் கமழும்
ஒண்டார் மார்பி னுதயண குமரற்குத்
தண்டாக் காதலொடு தக்கவை யறிந்து
விண்ணவர் கிழவன் வீற்றிடங் கடுப்ப
மண்ணக மன்னர் மரபறிந் தியற்ற
அவ்வளைப் பணைத்தோ ளதிரா கரிகியைக்
கைவயிற் பிழையாது காஞ்சனை தழீஇ
உண்மை புணரா நுண்மைப் போர்வையிவள்
பெண்மை காணினோ பிழைப்பிலென் யானெனத்

---

134. மருப்பு - யானைத் தந்தம்.

136. திண்பிணி - திண்ணிய கட்டு.

137. பள்ளிக்கட்டில் - படுக்கைக்குரிய கட்டில்; க. 32 : 72.

138. பல்படை - ஒன்றன்மேலொன்றாக அமைத்த பல படுக்கைகள்.

143. வாலணி - தூய்மையான ஆபரணங்களால்.

144 - 5. எட்டிப் பட்டத்தையும் காவிதிப் பட்டத்தையுமுடைய மகளிர்; கணவர்க்கும் தந்தைமார்க்கும் உரியபட்டங்கள் உரிமையால் அவர்களுடைய மனைவியர்க்கும் மகளிர்க்கும் அமைந்தன போலும்; பெருங். க. 42 : 176, அடிக். 149. விண்ணவர்கிழவன் - இந்திரன்.

151. அதிராகரிகியை - வாசவதத்தையை.

தன்னொளி சமழ்த்திவள் பெண்ணொளி புகற்ற
மண்ணார் மணிப்பூண் மாதரை யிரீஇயபின்
கண்ணார் குருசிலைக் கவின்பெற வேற்றித்
தகைமலர்த் தாரோன் றடக்கை பற்றியவள்
முகைமலர்க் கோதை முடிமுதற் றீட்டிச்
செம்பொற் றால மலிரப் பெய்த
மங்கல வயினி மரபுளி யுறீஇ
ஒல்லென் சும்மையொடு பல்வளந் தரூஉம்
உருமண் ணுவாவின் பெருநகர் மாந்தர்
ஆசில் செங்கோ லவந்தியன் மடமகள்
வாசவ தத்தையொடு வத்தவ ரிறைவனை
முட்டில் செல்வமொடு முறையிற் பிழையாது
கட்டிலேற் றினராற் கருதியது முடித்தென்.

௩—கட்டிலேற்றியது முற்றிற்று.

---

155. புகற்ற - விரும்பச் செய்ய.
153 - 5. போர்வை புகற்ற என்க.
159. தீட்டி - தீண்டச் செய்து.
160. தாலம் - உண்கலம். மலிர - நிறைய.
161. அயினி - அன்னத்தை.
163. உருமண்ணுவாவின் பெருநகர்: சயந்தி; க. 58: 107 - 8.
164. அவந்தியன் - பிரச்சோதனன்.

௪—ஆருந்திங்கள் உடன்மயிர் களைந்தது.

கருதியது முடித்த கடிநாட் கோலமொடு
பருதி ஞாயிற் றுருவொளி திகழக்
கலிகெழு மூதூர் கைதொழு தேத்த
வலிகெழு நோன்றாள் வத்தவ ரிறைவன்

௪—ஆருந்திங்கள் உடன்மயிர் களைந்தது.

[கலியாணமானபின் பலவகைச் சிறப்புடன் ஆறுமாதத்திற் செய்யப்படுவதோரு மங்கலகாரியம் விதிப்படி செய்வித்தல் இதனால் அறியலாதும்.]

1. கடிநாட்கோலம் - மணக்கோலம்.
4. வத்தவரிறைவன்: எழுவாய்.

(பிரச்சோதனன் சிறப்பு)

முதுநீர்ப் பொழிலுகந் [1] தெதிரின் றேதப்
பதினா றாயிரம் பதினறு வகைய
சுருக்க மின்றிச் சூழ்ந்துடன் றிரியாப்
பெருக்கத் தானைப் பிரச்சோ தனற்குப்

(பிரச்சோதனனுடைய தேவியர்)

பெருநில மன்னர் திருநகர்ப் பிறந்துதம்
நாட்டுப்பெயர் பொறித்த சூட்டுப்பொலி சுடர்நுதற்
கொடிப்பூண் டிளைக்குங் கோல வாகத்து
வடிப்போழ்ந் தன்ன வாளரித் தடங்கண்
அருந்தவர்க் காயினுந் திருந்துமுக மிறைஞ்சாது
செங்கதிர் விரும்பும் பைங்கொடி நெருஞ்சிப்
பொன்புனை மலரின் புகற்சி போல
வெறுத்த வேட்கைத் தாமுளஞ் சிறப்பக்
[2] காதலற் கவாஅங் காம நோக்கத்

---

6. பிரச்சோதனன் நாடு முதலிய பதினாறு வகையினுள் ஒவ்வொன்றிலும் பதினாறாயிரமுடையவனென்று தெரிகின்றது ; அவற்றுள் கிடைத்த பகுதியால் தெரிவன : நாடுபதினாறாயிரம், தேவியர் பதினாறாயிரர், அமைச்சர் பதினாறாயிரர், பசு பதினாறாயிரமென்பன.

10. நாடு - தாம் பிறந்த நாடு. சூட்டு - நெற்றிச்சூட்டு.

12. வடி - மாவடு ; " நறுவடி மாஅத்து " ஐங்குறு. ௬௧, ௨௧௫.

15. புகற்சி - விருப்பம்.

14 - 5. நெருஞ்சிப்பூ, சூரியனையே நோக்குமென்பதை, " ஓங்கு மலை நாடன், ஞாயி றனையனென் றோழி, நெருஞ்சி யனையவென் பெரும் பணைத் தோளே " (குறுந். ௩௧௫), " நெருஞ்சிப் பசலை வான்பூ, ஏர்தரு சுடரி னெதிர்கொண் டாங்கு " (புறநா. ௧௫௫), " வெஞ்சுடர் நோக்கும் நெருஞ்சியில் " (இறை. சூ. 47, உரை, மேற்.), " நீள்சுடர் நெறியை நோக்கு நிரையிதழ் நெருஞ்சிப் பூப்போல் " (சீவக. 461) என்பவற்றால் உணர்க.

16. வெறுத்த வேட்கைத்தாம் - மிக்க விருப்பமுடையதாகிய.

17. காதலற்கு - கணவனை.

பி - ம். 1 றெதிர்நின்றேதப். 2 காதலிற்.

றீரெண் ணாயிரர் பேரெணப் பட்ட
ஓவிய ருட்கு முருவக் கோலத்துத்

(வாசவதத்தை தாயின் சிறப்பு)

தேவியர்க் கெல்லாந் தேவி யாகிக்
கோவீற் றிருப்புழிப் பூவீற் றிருந்த
திருமகள் போல வொருமையி னொட்டி
உடன்முடி கவித்த கடனறி கற்பின்
இயற்பெருந் தேவி வயிற்றகத் தியன்ற
வட்டப் பெரும்பூண் வாசவ தத்தையொடு
கட்டி லேற்றங் கடந்த பின்னர்

(மணக்காற் பந்தர் அமைத்தல்)

உயர்ந்த நண்பி னுருமண் ணுவாவும்
வயந்தக குமரனும் வத்தவற் கியற்றிய
..................ளங் கழிந்து மூதூர் வாயிற்
றம்பெயர் நிறீஇய மன்பெரு மாந்தரும்
நிறையோம் பொழுக்கத்து மறையோம் பாளரும்
பன்னகர் தோறு மன்னவன் வேண்ட

---

18. பதினாறாயிரந்தேவியர் : உ. 10: 49.

10 - 20. நுதலையும் ஆகத்தையும் கண்ணையும் நோக்கத்தையும் உடைய தேவியர் ; ஈரெண்ணாயிரராகிய தேவியர்.

22. அத்தாணியிற் சென்று சேர்தற்குரியளாகலின், திருமகளை மாபெருந் தேவிக்கு உவமையாக்கினார், "செந்தா மரைமகளே யல்லது பெண் சாராத திருவின் மிக்க, சிந்தா மணியேய்ந்த சித்திரமா மண்டபத்துச் செல்வன் புக்கான்" (சீவக. 2370) என்பது இக்கருத்தைப் புலப்படுத்துகின்றது.

23 - 4. அரசன் சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்து முடிபுனையுமிடத்துப் பட்டத்துத் தேவியும் உடனிருத்தல் மரபு; "திருமாது புவியெனும் பெருமாதரிவர்கள்" என்னும் மெய்க்கீர்த்தியிலுள்ள 'செம்பொன்வீர சிங்காதனத்து உலகுடைமுக்கோக்கிழானடிகளொடும் வீற்றிருந்தருளிய கோப் பரகேசரி பன்மரான திரிபுவன சக்கரவர்த்திகள்' என்பதனாலும் வேறுள்ள சில மெய்க்கீர்த்திகள் முதலியவற்றாலும் இது விளங்குகின்றது.

26. கட்டிலேற்றம் - கட்டிலில் ஏற்றுதல்.

வத்தவரிறைவன் (4) வாசவதத்தையொடு (25) கட்டிலேற்றம் கடந்த பின்ன (26) ரென்க. 31. நிறை - மனத்தை நிறுத்தல்.

முனைவர் வகுத்த புனைபூ ணகலத்துக்
காழகத் தொன்னூற் கருதுநெறி நுனித்ததன்
ஆழமைக் கடங்கா வமைவரு காட்சி
அரும்பொரு ளுணரும் பெருங்கணிச் சங்கமும்
திணைகளுங் கணக்கரு மினையவர் மொய்த்து
நாற்கயி றமைத்துக் கோற்கயிறு கொளீஇ
நன்குநிலை பெற்ற நாற்பத் தையணங்
குண்பத மெட்டெட் டெண்வர வாங்கி
எண்பத் தெழுகோற் [1] றண்கையிற் றழீஇக்
கணக்க மாந்தர் கயிறிட் டளந்த
மணக்காற் பந்தருள் வடமேன் மருங்குற்

(இடம் திருத்தல்)

குலத்தொடு புணர்ந்த நலத்தகு நண்பின்
அழுக்கா றகன்ற வொழுக்கா றோம்பிக்
கைவினை யைந்துங் கற்றகத் தடக்கி
மெய்யிற் றாய்மையொடு மேதகு வனப்பிற்
செயிர்வினை கடிந்துதஞ் சிறப்புவழித் தாங்கி
மயிர்வினை நுனித்த மாசில் கம்மத்துச்
[2] சிற்பியற் புலவர் நற்கென நாட்டிப்
[3] பதர்ச்சொற் பருப்பொருள் பன்னுபு நீக்கிப்
பொருட்சொன் னிரப்பும் புலவர் போலக்
கல்லு மோடும் புல்லுங் கரியும்
உமியு மயிரு மென்பு முட்பட
அமைவி றன்மைய வரித்துடன் களைந்து
விண்மேம் படூஉம் விழுத்தக வுடைத்தாய்
மண்மேம் படுத்து மணிநிழ லுறீஇ
வடக்குங் குணக்கும் வகையுளிப் பணித்துக்

---

36. பெருங்கணிச் சங்கம் - பெருங்கணிகளின் கூட்டம்.

39. நாற்பத்தைந்து தெய்வங்கள் : உ. 3 : 17.

50. சிற்பு - சிற்பம். நற்கு - நன்மை.

51. பதர்ச்சொல் - பொருளில்லாத சொல். பருப்பொருள் - தூலப்பொருள்; "பருப்பொரு டானும் விழுப்பொருளாம்" (யா.கா. அவை.) பன்னுபு - ஆராய்ந்து. 58. பணித்து - தாழ்த்து.

பி - ம். 1 றண்கயிற். 2 சிறப்பியற். 3 பகாசசொற்.

குடக்குந் தெற்குங் கோண முயரி
நிரப்பங் கொளீஇ நின்ற நிலமிசை
விசும்புறை தேவர் வேள்விச் சேதான்
பசுஞ்சோற் றமலைப் பாசங் கொளீஇ
மறுவின் றமைந்த நறுவெண் சாந்திற்
பத்தியுங் கொடியும் பல்வழி யெழுதி
முத்தமு மணியுஞ் சித்திரத் தியற்றிய
ஆடகப் பொன்னு மகனில முதுபொழிற்
றன்பெயர் கொளீஇய மன்பெருஞ் சீர்த்தி
மரக்களி யன்ன திருத்தகு பொன்னும்
இரத்தினக் குப்பையு மிலங்கொளிப் பவழமும்
இன்னவை பிறவும் பன்முறை பண்ணித்
தொல்லோர் வகுத்தநூற் றுறைமுறை போகிய
நல்லா சிரியர் நடுவுநிலை யமைத்துக்
கீழ்த்திசை முதலா வாழ்த்துபு வணங்கித்
தெய்வம் பேணிக் கைவினைக் கம்மத்துச்
சத்தி முகமே சக்கர வட்டம்
பத்தி வரிப்பே பாவை நுடக்கம்
குஞ்சர முகமே நந்தி மலரவை
எஞ்சாத் திருவடி வெனப்பெய ரிவற்றுட்
போரடு மன்னர்க்குப் புரையோர் புகழ்ந்த
பாசடைத் தாமரைத் தாதகத் துறையும்
மாசின் மடமகண் மருங்கின் வடிவாய்க்
குலாஅய்க் கிடந்த கோலக் கோணத்துக்
கலாஅய்க் கிடந்து கவ்விய கொழுந்தின்
வள்ளியு மலருங் கொள்வழிக் கொளீஇ
வலமுறை வகுத்த நலமுறை நன்னகர்
நாற்பெரு வாயின் முதலொருறு மேற்பத்
தமனியப் பேரிற் றலைநிலந் தழீஇய

60. நிரப்பம் - நிரவல், சமம்.

66. ஆடகம் - ஒருவகைப்பொன்.

68. மரம் - நாவல்; களி-அதன் பழச்சாறு. பொன் - சாம்பூநதம்.

66 - 68. "நாவலொடு பெயரிய பொலம்புனை யவிரிழை" பொருந.

77. நந்திமலர் : உ. 12 : 15.

83. கலாஅய் - கலந்து. 84. வள்ளி - கொடி.

கொழுங்களி யுழுந்துஞ் செழுங்கதிர்ச் செந்நெலும்
உப்பு மரிசியுங் கப்புரப் பளிதமொ
டைவகை வாசமுங் கைபுனைந் தியற்றிய
முக்கூட் டமிர்து மக்கூட் டமைத்துத்
தேனும் பாலுந் தயிருங் கட்டியும்
ஆனெயும் வெண்ணெயு மனையவை பிறவும்
பதினறு மணியும் பைம்பொன் மாலையும்
நுதியிற் பெய்து விதியுற விரீஇப்
பொதியிற் சந்தனம் போழ்ந்துகொண் டியற்றிக்
கதிரொளி பயின்ற கம்மக் கைவினை
நாற்கா லமைத்த பாற்பெரும் படுமணைப்
பொங்குமயிர்த் தவிசொடு பூமலர் புனைஇ
நண்ணிய சிறப்பொடு நாற்பெருந் திசையும்
பண்ணிய வுணவின் றிண்ணிலைக் குப்பையுள்
முடிமுதற் குத்தி யடிநிலைக் கமைந்த
பைம்பொன் விளக்கிற் செஞ்சுடர் மாட்டிக்

(உதயணன் வருதல்)

குறைவின் றமைந்த கோல நுட்பத்து
மறுவின் றமர்ந்த மங்கலப் பேரணி
மன்ன குமரன் றன்னோர் சூழ
உருத்த மன்ன ரூர்ச்சி வேழத்து
மருப்புக்கை யமைத்து வாய்முத றேறும்
உருக்குறு தமனியத் தொழுகுகொடி யோட்டிப்
பவழக் கொட்டைப் பல்வினை நுனித்த
திகழணிச் செருப்பிற் சேவடி யிழிந்து
கடவுட் டானம் வலமுறை வந்தபின்

88-9. உ. 3 : 61 - 4 ; "உழுந்துபய றுப்பரிசி யப்பமருங் கலங்கள், கொழுந்துபடக் கூப்பிநனி யாயிர மரக்கால், செழுந்துபடச் செந்நெனிறைத் தந்நுண்கொடி யறுகின், கொழுந்துகுறைத் தணிந்து கொலை வேற்கணவ ரமைத்தார்" சீவக. 2486.

92. கட்டி - வெல்லம். 107. உருத்தமன்னர் - பகையரசர்.

110. கொட்டை - குமிழ். [202.

110 - 11. "பவழக் கொட்டைப் பொற்செருப் பேற்றி" ரு. 22 :

107 - 11. இவ்வடிகளிற் கூறப்பட்டது யானைமருப்பாற் செய்த மிதியடி வருணனை.

அடர்பொற் றிருநக ரறியக் காட்டி
நிலத்துமிசை யிழிந்த நிகரி னெடுமுடி
நலத்தகை யிந்திர னெழிற்பொலி வொப்ப
இலக்கண விருக்கை திருத்திய பின்றை

(வாசவதத்தை வந்து அமர்தல்)

நாணுக் கவின்கொண்ட நனிநா கரிகத்
தியாணர்ப் பூந்துகி லணிந்த வல்குல்
இலைப்பூண் கவைஇ முலைப்புறம் புதைஇப்
பொற்கொடி யிழையொடு நற்குடன் றாழ
ஏகவுத் தரிய மிடைச்சுவல் வருத்த
வட்டுடைப் பொலிந்த வண்ணக் கலாபமொடு
பட்டுச்சுமந் தசைந்த பரவை யல்குல்
இயைந்தணி பெற்ற வேன்ற வவ்வயிற்
றசைந்தணி கொண்ட வம்மென் சாயற்
றாமரை யெள்ளிய காமரு திருமுகத்
தின்பக் காம னெய்கணை போலச்
செங்கடை [1]போழ்ந்த சிதரரி மழைக்கண்
வண்ணக் கோதை வாசவ தத்தையைச்
செண்ணக் காஞ்சனை செவ்விதிற் றழீஇ
இகல்வரை மார்பற் கியைய விரீஇயபின்

(அந்தணர் முதலியோர் செயல்)

அகன் [2]மனைக் காவ லாற்றுளி நிறீஇ
எண்டிசை மருங்கினு மிவர்திரை யேய்ப்பக்
கண்டப் பூந்திரை காழ்முதற் கொளீஇ
எழுதுவினைக் கம்மத்து முழுமுதற் கோத்த
முத்த மாலை முடிமுதல் வருட
ஒத்த வோரை நோக்கி யோங்கிய
கைத்தொழி லுனித்த வித்தக வாளர்

---

122. வட்டுடை - முழந்தாளளவாக உடுக்கும் உடைவிசேடம்; [மணி. ௩ : 122.
129 - 30. உ. 3 : 74 - 5.
134. கண்டப் பூந்திரை : க. 37 : 103, அடிக்.
133 - 4. "தெண்டிரை யெழினி காட்ட" கம்ப. நாட்டுப். 4.

பி - ம். 1 போர்த்த. 2 மணைக்காவல்.

பொன்புனை நன்கலத் தின்பத மார்ந்தபின்
மணியறைந் தன்ன மாணிருங் குஞ்சி
[1] அணிவலஞ் சுரிந்த வமைதிக் கேற்ப
வளர்பிறை யன்ன மல்லிகைக் கத்திகை
கிளர்பொற் போதொடு களையறப் பிணித்த
வாக்கமை சிகைமுதற் பாற்பட வடைச்சி
மகரங் கவ்விய மணிக்குழைக் காதினர்
தகரங் கலந்த தண்ணறுஞ் சாந்தினர்
பானிற வெண்டுகி [2]லானத் தானையர்
இறைமகற் கியன்ற குறைவில் செல்வர்மா
டந்தண ரீண்டி யடித்துக [3]ளாற்றி
மந்திர விதியின் வாய்ப்பூச் சியற்றித்
தந்தொழின் முடித்துத் தலைவனைக் குறுகி
[4] வெண்ணிற மலருந் [5] தண்ணறுஞ் சாலியும்
புண்ணியப் புல்லும் பொன்னொடு முறைமையின்
மண்ணார் மணிப்பூண் மன்னனொடு மாதரைச்
சென்னியு முச்சியுஞ் சேடுபடத் தெளித்துக்
கூப்பிய கையர் காப்பொடு பொலிந்த
அமரரு முனிவரு மமர்வன ராகி
ஆயுளுந் திருவும் போகமும் பொலிவும்
மேயினர் தருகென மிகப்பல வாழ்த்தி
மறையிற் கிரிகையின் முறையறிந் தோதி

(நாவிதன் செயல்)

மின்வா ளுமிழ்ந்த மேதகு கைவினைப்
பொன்வாள் பற்றிப் பன்மாண் பொலிகென
வலப்பாற் சென்னி வகைபெறத் தீட்டி

---

140. = உ. 7 : 17. 142. கத்திகை - மாலை.
149. அடித்துகள் ஆற்றி - கால்கழுவி.
150. வாய்ப்பூச்சியற்றி - ஆசமனம் செய்து ; க. 53 : 87.
153. புண்ணியப்புல் - அறுகு. 155. சேடு - பெருமை.
152-5. சீவக. 2494. 160. கிரிகை-கிரியை. ஓதி - ஓத.
163. வலப்பாற்சென்னி - தலையின் வலப்பக்கத்தில்.
162 - 3. "வாக்கினிற் செய்த பொன்வாண் மங்கல விதியி னேந்தி, ஆக்கிய மூர்த்தத் தண்ணல் வலக்கவு ளுறுத்தி" சீவக. 2495.

பி - ம். 1 அணிவஞ்சிசுரிந்த. 2 லாணத். 3 ளாற்றிய. 4 வெண்ணீறு மலருந், விண்ணிறமலருஞ். 5 தண்ணீறுஞ்.

இலக்கணம் பிழையா வெஃகமை யிருப்பின்
நீரளந் தூட்டிய நிறையமை வாளினைப்
பஞ்சிப் பட்டொடு துரூஉக்கிழி நீக்கிப்
பைங்கதி ரவிர்மதிப் பாகத் தன்ன
அங்கேழ்க் கன்மிசை யறிந்துவாய் தீட்டி
வெங்கேழ்த் துகின்மிசை விதியுளி புரட்டிச்
செங்கேழ்க் கையிற் சிறந்துபா ராட்டி
ஆசறு நறுநீர் பூசனை கொளீஇ
வாட்டொழிற் கம்மம் வல்லிதிற் பிழையாது
சேட்டெழிற் பொலிந்த திருமுகக் கேற்ப
மூரிக் கொள்ளான் முனிதல் செல்லான்
ஆவிக் கொள்ளா னயர்ந்தும் பிறர்நோக்கான்
சீர்கெழு நெடுந்தகை செவ்வியிற் றிரியான்
கண்ணினு மனத்தினுங் கையினு மமைத்த
மண்ணுவினை மயிர்த்தொழி னன்னல நாவிதன்
எல்லை வகுப்ப......................................
எதிர்நோக் காற்று விலங்கிழை முகத்தையும்

---

164. எஃகு அமை இருப்பின் - எஃகும் அதன் அளவையொத்த இரும்புமாகிய இரண்டையும் காய்ச்சிச்செய்யப்பட்ட.

165. வாள் - மயிர்க்கத்தி.

167 - 8. மதிப்பாகத்தன்ன கல் - சாணைக்கல்.

165 - 9. “ஆய்ந்தபொன் வாளை நீக்கி யவிர்மதிப் பாகக் கன் மேற், காய்ந்தவாள் கலப்பத் தேய்த்துப் பூநிறீஇக் காமர் பொன் ஞாண், தோய்ந்ததன் குறங்கில் வைத்துத் துகிலினிற் றுடைத்துத் தூய்தா, வாய்ந்தகைப் புரட்டி மாதோ மருடகப் பற்றி னானே” சீவக. [2496.

172. கம்மம் - கருமம்; தொழில்.

174. மூரிக்கொள்ளுதல் - திமிர்தீரவுடம்பை நிமிர்த்தல்; உ. 6: [102.

175. ஆவி - கொட்டாவி.

176. நெடுந்தகை செவ்வியின் - உதயணனது குறிப்பினின்றும்.

174 - 6. பெரியோர்கள் முன் அங்கசேட்டை செய்யலாகாதென்பது விதி; ஆசார. 94.

180. எதிர்நோக்கு ஆற்று - நேரே பாராத. இலங்கிழை - வாசவதத்தையினது; “அகிற் றாவி தேக்கிடுங் குழலி னாளை, நோக்கல னினித்து நொய்தா விடக்கவு ளுறுத்தி னானே” சீவக. 2495.

மதிமாசு கழீஇய வண்ணம் போலக்
கதிர்மே விலங்கக் கைவினை முடித்தபின்
அடிவினைக் கம்மியர் வெடிபட வடுக்கிய
[1] உயர்நலக் கோலத் தொள்ளொளி திகழ
வகையமை கொல்லியின் [2]வசையறத் துடைத்துச்
சேவடிக் கேற்பச் செழுமதிப் பாகென
வாருகிர் குறைத்து வனப்புவீற் றிரீஇய
ஒண்ணிறக் கல்வி னன்னிறம் பெறீஇ
விரலிற் கொண்ட [3]வெண்ணிற நுண்டாது
விரிகதிர் மதியின் விளங்கொளி யுமிழ்ப்ப
நிறம்பெற வுரிஞ்சி நேர்துகிற் றுடைத்தும்
தண்டா மரையி னகவிதழ் போலப்
பண்டே சிவந்த படிய வாயினும்
கண்டோர் மருளக் கைவளங் காட்டி
அரத்தப் பஞ்சி யணிநிறங் கொளீஇப்
பரப்பும் விதிர்ப்பும் பருப்பு மின்றி
அணித்தலைச் சார்ங்க மணிபெற வெழுதி
இருவகைக் கம்ம முருவொளி திகழ
வல்லோர் முடித்த பின்றைப் பல்லோர்
அருங்கல வெறுக்கை யார வீசி
விரும்புறு மனத்தவர் விண்ணவர் காப்ப
மன்னுக வேந்தே மண்மிசை நீடென
அன்னவை கலந்த வார்வ நாப்பண்
எண்ணுவரம் பறியா வின்பச் செல்வமொடு
மண்ணுவினை [4]முடிந்தன்றான் மயிர்வினை மகிழ்ந்தென்.

ச—ஆறுந்திங்கள் உடன்மயிர்களைந்தது முற்றிற்று.

---

186. மதிப்பாகு - பிறை ; பாகு: பாகமென்பதன் சிதைவு.
187. உகிர் - நகம்.
197. சார்ங்கம்-கொம்பாலாகிய வில்லைப்போன்ற வடிவம் ; மானுமாம்.
200. வீசி - கொடுத்து.
205. மண்ணுதல் - பண்ணுதல்.

பி - ம். 1 உயிர். 2 வசைபெறத். 3 வெண்ணீற்றுண்டானது. 4 முடித்தன்றான்.

ரு—மண்ணுநீராட்டியது.

(உதயணன் கூற்று)

மயிர்வினைக் கம்ம மரபுளி முடித்தபின்
வயிரக் கொடுங்குழை வார்ந்த காதிற்
பெருமக ளொடும் பீடுகெழு சிறப்பிற்
றிருமண்ணு நறுநீர் விரைவதின் வருகென
உருமண்ணு வாவொடு வயந்தகற் குரைப்ப

(நீர்க்குடம் செல்லுஞ்சிறப்பு)

ஐம்பெருங் குழுவு மெண்பே ராயமும்
மன்பெருஞ் சுற்றமும் வம்ப மாந்தரும்
நிலையிடம் பெறுஅர் நெருங்குபு செற்றித்
தலையிட மருங்கிற் றமனியத் தண்குடம்
ஆயிரத் தோரெட் டணிமலர் வாய
முத்துத் தாமமொடு [1] பொற்புரி யணிந்து
வித்தகர் புனைந்த சித்திர நெடுங்குடை
எண்ணறுங் கோலமொடு கண்ணுறக் கவிப்பக்
காரிகை வனப்பிற் கன்னி மகளிர்
சீர்கெழு மெல்விரல் செறியப் பற்றி
இடுமணி யானை [2] யிரும்புறத் திருப்பப்
படுகண் முழவொடு பல்லியங் கறங்க

ரு—மண்ணுநீராட்டியது.

[உதயணனையும் வாசவதத்தையையும் பலவகைச் சிறப்புடன் நீராட்டியதும் அலங்கரித்ததும் இதனால் அறியலாகும்.]

4. திருமஞ்சன நீர் விரைவாக வருகவென்று.

6. மூ. உ. 13 : 3 ; சிலப். ரு : 157 ; மணி க : 17 ; தொல். [களவி. சூ. 57, ந. மேற்.

10. அணிமலர் - தாமரைமலர்.

7. வம்பமாந்தர் - புதியமனிதர்.

9 - 10. அணிமலர்வாய ஆயிரத் தோரெட்டுத் தமனியக் குடமென்க ; 47 - 8, 104. 11. பொற்புரி - பொன்வடம்.

14. காரிகைவனப்பு - பேரழகு.

9 - 16. சீவக. 2414 - 5, பார்க்க.

17. படுகண் - ஒலிக்கின்ற பக்கம்.

பி - ம். 1 பொற்புற வணிந்து. 2 யிருபுறத்.

ஏம முரச மிழுமெனச் சிலைப்பக்
காமர் சங்கம் வாய்வதின் முழங்க
வரித்த பூங்கொடி விரித்துவிசும் பிவரப்
பத்திரப் படாகை பலவயி னுடங்கச்
சாதிங் குலிகமொடு சமர மொழுகிய
மேதகு முளைக்காற் கோதை துயல்வரக்
குத்துமுளை செறித்த வித்தக விதானத்துத்
தண்ணெழி னடுவ ணுண்ணெழி னுனித்த

(மங்கலங்கள் பதினாறு)

அயின்முனை வாளும் வயிரத் தோட்டியும்
கொற்றக் குடையும் பொற்பூங் குடமும்
வலம்புரி வட்டமு மிலங்கொளிச் சங்கும்
வெண்கண் ணாடியுஞ் செஞ்சுடர் விளக்கும்
கவரியுங் கயலுந் தவிசுந் திருவும்
முரசும் படாகையு மரசிய லாழியும்
[1] ஒண்வினைப் பொலிந்த வோமா லிகையுமென்
றெண்ணிரண் டாகிய பண்ணமை வனப்பிற்
கடிமாண் மங்கலங் கதிர்வளை மகளிர்
முடிமிசை யேந்தி முன்னர் நடப்ப
வேலும் வாளுங் கோலுங் கொண்ட
காவ லிளையர் காவல் கொள்ள

---

21. பத்திரப் படாகை - மங்கலத்தையுடைய பெருங்கொடிகள்; பத்திரம் - வாழையிலையுமாம்.

22. சாதிங்குலிகம் - சாதிலிங்கம்; க. 40 : 221. சமரம்-சாமரை.

23. முளைக்காற் கோதை - நெல்முளை முதலியவற்றைத் தம்மிடத்தே உடைய மாலைகள்.

24. குத்துமுளை - கீழேகுத்தி நாட்டுதற்குரிய காம்புகள்.

30. திரு - திருமகள் வடிவமான பாவை.

32. ஓமாலிகை - இலவங்கம்முதலிய முப்பத்திரண்டின் தொகுதி; க. 41 : 127.

34. கடிமாண் மங்கலம் - கலியாணத்திற்குரிய மாட்சிமைப்பட்ட மங்கலப்பொருள்களை.

பி - ம். 1 மாண்வினைப்.

(மஞ்சன நீர் எடுத்தற்கு உரிய தளம்)

மருப்புநிலைக் கந்தி னிருப்பெழுப் போக்கி
வயவர் காக்கும் வாயிற் செல்வமொடு
கயவர் துன்னாக் கட்டிற் றாகிப்
படையமை யிட்டிகைப் பாடமை படுகால்
இடமமைத் தியற்றிய [1] வேந்துநிலைக் கோணத்துக்
கழறுகா லமைத்த கட்கின் வாவியுள்

(மஞ்சன நீரெடுத்துவருதல்)

நிழறிகழ் தெண்ணீர் நீலஞ் சூழப்
பறவைத் தொழுதிப் பக்க நீக்கி
நிறைய முகந்து முறைமையி னேந்தி
ஐஞ்ஞூற் றிரட்டி யணியிதழ்த் தாமரைச்
செந்நீர்ப் போதொடு செறிய வீக்கிப்
பூஞ்சுமட் டிரீஇப் போற்றுவனர் தந்து
தேங்கமழ் நறுநீர் திறவதிற் பற்றிப்
பணைமுர சியம்பும் படைப்பெரு முற்றத்துத்
துணைநலத் தோழர் துன்னினர் சூழா
மண்ணுநீ ராட்டின் மலைந்தன ராகி
வண்ண மணியும் வயிரமு முத்தும்
இட்டனர் கொள்ளு முட்டின ராதலின்
வான மீனின் வயின்வயி னிமைக்கும்
தானந் தோறுந் தகைபெறக் குழீஇ
வித்தகர் [2] வரித்த சித்திர நகர்வயிற்
பொற்பெரும் [3] படுமணை முத்தொடு விரவிச்

---

38. மருப்பு நிலைக்கந்து - யானைத் தந்தத்தாற் செய்த தூண்களுடன். இருப்பெழு - இரும்பாற் செய்த உழலைமரங்களை.
40. கட்டிற்று - காவலையுடையது.
41. படுகால் - படி; க. 37 : 12.
43. கழறுகாலமைத்த: க. 46 ; 268. 47-8. ஆயிரவிதழ்க்கமலம்.
49. பூஞ்சுமடு இரீஇ - பூவாலாகிய சுமையடையில் இருத்தி; "குழிசிபூஞ் சுமட்டிரீஇ" (பெரும்பாண். 159); சுமடு, சும்மாடென வழங்கும்.
50. திறவதின் - நன்றாக.
53. மலைந்தனராகி - மாறுபட்டவர்களாகி.
58. வரித்த - கோலமிட்ட. நகர் - இடம்.
59. மணை - பலகை.

பி - ம். 1 வேந்து கவைக். 2 விரித்த. 3 படுமனை.

[1] சாலியு முழுந்துங் கால்வழிப் பரப்பிப்
பாஅ யமைந்த பின்றைச் சேஎய்ச்
செவ்வியிற் சேர்ந்து சிறப்பொடு வணங்கி
எவ்வழி யோரு மேத்தின ரெதிர்கொள
அவ்வழி யிரீஇய பின்றை மெய்பெறச்

(உதயணனுக்கு நெய்யணிதல்)

சங்கினும் பாலினுஞ் சலமில் வாய்மை
விழுத்திணைப் பிறந்த வொழுக்குடை மரபினர்
நெய்தலைப் பெய்தற் கெய்திய சிறப்பணி
ஏந்திய சென்னி மாந்தர் கூடி
அறுகைப் புல்லினும் வாகைத் தளிரினும்
நறுநெய் தோய்த்து முறைமுத னீவி
நின்னோ ரன்ன நீப்பருங் காதற்
பொன்னணி புலவரொடு செம்மலை யாகிக்
கொற்றங் கொண்டு கோவினி தோச்செ
வெற்ற வெள்வேல் வீரியற் புகழ்ந்து
மடவரன் மாதரை மணம்புரி காதலற்
கிடவயி னிருத்தல் கடவ தாதலிற்
றங்கரச் செல்வந் தலைத்தலை தரூஉம்
மங்கல் மணைமிசை வெண்டுகில் புதைஇ
இருக்கை திருத்திய பின்றைத் திருத்தகு

---

65. சலம் - வஞ்சனை. 66. விழுத்திணை - உயர்ந்த குலம்.

65 - 6. குலத்தூய்மை கூறினர்: "வலம்புரி யன்ன குலம்புரி பிறப்பும்" (ஆத்திரையன். பொதுப்); "சங்கும் போலும் நம்குடி; இது தூய்மைக்கு உவமை" (சீவக. 547, ந.); "சங்கம்போல் வான்மையார்" பு-வெ. 185.

67. நெய்தலைப் பெய்தற்கு - நெய்யைத் தலையிலே சேர்த்தற்கு.

69. வாகைத்தளிர் : 87.

67 - 70. சீவக. 2416, பார்க்க.

72. புலவரென்றது அமைச்சரை.

73. கொற்றம் - அரசவுரிமை, "கொற்றங் கொண்டு குடிபுறங் காத்து" (உரு : 11) என்றார் மணிமேகலையிலும்.

74. வெற்றம் - வெற்றி. வீரியன் - உதயணனை.

76. இடவயின் - இடப்பக்கத்தில்.

பி - ம். [1] ஆலியும்.

72. பொன்னணி - ...

(மகளிர் வாசவதத்தைக்கு நெய்யணிதல்)

மறுவி றொல்குடி மங்கல மடந்தையர்
நறுவெண் சாந்தி னன்னலங் குயிலக்
கொடிபல வெழுதிய கோலத் தோளினர்
முடிமிசை யணிந்த முல்லையங் கோதைக்
கொடுங்குழை திளைக்குங் காதினர் கடுங்கதிர்க்
கலாவம் புதைத்த நிலாவெண் டுகிலினர்
நுரைபுரை [1] கலிங்க மொருமுலை புதைப்பத்
திருக்கொடிச் சாலி செம்பொன் வாகையென்
றிருப்படுத் தூழ்முறைமையி னேந்தி
நானங் கலந்த நறுநெய் தோய்த்துத்
தானந் தோறுந் தலைமுத லுறீஇக்
கொண்டோன் வேட்குங் குறிப்பினை யாகித்
தண்டாப் புலமொடு மகளிரைத் தழீஇத்
திருமனைக் கிழமையி னொரு [2] மீக் கூரிக்
கற்புமேம் படீஇயர் பொற்றொடி பொலிந்தென
நற்பல கிளவி பற்பல பயிற்றி
நெய்தலைப் பெய்த பின்றை மெய்வயின்

---

81. சாந்தின் - சந்தனத்தால்.

82. கொடிபல - பலபூங்கொடி வடிவங்களை.

81 - 2. மகளிர் தோள்களில் இங்ஙனம் எழுதுவதை, "கமழுஞ் சாந்திற், காமரு காம வல்லிக் கொடிகவின் கொண்டு பூத்துத், தாமணிக் கொழுந்து மென்றோட் டெல்வர வெழுதி னாளே" (சீவக. 2442) என்பதனாலும் உணர்க.

83. முல்லைமாலை கற்பிற்குச் சூடுவது.

84. திளைக்கும் - அசையும்.

85. கலாவம் - ஒருவகை இடையணி.

86. நுரைபுரைகலிங்கம் - நுரையை ஒத்த ஆடை; "தீம்பா னுரைபோற் றிகழ்வெண்பட் டுடுத்து" (சீவக. 3046); "நுரையென விரிந்த நுண்பூங் கலிங்கம்" சிலப். உஉ : 21.

87. சாலி - நெல். வாகை - வாகைத்தளிர்; 69.

91. கணவனை விரும்பும்; "பெற்றோற் பெட்கும் பிணையை யாகென" (அகநா. அகூ.) 92. புலம் - நிலம்.

93. மீக்கூரி - மீக்கூர்ந்து.

94. மேம்படீஇயர் - மேம்படுகெ.

பி - ம். [1] கலிங்கமு. [2] மீக் கூறிக்.

மென்மையு நேயமு நன்மையு நாற்றமும்
ஒருநாட் பூசினு மோரியாண்டு விடாஅத்
திருமா ணுறுப்பிற்குச் சீர்நிறை யமைத்துக்
கரும வித்தகர் கைபுனைந் தியற்றிய
வாச வெண்ணெய் பூசினர் போற்றி
நூல்வழி நுனித்த நுழைநுண் ணுணர்வினர்
நால்வகைக் கோலத்து நால்வகை மாக்கள்
தாமரை மூய தமனியக் குடநீர்
தாமுறை சொரிந்துதம் முறைமையி னாட்டிச்

(மகளிர் செயல்)

செய்த கோலஞ் சிதைய மறலிப்
[1] பெய்த னாடிப் பேதையர் பிணங்கி
அத்தி னெறிந்து முத்துப்பரிந் திட்டும்
சித்திர நுண்டுகில் சேர்ந்த வல்குற்
பத்திப் பல்காசு பரிந்தன ருகுத்தும்
கோதை பரிந்துங் [2] குடநீர் தூயும்
மானேர் நோக்கியர்.....................
போதுவிரி பொய்கையுட் புக்கனர் புரிந்தும்
குளித்த மகளிரொடு திளைத்த லானார்
குடைந்த வெண்ணுரை குடங்கையின் வாரித்
தடங்கண் சிவப்ப வெறிதலி னடுங்கி

---

97. நேயம் - நெய்ப்பு.

98 - 101. "ஒருபகல் பூசி னோராண் டொழிவின்றி விடாது நாறும், பெரியவர் கேண்மை போலும் பெறற்கரும் வாச வெண்ணெய்" சீவக. 2737.

102. செயற்கையறிவோடு இயற்கையறிவையுமுடையார்; "மதிநுட்ப நூலோ டுடையார்க்கு" குறள், 636.

103. நால்வகைமாக்கள் - நான்குவகை மகளிர்; "வாலிழை மகளிர் நால்வர் கூடி" அகநா. அசு.

104. தாமரைப்பூக்களால் மூடப்பெற்ற பொற்குடங்களிலுள்ள நீரை; க. 47 : 195 - 6. 105. ஆட்டி - ஆட்ட.

107. பேதையர் - மகளிர்.

108. அத்து - துவர். பரிந்திட்டு - அறுத்திட்டு. [கலி. கூக.

111. கோதைபரிந்து - பூமாலையை அறுத்து; "கோதைபரிந்து" பி - ம். [1] பெய்தனுபப். [2] குடநீர்த்தாவும்.

விம்முவனர் தளர்ந்து மென்மெல வொதுங்கிக்
கூந்தல் சோரப் பூந்துகி லசைஇ
வேந்தன் மகளொடு விளையாட்டு விரும்பி
வண்ண மகளிரு மைந்தரு மயங்கி
மண்ணுநீ ராட்டின் மரபுளிக் கழிந்தபின்
திருமணுத் தானம் பெரும ணுள்ளிட்டு
மண்ணுறு மணியு மாலையுந் தூசும்
கண்ணுற மொய்த்த கழிபே ரவாவினின்
றேற்கு மாந்தர்க் காற்ற வீசிப்
பூவினுட் பொலிந்த தாமரை போலத்
தாவி லணியிற் றுன்மீக் [1] கூரிய
அறுவைக் கோதிய வைவகை வண்ணத்துத்
துறைவிதி நுனித்த தூத்தொழி லாளர்
கண்டுளங் கவிரொளிக் கழூஉநிறம் பெறீஇய
வெண்டுகி லிணைமடி விரித்தன ருடீஇச்
செய்த கோலத்துச் சித்திரங் காண

(அலங்காரஞ் செய்யுமிடம்)

வெய்யோன் கதிரொளி வீசுவளி நுழையா
இரும்பணி பெற்ற வரும்பணைப் படுகால்
மேற்புற மமைந்த விளங்குமணி வேயுள்
யாப்புறு மண்டபத் தாசனத் திரீஇக்
கோப்புறு விழுக்கல மேத்துவனர் காட்டிக்

(உதயணனை அலங்கரித்தல்)

கனமணி முடியுங் கதிர்முத் தாரமும்
இனமணிப் பூணு மேக வட்டமும்
வயிரக் குழையும் வல்வினைப் பொலிந்த

---

118. அசைஇ - கட்டி.
122. திருமணுத்தானம் - நீராடியபின் செய்யுந்தானம்.
125. ஆற்றவீசி - மிகக்கொடுத்து.
128. அறுவை - ஆடை. ஐவகை வண்ணம் : ச. 7 : 238. [டது.
131. இணைமடி - சேர்த்தஆடை ; ஆடையின்மென்மை கூறப்பட்
133. வெயிலுங்காற்றும் நுழையாத. 134. படுகால் - படி.
135. வேயுள் - மேலேமூடியது.

பி - ம். 1 கூறிய.

நெடுந்தோள் வளையுங் கடுங்கதிர்க் கடகமும்
நாமர வளியுங் காமர் கைவினைச்
சித்திரப் பிணையலும் பத்திரச் சுரிகையும்
பத்திக் கச்சினொ டொத்தவை பிறவும்
ஆரணங் காகிய பேரணி கலங்களும்
உழைப்பெருஞ் சிலதியர் பிழைப்பிலர் நீட்ட
அருவரை பிளந்த வஞ்சுவரு நெடுவேல்
ஒருவலத் துயரிய பொருவில் புட்கொடித்
தலையவிழ் நறுந்தார்த் தனக்கிணை யில்லா
இளையவன் படிவ மேற்ப வியல்புரீஇச்
சித்திர விருநிதிச் செந்நெறி நுனித்த
வித்தக வினைஞர் தம்முடன் வந்து
வடிவு கண்டிடும் வத்தவர் பெருமகன்
ஒடிவில் வென்றி யுதயண குமரன்
ஒருமெய் சேர்ந்திவை பெருமை பெறுகென
அருளி னணியி னல்லதை யிவற்கிவை
உருவென வணியா வுறுப்புமுத லணிதலிற்
புண்ணிய முடையவிப் பொன்னணி கலனென
எண்ணிய நெஞ்சமொடு நுண்வினைப் பொலிந்த
கோல வித்தகர் வாலணி புனைய

(வாசவதத்தையை அலங்கரித்தல்)

ஆராக் காத லவந்திகை தன்னையும்
நீராட் டிடத்தி னீக்கி நடுவிற்குப்
பார மாகிய காசு புனைஇ
ஈர நுண்டுகி லகற்றி யேருடைக்
கோடிப் பூந்துகில் கொய்து விளிம்புரீஇச்
சேடா ரல்குற் சேடுபட வுடீஇ
வல்லவர் வகுத்த மல்வினை நகர்வயிற்
[1] பொன்மணை பொலியப் போற்றுவன ரிரீஇ
நன்மணக் கோலத்துக் கைந்நல நுனித்த

---

147. வரை - கிரௌஞ்சமலை.
150. இளையவன் - முருகக்கடவுள்.
161. ஆரா - தணியாத. அவந்திகை - இளிபோன்ற வாசவதத்தை ஆகுபெயர்; அவந்தியரசன் புதல்வியுமாம். 167. நகர் - இடம்.

பி - ம். 1 பொன்மனை.

அங்கணும் பணைத்தோண் மங்கல மகடூஉக்
கட்டிய கச்சையள் கைவிரல் கூப்பி
நெட்டிருங் கூந்த னீரற வாரிப்
பன்னுமுறை விரித்துப் பின்னுபு தொகுத்துக்
கோட்டிடை வளைஇய குஞ்சரத் தடக்கையிற்
சூட்டொடு விரைஇச் சுற்றுபு முடித்துப்
பத்திப் பலகைப் பரிசாக் கைவினை
வித்தகப் பத்தி வேறுபட விரித்தவை
ஒழுக்குமுறை யறிந்து வழுக்கிலள் வைத்து
முடிக்கல முதலா முறைமுறை தோன்றும்
அடிக்கல மீறா வணிந்தழகு பெறீஇ
வாச நறுஞ்சாந்து வகைபெறப் பூசி
மாசி றிருமகள் வண்ணம் பழிப்பதோர்
கோலஞ் செய்து கொண்டகம் புக்குக்
கடிநகர் வரைப்பிற் கல்லென் சும்மையொ
டடிசி லயினி யார்பத மயின்று
மண்பெரும் [1] போகத்து மகிழ்ந்துவினை யாடி
இன்புற் றனரா லிருவரு மியைந்தென்.

௫—மண்ணுநீராட்டியது முற்றிற்று.

---

170. மகடூஉ - மகள். 174. கோடு - யானைத்தந்தம்.

175. சூட்டு - ஒருவகைமாலை.

174-5. "முத்தார் மருப்பி னிடைவளைத்த முரண்கொள் யானைத் தடக்கையின், ஒத்தே ருடைய மல்லிகையி னொலியன் மாலை யுறப்படக்கி, வைத்தார்" சீவக. 2693.

பி - ம். 1 போதத்து.

கா—தெய்வச் சிறப்பு.

(நல்லோர் கூற்று)

இன்புற் றிருவரு ளியைந்துடன் போகிய
நன்பெருங் காலை நல்லோர் குழீஇக்
கண்கெழு பெருஞ்சிறப் பியற்றிப் பண்புளிப்
பூப்புரி மாடத்துப் போற்றெனப் புகாஅத்
தேவ குலத்தொடு திருநகர் வலஞ்செயல்
காவல குமரர் கடிநாட் கடனென
வென்றி முழக்கங் குன்றுது வழங்குநர்
முன்னர் நின்று முன்னியது முடிக்கென
மங்கல மரபினர் மரபிற் கூறக்

(உதயணன் ஆலயத்திற்குச் செல்லல்)

காவல குமரனுங் கடிநகர் வலஞ்செய
மேவின னருள மேவரப் புனைந்த
பசும்பொ னலகிற் பவழத் திரள்கால்
விசும்பிவர் மதியுறழ் வெண்பொற் போர்வைத்
தாம நெடுங்குடை தகைபெறக் கவிப்பக்
காமர் கோலங் காண்மி னீரென
ஏமச் செங்கோ லேயர் பெருமகன்
செம்பொற் செருப்பிற் சேவடி யிழிந்து

கா—தெய்வச் சிறப்பு.

[கலியாணத்திற்குரிய செயல்களுள் ஆலயம் வலம் வருதலை உதயணன் மேற்கொண்டமை இதிற் கூறப்படும்; சினாலய அமைதியும் சினதேவன் அதில் வீற்றிருத்தல் முதலியனவும் இதில் விரிவாகப் பாராட்டப்பட்டுள்ளன.]

4. உதயணன் தன்னுடைய அரண்மனையிற் புகுந்து.

5. தேவகுலம் - தேவாலயம். 6. கடிநாள் - மணநாள்.

7. முழக்கம் வழங்குநர் - வள்ளுவர். 8. முடிக்கென - முடிக்க வென்று பறையறைந்து தெரிவிப்ப.

9. மங்கலமரபினர் - பரம்பரையாக மங்கலகாரியங்களைச் செய்விக்கும் அதிகாரிகள். கூற - உதயணனுக்குச் சொல்ல.

11. மேவினன்அருள - உடன்பட. 14. குடை கவிப்ப.

15. என - என்றுசொல்லும்படி. 16. உதயணன்.

வெண்பூ நிரந்த வீதியு ளியங்கி
நகர்வலங் கொள்ளு நாண்மற் றின்றெனப்
பகலங் காடியிற் பல்லவ ரெடுத்த
பல்வேறு கொடியும் படாகையு நிரைஇ
யாறுபுகு கடலின் மாறுதிரை மானக்
கண்ணுற்று நுடங்கிக் காரிருள் கழுமி
விண்ணுற் றியங்கும் வெய்யோ னழுங்க
மரீஇய மாந்தரு மனைகெடுத் துழன்றிது
பொரீஇக் காணிற் போக பூமிக்
கிருமடங் கினிதெனப் பெருநக ருற்ற
செல்வக் கம்பலை பல்லூழ் நிறைந்து
மாண்பதி யுறையுநர் காண்பது விரும்பித்
தன்னி னன்றியுந் தமக்குவழி வந்த
குலப்பெருந் தெய்வங் [1] கூப்புத லானும்
அரிமலர்க் கண்ணியொ டகநாட்டுப் பெயரும்
கருமக் காலைப் பெருவரம் பெறுகென
உள்ளகத் துணர்ந்ததை யுண்மை யானும்
சுருக்க மின்றிச் சுடர்ப்பிறை போலப்

---

18. நிரந்த - நிரம்பிய. 19. என - என்று எண்ணி.
20. பகலங்காடி - பகற்காலத்திற் பொருள்கள் விற்கப்படுங் கடைத்தெரு ; நாளங்காடி யெனப்படும்.
21. பல்வேறுகொடி - பலவகைப்பட்ட வேறுவேறான கொடிகள் ; மதுரை. 366 - 73 ; பட்டின. 160-80, பார்க்க.
23. கழுமி - நிறைந்து.
24. வெய்யோன் அழுங்க - சூரியன் வருந்த.
25. மரீஇய மாந்தரும் - அடிப்பட்டுப் பழகிய மனிதரும்.
26. பொரீஇ - ஒப்பிட்டு. 27. என - என்று சொல்லும்படி.
29. விரும்பி - விரும்ப.
30 - 39. தெய்வதரிசனம் இன்றியமையாததென்பதற்குரிய காரணங்கள்.
31. கூப்புதலானும் - கைகுவித்தல் மரபாதலானும்.
32. அகநாட்டு - உண்ணாட்டிற்கு.
33. பெறுகென - பெறுவேனென்று.
34. உணர்ந்ததை - எண்ணியது.

பி - ம். 1 கூப்புதல்யானும்.

பெருக்கம் வேண்டிப் பெருநில மன்னவன்
ஆரணங் காகிய வறிவர் தானத்துப்
பூரணப் படிமை காண்ட லானும்
இன்னவை பிறவுந் தன்னிய லாதலின்

(சினாலயம்)

ஆணப் பைம்பொ னடித்தொடைப் பலகைக்
கோணங் கொண்ட கொளுஉத்திரட் சந்துமிசை
உறுப்புப்பல தெரிந்த சிறப்பிற் றாகிச்
செம்பொ னிட்டிகைத் திண்சுவ ரமைத்துக்
குடமுந் தாமமுங் கொழுங்கொடிப் பிணையலும்
அடர்பூம் பாலிகை யடிமுதற் குளீஇப்
புடைதிரண் டமைந்த போதிகைப் பொற்றூண்
வேண்டக மருங்கிற் காண்டக நிறீஇ
[1] வரிமான் மகர மகன்றில் யானை
அரிமா னன்ன மணிநிற வெண்கினம்
குழவிப் பாவையொ டழகுபெறப் புணர்ந்து
பொருவில் பூதத் துருவுபட [2] வரீஇ
மரகத மாலை நிரலமைத் திரீஇ
எரிமலர்த் தாமரை யிலங்கொளி யெள்ளிய
திருமணிக் கபோதஞ் செறியச் சேர்த்திப்
பத்திப் பல்வினைச் சித்திரக் குலாவின்
ஒத்தமைத் தியன்ற சத்திக்கொடி யுச்சி
வித்தக நாசி வேண்டிடத் திரீஇத்

35 - 6. மதுரை. 193 - 4 ; குறுந். ௨௮௧ ; நாலடி. 125.
37. அறிவர் தானத்து - சினாலயத்தில்.
38. படிமை - பிரதிமை ; வடிவம். [யென்க.
தன்னியலாதலின் (39), பைந்தாரோன் (170), துன்றி (162)
40. ஆணம் - அன்பு. 45. குளீஇ - மறையச்செய்து.
47. நிறீஇ - நிறுத்தி.
48. வரிமான் - புலி. மகன்றில் - ஒருவகை நீர்ப்பறவை.
49. அரிமான் - சிங்கம். எண்கு - கரடி. 51. வரீஇ - எழுதி.
52. இரீஇ - இருத்தி. 54. கபோதம் - ஓருறுப்பு.
56. சத்தி - கொடிநாட்டுங்குழி. 57. நாசி - ஓருறுப்பு.

பி - ம். 1 வரிமாண்மகரமன்றில். 2 விரீஇ.

தூண்மிசைக் கேற்ப [1] வேண்முள் ளழுத்திய
போதிக் கொத்த சாதிப் பவழக்
கொடுங்காழ்க் கோவைக் கடுங்கதிர்ப் பிணித்திரள்
அவ்வயிற் கேற்றுக் கவ்விதிற் பொலிந்து
நீல வுண்மணிக் கோலக் குழிசி
புடைத்துளைக் கேற்ற விடைத்துளை யாப்பின்
அமைத்துருக் கியற்றிய வாடகப் பொன்னின்
விசித்திரத் தியற்றிய வித்தக வேயுட்
டஞ்சுவை நெல்லித் திரள்காய்த் தாரையுட்
கூப்புபு பிணித்த கூடப் பரப்பிற்
கட்டளை யமைத்துக் கட்கினி தாகி
எட்டுவகைப் பெருஞ்சிறப் பேற்ப வெழுதி
ஒட்டிய வனப்பினோ [2] ரோட வுத்தரத்
தொண்மணிப் [3] புதவிற் றிண்ணிதிற் கோத்த
பொறிநிலை யமைந்த செறிநிலைப் பலகை
வள்ளியும் பத்தியு முள்விரித் தெழுதி
ஒள்ளொளி திகழும் வெள்ளிக் கதவின்
பக்கம் வளைஇய நித்திலத் தாமம்
சித்திர மாலையொடு சிறந்தொளி திகழ
வளவிற் கமைந்த வாயிற் றாகி
நிலவிற் கமைந்த [4] நிரப்ப மெய்தி
மண்ணினு மரத்தினு மருப்பினு மன்றிப்

---

58. எண்முள் - வலிய இருப்புமுள். 59. போதி-போதிகை.
62. குழிசி - குடமென்பதோருறுப்பு.
65. வேயுள் - மேற்பரப்பு.
66. நெல்லிக்காய் மாலைகளை. 68. கட்கு - கண்ணுக்கு.
69. எட்டுவகைச்சிறப்பு: உ. 1 : 10; "சுடர்மண் டலஞ்சுர துந்துபி தெய்வத் துவனிசிங்கப், பிடர்மண் டலவணை பிண்டிவெண் சாமரை பெய்மலரின், அடர்மண் டலமழை யம்பொற் குடைமும்மை யாமடியோம், இடர்மண் டலங்கெடப் பாற்கிமை யோர்செயு மெண்சிறப்பே" (திருநூற்றந்தாதி, 80.) 71. புதவு - வாயில்.
73. வள்ளி - பூங்கொடி.
76. சித்திரமாலை - பல நிறங்களையுடைய மலர்களாலாகிய மாலை.

பி - ம். 1 வெள் ளெழுத்திய நாசிக்கொத்த. 2 ரோமவுத்திரனது. 3 புகவிற். 4 நிரப்பவெய்தி.

பொன்னினு மணியினுந் துன்னெழி லெய்தி
அடியிற் கேற்ற முடியிற் றாகி
அங்கண் மாதிரத் தணியழ குமிழும்
பைங்கதிர்ச் செல்வனொடு செங்கதிர்க் கியன்ற
வாலொளி மழுங்க மேலொளி திகழப்
[1] பருஉப்பணைப் பளிங்கிற் பட்டிகை கொளீஇ
வேற்றொழில் பொலிந்த மாற்றுமருங் கமைத்துக்
காம்புங் கதிருங் கூம்புமணிக் குமுதமும்
பாங்குற நிரைத்த பயிற்சித் தாகிப்
பத்திச் சித்திரப் பன்மணிக் கண்டம்
வித்தக வண்ணமொடு வேண்டிடத் தழுத்தி
அரும்பும் போதுந் திருந்துசினைத் தளிரும்
பெருந்த ணலரொடு பிணங்குபு குலாஅய்
உருக்குறு பசும்பொ னுள்விரித் தோட்டிக்
கருத்தி னமைந்த காம வள்ளி
[2] கோணச் சந்தி தோரணங் கொளீஇ
மாலை யணிநகை மேலுற வளைஇ
நீலத் திரண்மணிக் கோலக் கருநிரை
இடையிற் கேற்றப் புடையிற் பொலிந்து

(சிங்காதனம்)

விழைதகு விழுச்சீர் மந்த மாமலை
முழையிற் போதரு முயற்சி போல
முதனிலைப் பலகைச் சுவன்முத லோச்சி

---

83. பைங்கதிர்ச்செல்வன் - சந்திரன்.
84. வாலொளி - தூய்மையான கிரணம்.
85. பட்டிகை - பட்டை.
86. வேல் தொழில் - வேல்போன்ற வேலைப்பாடு.
94. காமவள்ளி - காமவல்லி.
96. மாலை யணிநகை - முத்தமாலை.
98. பொலிந்து - விளங்காநிற்க.
100. முழையின் - குகையினின்றும்.
101. சுவன்முதல் - பிடரிடம்.

பி - ம். 1 பருஉப்பிணைப். 2 சோணச்.

மூரி நிமிர்வன போல வேர்பெற்று
வைந்நுதி யமைந்த வயிர வாயிற்
கண்ணிழ விலங்கு மொளியிற் றாகிப்
பவழ நாவிற் றிகழ்மணிப் பகுவாய்ப்
பசுமணிப் பரூஉச்செவிப் பன்மணிக் கண்டத்
துளைமயி ரணிந்த வுச்சிக் கேற்ப
வாய்புகு வன்ன வந்தொசி கொடிபோற்
சென்றுசெறிந் திடுகிய நன்றுதிர ணடுவிற்
றகைமணிக் கோவை தன்கைக் கேற்பப்
பரூஉத்திரட் குறங்கிற் பளிக்குமணி வள்ளுகிர்த்
திருத்தஞ் செறிந்து திகழ்ந்துநிழல் காட்டும்
உருக்குறு தமனியத் தொண்பொற் கட்டில்
அணிப்பொலிந் தியன்ற வழலுமி ழரிமான்
உச்சியிற் சுமந்துகொண் டோங்குவிசும் பிவர்தற்கு
நச்சி யன்ன வுட்குவ ருருவிற்

(சினதேவனும் வழிபடுவோரும்)

[1] றருமா ஞசனத் திருநடு விலங்க
இருந்த வேந்தைப் பொருந்து மருங்குற்
றலைவா யுற்றுத் தலையெழிற் பொலிந்து
சிலைகவிழ்த் தன்ன கிம்புரி கவ்வி
நிழல்காட் டாடி நிழன்மணி யடுத்துக்
கோலங் குயின்ற நீலச் சார்வயல்
வாடாத் தாரினர் சேடார் கச்சையர்
[2] வட்டுடைப் பொலிந்த கட்டுடை யல்குலர்
மலர்ந்தேந் தகலத் திலங்குமணி யாரத்

---

102. மூரி நிமிர்தல் - சோம்புதீர நிமிர்தல் ; ஏர் - எழுச்சி ; உ. 4: 174.

99 - 102. "அணங்குடை நெடுங்கோட் டளையக முனைஇ, முணங்குநிமிர் வயமான் முழுவலி யொருத்தல்" புறநா. ௫௨.

109. நடு - இடை. 113. கட்டில் - ஆதனம்.

116. உட்குவரு உரு - அச்சம் தோன்றுகின்ற வடிவு.

121. ஆடி - கண்ணடி.

122 - 38. வழிபடுவோர். 122. நீலச்சார்வு அயலில்.

124. வட்டுடை - முழந்தாளளவாக உடுக்கும் உடை ; உ. 4 : 122.

பி - ம். 1 றருமாஞசனத். 2 பட்டுடை.

துடன்கிடந் திமைக்கு மொருகாழ் முத்தினர்
முழவுறழ் மொய்ம்பினர் முடியணி சென்னியர்
கழுமணிக் கடிப்பினர் கடகக் கையினர்
புடைதிரண் டமைந்த பொங்குசின நாகம்
இடைநிரைத் தன்ன வெழில்வளை கவ்விய
எழுவுறழ் திணிதோ ளெடுத்தன ரேந்திப்
புடையிரு பக்கமும் போதிகை பொருந்தித்
தொடையமை கோவை துளங்குமணிப் பன்னகை
முகிழ்முடிச் சிறுநுதன் முதிரா விளமை
மகிழ்நகை மங்கையர் மருங்கணி யாகப்
புடைதிரண் டியங்கும் பொங்குமணிக் கவரி
அடைவண் டோப்பு மவாவினர் போல
எழின்மணி யியக்கத் தொழில்கொண் டுடைய
மணிவிளக் குமிழு மணிநிலாச் சுவர்மிசை
வலத்தா ணீட்டி யிடத்தாண் முடக்கிப்
பொன்பொலிந் தியலும் பொங்குபூந் தானைப்
பசும்பொற் கச்சை பத்தியிற் குயின்ற
விசும்பக நந்தும் வேட்கையர் போலத்
தாமரைத் தடக்கையிற் றூம மேந்தி
[1] விச்சா தரர்நக ரெச்சாரு மயங்கி
நீனிற முகிலிடைக் காமுறத் தோன்றத்
திருமுடி யிந்திர ரிருநிலக் கிழவர்
உரிமை மகளிரொ டுருபுபடப் புனைந்த

---

126. உடன் - ஒருங்கு. ஒருகாழ் - ஒருவடம்.
128. கடிப்பு - ஒருவகைக் காதணி; ந. 9 : 66.
129. சின நாகம் - கோபத்தையுடைய பாம்பு.
131. எடுத்தனர் ஏந்தி - எடுத்து உயர்த்த.
133. மணிப்பன்னகை - முத்தவடம்.
139 - 46. வித்தியாதரர் வடிவமுதலியன.
145. நகர் - கோயிலின். 148. உருபு - வடிவம்.
147 - 8. "அங்கண்வானத் தமரரசரும், வெங்களியானை வேல் வேந்தரும், வடிவார்கூந்தன் மங்கையருங், கடிமலரேந்திக் கதழ்ந் திறைஞ்ச" (யா. வி. சீர். சூ. 13 ; யா. கா. சூ. 9, மேற்.) என்னும் வஞ் சிப்பா இப்பகுதியுடன் ஒப்புநோக்கற்பாலது.

பி - ம். 1 விச்சாதிரர்.

பொத்தகக் கைவினைச் சித்திரச் செய்கைத்
தத்தந் [1] தானத் தத்தக நிறீஇ
அழகுபடப் புனைந்த வலங்குமணித் தவிசின்மிசை
நிறைகதிர் வெண்மதி நிலாவொளி விரிந்து
முறையின் மூன்றுட னடுக்கின போலத்
தாம முக்குடை தாமுறை கவிப்ப
உலக வெள்ளத் தாழும் பல்லுயிர்க்
கலகை யாகிய வருந்தவக் கிழவனை

(உதயணன் செயல்)

இருக்கை யியற்றிய திருத்தகு செல்வத்
தாரணங் காகிய வணிகிளர் வனப்பிற்
பூரணம் பொலிமை புகழ்ந்துமீக் கூறித்
திருமணி யடக்கிய செம்பொற் செப்பின்
அருமணி சுடரு மாராஅந் தாணம்
உரிமைச் சுற்றமொ டொருங்குடன் றுன்றிக்
கதிவிளக் குறாஉங் கருத்தினன் போல
விதியிற் சேர்ந்து துதியிற் றுதித்துப்
பெறற்கரும் பேதையைப் பெறுகெனப் பரவிச்
சிறப்பெதிர் கொள்கைச் சித்திக் கிழவன்
பேரறம் பேணிய சீர்நெறிச் சிறப்பிற்
றெய்வதை யமர்ந்தெனக் கைம்முதல் கூப்பி
விரவுமலர்ப் போதொடு வேண்டுவ வீசிப்
பரவுக்கடன் கழித்தனன் பைந்தா ரோனென்.

௯—தெய்வச்சிறப்பு முற்றிற்று.

---

149. பொத்தகக்கைவினை - சிற்ப நூலிற் கூறிய கைத்தொழில்; பொத்தகம்: க. 36 : 225, அடிக். 150. நிறீஇ-நிலைபெறச்செய்து.
152 - 4. முக்குடை. 159. பொலிமை - பொலிதல்.
160. "செங்கதிர்த் திருமணிச் செப்புப் போன்றவே" (சீவக. 3000); மணி - சமவசரணம். 161. அராஅந்தாணம் - சினாலயத்தை.
165. பெறற்கரும் பேதை - கேவலமடந்தை; முத்தி. பெறுகென-பெறுவேனாகவென்று. 166 - 7. சித்திக்கிழவன் பேரறம் - சின தருமம்.
168. அமர்ந்தென - விரும்பிக் கைகூப்பினாற்போல.
169. வீசி - மிகுதியாகக் கொடுத்து.
170. பரவுக்கடன் - வேண்டிவரங்கொள்ளுதலை.

பி - ம். 1 தானத்துத்தக்க.

எ—நகர்வலங்கொண்டது.

(உதயணன் செயல்)

பரவுக்கடன் கழிந்து விரவுப்பகை தணிந்த
தாமந் துயல்வருங் காமர் கைவினைக்
கோயின் முற்றத்து வாயில் போந்து
குன்றுகண் கூடிய குழாஅ மேய்ப்ப
ஒன்றுகண் டன்ன வோங்குநிலை வனப்பின்
மாட மோங்கிய மகிழ்மலி மூதூர்
யாறுகண் டன்ன வகன்கணை வீதியுட்
காற்றுறழ் செலவிற் கோற்றொழி லிளையர்
மங்கல மரபின ரல்லது மற்றையர்
கொங்கலர் நறுந்தார்க் குமரன் முன்னர்
நில்லன் மி னீரென நீக்குவனர் கடிய

(மகளிர் செயல்)

மல்ல லாவணத் திருபுடை மருங்கினும்
நண்ணு மாந்த ராயினுங் கண்ணுறின்
இமைத்த லுறாஅ வமைப்பின் மேலும்
புதுமணக் கோலத்துப் பொலிவொடு புணர்ந்த
கதிர்முடி மன்னனைக் காண்பது விரும்பி
மணியறைந் தன்ன மாவீ ழோதி

எ—நகர்வலங்கொண்டது.

[உதயணனும் வாசவதத்தையும் பலதிறத்தாரும் பாராட்டி இன்புறும்படி நகர்வலம் வந்தமை இதனுல் அறியலாகும்.]

3. கோயில் - ஆலயம். பகைதணிந்த (1) கோயிலின் (3.)

4 - 6. மாடநிரைகளுக்குக் குன்றின் நிரை உவமை; மதுரை. 474, அடிக்.

7. வீதிகளுக்கு யாறு உவமை; ௫. 7 : 23; "யாறுகிடந் தன்ன வகனெடுந் தெரு" (மதுரை. 359) என்பதன் அடிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

11. கடிய - விலக்க. இளையர் (8) கடிய (11.)

12 - 31. ஒரு தொடர். 13. பகைவரும் காண்பாராயின்.

14. அமைப்பு - இயற்கையழகின் அமைதி.

17. நீலமணியை அறல்பட அமைத்தாற் போன்ற கூந்தல்; மாவீழ் - வண்டுகள் விரும்பி வீழப்பெற்ற; உ. ௬ : 140; "மணி யறைந் தன்ன வரியற லைம்பால்" சீவக. 335.

அணிபெறக் கிடந்த வம்பொற் சூட்டினர்
சூடுறு பொன்வினைச் சுவணர் புனைந்த
தோடுங் கடிப்புந் துளங்கு காதினர்
வெம்மை பொதிந்த பொம்மெ னிளமுலை
[1] இடைப்படீஇப் பிறழு மேக வல்லி
[2] அணிக்கலை புனைந்த வரசிலைப் பொன்னடர்
புனற்சுழி புரையும் பொலிவிற் றாகி
வனப்பமை யவ்வயிற் றணித்தகக் கிடந்த
உந்தி யுள்ளுற வந்துட னடுங்கி
அளைக்கிவ ரரவின் றளர்ச்சி யேய்ப்ப
முளைத்தெழு முலைக்கச் சசைத்தலி னசைந்து
மருங்கு னோவ விரும்புபு விரைந்து
மைவரை மீமிசை மகளிர் போலச்
செய்வினை மகளிர் செய்குன் றேறினர்
உணர்ந்தோர் கொண்ட வுறுநன் றேய்ப்ப
வணர்ந்தேந்து வளர்பிறை வண்ணங் கடுப்பத்
திருநுதற் கேற்ற பரிசரக் கைவினை
நீடிய பின்னைக் கூடாது தாங்கும்
கொற்றவற் காண்மென வெற்றவேற் றடக்கையர்
கோல வித்தகங் குயின்ற நுட்பத்துத்

---

18. சூட்டு - நெற்றிச் சூட்டு.
19. சுவணர் - சிங்கச்சுவணமென்னும் பொன்னாற் செய்யப்பட்ட ஆபரணங்களையுடையார்; ச. 11 : 21 - 4. 20.=38. [211.
22. படீஇ - பட்டு. ஏகவல்லி - ஒற்றை வடமாகிய ஓரணி; க. 46:
23. அரசிலைப் பொன் அடர் - அரசிலைபோலப் பொற்றகட்டாற் செய்யப்பட்ட ஓரணி.
26. வருதல் ஏகவல்லியின்வினை. உடல் நடுங்கி.
27. அளைக்கு - புற்றிற்கு.
22 - 7. உந்தியின் மேலே கிடக்கும் ஏகவடத்திற்குப் புற்றிற்குச் செல்லும் பாம்பு உவமை. 28. அசைந்த - மெலிந்த.
30. மலைமேலே காணப்படும் மகளிரைப்போல.
31. செய்குன்று - கட்டுமலை. 32 - 47. ஒருதொடர்.
33. வணர்ந்து - வளைந்து.
34. பரிசரக் கைவினை - சேடியர்செய்யுந் தொழில்.
36. காண்மென - காண்மினென்று சொல்ல.

பி - ம். 1 இடைபடிப். 2 மணிக்கலை.

தோடுங் கடிப்புந் துயல்வருங் காதினர்
வாலிழை மகளிர் வழிவழி விலக்கவும்
ஒன்பது விருத்தி நன்பத நுனித்த
ஓவவினை யாளர் பாவனை நிறீஇ
வட்டிகை வாக்கின் வண்ணக் கைவினைக்
கட்டளைப் பாவை கடுப்பத் தோன்றிக்
குறைவினைக் கோலங் கூடினர்க் கணங்காய்
நிறைமனை வரைப்பிற் சிறையெனச் செய்த
சுவர்சார் வாகத் துன்னுபு நிரைத்த
நகர்கா ணேணி விரைவன ரேறினர்
ஒருபுடை யல்ல துட்குவரு செங்கோல்
இருபுடைப் பெயரா வேயர் பெருமகன்
சிதைபொருள் வலியாச் செறிவுடைச் செய்தொழில்
உதையண குமரன் வதுவைக் கணிந்த
கோலங் கொண்ட கோல்வளை மகளிருள்
ஞாலந் திரியா நன்னிறைத் திண்கோள்
உத்தம மகளி ரொழிய மற்றைக்
கன்னிய ரெல்லாங் காமன் றுரந்த
கணையுளங் கழியக் கவினழி வெய்தி

---

40. ஒன்பது விருத்தி - ஒன்பதுவகையான இருப்பு; க. 35: 46-7; இவைகள் இன்னவென்பதை, "ஒன்பான் விருத்தியுள்" (சிலப். அ: 25) என்பதன் விசேட உரையாலுணர்க.

41. ஓவவினையாளர்-ஓவியநூலார்; சித்திரமெழுதுவோர்; "ஒண் வினை யோவியர்" (க. 35: 46) என்றார் முன்னும்.

42. வட்டிகை வாக்கு - எழுதுகோலின் திருத்தம்.

44. அணங்காய் - வருத்தமாக. 45. சிறை - அரண்.

46. சுவரையே பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு நெருங்கி.

47. ஏணியில் ஏறினர். 48 - 71. ஒருதொடர்.

48 - 9. "ஏகச் செங்கோ லேயர் பெருமகன்" (உ. 8 : 3) என்பர்பின்.

50. சிதைபொருள் வலியா - நிரம்பாத காரியங்களைச் செய்தற்குத் துணியாத.

51. வதுவைக்கு - கலியாணத்தின் பொருட்டு.

53. நிறை - மனத்தை நிறுத்தல். நிறையாகிய திண்ணிய கொள்கைகளையுடைய.

53 - 4. கற்புடை மகளிர் மனம் கலங்காராயினரென்றபடி.

இறைவளை நில்லா நிறைவரை நெகிழ
நாண்மீ தூர்ந்து நன்னெஞ்சு நடப்பத்
தோண்மீ தூர்ந்து தொலைவிட நோக்கி
அற்றம் பார்க்குஞ் செற்றச் செய்தொழிற்
பற்று மாந்தரிற் பசலை பாய்ந்த
கருங்கண் புலம்ப வருந்தின ரதனாற்
காட்சி விரும்பன்மின் மாட்சி யின்றென
ஈனாத் தாய ரானாது விலக்கும்
ஆணை மறுத்தியா மாண முடைமையின்
இந்நகர் காண்கவெம் மன்னை மாரெனக்
கண்ணின வேட்கை பின்னின்று துரப்ப
வாயின் மாடத்து மருங்கணி பெற்ற
வரிச்சா லேகம் விரித்தன ரகற்றித்
ததும்புங் கிண்கிணித் தகைமலர்ச் சேவடிப்
பெதும்பை மகளிர் விதும்பி நோக்கினர்
நேரியற் சாய னிகர்தமக் கில்லாக்
காரிகை கடுநுனைத் தூண்டி லாக
உட்கு நாணு மூரா ணொழுக்கும்

---

57. இறை - முன் கை. வரை நெகிழ - அளவு கடப்ப.
60. அற்றம் - சோர்ந்த சமயம்.
61. பற்றுமாந்தர் - பகைவர்.
கன்னியர் (55) வருந்தினர் (62.)
63. விரும்பன்மின் - விரும்பாதீர்.
64. ஈனாத்தாயர் -செவிலித்தாயர்.
65. ஆணம் : ந. 25 : 152.
66. காண்க - காணக்கடவேம். அன்னைமார் : முன்னிலைக்கண் வந்தது.
69. வரிச் சாலேகம் - வரிகளையுடைய சாளரக்கதவுகளை ; அரி - மான் கண்ணும் காற்றுமாம் ; க. 40 : 9, 42 : 37 ; ச. 3 : 112.
70. ததும்புங் கிண்கிணி : க. 46 : 246.
71. பெதும்பைமகளிர் - வேட்கை பிறக்கின்ற பருவத்தார். விதும்பி - காணுதற்கு விரைந்து ; “பெதும்பையர் விதும்பினின்றார்” (சீவக. 2530.) 72 - 94. ஒருதொடர்.
73. காரிகை - பேரழகு.
74. ஊராணொழுக்கு - சுற்றமோம்பல் ; க. 36 : 281 - ஆம் அடியின் குறிப்பைப் பார்க்க.

கட்கின் கோலமுங் கட்டிரை யாக
இருங்கண் ஞாலத் திளையோ ரீட்டிய
அருங்கல வெறுக்கை யவைமீ ணுக
வாங்குபு கொள்ளும் வழக்கியல் வழாஅப்
பூங்குழை மகளிர் புனைமணிப் பைம்பூண்
ஒளிபெற் றிலங்கு முதயண குமரன்
அளிபெற் றமர்ந்த வம்பூஞ் சேக்கையுள்
உவக்கும் [1] வாயறிந் தூடி மற்றவன்
நயக்கும் வாயு ணச்சுவைப் புலவியுள்
நோக்கமை கடவுட் கூப்பினுங் கதுமெனப்
பூம்போ தன்ன தேங்குவளைத் தடக்கை
வள்ளுகிர் வருட்டி னுள்குளிர்ப் புறீஇப்
பஞ்சி யணிந்த வஞ்செஞ் சீறடிப்
பொன்னணி கிண்கிணிப் போழ்வாய் நிறையச்
சென்னித் தாமத்துப் பன்மலர்த் தாதுக
இரந்துபின் னெய்து மின்சுவை யமிர்தம்
புணரக் கூடிற் போகமு மினிதென
மீட்டல் செல்லா வேட்ட விருப்பொடு
கோடுகொண் மயிலின் குழாஅ மேய்ப்ப
மாடந் தோறு மலிந்திறை கொண்டனர்
சுவல்பொதி கூழையர் சுடர்பொற் றோட்டினர்
பெயலிடைப் பிறழு மின்னேர் சாயலர்
பாப்பெயிற் றன்ன பன்னிரைத் தாலி
கோப்புமுறை கொண்ட கோலக் கழுத்தினர்

---

75. கட்டு இரை - அத்தூண்டிலிற் கட்டிய இரை.
73 - 8 = க. 35 : 108 - 9.　79. மகளிர் - பரத்தையர்.
82. வாய் - வழி.
86. வருட்டின் - தடவுதலால். குளிர்ப்புறீஇ - குளிர்ப்புறுவித்து ; கலி. எஉ : 11, அஉ : 28 - 30, அஅ : 10 - 11, கூக : 11.
88 - 9. நிறையத் தாதுக.　93. கோடு - மலையின் உச்சி.
93 - 4. மாடத்திற்கு மலையும் மகளிர்க்கு மயில்களும் உவமை ; 95 - 103. ஒருதொடர்.　[சீவக. 71.
97. பாம்பெயிறு - பாம்பின் பல்.

பி - ம். 1 வாயறிந்தூறியற்றவன்.

மணிநில மருங்கின் முணிவில ராடும்
பந்துங் கழங்கும் பட்டுழிக் கிடப்ப
அந்தண் மஞ்ஞை யாடிட மேய்ப்பக்
கோதையுங் [1] குழலுந் துள்ளுபு விரியப்
பேதை மகளிர் வீதி முன்னினர்
வெண்முகி னடுவண் மீன்முகத் தெழுதரும்
திருமதி யென்னத் திலக வாண்முகம்
அருமணி மாடத் தகவயிற் சுடர
வாட்கெழு மழைக்கண் வாசவ தத்தை
தோட்குத் தக்க தொடுகழற் குருசிலைக்
கண்டீர் நீங்கிக் காணிடந் தம்மென
விண்டீர் மகளிரின் வியப்பத் தோன்றி
அரிமதர் நெடுங்க ணளவிகந் தகல
இருமுலைப் பொற்பூ ணிடைவயிற் றிருத்தாத்
தெரிவை மகளிர் தேமொழிக் [2] கிளவிக்
குழித்தலைப் புதல்வ ரெழிற்புறம் வரித்த
அஞ்சாந் தழிய வாகத் தடக்கி
நுண்சா லேகத் தெம்பரு [3] நோக்கினர்

(மகளிர் மைந்தராகியவர் செயல்)

அறம்புரி செங்கோ லவந்தியர் பெருமகன்
மறம்புரி தானை மறமாச் சேனன்
பாவைய ருள்ளு மோவா வாழ்க்கை
ஏசுவ தில்லா வாசவ தத்தையும்
காம னன்ன கண்வாங் குருவிற்
றாமந் தாழ்ந்த வேம வெண்குடை
வத்தவ ரிறைவனு முற்பான் முயன்ற

---

104 - 16. ஒருதொடர்.

109. கண்டவர்களே, நீவிர் நீங்கி உதயணனைக் காணுமிடத்தை எமக்குத் தருமினென்று.

110. விண்டீர் - விண்ணுலகத்தை விட்டு வருகின்ற. [தைகளை.

114. குழித்தலைப் புதல்வர் - உச்சந்தலையிற் குழியையுடைய குழந்

116. எம்பரும் - எவ்விடத்தும்; க. 38 : 25; ரு. 2 : 13.

117 - 8. பெருமகனாகிய மறமாச்சேனன் - பிரச்சோதனன்.

பி - ம். 1 குழையுந். 2 கிளவிக்குமுற்றலைப். 3 நோக்கினல்.

அத்தவ மறியி னெத்திறத் தாயினும்
நோற்று மென்னுங் கூற்றின ராகி
மணிநிற மஞ்ஞையுஞ் சிங்கமு மயங்கி
அணிமலை யிருந்த தோற்றம் போல
மகளிரு மைந்தருந் தொகைகொண் டீண்டி
மாடந் தோறு மலர்மழை பொழிய

(நகரத்திலுள்ளார் செயல்)

ஆடம் பலமு மாவண மறுகும்
கீத சாலையுங் கேள்விப் பந்தரும்
ஓது சாலையுஞ் சூதாடு கழகமும்
ஐவே றமைந்த வடிசிற் பள்ளியும்
தங்கோ ளொழிந்த தன்மைய ராகி
மண்கா முறாஉம் வத்தவ மன்னனைக்
கண்கா முற்ற கருத்தின ராகி
விண்மே லுறையுநர் விழையுங் கோலமொடு
மென்மெல நெருங்கி [1] வேண்டிடம் பெறாஅர்
அரும்பதி யுறைநர் விரும்புபு புகழ

(உதயணன் செயல்)

அருந்தவங் கொடுக்குஞ் சுருங்காச் செல்வத்
துத்தர குருவ மொத்த சும்மை
முத்துமணல் வீதி முற்றுவலம் போகித்

---

125. நோற்றும் - நோற்பேம்.

126 - 7. மஞ்ஞை மகளிர்க்கும், சிங்கம் ஆடவர்க்கும் உவமைகள்; சீவக. 2469.

131. கீதசாலை - சங்கீதசாலை (க. 34 : 224.) கேள்விப்பந்தர் - நூற்கேள்விகளைக் கேட்டற்குரிய பந்தர்; "தண்மணற் பந்தருந் தாழ்தரு பொதியிலும், புண்ணிய நல்லுரை யறிவீர் பொருந்துமின்" மணி. [க: 58 - 9.

132. ஓதுசாலை - கற்குமிடம்.

134. தம்கோள் - தாம் மேற்கொண்டிருந்த செயல்.

140. தவம் கொடுக்கும் - தவத்தால் அளிக்கப்படுகிற.

141. உத்தரகுருவம் - போகபூமி.

140 - 41. "அருந்தவ முடித்தோ, ருத்தர குருவி னொப்ப" சிலப். உ: 9 - 10. [5; புறநா. ௫௩ : 1.

142. முத்துமணல் : ௫. 6 : 41; பெரும்பாண். 335; கலி. க௩௬:

பி - ம். 1 யீண்டிடம்.

தெய்வ மாடமுந் தேர்நிலைக் கொட்டிலும்
ஐயர் தானமு மன்னவை பிறவும்
புண்ணியப் பெயரிடங் கண்ணி னோக்கி
நாட்டகம் புகழ்ந்த நன்னகர் புகல

(உதயணனும் வாசவதத்தையும் நீராடல்)

மீட்டகம் புக்கு மேவரு செல்வமொடு
மங்கல மண்ணுநீர் மரபி னாடக்
கொங்கலர் கோதையைப் பண்டுமுன் பயின்ற
தோழி தானே தாழாது விரும்பிக்
கைந்நவில் கம்மத்துக் கம்மியன் புனைந்த
செய்கலத் துள்ளுஞ் சிறந்தவை நோக்கி
ஏற்குந் தானத்துப் பாற்பட வணிந்து
பானீர் நெடுங்கடற் பனிநா ளெழுந்த
மேனீ ராவியின் மெல்லி தாகிய
கழுமடிக் கலிங்கம் வழுவில வாங்கி
ஒண்மணிக் காசிற் பன்மணிப் பாவை
கண்ணிய காத லுண்ணெகிழ்ந்து விரும்பி
ஆடற் கவாவு மமிழ்தஞ் சோர
ஊடுபோந் துறழ வொளிபெற வுடீஇ
மாலையுஞ் சாந்து மங்கல மரபின்
நூலிற் றிரியாது நுண்ணெழில் புரிய
புதுவது புனைந்த பூங்கொடி புரையும்
வதுவைக் கோலத்து வாசவ [1] தத்தை
புதுமைக் காரிகை புதுநாண் டிளைப்பக்
கதிர்விளங் காகத்துக் காமங் கழுமி
அன்னத் தன்ன வன்புகொள் காதலொடு

---

146. புகல - விரும்ப.
148. ஆட - உதயணன் ஆட.
154 - 6. பாற்கடலிற் பனிநாளில் எழுந்த ஆவிபோன்ற ஆடை; "பாலா ராவிப் பைந்துகில்" சீவக. 1094.
165. புதுமைக்காரிகை - புதிய அழகு.
164 - 5. க. 40 : 309, அடிக். 166. கழுமி - மிக்கு.
167. அன்னத்தன்ன - அன்னப் பறவையைப் போன்ற; "மாத

பி - ம். 1 தத்தையைப்.

161 - 2. பரிபாடல்.

[1]பொன்னகர்க் கியன்ற புகரில் புகழ்நகர்
வரைவில் வண்மை வத்தவ மன்னற்குப்
பொருவில் போகம் புணர்ந்தன்று வினிதென்.

எ—நகர்வலங்கொண்டது முற்றிற்று.

ருங் களிற னும்…………ஆதரம் பெருகு கின்ற வன்பினு லன்ன மொத்தும்" சீவக. 189.

168. பொன்னகர்க்கியன்றபுகர் - "அறஞ்செய்மாக்கள் புறங் காத்தோம்புநர், நற்றவஞ்செய்வோர் பற்றற முயல்வோர்" (மணி. கச : 40 - 41) ஆதியரில்லாதகுற்றம்; "ஈவாரு மேற்பாரு மில்லாத வானத்து, வாழ்வாரே வன்க ணவர்" என்பது இதனை வலியுறுத்தும். புகழாவது, "தேவ குலமுந் தெற்றியும் பள்ளியும், பூமலர்ப் பொழிலும் பொய்கையு மிடைந்து, நற்றவ முனிவருங் கற்றடங் கினரு, நன்னெறி காணிய தொன்னூற் புலவரு, மெங்கணும் விளங்கிய" புகழ்; மணி. உசு : 72 - 6.

பி - ம். 1 பொன்னேர்க்.

அ—யூகி போதரவு.

போகம் புணர்ந்த பொன்னக ரவ்வயின்
வேகத் தானை வேந்தன் மகளொ
டேகச் செங்கோ லேயர் பெருமகன்

அ—யூகி போதரவு.

[உதயணனை வாசவதத்தையுடன் அனுப்பிய பின்பு, யூகி உச்சயினி முதலிய இடங்களிற் செய்விக்க வேண்டுவனவற்றைச் செய்வித்து விட்டு அறியவேண்டுவனவற்றை அறிந்துகொண்டு விரைவாகச் செல்லும் ஓர் எந்திரத் தேரிலேறி இடபகனிருக்கும் புட்பகநகரத்திற்கு வந்தமை இதனால் அறியலாகும்.]

1 - 5. கவியின் கூற்று. 1. பொன்னகர் - சயந்தி.

3. குருகுலத்திற் பிறந்தவனாதலின், உதயணன் ஏகச் செங்கோலை யுடையவனாகக் கூறப்பெற்றான்; இவன் தந்தை, "ஏகத் திகிரி யிருநிலத் திறைவன்" (க. 48 : 84) என முன்பு கூறப்பட்டிருத்தலும், "ஒருபுடை யல்ல துட்குவரு செங்கோ, விருபுடைப் பெயரா வேயர் பெருமகன்" (உ. 7 : 48 - 9) என இவன் கூறப்பட்டிருத்தலும் காண்க.

போகங் கழுமிப் புணர்ந்து விளையாட
யூகிக் கிப்பா லுற்றது கூறுவென்

(யூகியின் குணவிசேடங்கள்)

கண்ணகன் கிடக்கைக் கலிகெழு [1] மூழியுள்
மண்ணகந் தழீஇ மன்னிய வூழிதொறும்
புண்ணிய வுலகிற்கும் பொலிவிற் றாமெனத்
தொன்றோங் காளர் துணியப் பட்ட
பொன்றா வியற்கைப் புகழது பெருமையும்
ஆன்முலைப் பிறந்த வானிற வமிர்தம்
மலைப்பெய் நெய்யொடு தலைப்பெய் தாங்கு

---

4. கழுமி - நிறைந்து.

5. இப்பால் - பின்பு; "இப்பாற், பட்டதை யெல்லாம் பல்லவர் கேட்கப் பகர்குற்றேன்" சீவக. 360.

6 - 10. புகழின் பெருமை.

6. கலிகெழும் ஊழியுள் - ஒலிமிக்க ஆகாய ஊழி முதலிய ஊழிகளுக்குள்; இவற்றை, "கருவளர் வானத் திசையிற் றோன்றி, உருவறி வாரா வொன்ற னூழியு, முந்துவளி கிளர்ந்த வூழூ ழூழியுஞ், செந்தீச் சுடரிய வூழியும் பனியொடு, தண்பெய றலைஇய வூழியு மவையிற், றுண் முறை வெள்ள மூழ்கியார் தருபு, மீண்டும் பீடுயர் பீண்டி யவற்றிற்கு, முள்ளீ டாகிய விருநிலத் தூழியும்" (பரி. உ) என்பதனாலறிக; ஊழி - கற்பம்.

7. நிலவூழியாகிய கற்பந்தோறும்.

8. புண்ணிய உலகிற்கும் - விண்ணுலக இன்பத்தையும் அளித்தற்குரிய; உம்மை: இறந்தது தழுவியது.

9. தொன்றோங்காளர் - ஓங்கிய முன்னோர்; தொன்று - பழமை.

10. பொன்றா இயற்கைப் புகழது - அழியாத இயல்பையுடைய கீர்த்தியினது; "ஒன்றா வுலகத் துயர்ந்த புகழல்லாற், பொன்றாது நிற்ப தொன் றில்" குறள், 233.

8 - 10. "நிலவரை நீள்புக ழாற்றிற் புலவரைப், போற்றாது புத்தேளுலகு" (குறள், 234); "இவணிசை யுடையோர்க் கல்ல தவண, துயர்நிலை யுலகத் துறையு ளின்மை, விளங்கக் கேட்ட மாறுகொல்" (புறநா. ௫0) என்பவை இவ்வடிகளுடன் ஒப்புநோக்கற்பாலன.

11 - 4. நண்பினமைதி.

11. ஆன் - பசு. வால் நிறம் - வெள்ளைநிறம்.

11 - 2. சீவக. 2077, ஒப்புமை.

12. மலைப்பெய் நெய் - தேன்.

பி - ம். 1 பூமியுள்.

வேறுபட் டேகினுங் கூறுபட் டியலா
அன்பினி [1] னளைஇய நண்பி னமைதியும்
அசைவி றுணை விசைய வெண்குடைப்
பெருநில மன்னர் கருமங் காழ்த்த
அருமதி நுனித்த வமைச்சி னாற்றலும்
இன்னவை பிறவுந் தன்வயிற் றுங்கி

(யூகி உச்சயினியிற் செய்தவை)

மன்றணி வீதி மதிலுஞ் சேனையுள்
வென்ற கொற்றமொடு விசய மெய்தி
இறைவற் பிரிக்கு மறிவிற் சூழ்ந்த
படிவ வுருவம் பட்டாங் கெய்தி
இடியுறழ் முரசி னேய ரிறைவன்
கண்ணியது முடித்துக் காரிகை பொலிந்த
வண்ணக் கோதை வாசவ தத்தையொடு

---

13. கூறுபட்டு - பிரிவுபட்டு.

11 - 4. முல்லைத் திணைக்குரிய ஆன்பாலும் குறிஞ்சித்திணைக்குரிய தேனும் தம்முட்கலந்து மிக்க இன்பம் பயத்தல், வேறுவேறிடத்திருக்கும் உதயணனும் யூகியும் மனங்கலந்து மிக்க இன்பம் விளைவித்தற்கு உவமை; "தேனிற் பாலெனச் செல்வன் றம்பியோ, டானி யம்பல கழிய வாயிடை" (சீவக. 1761), "நெய்த்தலைப் பால்கலந் தனைய நேயத்தான்" என்பவற்றிலும் இக்கருத்து அமைந்துள்ளது.

15 - 7. அமைச்சினாற்றல்.

16. மன்னர் கருமம் காழ்த்த - அரசருடைய காரியங்களைச் செய்தலில் முற்றிய; "கருமங் காழ்த்தமை கண்டவர்" சீவக. 242.

18. இன்னவை பிறவும் - இவைபோல்வன பிறவற்றையும்.

19. மன்றணி - மன்றை அணிந்த.

20. வென்ற கொற்றமொடு - பிரச்சோதனனால் வென்று கொள்ளப்பட்ட உதயணனது அரச வுரிமையுடன்.

21. இறைவற் பிரிக்கும் - உதயணனைச் சிறையினின்றும் நீக்குதற்குரிய. சூழ்ந்த - ஆலோசித்துக்கைக்கொண்ட.

22. படிவவுருவம் - வேறு வடிவமாகிய பேய்வடிவம்; "மெய்ப் பேய்ப் படிவமொடு பொய்ப்பே யாகி" (உ. 9 : 41.) பட்டாங்கு - உள்ள

24. கண்ணியது-வாசவதத்தையை அடையக் கருதியது. [படியே.

பி - ம். 1 னணைஇய.

வழிமுதற் கொண்ட கழிமுதற் [1] கங்குலின்
மல்குகடற் றானை மன்னரை வணக்கிப்
பில்குகளி யானைப் பிரச்சோ தனனெனும்
ஐந்தலை நாக [2] மழல வெகுட்டிப்
பைந்தளிர்க் கோதையைப் பற்றுபு தழீஇச்
சிறைகொளப் [3] பட்டுச் செல்வ நீத்த
குறைமக னென்பது கோடல் செல்லாது
திருமன னெகிழ்ந்த வருண்மலி யன்பொடு
தந்தனன் கோமா னென்றுதலை வணங்கி
ஒண்டார் மார்ப னுதயணன் பணிமொழி
மந்திர மாக மகண்மாட் டியைந்தவை
அன்றவ னுள்ளத் தகமுண வராகன்
உரைத்த வண்ணமு மிகப்பல வாகத்
தொல்லோர் முன்னர்த் தோன்றக் காட்டி
ஒல்கா வென்றி [4] யுதயணற் றடைய
வெல்போர்ப் பெரும்படை வேந்தன் விடுத்ததும்
விடுத்த பெரும்படை விளியத் தாக்கி
உடைத்த தோழ ருக்க வென்றியும்
வென்றி வியனகர் வெந்துய ருற்றதும்

---

26. வழிமுதற் கொண்ட - வழிக்கொண்ட.

27. மன்னரை - பிரச்சோதனனுக்கு நண்பராய் உதயணனோடு போர்செய்தற்கு வந்த அரசர்களை.

29. அழல - கோபிக்க. வெகுட்டி - வெகுளச்செய்து. சினத்தில் ஐந்தலை நாகம் மிக்கதென்பதை, "ஐவாயரவி னவிராரழல் போன்று சீறி" (சீவக. 2345) என்பதனாலும் அறிக.

30. தழீஇ - உதயணன் தழுவிக்கொண்டு.

32. கோடல் செல்லாது - உட்கொள்ளாமல்.

34. கோமான் - பிரச்சோதனன்.

35. பணிமொழி - சொல்லிய சொற்களை.

36. இயைந்தவை - இயைந்தவற்றை.

37. அவன்-பிரச்சோதனனுடைய. 40. தடைய-தடுத்தற்கு.

43. தோழர் - உதயணனுடைய தோழர்களின். [உச்சயினி நகரம்.

44. வென்றிவியனகர் - முன்னமே வெற்றியையுடைய அகன்ற

பி - ம். 1 கங்குலன். 2 மழலவேகிட்டி. 3 பட்டுஞ். 4 யுதயணற்குடையும்.

பட்டாங் குணர்ந்து [1] முட்டாங் கியற்றி
உணரா தான்போ லொருமீக் கொற்றவன்
புணரா தார்முற் பொச்சாப் பஞ்சி
வணங்குகொடி மருங்குல் வாசவ தத்தையைப்
பயந்தினி தெடுத்த பத்தினித் தெருட்டி
உயர்ந்த கோயிலு ளொடுங்கிய வொடுக்கமும்
நளிவரை யன்ன நளகிரி யேறி
ஒளிமணிக் கொடும்பூ ணுதயண குமரனைப்
பற்றுபு தம்மின் செற்றெனப் பகைகொண்டு
வெற்ற வேந்தன் வெகுண்டெழ வின்மையும்
இனையவை பிறவும் புனைநகர் வரைப்பினும்
கோயின் முற்றத்தும் வாயின் மருங்கினும்
வம்பலர் மொய்த்த வம்பலத் தகத்தும்
யானைத் தானத்து மருந்தவப் பள்ளியும்
தானைச் சேரியுந் தானெடுத் துரைக்கும்
பாடை யறியாத் தேசிகச் சேரியும்
ஓதுநர் சாலை யகத்து மோவாச்
சூதுபொரு கழகத் தருகலுந் தோமில்
நல்லதுந் தீயது மறிந்தகத் தடக்கா
மட்டுமகிழ் மகளிர் துட்டச் சேரியும்
காரிகை பகருங் கருங்கடை மழைக்கண்
வார்கொடி மகளிர் வளநகர் வரைப்பினும்

---

45. உள் தாங்கு இயற்றி - வெளிப்படுத்தாமல்.
46. கொற்றவன் - பிரச்சோதனன்.
47. பொச்சாப்பு - தன்னுடைய சோர்விற்கு.
49. தெருட்டி - தெளியச் செய்து. 54. வெற்றம் - வெற்றி.
57. வம்பலர் - பரதேசிகள்.
60. தேசிகச்சேரி - பலதேயத்து வணிகர் இருக்கும் தெரு; "தேவ குலனுந் தேசிகப் பாடியும்" ந. 4 : 25.
62. அருகலும் - சமீபவிடத்தும்.
64. க. 40 : 81 - 2. மட்டுமகிழ் - கள்ளையுண்டுகளிக்கின்ற.
65. காரிகை பகரும் - தம்முடைய அழகை விற்கும். [யர்.
66. வார்கொடி - பூங்கொடி; சிலப். ப. 15. மகளிர் - பரத்தை

பி - ம். 1 பெட்டாங்கு.

குதிரைப் பந்தியுங் கோடிகர் வரைப்பினும்
மதிமயக் குறூஉ மறுகணி கடையினும்
நீர்த்துறைக் கரையினுங் கூத்துறை சேரியும்
மன்றுஞ் சந்தியு மொன்றுகண் டன்ன
ஊர்முழு துள்வழிக் கார்முழு துலாஅம்
கடுவளி வரவி னொடியாக் கற்பின்
நறுநுதற் பணைத்தோ ணங்கையை நம்மிறை
உறுவரை மார்பி னுதயணற் குள்ளத்
தருளொடும் போக்கிப் பொருளொடும் புணர்த்தமை
யாவிரு [1] மறைவி ரன்றெனின் மற்றிவன்
காவ லவ்வழிக் காணலெம் யாமென
மங்கையர் நாப்பண் மறவோ [2] ரெடுத்த
கம்பலைப் புறமொழி நன்பல கேட்டும்
கூற்ற வேழ மடக்கிய குமரற்குக்
காற்று மெரியுங் கலந்துகை கொடுப்ப
மயக்க மெய்தி மாணகர் மாந்தர்
கயக்க மின்றிக் கடையிடை தெரியார்
தம்முட் டாக்கிய விம்ம வெகுட்சியுள்
பொருமுர ணண்ணல் பூந்தா ரகலத்துத்
திருமக டன்னிற் றீரா தியைந்தனள்
இன்னு மவனே கன்னிறை கானத்துக்
காதலிற் காப்பத் [3] தீதில ளாகிப்
புக்கன ளவனொடு புனைபிடி யூர்ந்தெனத்
தொக்க மாந்தர் நற்பொருள் பொதிந்த
வாய்ப்புட் கொண்ட வலிப்பின ராகி
யாப்புள் ளுறுத்த வமைதிச் சூழ்ச்சியன்

---

67. கோடிகர் - ஆடைநெய்வோர்.
68. மறுகு - வீதி.
69. கூத்துறை சேரி-கூத்தர் இருக்கின்ற தெரு.
71 - 2. = க. 47 : 12, 69.
77. தண்டிப்பேமென்பது கருத்து.
உணர்ந்தும் (45) கேட்டும் (79) என்க.
80. கூற்றவேழம் : உ. 9 : 43. 83. கயக்கம் - கலக்கம்.
85. அண்ணல் - உதயணன். 91. வாய்ப்புள் - வாய்ச்சொல்.

பி - ம். 1 மறிவீர். 2 ருடுத்த. 3 தீதிலனாகிப்.

செறிந்த செய்கை யறிந்துமனத் தடக்கிச்
செறுநன் போலச் செல்வ வேந்தனும்
உறுநர் வேண்டு முள்பொருட் குடன்றொரு
மறுமொழி கொடுப்பி னல்லது மனத்தில்
துன்பாற் பட்டமை நன்பா னுனித்து
நூலிய னெறியினு மதியினுந் தெளிந்து
சொல்வேறு குறியொடு சுழன்றகத் தொடுங்கிய

(யூகி தன் படைவீரர்க்குக் கூறியவை)

பல்வே றுருவிற்றம் படைநரைப் பயிர்ந்து
பூவளங் கவினிய பொழிலுஞ் சேணை
மாகாள வனத்து மன்னுயிர் நடுக்கும்
பணைப்பெருந் திரடோட் பகுவாய்க் கூரெயிற்
றிணைப்பெருங் காதி னிலங்குகுழை யணிந்த
சேடேந்து வனப்பிற் செழுமலர்த் தடங்கண்
மோடேந் தரிவை முற்றத்து முழுது
பனஞ்செறும் பன்ன பன்மயிர் முன்கை
நிணம்பசை கொண்ட நீளி நெடும்பற்
சாஅய் நீங்கிச் சார்ந்தோர் துட்கெனும்
பேஎ யுருவம் பெறவகுத் தெழுதிய
அழிசுவர் மண்டபத் தகவயி னிரிருள்
வழிபடர் வலித்த மந்திரக் கோட்டியுள்
வென்வேல் வேந்தனை விடுத்தனிர் சிறையென

---

97. துன்பாற்பட்டமை - துன்போடு பொருந்தினமை. நுனித்தும் - கூர்த்தறிந்தும்.

100. தம் படைநரை - தம்முடைய சேனைவீரர்களை. பயிர்ந்து - ஒலிக்குறிப்பால் அழைத்து.

101-2. உச்சயினி நகரத்தைச் சார்ந்த மகாகாளவனத்தில்.

106. மோடு - பெரிய உடம்பு. அரிவை - காளி; "பிணர்மோட் டுருகெழு செலவின்" முருகு 50-51.

107. முன்கை மயிருக்குப் பனஞ்செறும்பு உவமம்; "பெண்ணை வன்செறும் பிற்பிறங் கிச்செறி, வண்ண வன்மயிர் வார்ந்துயர் முன்கையன்" (கம்ப. கங்கை. 33.) செறும்பு, சிலாம்பென வழங்கும்.

108. நீளி - நீட்சி. 109. சாஅய் - மெலிவுற்று.

113. வேந்தனை - உதயணனை.

இன்னுரை யமிர்த மியைந்தவர்க் கீத்துத்
தான்செயப் படுபொரு ளாங்கவர்க் குணர்த்தி
ஊன்சேர் கடுவே லுதயண னீங்கிய
கான்சேர் பெருவழிக் கடத்தல் செல்லீர்
நாடு மலையுங் காடும் பொருந்திக்
கனிவளங் கவர்ந்து பதிவயிற் பெயரும்
[1] பனியிறை வாவற் படர்ச்சி யேய்ப்பப்
படையினுந் தொழிலினு நடைவே றியன்ற
உருவினு மியல்பினு மொருவிரும் பலரும்
கலிகெழு பண்டங் களைகலம் போல
வலிகெழு சிறப்பின் மதிலுஞ் சேனை
உள்ளகம் வறுமை யெய்திப் புல்லெனப்
பெருந்தவ முள்வழி விரும்பு செல்லும்
பொருளும் போகமும் புகழும் போல
மறுவின் மணிப்பூண் மன்னவ னுள்வழிக்
குறுகுதல் குணனென வுறுநரை யொருப்படுத்
தேகச் செய்தபி னுகுபொரு ளுடிக்
கடவுட் பள்ளியுட் கள்ள வொழுக்கொடு
நெடுநகர் மாந்தர் நெஞ்சுணத் திரிதரும்

---

114. இயைந்தவர்க்கு - மனங்கலந்து உழைத்த வீரர்க்கு ; இன்னுரையமிழ்தம் ஈத்தெனக.

116 - 7. உதயணன் எந்த வழியாகச்சென்றனனோ அந்த வழியே நீவிர் செல்லற்க.

120. இறை - சிறை. வாவல் - வௌவாற்பறவை. படர்ச்சி - செலவுதல்.

119 - 20. வேறிடஞ்சென்று கனிகளைக்கவர்ந்து தம்முடைய இடத்திற்குச் செல்லும் வௌவால்களை யொப்ப ; " பழுமர முள்ளிய பறவையின் " (பொருந. 64) என்பதையும் அதன் அடிக்குறிப்பையும் பார்க்க.

123. பண்டங்கள் களையப்பட்ட கப்பலைப்போல.

125. புல்லென - பொலிவிழப்ப.

124 - 5. உஞ்சேனை புல்லென.

126 - 9. தவமுள்ள இடத்தைப் பொருள் முதலியன அடைதல் போல உதயணனுள்ள இடத்தை நீவிரடைதல் குணனென்றான்.

130. பொருள் - காரியம்.

132. மாந்தருடைய நெஞ்சத்தைக் கவர்தற்கு.

பி - ம். [1] பனிச்சிறை.

ஒட்டிய தோழரொடு கட்டுரை விரும்பி
மூன்றிடம் பிழைபா வான்ற நுண்ணெறிப்
பண்ணவர் முனிவர் பட்டதும் படுவதும்
எண்ணுவ ராயி னேதந் தருமென
நினைத்தோன் பெயர்ந்து நெறியிற் றீர்ந்தவர்
வினைத்துக ளறுக்கும் வேட்கை யல்லது
வேண்டுவ வுரையா மூங்கைக [1] ளாமெனும்
நீதியது நேர்மை யுளனா யோதிய
சமைய விகற்பஞ் சாலக் காட்டி
அசைவி லாள ரருநெறி வலித்தது
மருண்டுந் தெளிந்தும் வந்தவை [2] பிதற்றிப்
பெயரு மியற்கைப் பெற்றியிற் றிரியான்
பூசுபு புலரா யாக்கையொடு பெயரிய
தோழ ரோடு மிகப்பல கழறி
வேற்றோன் போல மாற்றம் பெருக்கிப்

---

134. மூன்றிடம் - மனம் வாக்குக்காயம்.

135. பண்ணவர் முனிவரென்பன ஒரு பொருளினவாயினும் மத வேறுபாடு பற்றி இங்கே வேறுவேறாகக் கொள்ளுதற்குரியன.

135 - 6. முனிவர் எண்ணுவராயின், அவ்வெண்ணம் நமக்கு ஏதந்தருமென்று. [ஒழுக்கத்தை விட்ட இப்பெரியோர்.

137. நினைத்தோன் - நினைத்தோனாகி. நெறியிற் றீர்ந்தவர்-உலக

138. வேட்கையல்லது - வேட்கையை யுடையராயிருத்தலன்றி.

139. ஆம் : அசை.

நெறியிற் றீர்ந்தவர் (137) மூங்கைகளாவார் (139.)

140 - 48. தன்னையும் தன் செயலையும் ஆங்குள்ள முனிவர்கள் அறிந்து கொள்ளாதபடி யூகி தக்க சிலவற்றை அவர்களுடன் மொழிந்து பின்பு நிகழ்த்த வேண்டியவற்றைத் தோழர்களுக்குக் குறிப்பாகக் கூறல் [முதலியன.

140. உளனாய் - யூகி உடையவனாகி.

142. அசைவிலாளர் - சலிப்பின்மையையுடைய வீரர். வலித்தது- துணிந்ததை.

144. பெயர்ந்து செல்லும் இயல்பினின்றும் வேறுபடாமல்.

145. பூசுபு-வேற்றுவண்ணங்களைப் பூசிக்கொண்டு. பெயரிய-வந்த.

147. வேற்றோன்போல - தான் அயலான் போலவே பிறர்க்குத் தோற்றும்படி. மாற்றம் - விடை.

பி - ம். 1 ளாயினும். 2 பிதற்றிய.

படிவப் பள்ளியுட் பகலிடங் கழித்துக்

(உதயணன்பால் மெய்யன்புள்ள ஒரு குயவனியல்பு)

குடிகெழு வளமனை குழீஇய செல்வத்துக்
கன்னி நன்மதிற் கடிக்கோ சம்பி
மன்முத லோருந் தொன்முதல் பிழையாது
பெருங்கலக் கைவினைப் பேறது பெற்றுத்
தானகந் தாங்கிய வூனமில் செல்வின்
இட்டிடர்ப் பொழுதி னின்ப நீக்கிக்
கட்டழற் புகூஉஞ் சுட்டுறு கோல்போல்
நட்டை யிட்டு நாட்டகந் துறந்துதம்
பெருமகற் கொள்ளும் வேட்கையிற் போந்த
குயமக னில்லங் குறுகின னாகி
ஆங்கினி திருந்த வருந்தவ வொழுக்கிற்
சாங்கிய மகளைப் பாங்கினிற் [1] றரீஇ
நிகழ்ந்ததை யெல்லா நெறியிற் கூறிப்
புகழ்ந்த வண்ணம் போகுதல் பொருளெனப்
பசியு மழலும் பரிவற வெறியும்
மிசைமருந் தியன்ற விசைவுகொ ளின்பத்துத்
தருப்பணக் கிழியுந் தண்ணீர்க் கரகமும்
ஒருப்படுத் தமைத்துப் புறப்படப் போக்கி
அமரிய நண்பிற் றமருளுந் தமராம்

---

150 - 52. உதயணனுடைய முன்னோர் காலந்தொடங்கி அரண்மனைக்குக் கலஞ்செய்து கொடுக்குமுரிமை பூண்ட குயக்குடியிற் பிறந்து.

153. தானகம் - தானம்; பதவி. செல்வு - செல்வம்; “விரைந் தாளு நல்குரவே செல்வே” தேவாரம். [யிற்றுமாம்.

156. நட்டை - உதயணனுடைய நட்பை; நட்டம், நட்டென்று

155-6. “சுட்டுக்கோல் போல வெரியும் புகுவரே, நட்டா ரெனப்படுவார்” (நாலடி. 208) என்பதன் கருத்து இவ்வடிகளில் அமைந்துள்ளது.

158. யூகி குறுகி. குயமகன் : சாதகனென்போன்.

160. தரீஇ - வருவித்து. 163. அழல் - நீர்வேட்கை.

164. மிசைமருந்து - உண்ணும் மருந்து.

165. தருப்பணக் கிழி - அவல் முடிப்பு.

164 - 5. = உ. 9 : 251. 167. அமரிய - விரும்பிய

பி - ம். 1 றழீஇ.

யவனப் பாடி யாடவர் தலைமகன்
தவனியப் பைம்பூட் டம்மிறைக் கியன்ற ம
(எந்திரத் தேர்)
கண்மணி யன்ன திண்ணட் பாளன்
கையிற் புனைந்த கழிநுண் சிறப்பொடு
வையகத் தியங்கும் வெய்யவ னூரும்
தேரி னன்ன செலவிற் றாகி
யாவரு மறியா வரும்பொறி [1] யாணியின்
இருப்புப் பத்திர மிசையக் கவ்வி
மருப்புப் பலகை மருங்கணி பெற்றுப்
பூணி யின்றியும் பொறியி னியங்கும்
மாண்வினை வைய மனத்தி [2] னொய்ப்பக்
கடுப்புந் தவிர்ப்புங் கண்டன னாகிப்
படைத்துப் பெயர்த்தற்குப் பாடமை வித்தகர்க்
கண்ணினுங் கையினுந் திண்ணிதி னடக்கி
எண்ணிய கருமத் தன்றியும் யூகி
சிறைவினை நீக்கி யிறைவினை யிரீஇக்
கொடிக்கோ சம்பி புகுத்துதற் கிருந்து
கோடித் தன்ன கோடுசால் வையத்து
மூவகை யோகமுஞ் சீரமைத் திரீஇ

---

168. யவனப்பாடி - யவன தேசத்திலிருந்து வந்துள்ள கம்மியர்
169. தவனியம் - பொன். [தெரு.
172. வெய்யவன் - சூரியன்.
174. ஆணியின்-ஆணியால். 175. பத்திரம் - தகடு.
177. பூணி - பூண்டு ஈர்க்கும் எருது முதலியவை. பொறி - எந்திரம்; "பூணி யின்றிப் பொறிவிசைக் கொளீஇ" என்பர் பின்; உ. 9 : 15.
178. ஒய்ப்ப - செலுத்தி வந்து கொடுக்க ; புறநா. உ௫௫ : 6.
179. கடுப்பு - விரையச் செலுத்தல். தவிர்ப்பு - நிறுத்தல். காணுதல் - செய்தல்.
180. படைத்து - பூட்டி. வித்தகர் - திறமையுடையாரை. [மாம்.
181. கண் - முன்னிடம்; கை - பக்க இடம்; கண், கை உவமையு
183. சிறைவினை-உதயணன் சிறை யிருத்தலை. இரீஇ - இருத்தி.
184. இருந்து - நெடுநாள் ஆலோசித்து முயன்று.
185. கோடித்தல் - புதிதாக அலங்கரித்துச் செய்தல்.
186. மூவகை யோகம் - மூன்றுவகைப் பொருள்கள் கூடிய.

பி - ம். 1 யாணிமின். 2 னொப்ப.

எந்திர வூர்தியொ டேனவை யியற்றி
மந்திர மாகத் தந்தம ருளரெனிற்
போத்தந் தல்லது போதாய் நீயென
[1] ஆத்த வாரமொ டவனவ ணொழியத்

(யூகி புறப்பாடு)

தெய்வப் படைக்கலங் கையகத் தடக்கி
வத்தவ னன்னு டத்திசை முன்னி
வித்தக வாணி வேண்டுவயின் முறுக்கி
விண்ணகத் திழிந்து விமான மேறி
மண்ணகத் தியங்கன் மனத்தின் வேண்டிய
பூந்தார் மார்பிற் புரந்தர குமரனிற்
போந்தனன் மாதோ புறநகர் கடந்தென்.

அ—யூகி போதரவு முற்றிற்று.

மருந்து; இது திரியோக மருந்தென வழங்கும்; "தீர்தற் குரிய திரி யோக மருந்திவை" நீல. தரும. 116.

188. மந்திரம் - இரகசியம்.

189. போத்தந்தல்லது - அனுப்பியல்லது. என - என்று யவ னப்பாடித் தலைமகனுக்கு யூகி கூறி. [தலைவன்.

190. ஆத்த: உ: 11: 75. வாரம் - அன்பு. அவன் - யவனர்

196. புரந்தரகுமரனின் - இந்திரகுமாரனைப்போல.

பி - ம். 1 ஆர்த்த.

கூ—யூகி சாக்காடு.

(வழியின் இயல்பு)

புறநகர் போந்த பின்றைச் செறுநீர்
அள்ளற் படப்பை யகனிலந் தழீஇப்

கூ—யூகி சாக்காடு.

[யூகி, எந்திரத்தேரை யூர்ந்து புட்பக நகரத்தை அடைதலும், உதயணன் காமபரவசனுகி யிருத்தலை இடபகனுலறிந்து இராசகாரி யத்தை மேற்கொள்ளும்படி அவனைச் செய்வித்தற்பொருட்டுச் சில காரியங்களை மறைந்திருந்து செய்யக்கருதித் தான் இறந்துபோனதாகப் புலப்படுத்தி ஒளித்தலும் பிறவும் இதனுல் அறியலாகும்.]

2. படப்பை - தோட்டம்.

புள்ளொலிப் பொய்கையொடு பூந்துறை மல்கி
வான்கண் டன்ன வனப்பின வாகி
மீன்கண் டன்ன வெண்மணல் விரிந்த
கானும் யாறுந் தலைமணந்து கழீஇ
அரும்பணி புன்னையுஞ் சுரும்பிமிர் செருந்தியும்
இலையணி யிகணையு மின்னவை பிறவும்
குலைபணி கமுகொடு கோட்டெங் கோங்கு
பழன மடுத்த கழனிக் கைப்புடைப்
1 போர்மா றட்ட பூங்கழன் மறவர்
தேர்மா றோட்டித் திண்ணிதி னமைத்த
கோட்ட மில்லா நாட்டு வழிவயின்

(யூகி புட்பக நகரை அடைதல்)

ஆணி வைய மாரிருண் மறையப்
பூணி யின்றிப் பொறிவிசைக் கொளீஇ
உள்ளிய வெல்லை யோட்டிக் கள்ளமொ
டொடுங்குந் தானமும் கடும்பகற் கரக்கும்
ஆளவி காடு மருஞ்சுரக் கவலையும்
கோளவிந் தொடுங்கிய குழூஉக்குடிப் பதியும்
வயவர் நாடுங் கயவர் கானமும்
குறும்புங் குன்றமு மறிந்துமதி கலங்காது

---

5. வெண்மணலுக்கு விண்மீன்கள் உவமை.

8. இகணை - ஒருமரம்; "கணைக்கா லிகணையுங் கமுகும் வாழையும்" (௩. 19 : 38); "விசும்புற நிவந்த மாத்தா ளிகணைப், பசுங்கேழ் மெல்லிலை" அகநா. ௧௩௧.

9. கோட்டெங்கு - குலைகளையுடைய தென்னை; "கோட்டெங் கிற் குலைவாழை" பட்டின. 16.

10. பழனம் - மருதநிலம். கைப்புடை - பக்கம்.

11. மாறு - பகை. 13. கோட்டம் - வளைவு.

14. ஆணி வையம்: 28; வையம் - தேர். இருளில் வையம் மறையும்படி.

15. பூணி - பூணும் எருது முதலியவை. விசைக்கொளீஇ-வேகங் கொள்ளச்செய்து; உ. 8 : 177. 17. கரக்கும் - மறையும்.

18. ஆள் அவி - மனிதர்களில்லாத. கவலை - கவர்த்த வழி.

19. கோள் - கொள்கை. பதி - ஊர்கள்,

பி - ம். 1 போர்மாரட்டப்.

பகலு மிரவு மகலப் போக்கி
இருநூற் [1] றிருப திரட்டி யெல்லையுள்
அருநூ லமைச்ச னயற்புற நிறீஇ
நட்புடைத் தோழ னன்கமைந் திருந்த
புட்பகந் தன்னைப் பொழுதுமறைப் புக்குப்

(யூகி இடபகனைக் காணலும் அவன் உதயணன் செய்தியை வினவலும்)

புறத்தோ ரறியா [2] மறைப்பமை மாயமொ
டாணி வைய மரும்பொறி கலக்கி
மாண வைத்து மகிழ்ந்தனன் கூடி
மாண்முடி மன்னன் [3] றோண்முதல் வினவிச்
சிரம மெல்லாஞ் செல்லிருட் டீர்ந்து
கரும மறியுங் கட்டுரை வலித்துத்
தோழனுந் தானுஞ் சூழ்வது துணியா
வெந்திறன் மிலேச்சர் விலக்குவனர் காக்கும்
மந்திர மாடத்து மறைந்தன னிருந்து

(முன்பு நிகழ்ந்தவற்றை இடபகனுக்கு யூகி கூறல்)

தன்றொழி றுணியாது தானத்தின் வழீஇக்
குஞ்சர வேட்டத்துக் கோளிழுக் குற்ற

---

23. நானூற்றுநாற்பதெல்லையுள்.
24. அமைச்சன் - யூகி. நிறீஇ - தேரை நிறுத்தி.
25. தோழன் - இடபகன். 26. பொழுதுமறை - மாலையில்.
28. ஆணிவையம் : 14. பொறி கலக்கி - பொறிகளை வேறுபடுத்தி.
30. மன்னன் - உதயணனுடைய. தோண்முதல் வினவி - தோள்களின் வன்மையை வினவி; இங்ஙனம் வினவுதல் அரசர் வழக்கம்; "வேந்தர் வேந்தன்றன், வரைத்தடந் தோளிணை வலியவோ வென்றான்" (கம்ப. சடாயுகாண். 18.) 32. வலித்து - நினைத்து.
34. மிலேச்சர் : க. 42 : 23 ; ௩. 26 : 74.
35. மந்திரமாடம்-இரகசியத்தைப்பேசுதற்கு இடமான மாளிகை.
36. தன் தொழில் - இராசகாரியம். தானத்தின் - தன் பதவியினின்றும்.
37. குஞ்சர வேட்டத்து - யானை விருப்பத்தால்; வேட்டம் - வேட்டையுமாம்; க. 32: 29. கோள் - கொள்கை; 'கோளிழுக் குற்ற' என்றது, சிறையுற்றமையை.

பி - ம். 1 றறுபத்திரட்டி. 2 விறப்பமை. 3 ருண்முதல்.

வெஞ்சின வேந்தனை விடுத்தல் வேண்டி
வஞ்ச விறுதி நெஞ்சுணத் தேற்றி
உஞ்சையம் பெரும்பதி யொளிக்களம் புக்கு
மெய்ப்பேய்ப் படிவமொடு பொய்ப்பே யாகிப்
பல்லுயிர் மடிந்த நள்ளென் யாமத்துக்
கூற்றுறழ் வேழங் குணஞ்சிதைந் தழியச்
சீற்ற வெம்புகை செருக்க வூட்டிக்
கலக்கிய காலை விலக்குநர்க் காணாது
நாவாய் கவிழ்த்த நாய்கன் போல
ஓவா வவலமொடு காவலன் கலங்கிப்
பண்ணமை நல்லியா ழின்னிசைக் கொளீஇய தன்
கண்ணயற் கடாத்துக் களிப்பிய தெருட்டின்
ஆழித் தடக்கை யற்ற மில்லென
வருமொழிக் கட்டுரை முகமன் கூறிநம்

---

38. வேந்தன்-உதயணனை. விடுத்தல் - சிறையினின்றும் நீக்குதலை.

39. வஞ்ச இறுதி - தன்னுடைய பொய்மரணத்தை.

40. ஒளிக்களம் - மறைவிடத்தில்.

42. மடிந்த - அயர்ந்து தூங்கிய; "ஊர்மடி கங்குல்" : (அகநா. ௪௯ : 2; சிலப். ௧௫ : 207.) 43. வேழம் - நளகிரியின்.

44. சீற்ற வெம்புகை - கோபத்தை உண்டாக்கும் வெவ்விய புகையை. செருக்க - மயங்கும்படி; "ஆனைதன் னிலைகண் டெய்தி யகிலிடும் புகையு மூட்டிச், சேனைமன் னகர ழித்துச் சிறைவீடுன் கடனே யென்று, மானநல் யூகி யானைச் செவியின்மந் திரத்தைச் செப்ப, ஆனை தன் மதகம் பத்தி னருந்தளை யுதறிற் றன்றே" (உதயணகுமார. உஞ்சை. 85) என்பதனால், அகிற்புகை யூட்டியதுடன் யானைச்செவியில் யூகி மந்திரத்தைச் செப்பினனென்றும் தெரிகின்றது.

46. நாவாய் - கப்பல்; "கலங்கவிழ்த் தல்ல லுற்றான்", "மல்லன் மாக் கடலிடைக், கல்லெனக் கலங்கவிழ்த், தல்லலுற் றழுங்கிய, செல்வன்" (சீவக. 332, 572); "கலங்கவிழ்த்த நாய்கன்போல்" யா. வி.

47. காவலன்-பிரச்சோதனன். கலங்கி-கலங்க. [௯. 86, மேற்.

48. இசைக்கொளீஇ - இசையை எழுப்பி.

49. தெருட்டின் - தெளியச்செய்தால்.

50. ஆழித்தடக்கை: விளி. அற்றம் இல்லென - சோர்வு இல்லையாகு மென்று மந்திரிகள் பிரச்சோதனனுக்குச் சொல்ல.

பெருமகன் றன்னுழைப் [1]பிரச்சோ தனனிம்
மன்னுயி ருற்ற நடுக்க நீக்குதல்
இன்னியன் மான்றே ரேயற் கியல்பென
உதையண குமர னுள்ளம் பிறழ்ந்ததன்
சிதைவுகொள் சீலந் தெளிந்தனன் கேட்டு
வீணை யெழீஇ வீதியி னடப்ப
ஆணை யாசாற் கடியுறை செய்யும்
மாணி போல மதக்களி றடியத்
திருத்தகு மார்வ னெருத்தத் திவர
அண்ணன் மூதூ ரார்ப்பொடு கெழுமி
மன்னவன் வாழ்க வத்தவன் வாழ்க
ஒலிகெழு நகரத் துறுபிணி நீக்கிய
வலிகெழு தடக்கை வயவன் வாழ்கெனப்
பூத்தூய் வீதிதோ றேத்தின ரெதிர்கொள
அவந்தி யரச னுவந்தனன் விரும்பிப்
பொலிவுடை யுரிமையொடு பரிசனஞ் சூழப்
புலிமுக மாட மலிர வேறி
மையல் வேழ மடக்கிய மன்னனை
ஆணை கூறு தருண்மொழி விரவாது
காண லுற்றனன் காத லிதுவென்ச்

51-2. நம்பெருமகன் தன்உழை - உதயணனிடத்தே. பிரச்சோத னன்: எழுவாய்.

54. ஏயற்கு - ஏயர்குடியிற்பிறந்த உனக்கு. என-என்றுசொல்லி [விடுப்ப.

55. பிறழ்ந்து - வேறுபட்டு; பகைமை நீங்கி.

56. சீலம் - இயல்பை.

58. ஆசாற்கு - ஆசிரியனுக்கு. அடியுறை - தொண்டு.

59. மாணி - மாணுக்கன்.

60. உதயணன் அதன்பிடரியில் ஏற. [மார்.

63. பிணி - யானையாலுண்டாகிய துயர். 67. உரிமை - தேவி

68. புலிமுகமாடம் - புலிபோன்ற வடிவமைந்த மாடம்; புலியுருவத்தை முகப்பிற் செய்துவைத்துள்ள மாடமுமாம்; "கொடிப்புலி. முகத்து வாயிற் கோட்டையுட் கொண்டு வந்தான்" (உதயணகுமார. உஞ்சை. 100); "மாடத்துக் கைபுனை கிளர்வேங்கை" (பரி. ௧௦: 45-6.) மலிர - நிறைய. 69. மன்னனை - உதயணனை.

[1] பி - ம். பிரச்சோதனனிடம்.

சேனை வேந்தன் றனத்து விளிப்ப
அறியாப் பாழியு மறியக் காட்டிக்
குறியாக் கூற்றத்தைக் கோள்விடுங் கொல்லெனச்
சிறியோ ரஞ்சப் பெரியோர் புகல
ஆனை யேற்ற மறியக் காட்டி
இருட்டெறு சுடரி னன்ன விறைவன்முன்
வருட்டுபு நிறுத்த மன்னனை நோக்கித்
தெருட்டுதற் காயவித் தீக்குறி வேழம்
யாதிற் சிதைந்ததஃ தறிய வுரைக்கென
ஏதில் வேந்தன் காதலின் வினவ
வேத முதல்வன் விளம்பிய நூல்வழி
மாதங்க மென்று மதித்தலிற் பெற்ற
பெயரது மற்றத னியல்பறிந் தோம்பி
வெருட்டலுந் தெருட்டலும் விடுத்தலும் விலக்கலும்
பணித்தலு முயர்த்தலுந் தணித்தலுந் தாங்கலும்
தமர்பிற ரென்ப தறியுந் திறனும்
நீல முண்ட நூலிழை வண்ணம்
கொண்டது விடாமைக் குறிப்பொடு கொளுத்தல்
பண்டிய றென்னூற் பாகியல் பாதலின்
முதற்கட் பிணித்தோர் சிதைப்பில் விடாது
கொண்டதை யிதுவெனச் சண்ட வேந்தற்
கெதிர்மொழி கொடீஇக் கதிர்முக மெடுத்தோன்

---

72. பிரச்சோதனன் தன்னிடத்தே அழைப்ப.

73. பாழி - இடம். 74. கூற்றத்தை யென்றது நளகிரியை.

75. புகல - விரும்ப.

77. சுடரினன்ன - சூரியனையொத்த. இறைவன் - பிரச்சோதனன்.

78. வருட்டுபு - வயமாக்கி. 79-80. க. 32 : 28.

81. வேந்தன் - பிரச்சோதனன்.

88 - 9. நீலநிறமுற்ற நூலிழை வேறுநிறம் கொள்ளாமையை, "மூர்க்கன்றான், கொண்டதே கொண்டு விடானுரு மாகாதே, உண்டது நீலம் பிறிது" (பழ. 168) என்பதனாலுமுணர்க; சீவக. 2003. யானையை அதன்குணமறிந்து பழக்கவேண்டுமென்பது கருத்து.

90. பாகியல்பு - பாகனுடைய இலக்கணம்.

93. கொடீஇ - கொடுத்து. எடுத்தோன் - உதயணன்.

தகைமலர்ப் படலைத் தந்தை தலைத்தாள்
முகைமலர்க் கோதை முறுவற் செவ்வாய்க்
கன்னி யாயத்துப் பொன்னணி சுடர
வீசுவளிக் கொடியின் விளங்குபு நின்ற
வாசவ தத்தை மதிமுகத் தேற்றிச்
சிதரரி மழைக்கண் மதர்வை [1]நோக்கம்
உள்ளகத் தீர வள்ளற் பட்ட
போதகம் போலப் போத லாற்றுக்
காதற் குமரனைக் கருமக் காமத்துக்
கணிகை திறவயிற் பிணிபிறர்க் குணர்த்தி
இகழ்வொடு பட்ட புகழ்கா ணவையத்து
மல்லன் மூதூர் மலிபுனல் விழவினுட்
சில்லரிக் கண்ணியொடு சிறுபிடி யேற்றிச்
செயற்படு கருமத் தியற்கை யிற்றென
இப்பா லிறைமகற் போத்தந் தப்பால்
நிகழ்ந்ததை யறிதந் தொளித்தன னாகி
வேறல் செய்கை வேந்தற் குண்மை
தேறன் மாக்களைத் திறவிதிற் காட்டிப்
பழந்தீர் மரவயிற் பறவை போலச்
செழும்பல் யாணர்ச் சேனையின் னொழிய
நம்பதி புகுதரக் கங்குற் போத்தந்

94. தலைத்தாள் - முன்னே.
98. வாசவதத்தையின் முகத்தே தன் பார்வையைச் செலுத்தி.
100. ஈர - அறுப்ப. அள்ளல் - சேறு. 93-100.=க. 32 : 31-3.
101. போதகம் - யானை. 102. கருமக்காமம் - பொய்க்காமம்.
103. கணிகை - நருமதை. திறவயின் - திறத்தில். பிணி - காம [நோய்.
105. புனல்விழவு - நீர்விழவு.
108. இப்பால் - இங்கே. போத்தந்து - புகச்செய்து.
109. ஒளித்தனனாகி - யான் ஒளித்து.
110. வேறல் செய்கை - வெல்லுதலைச்செய்தல்.
111. தேறன்மாக்கள் - தன்னால் தெளியப்பட்ட வீரர்.
112. பழந்தீர்ந்த மரத்தினின்றும் வேறிடஞ் செல்லும் வாவற் பறவையைப்போல; உ. 8 : 119 - 20; புறநா. உ0கூ: 7 - 10.
114. போத்தந்து - புகச்செய்து.

பி - ம். 1 நோக்கவும்.

தியான்பின் போந்தன னிதுவென வவன்வயின்
ஓங்கிய பெரும்புகழ் யூகி மேனாட்
பட்ட வெல்லாம் பெட்டாங் குரைப்பக்

(இடபகன் யூகியைப் பாராட்டல்)

கெட்ட காலை விட்டன ரென்னுது
நட்டோ ரென்பது நாட்டினை நன்றென
உறுதுணைத் தோழன் மறுமொழி கொடுத்தபின்

(யூகி உதயணன் செய்தியை வினவுதல்)

தன்னுரை யொழித்து நுண்வினை யமைச்சனைப்
பெயர்ந்த காலைப் பெருமகற் கிப்பால்
உயர்ந்த கானத் துற்றதுண் டெனினதூஉஞ்
சின்மொழி மாதரைச் சேர்ந்ததற் கொண்டு
நிலையது நீர்மையுந் தலையது தன்மையும்
உள்விரித் துரையென வூகி கேட்ப

(இடபகன் நிகழ்ந்தவற்றைக் கூறல்)

அடலரும் பல்படை யிடபக னுரைக்கும்
அழகமை மடப்பிடி யைந்நூ றேடி
அழனிலை யத்தத் தசைந்துயிர் வைப்பத்
தடம்பெருங் கண்ணியொடு நடந்தனர் போந்து
கடும்பகல் கழிதுணைக் காட்டகத் தொடுங்கி
1 வெங்கதிர் வீழ்ந்த தண்கதிர் மாலை
வயந்தக னென்பால் வரீஇய போதரத்
தயங்குமலர்த் தாரோன் றனிய னாகி
மாலை யாமங் கழிந்த காலை

---

115. அவன் - இடபகன். 117. பட்ட - உண்டாயின.
118. குறள், 1293 ; நாலடி. 113, 283 - 4 ; பழமொழி, 59.
120. தோழன் - இடபகன். 121. அமைச்சனை - இடபகனை.
123. உற்றது - நேர்ந்த துன்பம். அதூஉம் - அதுவும்.
125. = 209. அமைச்சனை (121)க் கேட்ப (126.)
128. பிடி - பத்திராவதி. ஐந்நூறு - ஐந்நூறெல்லை ; 'ஐந்நூறு' என்றது மிகுதிபற்றி.
129. அழல் நிலை அத்தத்து - வெப்பம் நிலைத்த அரியவழியில். உயிர்வைப்ப - உயிரைவிட ; 239.
131. கழிதுணை - நீங்குமளவு. 133. வரீஇய - வருதற்கு.

பி - ம். 1 வெண்கதிர்.

வெஞ்சொல் வேட்டத் தஞ்சுவரு சீற்றத்துச்
சலம்புரி நெஞ்சிற் சவரர் புளிஞர்
கலந்தன ரெழுந்து கானந் [1] தெரிவோர்
ஊனென மலர்ந்த வேனி லிலவத்துக்
கானத் தகவயிற் கரந்தன னிருந்த
அரச குமரனை யகப்படுத் தார்ப்ப
வெருவுறு பிணையின் விம்முவன னடுங்கும்
அஞ்சி லோதியை யஞ்ச லோம்பென
நெஞ்சுவலிப் புறுத்து நீக்குவன னிரீஇ
[2]விலக்கவண் கொளீஇ வில்லின் வாங்கி
ஓரோர் கணையி னுராஅய் வந்தவர்
ஏழேழ் மறவரை வீழ நூறலின்
ஆழ நெஞ்சமோ டச்ச மெய்திப்
பட்டவர் தந்தமர் பகையி னெருங்கிக்
கட்டெரி கொளீஇக் கரந்தன ரெனலும்

(யூகி மூர்ச்சித்தலும் பின்பு தெளிந்து கேட்கத் தொடங்கலும்)

ஒட்டிய தோழற் குற்றதை யறியான்
பகையடு தறுக ணிமையகன்று பிறழ
உரைபெயர்த்துக் கொடாஅன் யூகி மாழ்க
வரைபுரை மார்பனை வாங்குபு தழீஇக்
கதுமென வுரைத்தது கவன்றன னாகி

139. இலவம் - இலவமரம். 141. அகப்படுத்து - உட்படுத்தி.
143. அஞ்சிலோதியை - வாசவதத்தையை.
145. விலக்கு - விலக்குதலை. 146. உராஅய் - பெயர்ந்து.
149. பட்டவர்தம் தமர் - இறந்தோருடைய உறவினர்.
150. தீயை மூட்டிவிட்டு மறைந்தாரென்று இடபகன் கூறியவுடன்.
151. உற்றதை - பின்பு நிகழ்ந்ததை.
153. மாழ்க - மயங்க.

150 - 53. "தொடிகடவழ் வீங்குதிர டோளிறுக யாத்துக், கடிகடவழ் குழன்மகளிர் கசிந்துமனங் கரியக், கொடிகடவழ் மாடநகர்க் கொல்லவென மாழ்கி, இடிகடவழ்ந் திட்டபட நாகமென வீழ்ந்தாள்" (சீவக. 1798) என்பது இவ்வடிகளுடன் ஒப்பு நோக்கற்பாலது.

155. கதுமெனவுரைத்தது - மெல்லச் சொல்லாமல் விரைவாகச் சொன்னதற்கு.

பி - ம். 1 திரிவோர். 2 யிலக்கவணை.

2-10:20

எதிர்மலர்க் குவளை யிடுநீர் சொரிந்து
சீதச் சந்தனந் தாதோ டப்ப
ஏஎல் பெற்றெழுந் [1]திருந்தன் னுரைக்கென
மாஅ லன்ன [2]மன்னுயிர் காவலன்
ஆட்டிடைப் பாயு மரிமாப் போல
வேட்டிடைப் பாய்தலை வெரீஇ யோடாப்
பஞ்சி மெல்லடிப் பரல்வடுப் பொறிப்ப
வஞ்சி மருங்குல் வாடுபு நுடங்க
அஞ்சுபு நின்ற பைந்தொடி மாதரைச்
சிறுவரை நடாஅய்ச் செல்ல னீங்கக்

(பின்பு நிகழ்ந்தவற்றையும் உதயணனது இயல்பையும் இடபகன் கூறல்)

கறுவுகொ ளாளர் மறுவுவந் தோடி
[3] உறுவுகொ ளுரோணியொ டுணிலை புரிந்த
மறுவுடை மண்டிலக் கடவுளை வளைத்த
கரந்துறை யூர்கோள் கடுப்பத் தோன்றி
நிரந்தவர் நின்ற பொழுதிற் பெயர்ந்து
குறிவயிற் குறித்தியாஞ் செல்லு மாத்திரை

---

157. சோகத்தைப் போக்குதற்குச் சந்தனத்தை அப்ப; உ. 10: 120. [கேட்ப.

158. ஏஎல் - உணர்ச்சி; சீவக. 302, ந. உரைக்கவென்று யூகி

159. மாஅல் அன்ன - திருமாலை யொத்த; “மாஅல்” என்பதே இயற்பெயரென்பர் சேனாவரையர். காவலன் - உதயணன்.

161. வேட்டிடை - வேடச்சாதியினிடையே.

164. வாசவதத்தையை. 165. சிறுவரை - சிறிதுதூரம்.

166. கறுவுகொளாளர் - வேட்டுவர். மறுவுவந்து - மீண்டு வந்து.

167. உறுவு - உறுதல்; சேர்தல். உரோணி - உரோகிணி.

168. சந்திரனை வளைத்த.

167 - 8. = க. 47: 212 - 3; “விண்ணூர்பு திரிதரும் வீங்கு செலன் மண்டிலத்து, முரண்மிகு சிறப்பிற் செல்வனொடு நிலைஇய, உரோகிணி நினைவனள் நோக்கி” நெடுநல். 161 - 3.

169. ஊர்கோள் - பரிவேடம். 167 - 9. சீவக. 1098.

170. அவர் - வேட்டுவர்.

பி - ம். 1 திருந்தனனெ யுரைக்கென. 2 மன்னுயிரங்கவன். 3 உருவுகொளோணி.

அறிவி னாடி யரும்பொரு ளுண்டென
விரைமுதல் கட்டிய விரும்பி ணிமிழ்ப்பின்
உரைமுதல் காட்டி யுளமை கூறி
நின்ற பொழுதிற் சென்றியாந் தலைப்பெய்
எந்திற மறியா வேதிலன் போல
வெந்திறல் வேந்தனு மவரொடு விராஅய்
ஓட லாற்றா னாகி யொருசிறை
ஆடமைத் தோளியோ டகன்றன ணிற்ப
வேட்டுவ ரகலக் கூட்ட மெய்திக்
கரும நுணித்த கடுங்க ணாண்மை
உருமண் ணுவாவி னூரகம் புகீஇப்
போகப் பெருநுகம் பூட்டிய காலை
மாக விசும்பின் மதியமு ஞாயிறும்
எழுதலும் படுதலு மறியா வின்பமொ
டொழுகுபுன லகழினை யுடையெனக் கிடந்து
முழுமதி னெடுங்கடை முதற்பெரு நகரம்
தாரணி யானை பரப்பித் தலைநின்
[1] ருருணி யரச னுள்வது மறியான்
தன்னுயி ரன்ன தம்பியர் நினையான்
இன்னுயி ரிடுக்க ணின்னதென் றறியான்
அவையுங் கரணமு மவைவகுத் திருவான்
அந்தி மந்திரத் தருநெறி யொரீஇத்

---

172. அரும்பொருள் - யாம் புதைத்து வைத்திருக்கும் அரிய பொருள்.
174. உளமை - உள்ள தன்மை.
175. நின்றபொழுதில் - உதயணன் நின்ற காலத்தில்.
176. எம் திறம் - எம்முடைய திறத்தை. ஏதிலன் - அயலான்.
178. ஓடுதலைச் செய்யானாகி.
182. ஊரகம் - சயந்திநகரத்துள்.
183. பெருநுகம் - பெரியபாரம்.
185. எழுதல் - உதித்தல். படுதல் - அத்தமித்தல்.
184 - 5. = ச. 2 : 87 - 8, அடிக்.
187. முழுமதில் : தொல். புறத். சூ. 10, ந ; நகரம் - கோசம்பியை.
190. தம்பியர் - பிங்கலகடகரை.
193. முக்காலங்களிலும் செய்தற்குரிய நியமங்களை ஒழிந்து.

பி - ம். [1] ருருணியாசான்.

தந்தையெ யொ டொறுக்கப் படாஅன் சிந்தை
அகனுணர் வில்லா மகனே போலத்
தன்மனம் பிறந்த வொழுக்கின னாகிப்
பொன்னகர் தழீஇய புதுக்கோப் போலச்
செவ்வியுங் கொடாஅ னிவ்வியல் புரிந்தனன்
அண்ண லாதலி னசைவில னென்னத்
தன்னமர் தோழன் பன்னின னுரைப்ப

(சாங்கியத்தாயைக்கண்டு யூகி பின் நிகழ்த்த வேண்டியவற்றைக் கூறல்)

வேகந் தணியா வெஞ்சின நெடுவேல்
யூகந் தராயண னொழிவிலன் கேட்டு
முறுவல் கொண்ட முகத்தின னாகிப்
பெறுக போகம் பெருமக னினிதென
அறுவகைச் சமயத் துறுபொரு ளொழியாது
பன்னுபு தெரிந்த பழியறு வாய்மொழித்
தொன்மூ தாட்டியைத் துன்னத் தரீஇத்
தருமத் தியற்கையுங் கருமக் கிடக்கையும்
தலைமைய து தன்மையு நிலைமைய து நீர்மையும்
வேறுவே றாகக் கூறுகூ றுணர்த்தி
இதுவென் வலிப்பென வதுவவட் குணரக்
கூறுதல் புரிந்த குறிப்பின னாகி
அகலா தோரையு மகல்கென நீக்கி
உம்மைப் பிறப்பிற் கொண்டுஞ் செம்மற்குத்
தாயோ ரன்ன தகையினி ராதலின்
மேயோர்க் கல்லது மெய்ப்பொரு ளுணர்த்தல்

---

194 - 5. தந்தையால் ஒறுத்து நல்வழியில் நிறுத்தப்படாத ஒரு மகனைப்போலவும்.

197. புதுக்கோ - இந்திர பதவியைப் பெறுதற்குச் சென்ற நகுட அரசன்.

198. செவ்வியும் - சமயத்தையும்.

199. அசைவிலன் - யான் புடை பெயர்ச்சியில்லாதிருக்கின்றேன்.

206. பன்னுபு - ஆராய்ந்து. 207. தரீஇ - அழைத்து.

209. = 125.

211. என் வலிப்பு - என்னுடைய துணிவு.

216. மேயோர் - மனங்கலந்து விரும்பிப் பழகியவர்.

ஏதில் பெரும்பொரு ணீதியு ளின்மையின்
தெரியக் கேட்கென விரியக் காட்டி

(இனியவர் கடமை இன்னவென்பது)

அற்றங் காத்தலி னுண்மை போலவும்
குற்றங் காத்தலிற் குரவர் போலவும்
ஒன்றி யொழுகலி னுயிரே போலவும்
நன்றி யன்றிக் கன்றியது கடிதற்குத்
தகவில [1] செய்தலிற் பகைவர் போலவும்
இனையன பிறவு மினியோர்க் கியன்ற
படுகட னாதியிற் பட்டது நினையான்
[2] தொடுகழற் குருசில் வடுவுரை நிற்ப
இன்ப வளற்று ளிறங்கின னாதலின்
துன்பந் துடைத்த தொழிலே போல
அவல மொழிப்பி யவன்வயிற் றிசையா
இகலடு பேரா ணிலாவா ணத்தவன்
உகந்துண் டாடி மகிழ்ந்தபி னொருநாள்
வாலிழை மாதரை மன்னவ னகல்விடைக்

---

217. ஏது - குற்றம்; "வருமே துறவென்பால் வைத்த-, ஒரு பேதை" (தண்டி. சூ. 22, மேற்.) 218. கேட்க எனா.

219. அற்றம் காத்தலின் - சோர்வு வாராமற் காத்தலின்.

220. குரவர் - தாய்தந்தையர்; ஐங்குரவருமாம்.

224. பிறவுஞ் செய்தலெனா ஒருசொல் வருவிக்க. இனியோர் - நண்பினர்.

225. படுகடனும். ஆதியில் - முதலில்.

226. வடுவுரை நிற்ப - பழிமொழி அழியாது நிற்ப; "கெடுவ லெனப்பட்டக் கண்ணுந் தனக்கோர், வடுவல்ல செய்தலே வேண்டும் - நெடுவரை, முற்றுநீ ராழி வரையகத் தீண்டிய, கற்றேயுந் தேயாது சொல்" பழ. 394.

227. இன்ப அளற்றுள் - சிற்றின்பமாகிய சேற்றில்; 98-101.

228. துன்பத்தை முன்னமே துடைத்த.

229. ஒழிப்பி - ஒழித்து. திசையா - மயங்காமல்.

230. இலாவாணம் = இலாவாணகம் - ஒருநகரம்; அதனைச் சார்ந்த சோலையுமாம்.

232. மாதரை - வாசவதத்தையை. உதயணன் நீங்கிய பொழுது.

பி - ம். 1 செய்தொழிற். 2 செடு.

கோலக் கோயில் கூரெரிக் கொளீஇப்
பொய்ந்நில மருங்கிற் போத்தந் தென்வயிற்
கண்ணெனத் [1] தருதல் கடனெனக் கூறி
இன்பந் துடைத்தவற் கிறைக்கடம் பூட்டுதல்
[2] நிங்கட னுமென நினைந்துநெறி திரியா
துருப்ப நீளதர்க் கமைத்துமுன் வைத்த
தருப்பணஞ் செருமித் தன்னுயிர் வைத்தனன்
யூகி யென்ப துணரக் கூறி
நிலங்குறை பட்ட மன்னனை நிறுவுதல்
புலந்துறை போகிய பொய்யில் வாய்மொழி
நும்மி னாத லெம்மிற் சூழ்ந்த
தறியக் கூறினேன் யானென வவளொடும்
செறியச் செய்த தெளிவின னாகி
உருமண் ணுவாவொடு வயந்தக குமரனைக்
கருமக் கிடக்கை காண்வரக் காட்டி
இன்னுழி வருகென வன்னவை பிறவும்
ஒருபொரு ளொழியா தவளொடு சூழ்ந்து

(தான் இறந்துவிட்டதாக யூகி நடித்து அஃது உண்மை யென்றே அயலாரை நம்பச்செய்தல்)

மறைப்பிட னமைத்துப் புறத்தோர் [3] முன்னர்

---

233. கோயில் - அரண்மனையை. [கூறி.
மாதரை (232) என்வயின் (234) தருதல் உமதுகடன் (235) எனக்
235. கண்ணென - விரைய.
236. அவற்கு - உதயணனுக்கு. இறைக்கடம் - அரசவுரிமையை.
237. நிங்கடன் - உமது கடமை; நிம் - முன்னிலைப்பன்மை;
238. அதர்க்கு - வழியில் உதவுவதற்கு. [இசைச்சொல்.
239. தருப்பணம் - அவல்; க. 40 : 129. செருமி - விக்கி; உயிர் வைத்தனன் - இறந்துபட்டான்; 129.
240. உதயணனுக்குக் கூறி.
243. ஆதல் - ஆகுக; குறள், 34, பரி.
244. அவள் - சாங்கியத்தாய்.
248. இன்னுழி - இன்ன இடத்தில்.
250. மறைப்பிடன் - மறைதற்கு உரிய இடத்தை.

பி - ம். 1 தெரிதல். 2 நினக்குக்கடனாதலின். 3 முன்னமாத்திரை.

ஆத்திரைத் தருப்பண மாத்திரை கூட்டி
உண்புழி விக்கிக் கண்புகச் செருமி
உயிர்ப்பு நீங்கிய வுடம்பின னாகிச்
செயற்கைச் சாக்காடு தெளியக் காட்டத்
தோழனுந் தமருஞ் சூழ்வனர் குழீஇ
வாழல மினியென வஞ்ச விரக்கம்
பல்லோர் முன்னர்க் கொள்ளக் காட்டிச்
சுடுதற் கொவ்வாச் சூழ்ச்சி யண்ணலைக்
கடுவினை கழூஉங் கங்கா தீரத்
திடுது முய்த்தென விசைத்தனர் மறைத்துத்
தவமுது மகளைத் தலைமகற் குறுகி
முகனமர்ந் துரைத்து முன்னையி ராமினென்
றகனமர் காதலொ டாற்றுளி விடுப்பக்
காட்டகங் கடந்து காவல னிருந்த
நாட்டக நணுகி நகரம் புக்கனள்
தெரிமதி யமைச்சனொடு திறவதிற் சூழ்ந்த
அருமதித் திண்கோ ளறம்புரி மகளென்.

கூ—யூகி சாக்காடு முற்றிற்று.

---

251. ஆத்திரைத் தருப்பணம் - யாத்திரைக்கு வைத்திருந்த அவல். மாத்திரை - மருந்தாகிய மாத்திரை; உ. 8 : 164 - 5.

254. செயற்கைச் சாக்காடு - பொய் மரணத்தை.

256. வஞ்சவிரக்கம் - பொய்யழுகையை.

258. சூழ்ச்சியண்ணலை - யூகியை; சிறந்த அறிவுடையாரது உடம்பைத் தகனஞ் செய்யலாகாதென்பது ஐதிகம்.

260. உய்த்திடுதுமென்று.

261. மகளை நோக்கியென ஒருசொல் வருவிக்க.

262. முன்னையிராமின் - முன்தன்மையையுடையீர் ஆவீராக; "அடங்கல ரட்ட வேலா னுன்னையி ராமி னென்றான்" சீவக. 556.

263. விடுப்ப - இடபகன் விடுப்ப.

264. காவலன் - உதயணன். 265. நகரம் - சயந்தி.

266. அமைச்சனொடு - யூகியொடு. திறவிதின் - செவ்வையாக; [சீவக. 124.

267. அறம்புரிமகள் - சாங்கியத்தாய்.

255. தோழன் - இடபகன்

௧௦—யூகிக்கு விலாவித்தது.

அறம்புரி யாட்டி யமைச்சனி னீங்கி
மறம்புரி தானை மன்னவ னிருந்த
தயங்கிதழ்த் தாமரைத் தண்பணை தழீஇய
சயந்தியம் பெரும்பதி யியைந்தகம் புக்குப்
பொன்வரை யன்ன பொருவி லாகத்து
மன்ன குமரனை மரபுளிக் குறுகித்
தாய்காண் கன்றிற் [1]காவலன் விரும்பி
ஏற்ற செவ்வி மாற்றங் கூறிச்
சேடுபடப் புனைந்த சித்திரக் கம்மத்துப்
பீடங் காட்டலி னீடுபட விருந்து
மன்னவன் மகனை மாதரொடு போந்து

௧௦—யூகிக்கு விலாவித்தது.

[சாங்கியத்தாய் உதயணனையும் வாசவதத்தையையும் முறையே சார்ந்து அளவளாவுவதும், அப்பால் உருமண்ணுவாவுடன் வயந்தகனைக்கண்டு யூகி கூறிய மந்தனச்செய்தியைச்சொல்லுவதும், வயந்தகன் எழுதித்தந்த உதயணன் படத்தைக்கொண்டு சென்று காட்டியவுடன் அதில் உள்ள ஒரு சிறப்பக்குறிப்பால் யூகிஇறந்தானென்றறிந்து உதயணன் மூர்ச்சிப்பதும், அப்பால் அவன் ஒருவகையாகத் தெளிந்து யூகியின் அருஞ்செயல்கள் பலவற்றைச் சொல்லிச் சொல்லிப் புலம்புதலும், தோழர்கள் தேற்றுதலும் இதனுலறியலாகும்.]

1. அறம்புரியாட்டி - சாங்கியத்தாய். அமைச்சனின் - யூகியினின்றும்.

3. தண்பணை தழீஇய - மருதநிலம் சூழ்ந்த; "தண்பணை தழீஇய தளரா விருக்கை" பொருந. 169; சிறுபாண். 78; பெரும்பாண். 242.

5. பொன்வரை அன்ன அகம்-இமவான் போலும்மார்பையுடைய "பனிவரை மார்பன்" (சிறுபாண். 240.) 6. குறுகி - குறுக.

சாங்கியத்தாய் (1) உதயணனைக் குறுக (6.)

7. கன்று உதயணனுக்கு உவமை; 41; "அந்திவந் தடைந்த தாயைக் கண்டவான் கன்றி னன்னுன்" கம்ப. கைகேசிசூழ்வினை. 104.

9. சேடுபட - பெருமைப்பட. சித்திரக் கம்மத்து - சித்திரத் தொழிலையுடைய; க. 35 : 98.

10. ஈடுபட - எளிவரவுபட; தக்க. 61, உரை. சாங்கியத்தாய் [இருந்து.

பி-ம். 1 காவலின்.

நின்னகர்ப் புகுந்த பின்னர்க் கண்டனென்
என்னு கியர்மற் றென்வயி னினியென
முகமற் கிளவி தகுவ கூறி
ஆடியல் யானை யவந்திய னகர்வயிற்
பாடி மாற்றமொடு பட்டதை யுரைத்தபின்
முனிமூ தாட்டியை முகனமர்ந்து நோக்கி
இனியவர் பெருங்கட மியல்பிற் றீர்த்த
யூகி நும்மொடு போந்தில னோவெனப்
போகிய புகழோற்குப் பொருக்கென [1]வுரையாள்
ஆங்கவன் கேட்ப வறிவி னுடிச்
சாங்கிய முதுமக டான்றெரிந் துரைக்கும்
ஒலியுஞ் சேனையுள் வலியோரை வணக்கி
நங்கையைத் தழீஇநீ போந்த கங்குற்
பட்டதை யெல்லாம் பட்டாங் குணர்ந்து
மறுபிறப் புணர்ந்த மாந்தர் போல

---

13. என்னுகியர் - யாது ஆகவேண்டுவது.

14. முகமன் - உபசாரம்.

15. ஆடியல் யானை - அசையும் இயல்பையுடைய யானை; "ஆடியல் யானையுந் தேரும்" (சிலப். உரு : 86.) நகர் - உச்சயினி.

16. பாடிமாற்றமொடு - பொய்கைக்கரையில் நீர் விழவிற்காக அமைத்திருந்த பாடியிலுள்ளார் கூறிய சொற்களோடு; தொல். செய். சூ. 242, பேர். பட்டதை - பின்னும் அந்நகரில் நிகழ்ந்த செய்தியை.

17. முனி மூதாட்டியை - தவமகளாகிய சாங்கியத்தாயை; "செவிலித் தவமகள்" (63) என்பர் பின்னும். முகனமர்ந்து - முகம் இனியனாய்; குறள், அசு.

18. இனியவர் பெருங்கடம் - நண்புடையோரது பெரிய கடமையை. இயல்பிற் றீர்த்த - இயல்பாகவே நிறைவேற்றிய.

19. என - என்று உதயணன் கேட்ப.

20. போகியபுகழ் - எங்கும் சென்று பரந்த கீர்த்தி. பொருக்கென - விரைவாக. 22. உரைக்கும் - உரைப்பாள்.

24. வாசவதத்தையைக் கைப்பற்றி நீ இங்கு வந்த இரவில்.

25. பட்டாங்கு உணர்ந்து - உள்ளவாறே யூகியறிந்து.

26. மறுபிறப்பை உணர்ந்த மாந்தர் நிகழ்ந்த செய்திகளைப் பிறர் அறிந்து கொள்ளாதபடி தங்கள் மனத்துள் அடக்குமாறுபோல.

பி - ம். [1] வுரைப்பாள்.

உறுகுறைக் [1]கரும முள்ளக மருங்கிற்
றனே [2] புணரி னல்லது புறப்பட்
டேனோ ரறியா வியற்கைத் தாகிக்
காரிய முடிவி னிருண் [3]மறையா
அரும்பொறி வையத்துக் கரந்தகத் தொடுங்கி
எம்மைக் கொண்டுவந் தேமஞ் சார்த்தி
வெம்மை வேட்டுவர் வியன்மலை வரைப்பிற்
கோற்றொழிற் கரும மாற்றுளி முடித்துச்
சிலபகல் கழிந்தபின் வருவனீர் சென்று
நலமிகு வேந்தனை நண்ணுமின் விரைந்தென்
றொழிந்தன னுதயண யூகி பின்னென
மொழிந்தன வடக்கி முகிழ்விரற் பணைத்தோள்
வாசவ தத்தையை வகையுளிக் காண்கெனத்
தேச மன்னன் றிறத்துளிக் கூறக்
கன்றுகாண் கறவையிற் சென்றவட் பொருந்தித்
தளர்நடை யிளமையிற் றன்கொண் டோம்பிய
வளர்கொடி மருங்குல் வருந்தப் புல்லி
உவகைத் தண்டுளி யூழூழ் சிதறி
அமிர்துகடை கடலி னரவ மோவாது
தமர்தலை மணந்த தம்பெருங் கோயிற்
கண்ணீர் வெள்ளங் காலலைத் தொழுக

---

27. உள்ளகமருங்கின் - மனத்தினுள்ளே. 29. ஆகி - ஆக.
30. மறையா-மறைந்து. 31. பொறிவையத்து-யந்திரத்தேரில்.
32. ஏமம் - பாதுகாப்புள்ள இடத்தில்.
34. கோற்றொழிற் கருமம் - உதயணனுடைய செங்கோலுக்குரிய [காரியத்தை.
37. யூகி பின்னே தங்கினனென்று.
38. அடக்கி - பிறசெய்திகளை அவள் கூறாது அடக்க.
39. காண்கென - காண்பீராகவென்று.
40. தேசமன்னன் - உதயணன்.
41. அவள் - வாசவதத்தையை.
44. ஊழூழ் - முறைமுறையாக.

அமிர்துகடை (45) என்பது முதல் விரிப்ப (57) என்பதுகாறும் ஒரு தொடர்.

பி - ம். 1 கருமமும். 2 புணரின் 3 மறைய

வட்டிகை வாக்கின் வனப்பொடு புணர்ந்த
பட்டச் சின்னுதற் பதினொ ருயிரர்
நும்மோய் மார்களுந் தம்மின மகளிரும்
ஒருதுணை யாயமு முடைவுகொண் டொழியப்
பெருமகன் றனெனப் பெற்றியிற் பிழையான்
யாப்பமை காதலொ டாருயி ரன்ன
கோப்பெருந் தேவிக்கு நீப்பிட முணர்த்தித்
தந்தையுரை காட்ட வுய்ந்தது முதலா
இன்பக் கட்டுரை பைந்தொடி கேட்ப
முறைமையின் விரிப்ப முகத்தொளி புல்லென
நிறைமலர் நெடுங்க[1]ணீஇர் நெகிழத்
தமர்வயி னினைஇய தன்மைய ளாகிப்
புகரில் கோலத்துப் புனையிழை புலம்பத்
தாழ்நகை யாகத்துத் தண்சாந்து சிதைய
வீழ்தரு வெந்துளி விரலி னீக்கிச்
செவிலித் தவமக டேறக் காட்டி

---

48. வட்டிகை வாக்கின் - சித்திரமெழுதும் பலகையின் திருத்தத்தைப்போல ; வாக்கு - வர்ணங்களின் அமைப்புமாம் ; 86.

49. பட்டச் சின்னுதல்—பட்டத்தையணிந்த சிறிய நெற்றியையுடைய ; சூளா. குமார. 73. பதினொருயிரர் : பிரச்சோதனன் தேவிமார் ; ௨. 4 : 18 - 20.

50. நும்மோய்மார்களும் - உன்னுடைய தாய்மார்களும் ; "அருந்ததிக் கற்பி னெம்மோய்" (கம்ப. சூர்ப்பநகை. 50.) தம்மினம் - அவர்களுடைய இனத்தாராகிய.

49 - 50. = ௨. 4 : 18. [உடைவு - மனம் உடைதலை.

51. துணையாயம் - வாசவதத்தையினது தோழிமாரின் குழு.

52. பிரச்சோதனன் சிறிதும் கலங்கானாகி.

54. கோப்பெருந்தேவிக்கு - பட்டத்தேவிக்கு ; வாசவதத்தையின் தாய்க்கு. நீப்பிடம் - மகள் உதயணனுடன் சென்றதை ; நீப்பு - நீத்

57. புல்லென - பொலிவிழந்து தோன்ற. [தல்.

59. தமர்வயின் நினைஇய - தமரை நினைத்த.

61. நகை - முத்துவடம் ; சீவக. 412, ந.

62. வெந்துளி - துக்கக் கண்ணீர் ; "வெம்பனி" (124) என்பர் பின் ; ௧. 40 : 191 - 2, அடிக். ; புறநா. ௧௪௪ : 8 - 9.

63. "முனிமூ தாட்டி" (17) என்றார் முன்னும்.

பி - ம். 1 ணீரோ.

அவலங் [1]கோட லங்கண் ஞாலத்து
வெங்கண் வேந்தன் பைந்தொடிப் பாவாய்
மங்கல மகளிர்க்கு மரபன் றிதுவென
நீலப் பொய்கைப் பாசடைத் தாமரை
கதிர்வாய் திறந்து............................
பகுவாய்க் கிண்கிணி பாட்டுமிசை யார்ப்பக்
கோடுவாய் சிலம்பிற் கொழுஞ்சிகைக் குன்றின்
பாடமை படுகால் பைய வேறி
நங்காய் காணுன் பெருமா னன்னகர்
உந்தத் திசையதென் றுன்றப் பிறவும்
உகப்பக் கூறி மிகப்பல வருட்டி
உலகியல் வழாஅ வுருமண் ணுவாவொடு
வலிகெழு நோன்றாள் வயந்தகற் குறுகி
நட்டோன் றுணிந்த கட்டழற் கருமம்
[2] மந்தண மாக வந்தணி யுரைத்தலும்
நன்னெறி நூல்வழித் திண்ணறி வாளன்

---

64. கோடல் - கொள்ளற்க.

66. மரபன்று - முறைமையன்று.

69. "பசும்பொற் கிண்கிணி பரடுசுமந் தரற்ற" என்பர்; நட. 5 : 10.

70. கோடு - மலையின் உச்சி. சிலம்பின் - மலையைப்போன்ற. சிகை - தூபி. குன்று - கட்டுமலை. 71. படுகால் - படி.

72. நுன்பெருமானன்னகர் - உன் தலைவனுடைய நகராகிய கோசம்பியானது; கணவனைப் பெருமானெனல், "தம்பெருமா னடி சார்ந்தனள்" (சீவக. 221) என்பதனாலும் விளங்குகின்றது; நுன்பெருமானன்னகர் - பிரச்சோதனனுடைய நகருமாம்; "நும்பெருமான் செய்த யானைமாயத்து" என்பர்; உ. 17 : 116 - 7.

74. உகப்ப - உவப்ப; "உகவையின் மொழிந்ததோ" (கம்ப. அயோத்தி. மந்திர. 79.) மிகப் பல வருட்டி - பல செயல்களால் மிக வயமாக்கி; திருச்சிற். 269.

77. நட்டோன் - யூகி. அழற்கருமம் - வாசவதத்தையிருந்த அரண்மனையைத் தீப்பற்றச் செய்தல்; உ. 9 : 232 - ஆம் அடி முதலியவற்றைப் பார்க்க.

78. மந்தணமாக - இரகசியமாக; "மந்தணம் பலபேசி" தேவாரம்.

79. திண்ணறிவாளன் - உருமண்ணுவா.

பி - ம். 1 கொண்டலங்கண். 2 மந்திரமாக.

வருந்தி நோற்ற வருந்தவம் போலப்
பிற்பய முடைமை தெற்றெனத் தெளிந்து
தெரிமதி யாட்டியைத் திட்பங் கொளீஇ
அருமதி யமைச்சனை யன்பிற் கெழீஇத்
தோழற் குணர்த்துஞ் சூழ்வினை தொடங்கிக்
கட்டளை யமைந்த கண்ணார் வனப்பினோர்
வட்டிகைப் பலகையுள் வாக்குவகை யமைத்து
வத்தவன் வடிவினோர் வண்ணப் பாவை
வித்தகஞ் சிறப்ப வேறுபட வெழுதி
1 நாற்க ணாக வமைத்துமற் றவற்றுள்
மேற்கண் மழுகிய வினையிற் றாகக்
கைத்தொழி லமைத்தபி னுய்த்தவட் குணர்த்தி
விருத்தி யமைத்த வினைமுடி பாவைக்
கருத்துமெய் தெரிதல் காவலன் கடனெனத்
தேவியொ டிருந்த செவ்விக் கோட்டியுள்
ஓவியப் பாவை யுய்த்தவள் காட்ட

---

80 - 81. முதலில் துன்பத்தையும் முடிவில் நற்பயனையும் தருதலால், இம்முயற்சிக்குத் தவம் உவமை கூறப்பட்டது.

82. திட்பங்கொளீஇ - மனவுறுதி கொள்ளச்செய்து.

83. அமைச்சன் - யூகி. வயந்தகன்

85. சிற்பநூலிற் கூறிய அளவு. 86. = 48.

87 - 8. உதயணனது உருவம் போன்ற உருவமொன்றைச் சில பகுதி வேறுபட அப்பலகையில் எழுதுவித்து.

89. தோழர் நால்வராதலின், அது தோன்ற நாலுகண் அவ்வுருவத்தில் அமைக்கப்பட்டன.

90 - 91. அவற்றுள், மேற்கண்ணை ஒளிமழுங்கியதாக அமைத்த பின், அப்படத்தினைச் சாங்கியத்தாயிடங் கொடுத்து அறிவிக்கவேண்டியவற்றை அறிவித்து. மேற்கண் : 104.

93. என - என்று அவளுக்குச் சொல்ல. 'தெரிதல் காவலன் கடன்' என்றது நீ கூறவேண்டாவென்றபடி.

94. உதயணன் வாசவதத்தையோடு இருந்தபொழுதில் அவள் வந்து அப்படத்தைக் காட்ட.

பி - ம். 1 நாற்கேணக.

நுண்ணுணர் மன்னன் றன்னொப் பாகிய
கண்ணுளர் நுட்பத்துக் கருத்து நோக்கி
இடம்படு ஞாலத் திடம்பொடு புணர்ந்த
இன்னியன் மாந்தர் திண்ணிய வுறுப்பினுள
தாளே பெருங்கிளை தோளே துணைவி
பல்லே மக்கள் கண்ணே தோழர்
முடியே குரவ ரடியே யாளாம்
ஆக்கையி னுடி யங்ஙனங் காணின்
மேற்கட் குற்றத்து விதுப்பியல் வழாது
நூற்க ணுனித்த நுண்ணுணர் வெண்ணத்தின்
யூகி தன்வயி னுறுகண் வெந்தொழில்
ஆகிய துண்டென வையந் தேறி
உதயணன் மாழாந் துயிர்வாழ் வொழிகெனச்
சிதர்பொறி யெந்திரம் போலச் சிதர்ந்து
தாரும் பூணு மார்பிடைத் துயல்வரச்
சோருங் கண்ணினன் றுளங்கிமெய்ம் மறப்ப

---

96. நுண்ணுணர் மன்னவன் - சிற்பத் தொழில்களின் நுட்பங்களை அறிந்த உதயணன்; இவன் இன்னனாதல், "இன்னிசை வீணை யன்றியு நின்வயின், உதயண நம்பி யோவியத் தொழிலின், வகையறி யுபாயமும் வல்லை யாகெனத், தந்தது முண்டோ பைந்தொடி" (க. 38 : 197 - 200) என்பதனாலும் விளங்கும்.

97. கண்ணுளர் - சித்திரமெழுதுவோர்; நோக்கினார் கண்களிடத்தே தம் தொழிலை நிறுத்துதலால் இவர் இப்பெயர் பெற்றாரென்பர்; மதுரைக். 518, ந. நுட்பம் - நுட்பத்தொழில்.

100. துணைவி - மனைவி.

101. கண்ணே தோழர் : உ. 11 : 166, 17 : 161.

102. ஆள் - அடியர்.

99 - 102. மனிதருடைய உறுப்புக்களுள் இன்னது இன்னது இன்னார் இன்னாராகுமென்பது.

104. மேற்கட்குற்றத்து - மேற்கண்மழுங்கியிருக்கும் குற்றத்தால்; விதுப்பியல் வழாது - விரைந்து நடுக்கமுற்று.

106. உறுகண் வெந்தொழிலென்றது, மரணத்தை.

108. ஒழிகென - ஒழிவேனென்று.

109. சிதர்தல் - சிதறுதல். [அதனைக்கண்டு

111. துளங்கி - நடுங்கி. மெய்ம்மறப்ப - உதயணன் மூர்ச்சிக்க

இடியே றுண்ட நாகம் போலக்
கொடியேர் சாயற் கொழுங்கவின் வாடப்
பூவிருங் கூந்தல் புல்லென விரிய
வாசவ தத்தையும் வத்தவன் மார்பின்
மம்ம ரெய்திய மயக்க நோக்கி
விம்ம லெய்தி வியன்பெருங் கோயில்
அழுகை யாகுலங் கழுமிய பின்றை
அவல வுயிர்ப்பிணி யடியற வெறியும்
தவலருஞ் சாந்தந் தடியுற வப்பிச்
சீதச் செய்கையின் மாதுயர் விடுப்பத்
தீதில் பெருமகன் றெளிவுமுந் துறீஇக்
காதலிற் கவலைப் பாசந் தட்பத்

(யூகி இறந்தானாக நினைந்த உதயணனது வருத்தம்)

தண்டா மரைக்கண் வெம்பனி வீழ
விண்டோய் கானத்து வேழ வேட்டத்துச்

(யூகி தனது சிறைத்துயரம் நீக்கியது முதலியவற்றைச் சொல்லி உதயணன் புலம்பல்)

சிறைகொளப் பட்டியான் செல்சார் [1] வறுத்தபின்
மறைகொண் மாயமொடு துறைநகர் விழவினுள்
ஏதின் மன்னன் காதலி பயந்த
மாதரைத் தழீஇப் போதரப் புணர்த்துப்

---

115 - 6. உதயணன் மார்பில் வாசவதத்தையும் மூர்ச்சித்து விழுந்ததைக்கண்டு. 118. கழுமிய - மிக்க.
119. பிணி - மூர்ச்சையை. 120. சாந்தம்-சந்தனக்குழம்பை.
121. சீதச் செய்கையின் - மற்றுமுள்ள சைத்தியோபசாரத்தால்.
120 - 21. = உ. 9 : 156 - 7.
122. பெருமகன் - அரசன்; உதயணன்.
123. தட்ப - தடுப்ப; "நாண்முதற்பாசந்தட்ப" சீவக. 470.
124. வெம்பனி - துக்கக் கண்ணீர்; "வீழ்தரு வெந்துளி" (62) என்றார் முன்னும்.
125. வேழவேட்டத்து - யானை விருப்பத்தால்.
126. செல்சார்வு அறுத்தபின் - பற்றுக்கோட்டை இழந்த பின்பு.
127. மறைகொண்மாயம் - இரகசியமாகிய வஞ்சச் செய்கை. விழவு - நீர்விழவு. 129. மாதரை - வாசவதத்தையை.

பி - ம். [1] வுறுத்த.

போதுவ லென்றோய் பொய்த்தனை யோவெனக்
காதற் றோழனைக் காணாது கலங்கி
மாதாங்கு தடக்கை மன்னருண் மன்னவன்
[1] நளிகதிர் மண்டில நாண்முதற் றோன்றி
ஒளியிடப் பெறாஅ வுலகம் போல
இருளகம் புதைப்ப மருளகத் தெய்தித்
தருமமுங் கருமமுந் தளரச் சாஅய்
ஆழி னல்லதை யரசியல் வழாமை
வாழ்த லாற்றேன் யானென மயங்கியும்
நிழற்பொலி காவி னிரந்துட னாடிக்

(இளமைப் பருவத்தில் யூகி தன்பால் வைத்திருந்த அன்பின் மிகுதியைச் சொல்லி உதயணன் புலம்பல்)

குழற்சிகை யவிழக் குண்டுநீர் யமுனைக்
கணைக்கடு நீத்திடைப் புணைப்புறந் தழீஇ
விளையாட்டு விரும்பி யளையின [2] வாகிய
இன்சுவை யடிசி லுண்பது மொரீஇ
மன்பெருங் கோயிலுள் வளர்ந்த காலை
வேக நம்பிக்கு விலக்குக வடிசிலென்
றாகுபொரு ளறிவி யரும்பொரு ளென்மகன்

---

130. போதுவல் - பின்வருவேன்.

131. காதற்றோழனை - யூகியை. 132 - 8. ஒரு தொடர்.

132. மா தாங்கு தடக்கை - யானையைத் தடுத்து வயமாக்கி நடத்தும் பெரிய கையையுடைய; மா - குதிரையுமாம்; மதுரைக். 727-9, அடிக்.

133. மண்டிலம் - சூரியமண்டலம்.

136. சாஅய் - மெலிந்து.

138. யான்வாழேனென்று மயங்கியும்.

139. காவின் - சோலையில். 140. சிகை - குடுமி.

141. கணைக்கடு நீத்திடை - அம்பு போன்ற வேகத்தையுடைய வெள்ளத்தில். புணை - தெப்பம். 142. அளை - தயிர்.

140 - 44. நீர்விளையாட்டுவிருப்பத்தால் உணவையும் ஒழிந்திருந்த காலத்தில். 145. நம்பியென்றது, உதயணனை.

146. ஆகுபொருளறிவி - நற்றாய்.

பி - ம். 1 நளிர்கதிர். 2 மாகிய.

யூகந்த ராய னுண்கென வுண்ணாய்
குடிப்பெருந் தேவி யடிக்கலம் பற்றி
அருளினுங் காயினு மொப்ப தல்லதை
பொருளஃ தன்று புரவலன் மாட்டென்
றென்செய் குற்ற நின்கட் டாங்கி
அன்பளி சிறப்பித் தின்பத மியற்றல்
இளமைக் காலத்து மியல்பா வுடையோய்
முதுமைக் காலத்து மதலையிற் றாங்கிப்
பின்போக் குரிய பெருந்தகை யாள
முன்போக்கு விரும்புதன் மூர்க்கர தியல்பெனக்
கேட்டோ ருருக மீட்டுமீட் டாற்றப்
பூந்தார் மார்ப புலம்புகொண் டழீஇ

(உருமண்ணுவா உதயணனைத் தேற்றல்)

இருநில வரைப்பி னியற்கை யோராப்
பெருநிலங் காவல பேணா தவர்முன்
இனையை யாகுத லிறைமை யன்றாற்
கொடுங்காழ் [1] சோரினுங் கூட மூன்றிய
நெடுங்காழ் போல நிலைமையின் வழாஅது
துன்பத்திற் றளங்கா தின்பத்தின் மகிழா
தாற்றுளி நிற்ற லாடவர் கடனென
மாற்றம் பற்பல மரபிற் கூறி
யடநடுதரூடடங்கண் டபுத்த

147. யூகந்தராயன் - யூகி; இப்பெயர் ஊகந்தராயனெனவும் வழங்கும். உண்கவென்று சொல்ல.

150. அஃது - அடிசிலிடவேண்டாவென்பது. பொருளன்று - காரியமன்று.

154. மதலையின் - தூண்போல; பிள்ளை போலவென்றுமாம்.

157. உதயணன் அரற்ற.

158. அழீஇ - அழிந்து. 159. ஓரா - அறிந்து.

160. பேணாதவர்முன் - பகைவர் முன்பு.

161. இறைமை - அரசர்க்குரிய தன்மை.

162. காழ்சோரினும் - கழிகள் ஆக்கையற்றுக் கீழே வீழினும்; "காழ்சோர் முதுசுவர்" சிறுபாண். 133.

163. நெடுங்காழ் - நீண்டதூண். 167. தபுத்த - நீக்கிய

பி - ம். [1] சொரியினுங்.

164-5 "நன்றுநோல்" குறள் "மெய்த்துயர்" நா

அந்த ணாளரின் வெந்திறல் வீரன்
சொற்றுணைத் தோழன் றெழில்பா ராட்டி
நற்றுணை மாந்தர் முற்றுணை யாக
அரசிய லாக்கங் கூடு மாயினும்
பெருவிறற் றோழன் வருதலு முண்டெனத்
தானயர் பெருநெறித் தலைநின் றனனால்
வீணை வித்தகன் விலாவணை தொடர்ந்தென்.

க0—யூகிக்கு விலாவித்தது முற்றிற்று.

---

168. வீரன் - வயந்தகன்.

171 - 2. நும் பெருவிறற்றோழன் வருதலுமுண்டு - யூகி பிழைத்து வருதலும் உளதாகும். என - என்று வயந்தகன் சொல்ல.

173. அயர்தல் - வருந்துதல்.

174. வீணை வித்தகன் - உதயணன்; "வீணை வேந்தன்" என்பர்; சூ. 2: 79.

கக—அவலந் தீர்ந்தது.

விலாவணை யொழியான் வீணைக் கைவினை
நிலாமணிக் கொடும்பூ ணெடுந்தகை நினைந்து
வைக றேறும் வான்மதி மெலிவிற்
பையுள் கொண்ட படிமை நோக்கி
அரும்பெற லமைச்சரொ டொருங்குடன் குழீஇக்

கக—அவலந் தீர்ந்தது.

[உருமண்ணுவாவை உதயணனுக்கு உசாத்துணைவனாகத் தோழர் முதலியோர் நியமித்ததும், அவன் உதயணனுடைய துன்பத்தை நீக்குதற்கும் ஒரு முனிவர்பாற் குறிகேட்டற்குமாக இலாவாணநகரின் அயலதாகிய மலைச்சாரற் சோலையில் உண்டாட்டற்குச் சயந்தி நகரத்தாருடன் அழைத்துச் செல்ல உதயணனை உடன்படச்செய்வித்ததும் இதனால் அறியலாகும்.

2. நெடுந்தகை - உதயணன்.
3. மதிமெலிவின் - சந்திரன் நாளுக்குநாள் தேய்ந்து வருதல் போல.
4. பையுள் - துன்பம். படிமை - உருவம்; தன்மையுமாம்.
5. அமைச்சரொடு தோழர் ஒருங்கு குழீஇ.

† கரு

3-4. குறுந். 298 : 3-4.

காவல னதிர்ந்த காலை மண்மிசைத்
தாவில் பல்லுயிர் தளர்ச்சி யெய்தலின்
எத்திறத் தாயினு மத்திற மகற்றுதல்
மந்திர மாந்தர் தந்திர மாதலின்
வத்தவர் கோமாற் கொத்த வுறுதொழில்
உத்தம மந்திரி யூகியிற் பின்னர்
அருமை சான்ற வாய்பொருட் கேள்வி
உருமண் ணுவாவிற் குறுகட னிதுவெனத்
தாழாத் தோழர் தன்மேல் வைத்தபின்
வீழாக் காதலொடும் விரும்புவன னாகிச்
செய்பொரு ளிதுவென வையந் தீர
மன்னுயிர் ஞாலக் கின்னுயி ரொக்கும்
இறைபடு துன்பங் குறைபட வெறியும்
மருந்தின் பிண்டந் தெரிந்தனிர் கேண்மின்

(உதயணனது கவலையைத்தீர்த்தற்குரிய பரிகார வகைகள்)

தணப்பில் வேட்கை தலைத்தலை சிறப்ப
உணர்ப்புள் ளுறுத்த வூட லமிர்தத்துப்
புணர்ப்புள் ளுறுத்த புரைபதம் பேணும்

---

6. காவலன் அதிர்ந்த காலை - அரசன் கலங்கிய காலத்தில்; "பெற்றா னதிர்ப்பிற் பிணையன்னா டானதிர்க்கும்" **நான்மணி.** 19.

7. தா-கேடு. 8. அத்திறம்-உதயணனுக்குள்ள துன்பத்தை.

9. மந்திரமாந்தர் - மந்திரிகள். தந்திரம் - உபாயம்.

10 - 14. யூகி பார்த்துவந்த காரியங்களைப் பார்க்கும்படி தோழர் உருமண்ணுவாவை நியமித்தனர். 15. உருமண்ணுவா விரும்பி.

16 - 9. ஒரு தொடர்.

17. ஞாலக்கு = ஞாலத்துக்கு - பூமிக்கு.

17 - 8. ஞாலத்திற்கு அரசன் உயிரென்பதை, "நெல்லு முயி ரன்றே நீரு முயிரன்றே, மன்ன னுயிர்த்தே மலர்தலை யுலகம்" (புறநா. கஅசு), "உலகினுக் குயிரா யிருந்தன னிறைகுலோத் துங்கன்" (திரு விளை. பழியஞ்சின. 44) என்பவற்றாலறிக.

19. மருந்தின் பிண்டம் - பரிகாரத்தின் தொகுதியை.

20. தணப்பு - நீக்கம். 21. உணர்ப்பு - உணர்த்தல்.

22. புரைபதம் - உயர்ந்த நுகர்ச்சி.

காமக் காரிகைக் காதன் மகளிர்
தாமப் புணர்முலைத் தலைப்பிணி யுறீஇ
யாமக் கோட்டத் தருஞ்சிறைக் கோடல்
வணங்கா மன்னரை வாழ்வுகெட முருக்கி
அணங்கரும் பெருந்திறை கொணர்ந்துமுன் னிடுதல்
பூமலர் பொதுளிய புனல்வரைச் சோலை
மாமலைச் சாரலொடு கானங் காட்டுதல்

(புணை வகைகள்)

யானையுஞ் சுரியுளை யரிமா னேறும்
மானிற் பெடையும் வாள்வரி யுழுவையும்
புள்ளு மாக்களு முள்ளுறுத் தியன்ற
நொய்ம்மர நெடும்புணை கைம்முதற் றழீஇக்
கூறு டாயமொடு குழூஉக்கொண் டேண்டி
ஆறு டாயமொ டணிவிழ வமர்தல்
இன்ன தொன்றினு ளென்னதொன் றுயினும்

---

24. பிணியுறீஇ - கட்டுவித்து ; தழுவுவித்து.

25. யாமக்கோட்டம் - (இங்கே) அந்தப்புரம்.

20 - 25. மங்கையரைக்கொண்டு அவன் மனக்கவலையைப் போக்கல் ஒருவகைப் பரிகாரமாகும்.

26 - 7. பகைவரை வென்று அவர்கள் கொடுக்குந் திறையைக் கொணர்ந்து அவனுக்கு முன்னிடுதல் ஒருவகைப் பரிகாரமாகும்.

28. புனல்வரை - நீர்க்கரை. நதிக்கரையிலுள்ள சோலை.

28 - 9. சோலையையும் மலைச்சாரலையும் காடுகளையும் காணச்செய்தல் ஒருவகைப் பரிகாரமாகும்.

30. யானையும் சிங்கமும்.　　31. பெண்மானும் புலியும்.

32. புள் - (இங்கே) ஒன்றற்கொன்று பகையாகிய பறவைகள்.

33. நொய்ம்மர நெடும்புணை - கனமில்லாத மரங்களாற் செய்விக்கப்பட்ட நெடிய தெப்பம் ; "நொய்ம்மர விறகின்" மலைபடு. 446.

30 - 33. யானை முதலியவற்றின் முகங்கள்போன்ற முகங்களையுடைய புணைகள் ; "பரிமுக வம்பியுங் கரிமுக வம்பியு,மரிமுக வம்பியும்" (சிலப். கந : 176 - 7) என்பது இவற்றைப் புலப்படுத்தும்.

34. கூறு ஆடு-கூறுகூறாக நின்று விளையாடுகின்ற.

35. ஆறு - நதி. விழவு - நீர்விழவு. அமர்தல் - விரும்பிச்செய்தல்.

30-35. மகளிருடன் புணையேறி நீர்விளையாட்டு அயரச்செய்தல் ஒருவகைப் பரிகாரமாகும்.

காமுறு கருமங் கால்வலை யாக
ஏமுற வொழியா வேயர் மன்னனை
உடுத்துவழி வந்த வுழுவ லன்பின்
வடுத்தீர் கைவினை வாசவ தத்தையொ
டொருப்படுத் தொழியா தோங்குமலை மருங்கிற்
கடிகமழ் கானங் காணக் காட்டிப்
படிவப் பள்ளியுட் பாவப் பெருமரம்
விரத மழுவின் வேரறத் துணிக்கும்
குறிக்கோ ளுறுதவ னுண்மை கூறி

....

(உதயணனுடைய பிறப்பு
வரலாறு முதலியன)

இன்றே யன்றியுந் தொன்றுவழி வந்த
குன்றாக் கற்பினெங் கோப்பெருங் கிழவோள்
நித்திலம் பொதிந்த விப்பி போலத்

---

37. உதயணன் விரும்பும் விளையாட்டையே வலையாகக்கொண்டு.
38. ஏமுறவு - மயக்கம்.
39. உடுத்து - வளைத்து; வயமாக்கி. உழுவலன்பு - எழுமையுந் தொடர்ந்த அன்பு; க. 32: 42. 41. ஒருப்படுத்து - சேர்த்து.
43. படிவப்பள்ளியுள் - விரதவொழுக்கமுடையோர் தங்கிய ஆச்சிரமத்தில். பாவமாகிய மரத்தை. 44. விரதமாகிய மழுப்படையால்.
45. குறிக்கோளுறுதவனுண்மை - பிறர் அறியவேண்டிய குறிகளைக் கேட்டு அறிந்துகொள்ளுதற்குரிய முனிவன் இருத்தலை; 'தவனுண்மை கூறி' என்றது, யூகி பிழைத்து வருவானென்பதைக் கேட்டற்கு உதயணன் அம்முனிவன்பாற் செல்ல விரும்புவானென்பதை உட்கொண்டு.

இதுகாறும் உள்ளவை உருமண்ணுவா தோழரை நோக்கிக் கூறியவை. இனி வருவன அவன் உதயணன்பாற் சென்று கூறுபவை; உதயணனுடைய பிறப்பு வரலாறு கூறுதல்முகமாக எதிர்கால நிகழ்ச்சியைச் சதானிகனுக்கு முன்புகூறிய ஒருமுனிவன் பெருமையை உதயணனுக்கு உருமண்ணுவா கூறுகின்றான்.

46. உம்மை எதிரது தழுவியது.
47. கோப்பெருங்கிழவோள் - மிருகாபதி; இவள் உதயணனுடைய தாய்; 129 - 30.
48. நித்திலம் உதயணனுக்கும், இப்பி மிருகாபதிக்கும் உவமை.

திருவயிற் றகவயி னுருவொளி யுறாஅ
நின்னைத் தாங்கிய நன்னா ளமயத்துக்
கண்ணிழன் ஞாறிய காமர் பள்ளியுள்
வெண்ணிலா முற்றத்து விரும்பி யசைதலின்
ஒள்ளொளி யரத்த மூனென நசைஇப்
பல்வலிப் பறவை பற்றுபு பரிந்து
விபுல மென்னும் வியன்பெருங் குன்றத்
தருவரை யருக ராய்நலங் கவினிய
ஆலங் கானத் தணியொடு பொலிந்த
ஞாலங் காவ னஞ்சென நீக்கிப்
பாய்பரி யிவுளி யேயர் பெருமகன்
தன்கட் கொற்ற மெல்லாந் தன்மகன்
வென்றித் தானை விக்கிரற் கருளி
மறுவி னெஞ்சமொடு மாதவந் தாங்கி
உறுபெருங் காட்சி யோங்கிய படிவத்

---

47 - 50. உன்னை மிருகாபதி கருவுற்றிருந்த காலத்தில்.

51. ஞாறிய - தோன்றிய; கண்ணாடிகளின் மிகுதியால் நிழல் தோன்றுவதாயிற்று.

52. அசைதலின் - துயிலுதலின்.

53. ஒள்ளொளி அரத்தம் - மேலே போர்த்தப்பட்டிருந்த மிக்க ஒளியையுடைய சிவந்த ஆடையால். ஊனென நசைஇ - மிருகாபதியைத் தசையாக எண்ணி உண்ண விரும்பி; "செந்துகின் மூடிக் கொண்டு திருநிலா முற்றந் தன்னில், அந்தமாத் துயில்கொள் கின்ற வாயிழை தன்னைக் கண்டு" உதயணகுமார. உஞ்சை. 13.

54. பல்வலிப்பறவை - சிம்புளென்னும் பறவை; "பறந்துசெல் சிம்புள்" என்பர்பின்; 65. 55. விபுலகிரியில்.

56. வரை - பக்கமலை. அருகர் - அருகே.

58. கம்ப. அயோத்தி. மந்திர. 25.

59. 'ஏயர் பெருமகன்' என்றது, மிருகாபதியின் தந்தையை; உதிதோதய காவியத்தில் இவன் பெயர் சேடகனென்று காணப்படுகின்றது.

60. கொற்றம் - அரசுரிமை; 138.

61. விக்கிரன் - மிருகாபதியின் தமையன்; 122.

59 - 61. ஏயர் பெருமகன் தன் அரச உரிமைகளை விக்கிரனுக்கீந்து.

தறம்புரி தந்தை பள்ளிய தருகர்ப்
[1] பறந்துசெல் சிம்புள் பையென வைத்தலும்
கயலேர் கண்ணி துயிலேற் றெழுவே
[2] உயிர்போ யுருமையி னுறுபுட் போக
அச்ச வகையினு மந்தரச் செலவினும்
பொற்றொடி மாதர் பொறைநோய் கூர
எல்லாக் கோளு நல்வழி நோக்கத்
திருமணி விளக்கந் திசைநின் றழலப்
பெருமணிப் பாவையிற் பிறந்தனை கிடந்தோய்
திருமெய் தழீஇ யருமைத் தாக
நிகழ்ந்ததை யறியாள் கவன்றன ளிரங்க
ஆத்திரை போந்த வருந்தவன் கண்டுதன்
ஆத்த காதன்மக ளாவ தறிந்துசென்

---

64 - 5. தந்தையாகிய முனிவனுடைய ஆச்சிரமத்தினருகே மிருகாபதியைச் சிம்புள் மெல்ல வைத்தலும்.

66. கயலேர்கண்ணி - மிருகாபதி.

67. அவள் உயிரோடிருந்தமையின் அப்பறவை அவளை விட்டுவிட்டுச் சென்றுவிட; "பற்றுயி ருண்ணும் புள்ளும் பறந்துவான் போயிற் றன்றே" உதயணகுமார. உஞ்சை. 14.

65 - 7. சிம்புள் பிராணவதம் பண்ணுவதொரு பட்சியென்று கூறி இவ்வடிகளை மேற்கோளாகக் காட்டினர் தக்கயாகப்பரணி உரையாசிரியர்; தாழிசை, 630.

69. பொறைநோய்கூர - கருப்ப வேதனையாகிய நோய் அதிகரிக்க.

70. வி. பா. சம்பவச். 67.

71. மணிவிளக்கம் - மாணிக்கமாகிய விளக்கு; அழல - ஒளிவிட; "மணிவிளக் கெரிய" சீவக. 304.

72. பெருமணிப்பாவையின் - பெரிய மாணிக்கப்பாவையைப் போல. உதயணன் பிறப்பு வரலாறும், சீவகன் பிறப்பு வரலாறும் ஒருவாறு ஒத்திருத்தல் காண்க.

74. கவன்றனள் - மிருகாபதி கவலையுற்று.

75. ஆத்திரை - யாத்திரை. அருந்தவன் - மிருகாபதியின் தந்தையாகிய முனிவன்.

76. ஆத்த காதல் மகளாவது - தன்னுடைய காதலாற் பிணிப்புற்ற மகளாதலை. சென்று - அவளிடம் போய்.

பி - ம். 1 பறந்து சிம்புள். 2 உயிர்பெய்துருமையின், உயிர்பிரிந்துருமையின்.

றஞ்ச லோம்பென நெஞ்சகம் புகலப்
பள்ளிக் கொண்டுபுக் குள்ளழி வோம்பி
அதிரா ஞாலத் தரசுவீற் றிருந்த
கதைபுரைக் கெல்லாங் காரண னாதலிற்
புதையிரு ளகற்றும் [1] பொங்கொளி மண்டிலம்
உதய [2] மிவர்தர வுதித்தோன் மற்றிவன்
உதயண னெனப் பெயர்முதற் கொளீஇப்
பரம விருடிகள் பல்லோர்க்குத் தலைவன்
தருமந் தாங்கிய தவாஅக் கொள்கைப்
பிரமசுந் தரனெனும் பெரும்பெயர் முனிவற்குப்
பழிப்பில் கற்பிற் பரமசுந் தரியெனும்
விழுத்தகு பத்தினி விரும்பிப் பெற்ற
புத்திரன் றன்னொடு வத்தவர் தோன்றலும்
[3] இருவிரு மவ்வழி மருவிவிளை யாடிச்
செல்லா நின்ற சில்லென் [4] காலை
வெஞ்சின வேழ வெகுளி நீக்கும்
மந்திர நாமம் வந்துநீர் கன்மெனத்

---

77. அஞ்சலோம்பு - அஞ்சுதலை ஒழி. புகல - விரும்ப.

80. எல்லாக்கதைகளுக்கும் இவன் காரணனாக இருத்தலின்.

81. ஒளிமண்டிலம் - சூரியமண்டலம்.

82. உதயம் - உதயகிரி.

82-3. ‘சூரியன் உதயமாகையிற் பிறத்தலால் இவன் பெயர் உதயணன்’ என்று கூறி.

89. யூகியென்று இந்தநூலுள்ளே வழங்குபவன் இப்புத்திரனே. வத்தவர் தோன்றல் : முன்னிலைக்கண்வந்தது.

85-9. பிரமசுந்தர முனிவனுக்குப் பரமசுந்தரியென்னும் மாது பெற்ற புத்திரனோடு.

90. இருவிரும் - புத்திரனும் நீயுமாகிய இருவிரும்.

91. சில்லென்காலை - இளம்பிராயத்தில்; 109.

93. மந்திரநாமம் : இருபெயரொட்டு. நீர் கன்மென - நீங்கள் இருவிரும் கற்றுக்கொள்ளுங்களென்று பிரமசுந்தரமுனிவன் இருவருக்கும் உபதேசித்து.

பி - ம். 1 பொங்கிருண்மண்டிலம். 2 மிவர்தரப்பிறந்தோன். 3 இருவரும். 4 கானம்.

தேவவிந் திரனிற் றிருந்தப் பெற்ற
ஆய்பெரு நல்லியா ழமைவர வெழீஇக்
கான யானையுங் கரந்துறை புள்ளும்
ஏனைய பிறவு மானா வுவகையொடு
கேட்டவை யெல்லாம் வேட்டவை விரும்பி
வேண்டிய செய்தலி னீண்டிய மாதவன்
வரத்தின் வல்லே வல்லை யாகென
[1] உரைத்தம் முனிவ னுவந்தனன் கொடுத்துப்
பெறலரும் பேரியாழ் பெற்ற வாறும்
ஆர்வ நெஞ்சின னாகிய கல்வி
நேர்தனக் கில்லா நெஞ்சு ணமைதி
யூகி நினக்கிங் கடைக்கல மென்பதும்
போகிய புகழோன் பணிப்பக் கொண்டு
தோழ னாகித் தோமில் கேள்வி
யாழும் பாட்டு மவைதுறை போகிக்
கல்லா நின்ற சில்லென் [2] காலத்து
மைவரை மருங்கின் மடப்பிடி சூழத்
தெய்வ யானை நின்றது நோக்கிக்
கண்டே நின்று காத லூர்தர
மந்திர வாய்ப்பும் வல்ல யாழின்
கந்திர வகையுங் காண்பல் யானென
எழீஇயவ ணியக்கப் பொழிமத யானை

---

99. ழ. 116. 100. வல்லே - விரைவில்.

94-101. இந்திரனால் தான் பெற்ற யாழ் யானையையும், புட்களையும் வயமாக்குதலையறிந்து அம் முனிவன் அந்தயாழை உதயணனுக்கு அளித்து. 102. பெற்ற - தான் பெற்ற. [முனி.

106. போகியபுகழோன் : உ. 10 : 20. புகழோன் - பிரமசுந்தர

107. தோழனாகி - யூகிக்குத் தோழனாகி.

108. பாட்டு - மிடற்றுப்பாடல். 109. சில்லென்காலம் : 91.

111. நோக்கி - உதயணன் நோக்கி. 112. கண்டு - ஆராய்ந்து.

113. மந்திரவாய்ப்பும் - மந்திர சித்தியையும்.

114. கந்திரவகையும் - இசையின் வகையையும் ; கந்திரம் : கந்தருவமென்பதன் சிதைவு.

115. எழீஇயவண்இயக்க - ஒலியை எழுப்பி அங்கே யாழ்வாசிக்க.

பி - ம். 1 உரைத்தமுனி. 2 கானத்து.

வேண்டிய செய்தலி னீண்டிய மாதவன்
பள்ளிக் குய்ப்ப நள்ளிருட் கூறும்
பாக ரேறினுந் தோற்கயி றிடினும்
நீமுன் னுண்ணினு நீங்குவல் யானென
ஆகு பொருள்கேட் டறிவுற் றெழுந்து
போதுங் காலை மாதவ னொருமகன்
வீயாச் செங்கோல் விக்கிர னொருநாள்
எச்ச மின்மையி னெவ்வங் கூராத்
துப்புர வெல்லாந் துறப்பென் யானெனத்
தற்பயந் தெடுத்தவன் றுணிழல் வந்தோன்
மதலை யாகுமிப் புதல்வன் யாரெனச்
செருமிகு சீற்றத்துக் குருகுலத் தரசன்
சாயாச் செங்கோற் சதானிகன் றேவி
அருமைசால் கற்பின் மிருகா பதியெனும்
நுங்கை தன்னகர்க் கங்குற் கிடந்தோட்
கின்னது நிகழ விவ்வயிற் றந்த
பொன்னணி பைம்பூட் புதல்வன் றுனிவன்
ஐயாண்டு நிறைந்தன னுதலி னிவனைத்
தெய்வ ஞானந் திறப்படக் காட்டித்

---

116. மு. 99.

115-7. அந்த யானை வயமானமையால் அதனை உதயணன் தானிருக்குமிடத்திற்குக்கொண்டு போக, அவன்கனவில் அது கூறுகின்றது.

118-9. பாகரேறுதல் முதலிய மூன்றுகுற்றங்களுள் ஒன்று நிகழுமாயின் யான் உன்னைவிட்டு நீங்குவேனென்று கூறியது.

122. விக்கிரன் : 61. 123. எச்சம் - சந்ததி.

124. துப்புரவெல்லாம் - நுகர்பொருள்களையெல்லாம்.

125. வந்தோன் - வந்தவிக்கிரன்.

126. என - என்று தந்தையாகிய முனிவன் வினவ.

127. ந. 27 : 181 ; ச. 15 : 26. சைன நூல்களிற் கூறப்படும் அரசபரம்பரை ஐந்து ; அவை இக்குவாகுகுலம், அரிகுலம், குருகுலம், நாதகுலம், உக்கிரகுலமென்பன.

128. செங்கோலென்றது கோலென்னுந் துணையாய் நின்றது ; "கோடாத செங்கோல்" (சீவக. 7) என்புழிப்போல.

130. நுங்கை - உன் தங்கை. 131. இவ்வயிற்றந்த - இங்கே [பெற்ற.

134. இவனுக்கு ஞானோபதேசம் செய்து.

தன்னகர்க் குய்ப்பெ னென்றலு மடிகள்
என்னுழைத் தம்பி னிறையென வியற்றித்
தாய மெல்லாந் தனக்குரித் தாக
ஏயர் கொற்ற மிவன்வயிற் கொடுத்துப்
பெறலரும் பெருந்தவத் துறுபயன் கொள்வலென்
றுய்ப்புகழ் முனிவனொடு தேவியை யிரந்து
செருமிகு குருசிறன் மருமகற் றழீஇ
நீல யானை நின்றது பண்ணிக்
கோல வெருத்தங் [1] குலவ வேற்றி
வளநகர் புக்குத்தன் [2] னுளமனைக் கெல்லாம்
உதயண னிறையென வறிவரச் சாற்றி
வேத்தவை நடுவண் வீற்றினி திருத்தி
ஏயர் குலமுதற் கிறைவ னாகி
அவ்வழி மற்றுநீ வளர விவ்வழிப்

(தேவியைப் பிரிந்த சதானிகன்செயல்)

பட்டதை யறியான் பயநிலங் காவலன்
கட்டழ லெவ்வமொடு கடவுளை வினவக்

(முனிவன் கூற்று)

கடும்புள் ளெதிர்ந்து காட்டகத் திட்டதூஉம்
நெடுந்தோ ளரிவை நின்னைப் பெற்றதூஉம்
தகையுடை முனிவன் றலைப்பட் டதூஉம்

---

135. என்றலும் - என்று அம்முனிவன் கூறலும்.
136. இறையென - அரசனாக. 137. தனக்கு - இவனுக்கு.
138. ஏயர்க்குரிய அரசவுரிமையை இவனுக்கு அளித்து.
139. தவப்பயனை யான் அடைவேனென்று சொல்லி.
140. தேவியை - மிருகாபதியை. 141. குருசில் - விக்கிரன்.
142. நீலயானை - ஒருவகை யானை.
146. இருத்தி - இருத்த. 149. காவலன் - சதானிகன்.
150. கட்டழலெவ்வமொடு - மிக்க அழல்போன்ற துன்பத்தோடு; "கட்டழ லெவ்வங் கைம்மிக" (சீவக. 360.) கடவுளை - ஒரு முனிவனை. வினவ - நிகழ்ந்தவை கூறும்படி சதானிகன் கேட்க.
151. கடும்புள் - சிம்புட்பறவை.
153. முனிவன் - தந்தையாகிய முனிவன்.

பி - ம். 1 பொலிய. 2 னுள்மனைக்.

வகையுடை நல்யாழ் வரத்திற் பெற்றதூஉம்
விசையுடை வேழம் வணக்கும் விச்சையும்
மாமன் கொண்டுதன் மாணகர் புக்கதூஉம்
ஏயர்க் கிறையென வியற்றிய வண்ணமும்
மாசில் கொற்றவன் மறுத்திவண் வரவும்
ஆண்டகை மொய்ம்பினோ ரரசடிப் படுப்பதூஉம்
ஈண்டிவண் வந்துநீ வீற்றிருப் பதூஉம்
உள்ளுறுத் [1] தோதியா னுள்ள முவப்ப
முற்பா னிகழ்ந்தவும் பிற்பாற் பெருக்கமும்
இனையவை யெல்லா மியற்படப் பிழையாது
வினவிய பொழுதின் [2] விரித்துரைத் தனனோர்
பனுவ லாளனைப் பணிந்துகை கூப்பிக்
கண்போற் காதனின் கழிபே ரமைச்சன்
முன்போல் விளிந்து முடிக்குங் காரியம்
உண்டு மாங்கொல் கண்டுவந் தோர்களைக்
கண்டில மாதலிற் பண்பொடு புணரக்
கேட்டபி னறிதும் யாமென வேட்ப
இன்னவை கிளந்தபின் றன்வயிற் றழீஇ
என்கூற் றினையு [3] நங்கூற் றுகத்
தேன்சுவைக் கொளீஇ வேம்பி னூட்டும்
மகாஅர்மருந் தாளரின் மறத்தகை யண்ணலை

---

154. யாழைப் பிரமசுந்தரமுனிவனாற் பெற்றதும்.
155. விச்சை - மந்திரம். 156. மாமன் - விக்கிரன்.
158. மறுத்து - மீட்டும். இவண் - இந்நகரத்தே.
159. ஓரரசு - பிரச்சோதனன். அடிப்படுப்பது - சிறைப்படுத்தல்.
160. இவண் - இந்நகரத்தே (கோசம்பி நகரத்தே.)
161. ஓதியான் - ஞானத்தால்; "எல்லா, மோதியி னுணர்ந்து கண்டான்" சீவக. 951.
164 - 5. ஓர் பனுவலாளனை - ஒரு முனிவனை.
166. கண்போல் அமைச்சன் - யூகி; உ. 10 : 101. [உ. 1 : 52-6.
167. முன்போல் - சிறைப்பட்ட காலத்தில் இறந்ததுபோலவே;
167-8. காரியமும் உண்டுகொல் என உம்மையை மாறிக் கூட்டுக.
170. கேட்டபின் - முனிவனைக் (165) கேட்டபின்பு. வேட்ப - உதயணன் விரும்பும்படி.

பி-ம். 1 தொழியா. 2 விரித்துவே றுரைத்தபனுவல். 3 நின்கூற் றுகத்

நகாஅர் பல்லவர் நலம்புகழ்ந் தேத்தும்
விழுப்ப மெய்தி யொழுக்கியல் போம்பி
[1] இழுக்கா தியன்ற விலாவா ணத்தயல்
உண்டாட் டயர்த லுறுதி யுடைத்தென
வண்டார் மார்பனை வலியுள் ளுறீஇ
ஏழ்ச்சி வேண்டுஞ் சூழ்ச்சி கொடுக்கென
உள்ள தோழரு மொருப்பட் டெய்தி
வள்ளிதழ் நறுந்தார் [2] வத்தவற் குறுகி
முறைபட வுணர்ந்த குறைவில் கட்டுரை
கொள்ளக் கூறலும் வள்ளலும் ரும்பி
நிதியக் கலத்தொடு பதிபல வருளிக்
கொற்ற முரசிற் கோடணை கொட்டி
ஓசைபோக் கினரா லுவகையின் மகிழ்ந்தென்.

கக—அவலந் தீர்ந்தது முற்றிற்று.

---

175. நகாராய்.

177. இலாவாணத்து அயல் - இலாவாணமென்னும் நகரத்தின் அயலிடத்தே.

178. உண்டாட்டு - விளையாட்டு; உ. 12 : 34.

180. ஏழ்ச்சி - எழுச்சி; க. 58 : 58, அடிக்.

என் கூற்றினையும் நும் கூற்றாக (172) ஏழ்ச்சிவேண்டும் சூழ்ச்சி கொடுக்கவென்று உருமண்ணுவா கூற (180.)

173 - 80. வேம்பினைத் தேனுற் பொதிந்து குழந்தைகளுக்குக் கொடுக்கும் மருத்துவரைப்போல, மேற் செய்யவேண்டுவனவற்றை உதயணன் மனங்கொள்ளும்படி நீர் கூறவேண்டுமென்றபடி.

184. வள்ளல் - உதயணன்.

185. நிதியக்கலம் - பொன்னணி. பதிபல - பலஊர்களை. அருளி - [அருள.

186. கோடணை கொட்டி - முழக்கமுண்டாகக் கொட்டி.

பி - ம். 1 இறக்காறியன்ற. 2 வயந்தகற்.

கஉ—மாசன மகிழ்ந்தது.

ஓசை போக்கிய பின்றை யோவா
மாசில் சிறப்பின் வான்பூத் தன்ன
நகரம் வறுவி தாகநாட் கொண்டு

(இலாவாணத்தின் அயலிலுள்ள மலையின் இயற்கை யழகும் செயற்கையழகும்)

தகரங் கமழுந் தண்வரைச் சாரற்
றக்கோ ருறையுந் தாபதப் பள்ளியும்
கற்றோ ருறையுங் கடவுட் டானமும்
புக்கோர் புறப்பட லுறாஅப் பொலிவிற்
சுனையும் யாறு மினையவை மல்கி
மேவர வமைத்த மேதகு வனப்பிற்

கஉ—மாசன மகிழ்ந்தது.

[**சயந்தி நகரத்திலுள்ள ஆடவரும் மகளிரும்** அரசன் **கட்டளைப் படியே பலவகையான நுகர்பொருள்களுடன் இலாவாண நகரத்தின் அயலிலுள்ள மலைச்சாரலிற் சென்று உண்டாடியது இதனால் அறியலாகும்.**]

2 - 3. வான்பூத்தன்ன நகரம் - வானுலகம் பொலிவுற்று விளங்கினாற்போலும் சயந்தி நகரம்; என்றது அதன் செயற்கையழகு கூறியவாறு. வறுவிதாக - வறுமையையுடையதாக; அரசன் முதலிய யாரும் இலாவாணஞ் செல்லப் புறப்படுகின்றமையின் இங்ஙனங் கூறினர்; "பூநகர் புல்லென" (40) என்பர்பின்; இது, "மன்னன் கரிகால் வளவனீங் கியநாள், இந்நகர் போல்வதோ ரியல்பின தாகிப், பொன்னகர் வறிதாப் போதுவர்" (மணி. க : 39 - 41) என்பது போல்வது.

4. தகரம் - தகரமரம்; இது நறுமணமுடையது.

5. தாபதப்பள்ளி - முனிவருடைய ஆச்சிரமம்; "தண்டா ரணியத்துத் தாபதப் பள்ளியொன், றுண்டு" சீவக. 337.

6. கடவுட்டானம் - தேவாலயங்கள்; தேவஸ்தானம்; "கடவுட் டானத் தற்றமில் பூசைச் செல்வம்" திருவிளை. தடாதகை. 53.

9. மேவர - விரும்பித்தங்கும்படி.

கோலக் கோயிலொடு குரம்பை கூடிப்

(மரங்கள் முதலியன)

பலவு மாவு நலமா நாகமும்
மகிழும் பிண்டியும் [1]வரியித முனிச்சமும்
வேங்கையு மாவும் விளவும் வேயும்
கோங்கமுங் குரவுங் கொடிக்குருக் கத்தியும்
நறையு நந்தியு மறைபயி லகிலும்
வழையும் வாழையுங் கழைவளங் கவினிய
திகிரியுந் தில்லையும் பயில்பூம் பயினும்
முல்லையும் பிடாவுங் குல்லையுங் கொன்றையும்
குருந்தும் வெட்சியு நரந்தையு நறவும்
நறும்பா திரியு நாண்மலர்க் கொகுடியும்
இறும்பம லேலமு மேரில வங்கமும்
பைங்கூ தாளமும் வெண்பூஞ் சுள்ளியும்
[2] கொய்தகை போந்துங் கைதகை காந்தளும்
திமிசுந் தேக்கு ஞெமையு மாரமும்

---

10. கோயில் - அரண்மனை. குரம்பை - சிறுகுடில்.

12. அனிச்சம் - ஒருமரம்; க. 51 : 52.

13. ஆ - ஆச்சாமரம். வேய் - பெரு மூங்கில்.

15. நறை - நறைக்கொடி; "நறைநாத் தொடுத்த வேங்கையங் கண்ணி" (புறநா. கசுஅ.) நந்தி - நந்தியாவட்டம்; உ. 4 : 77. அறைபயில் - துண்டாக்கப்படுகின்ற. 16. கழை - கோல்.

17. திகிரி - சிறு மூங்கில். பயின்-ஒருமரம்; "பலவும் பயினும்" [க. 48 : 153.

18. குல்லை - கஞ்சா; துழாயுமாம்.

19. நரந்தை - நரந்தப்புல், நாரத்தை. நறவு: "நறவஞ்சுர புன்னை" (பரி. கஉ); நருவெனவும் வழங்கும்.

20. கொகுடி - ஒருவகை முல்லை; குறிஞ்சிப். 81. "கொழுமலர்ப் புன்னையே கொகுடி முல்லை" தே. வடகுரங்காடுதுறை.

21. இறும்பு - சிறுகாடு.

22. கூதாளம், கூதளியெனவும் வழங்கும். வெண்பூஞ்சுள்ளி - வெண்மையான பூக்களையுடைய மராமரம்; 108, 129; திணைமாலை நூற். 2.

23. கொய்து அகை போந்து - கொய்யப்பட்டுத் தழைக்கின்ற பனைமரம். கைதகை - மகளிர் கைவிரல்களை யொத்த.

24. ஞெமை - ஒருவகைமரம்; "வழைஞெமை யாரம்" பரி. கஉ.

பி - ம். 1 விரியித. 2 கொய்தகைப்போதுங்கைதைக்.

[1] சேபா லிகையுஞ் செங்கொடு வேரியும்
தீவாய்த் தோன்றியுந் திலகமுந் திரிகோற்
பகன்றையும் பலாசு மகன்றலைப் [2]புழகும்
குளவியுங் குறிஞ்சியும் வளவிய மௌவலும்
சிறுசெங் குரலியுஞ் சிறுசெண் பகமும்
நறும்பொற் [3] கொட்டமுந் துறும்புபு கஞலி
இன்னவை பிறவும் பன்மரம் பயின்று
கொடிப்பூம் பந்த ரிடைப்பரந் தியன்ற
இடமிடந் தோறுங் கடனது வாகித்
தண்டாக் காதலி னுண்டாட் டுரைப்பேன்

(மாசனம் மலைச்சாரலையடைதல்)

தேரும் வையமுஞ் சிவிகையும் பண்டியும்
ஊரு மூர்தியும் [4] பிடிகையு முயர்வரை

---

25. சேபாலிகை - நீர்நொச்சி; உ.15 : 104. செங்கொடுவேரி: "செங்கொடு வேரி தேமா" குறிஞ்சி. 64.

26. தீவாய்த் தோன்றி - தீயைப்போன்ற செம்பூக்களையுடைய செங்காந்தள்; "ஆயிதழ்த் தோன்றி, சுடர்கொ ளகலிற் சுருங்குபிணி யவிழ" (அகநா. ௨௩௫.) திலகம் - மஞ்சாடிமரம்.

27. பகன்றை - சிவதைக்கொடி; "வெள்ளிதழ்ப், பகன்மதி யுருவிற் பகன்றை மாமலர்" (ஐங்குறு. ௪௫௬.) பலாசு - புரசு. புழகு - மலையெருக்கம்பூ; "அரக்குவிரித் தன்ன பரேரம் புழகு" (குறிஞ்சி. 96); "அழகா வென்றிப் புழகா" திருவால. ௩௯ : 12.

28. குளவி - காட்டு மல்லிகை. குறிஞ்சி - குறிஞ்சிமரம். மௌவல் - முல்லை; ஒருவகை மல்லிகை யென்றுங் கூறுவர்.

29. சிறு செங்குரலி - கருந்தாமக்கொடி; "சேடல் செம்மல் சிறு செங் குரலி" குறிஞ்சி. 82.

30. கொட்டம் - ஒருவகை மரம்; "குங்குமங் கொட்ட மேலம்" (கம்ப. ஆற்று. 13.) துறும்பு - நெருங்கி; "துறும்பு செஞ்சடைத் தூமதி வைத்து" (தே. எறும்பியூர்.); துறும்புபுகஞலி : ஒரு பொருட்பன் மொழி.

32. கொடிப்பூம்பந்தர் - பூங்கொடிகளாலாகிய பந்தர்; "இடுகு கொடிப் பந்தரும்" உ. 15 : 11.

34. தண்டா - அமையாத. உண்டாட்டு - இருபாலாரும் பானவகைகளையுண்டு மகிழ்ந்து விளையாடல்; 178. 'உரைப்பேன்' என்றது கவியின் கூற்று. 36. பிடிகை - ஒருவகையூர்தி.

பி - ம். 1 சோபாலிகை. 2 புழுகும். 3 கோட்டமுந் 4 பிடகை.

மையணி வேழமு மாவும் பண்ணி
மடமொழி மகளிரு மைந்தரு மேறிக்
கடன்மலை பெயருங் காலம் போல
..........விடு தேனிற் பூநகர் புல்லென
நீரணி பெருமலைச் சார லெய்தி

(பாடியின் இயல்பு)

மாசில் வானத்து மதிவிரிந் தன்ன
தூசக் குடிஞையுந் துலாமண் டபமும்
பல்காழ்த் திரையும் [1] படாகையங் கொட்டிலும்
ஒல்காக் கூடமு மொருங்குதலைப் பிணங்கி
மன்றும் வீதியுந் துன்றிவீ றெய்தி
எவ்விடந் தோறு மவ்விடத் தாகி
உயர்மிசை யுலக நீங்கி நிலமிசை
அந்தர மருங்கி னந்தன வனத்தொ
டிந்திர [2] னுரிமையொ டெண்கொண் டிறங்கின
இன்பம் பயந்த விலாவா ணத்தயல்

---

37. மையணிவேழம் - அஞ்சனம் அணிந்தயானை ; க. 48 : 184, அடிக்.

39. கடல் கூட்டத்திற்கு உவமை.

40. புல்லென - பொலிவிழந்து தோன்ற; “நகரம் வறுவி தாக” (3) என்றார் முன்னும்.

43. தூசக்குடிஞை - வெள்ளிய ஆடையாலாகிய சிறுகுடிசைகள். துலாமண்டபம் : க. 37 : 102.

44. பல்காழ்த்திரை - பல குத்துக்கோல்களுடனே செய்யப்பட்ட மதிட்டிரை ; “நெடுங்காழ்க் கண்டங் கோலி” (முல்லை. 44) ; “நெடுங் காழ்க் கண்ட நிரல்பட நிரைத்த, கொடும்பட நெடுமதில்” (சிலப். உஎ : 151-2.) படாகை - பெருங்கொடி.

45. ஒல்காக்கூடம் - மெலிவையடையாத கூடம் ; “கூடங் குத்திக் கயிறுவாங் கிருக்கை” முல்லை. 40.

42 - 5. குடிஞை முதலியவற்றிற்கு மதியொளியுவமை.

48. உயர்மிசையுலகம் - சுவர்க்கம்.

49. நந்தனவனம் - கற்பகச்சோலை.

50. உரிமை - (இங்கே) இந்திராணி முதலியோர். இறங்கின-இறங்கினவொத்த.

பி - ம். 1 படாகையும். 2 னுரிமை யோடுடன்.

மன்பெருஞ் சோலை மலைவயிற் போகா

(மகளிரும் மைந்தரும் பலவகைக்காட்சிகளைக்கண்டு மகிழ்தல்)

அறைவாய் முரசி னதிர்க ணன்ன
[1] நிறைவாய்த் தண்சுனை நிவந்த நீலத்
தொண்மலர் குற்ற மகளி ரவைநம்
கண்மல ரழித்த கவின போன்மென
[2] நீலமொ டிகன்ற நேரிழை மகளிரைக்
கோலமொடு கலந்த குமரார் மற்றவை
தேம்புடை விரியக் கூம்பிடங் காட்டிநும்
கண்ணிழ லெறிப்பக் கலக்கமொடு நடுங்கி
ஒண்ணிழ விழந்த வொளிய வாகித்
[3] தொழுவன விரக்குந் தோழிகைக் [4] கொடீஇ
ஒழிக வுள்ள ழி விவற்றொடு நீரெனக்
கழுமிய [5] வெகுளியர் காணக் காட்டி
மாறாத் தானை மன்னனை வழுத்தி
ஆறாக் காதலொ டாடின ரொருசார்
பூந்தண் சாரற் பொங்குகுலை யெடுத்த
காந்தட் கொழுமுகை கண்ட மகளிர்நம்

---

51 - 2. இலாவாண நகரத்தின் அயலிலுள்ள சோலைகள் சூழ்ந்த மலையின் கண்ணே சென்று.

53 - 66. ஒருதொடர்:— [வென்றுமாம்.

53. அறைவாய் - முழங்குதல் வாய்த்த; அடித்தல் வாய்த்த

54. சுனைநிவந்த நீலம்-சுனையிலுயர்ந்து தோன்றிய நீலம்; "பைஞ் சுனைப் பூத்த பகுவாய்க் குவளை" ஐங்குறு. உகக.

53-4. சுனைக்கு முரசின் கண் உவமை; "பறைக்க ணன்ன நிறைச் சுனை" (அகநா. கஎஅ, ௬உச.) 55. குற்ற - பறித்த.

57. நீலமொடு இகன்ற - நீலப்பூக்களொடு பகைத்த.

59. கூம்பிடம் - குவிந்த இடத்தை.

62. தொழுவன இரக்கும் - கைகுவித்தனவாய் இரவாநின்றன. கொடீஇ - கொடுத்து.

63. இந்த நீலமலர்களொடு உள்ளழிதலை நீர் ஒழிவீராகவென்று.

64. கழுமிய வெகுளியர் - மிக்க வெகுளியையுடைய மகளிர்.

67 - 81. ஒருதொடர். 68. முகை - அரும்பை.

பி - ம். 1 நிரைவாய். 2 நீலமொடணிந்த. 3 தொழுவனிரக்கும். 4 கொண்டென. 5வெகுளிகாண.

கைவிர லெழினலங் கவர்ந்தன விவையெனக்
கொய்பூங் [1] காந்தள் கொண்ட கையினர்
எமக்கணி யுடையரென் றெம்மோ டுறையுநீர்
நுமக்கணி [2] யுடையரை யெதிர்ந்தனி ரீங்கென
எழில் [3] விர றேறு மியைந்தணி யாகிய
கழுமணி மோதிரங் கழித்தனர் களைந்து
கவற்சி கொண்ட காமத் துணைவியர்
[4] இயற்கை யோரி னிற்றெனை மதித்துக்
காலக் காந்தட் கதழ்விடங் காட்டிக்
கோலக் கொழுவிர லேலொளி யெறிப்ப
அரும்பென நில்லா வஞ்சின வளிய
விரிந்த விவற்றொடு விடுமின் வேர்வென்
றிரந்தனர் தெருட்டி யியைந்தன ரொருசார்
தேங்கமழ் சிலம்பிற் பாங்குபட நிவந்த
வேங்கை விரியிணர் விரும்புபு கொய்து
புணர்வெங் காதலர் புனையிருங் கூந்தற்
கிணரிவை யணிமினென் றிரந்தனர் நீட்ட
விரும்பினர் கொண்டு வீயென வுணரார்
அரும்பிள வனமுலை யாகத் தருகர்ச்
[5] சிதர்வன கிடந்த சில்லரிச் சுணங்கிவை

---

69. இவை - இக் காந்தள் மலர்கள்.

67 - 9. "கொடிச்சியர் கூப்பி வரைதொழு கைபோல், எடுத்த நறவின் குலையலங் காந்தள்" கலி. ௪௦: 11-2.

71. நீர் என்றது மோதிரங்களை நோக்கி.

72. எதிர்ந்தனிர் - ஏற்றுக்கொண்டீர்.

74. கழுமணிமோதிரம் - செப்பஞ் செய்த மணிகள் இழைத்த மோதிரங்களை; "கழுமணிச் செம்பொ னாழிக் கைவிரல்" சீவக. 2716.

75. கவற்சி - கவலை. காமத்துணைவியர் - காமக்கிழத்தியரது.

76. ஓரின் - உணர்ந்தால். இற்று - இத்தன்மையது.

77. கதழ்விடம் - சிதைந்துவிரிந்த இடத்தை.

78. எல் ஒளி - எழுச்சியையுடைய ஒளி. எறிப்ப - வீசுதலால்,

79. அளிய - அளிக்கத்தக்கன. 80. வேர்வு - சினம்; ஆகுபெயர்.

82 - 99. ஒரு தொடர். 82. சிலம்பு - பக்கமலை.

86. வீயென உணரார் - பூக்களென்று அறியாராகி.

87. அருகர் - அருகே.

பி - ம். 1 காந்தளொடு. 2 யுடையோரை. 3 விறற்றேறு. 4 இயலகை யோரிற்றெனை. 5 சிதாவமை.

புதல்வர்ப் பயப்பிற் புலந்துறை நீங்கி
மலையக மருங்கின் [1] மரம்பொருந் தினவெனச்
சிலையணி யழித்த சென்றேந்து புருவத்
தரிமலர் நெடுங்க [2] ணழலெழ நோக்கித்
தெரிவை மகளிர் திண்பார் வீசிட
மாலை யோதி மடவரன் மகளிர்க்குக்
காலை கழியினுங் கழியா திதுவென
உவந்த வுள்ளமொடு நயந்துபா ராட்டி
அன்மையை யுணர்த்த [3] வண்மையிற் றாழ்ந்து
வீழ்பூங் கொம்பின் வேங்கை நிரந்த
ஆய்பூங் கானத் தாடின ரொருசார்
அரும்பெறற் காதலொ டணிநமக் காகி
மருங்குலு மாகமும் வருந்தப் போந்த
கருங்கண் வெம்முலை யரும்பி னழித்து
வண்பொற் றட்ட மலர்ந்த வாதலின்
நண்பிற் கொத்தில நம்மோ டிவையெனக்
கோங்கங் குறுகல் செல்லா [4] ரயல
மாம்பொழிற் சோலை மகிழ்ந்துட னாடும்
ஒள்ளிழை மகளிர்க் கொளிர்மதி யன்ன
சுள்ளிவெண் சூழ்ச்சி சுரும்புணத் தொடுத்து
நெறிப்பல கூந்த லேனயந் தோன்றக்
குறிப்பறிந் தணிந்து கூடின ரொருசார்

89. புதல்வர்ப் பயப்பின் - பிள்ளைகளை யாம் பெற்றமையினால்.

88 - 90. சுணங்கு வேங்கைமரத்தைப் பொருந்தின. வேங்கைப் பூவைச் சுணங்காக நினைந்தனர்.

93. பார் வீசிட - வேங்கைப் பூக்களைப் பூமியில் வீசிட.

97. அன்மையை - சுணங்கு அல்லாமையை.

98. நிரந்த - வரிசையுற்று நின்ற.

100 - 110. ஒரு தொடர்.

102. கோங்கரும்பு நகிலுக்கு உவமை; சிறுபாண். 25-6, அடிக்.

103. பொற்றட்டம் - பொன்னாலாகிய தட்டுப்போன்ற பூக்களை; "கோங்கந் தட்டம்" (உ. 14 : 24) என்பர் பின்.

105. கோங்கம் - கோங்கமரங்களை.

106. மாம்பொழிற் சோலை : இரு பெயரொட்டு.

108. சுள்ளி வெண்சூழ்ச்சி - மராமரத்தின் வெள்ளிய பூக்களாலாகிய இண்டைகளை; சுள்ளி : 22, 129; "வெண்பூஞ்சுள்ளி" உ. 15. 16.

பி - ம். 1 மாருரந். 2 ணழலென. 3 வன்மை. 4 ரியலா.

நாக நறுமர நவியத்திற் றுணித்து
வேக வெவ்வழல் விளிய மாட்டி
மாணிணப் புழுக்கலொடு தேனெய் விதவையிற்
பன்முறை பகர்ந்து தொன்முறை பிழையார்
நன்னாட் கொண்டு தன்னையர் பரியப்
பொன்னேர் சிறுதினை விளைந்த [1] புனந்தொறும்
சாயலுங் கிளவியுந் தம்மொடு நிகர்த்த
தோகையுங் கிளியுந் தொக்கவை யகலத்
துறுகல் வேயின் குறைகண் டன்ன
தடந்தோ ளசையத் தட்டை [2] புடைத்து
முடந்தாட் பலவின் முன்றி னின்ற
கானவர் மகளிர் காரிகை நோக்கி
வானவர் மகளி [3]ரல்ல ராயின்
வளமலைச் சாரல் வரைமிசை யுறையும்
இளநல மகளி ரிவரென வெண்ணி
அஞ்சி லோதிய ரஞ்சின ரொருசார்
எச்சார் மருங்கினு மின்னோர் பிறரும்

---

111 - 26. ஒரு தொடர்.

111. நவியம் - கோடரி; “வடிநவி னவியம் பாய்தலின்...... மரந்துளங்கிய காவும்” புறநா. ௨௩.

113. புழுக்கல் - புழுக்கிய ஊன். தேன் நெய் விதவையின் - தேனோடு கலந்த பாற்சோற்றை.

114. பகர்ந்து - துதித்து. தொன்முறை பிழையார் - மரபு தவறாராகி.

115. நன்னாட் கொண்டு - நல்ல தினத்தில் விதைத்து. தன்னையர் பரிய - தமையன்மார் நீங்க.

116. சிறுதினை - ஒருவகைத்தினை. 117 - 8. நிரல்நிறை.

119. துறுகல் - உருண்டைக் கல்லில் முளைத்த.

120. தட்டை - கிளிகடி கருவி.

121. முடந்தாட் பலவின் - வளைந்த அடியையுடைய பலாமரத்தின்; “முடமுதிர் பலவின்” அகநா. ௩௱௨.

122. காரிகை - பேரழகு.

124 - 5. வரை - தாழ்வரை. இவர் வரையரமங்கையரென்றெண்ணி.

பி - ம். [1] புலந்தொறும். [2] புடைத்து. [3] ரல்லவாயின்.

[1] விச்சா தரியரின் வியப்பத் தோன்றிச்
சுனைப்பூக் குற்றுஞ் சுள்ளி சூடியும்
சினைப்பூ வணிந்துங் கொடிப்பூக் கொய்தும்
மகிழின் வட்ட வார்மலர் [2]தொடுத்தும்
பவழப் பிண்டிப் பல்லிணர் [3] பரிந்தும்
செண்ணத் தளிரிற் கண்ணி கட்டியும்
மாலை தொடுத்து மலைவளம் புகழ்ந்தும்
கோலக் குறிஞ்சிக் குரவை யாடியும்
மணிமயிற் பீலி மாமயிற் றொழுதி
அணிநல நோக்கியு மாடல்கண் டுவந்தும்
மாதர்ப் பைங்கிளி மழலை கேட்டும்
மகளிர் நாப்பண் மன்னவன் போலத்
துகளணி யிரும்பிடி துன்னுபு [4] சூழ
அந்தண் மராஅத்த பைந்தளிர் வாங்கிக்
கண்ணயற் பிறந்த கவுளிழி கடாத்துத்
தண்ணறு நாற்றந் தாழ்ப்பத் தவிர்த்துப்
பெருமையிற் பிறப்பினும் பெற்றி போகாச்

---

128. விச்சாதரியரின் - வித்தியாதர மகளிரைப்போல.

129. குற்று - பறித்து; "சுனைப்பூக் குற்றுந் தொடலை தைஇயும்" நற். கஎ௩; குறுந். க௪உ.

131. மகிழின் வட்டவார் மலர்: "கோடுதையாக் குழிசியோடாரங் கொளக் குயிற்றிய, ஓடுதேர்க்கான் மலர்ந்தன வகுளம்" (சீவக. 1650); மகிழம் பூக்களைத் தொடுத்தும்; "மகிழ்பூ மாலை" (க. 40 : 110) என்றார் முன்னும்.

132. "அத்தச் செயலைத் துப்புற ழொண்டளிர்" (ஐங். உஎ௩.) பிண்டி - அசோகமரம். பரிந்தும் - தாங்கியும்.

133. செண்ணம் - வடிவு. மலைவளம் புகழ்தல்: 156 ; கலி. ௪0: 6.

135. குறிஞ்சிக்குரவை - குறிஞ்சி நிலத்திற்குரிய குரவைக் கூத்தை ; இது குன்றக்குரவையெனவும் வழங்கும்.

136. தொழுதி - கூட்டம். 137. ஆடல் - மயிலாடுதலை.

139 - 48. ஒரு தொடர்.

141. மராத்த பைந்தளிர் - மராமரத்தின் பசியதளிரை.

142. மு. "கண்ணயற் பிறந்த கவுளிழி கடாத்த, அண்ணல் யானை" (தொல். களவு. சூ. 11, ந. மேற்.) தாழ்ப்ப - வண்டுகளைத் தங்கச் செய்ய.

பி - ம். 1 விச்சாதிரியரின். 2 தொடுத்துப். 3 பரிந்து செண்ண. 4 சூழ்ந்தவந்தண்.

சிறுமை யாளர் செய்கை போல
மூசுத லோவா மிஞிற்றின மிரிய
வீசுத லோவா விழுத்தகு தடக்கை
இருங்களிற் றினநிரை விரும்பு நோக்கியும்
கொய்குர லேனலுங் குளிர்சுனைப் பாறையும்
மைவளர் சென்னி மரம்பயில் கானமும்
மலர்ப்பூஞ் [1] சோலையுந் திளைத்த லானா
ஆடியும் பாடியுங் கூடியும் பிரிந்தும்
ஊடியு முணர்ந்து மோடியு மொளித்தும்
நாடியு நயந்து நலம்பா ராட்டியும்
மைந்தரு மகளிரு மணந்துவிளை யாடி
மைந்துற் றனரால் வளமலை புகழ்ந்தென்.

கஉ—மாசன மகிழ்ந்தது முற்றிற்று.

145. சிறுமையாளர் செய்கை : பிறர்க்கு ஈயாமை; உ. 14: 32 - 6.
141 - 8. குறிஞ்சிப். 146 - 50. 150. மை - மேகம்.
151. திளைத்தல் - இடைவிடாது அனுபவித்தலை.
156. மைந்துற்றனர் - விருப்பம் மிகுந்தனர்.

பி - ம். 1 சோலை திளைத்தல்.

கரு—குறிக்கோட் கேட்டது.

மைந்தரு மகளிரு மலைவயி னாடி
வெந்திறல் வேந்தன் வீழ்பவை காட்டி

கரு—குறிக்கோட் கேட்டது.

[உதயணன், பரிவாரங்களுடன் ஒரு வனத்தை அடைந்து அதிலிருந்த ஒரு முனிவரைத் தரிசித்து, யூகி உயிருடனிருத்தல், அவனையடைதல் முதலியவற்றைக் காரணங்களுடன் அவர் கூறக்கேட்டுத் துன்பம் நீங்கினமை இதனால் அறியலாகும்.]

2. வீழ்பவை - விரும்புவனவற்றை.

ஐம்பெருங் குழுவு மெண்பே ராயமும்
கண்ணுறக் கவவிக் கலந்து விடாஅ
அருமைக் கொத்த வஞ்சுவரு காப்பின்
உரிமைச் சுற்றம் பின்பட வுய்த்துத்
தீதற வெறியுந் தெரிபொருட் கேள்வி
மூதறி முனிவன் [1]பள்ளி முன்னர்

(சோலைவளம்)

அரணம் வேண்டா தச்ச நீக்கி
வருண மொன்றாய் மயங்கிய வூழிச்
சிறுமையும் வறுமையுந் தின்மையும் புன்மையும்
[2] இறுபும் புலம்பு மின்மையு மிரக்கமும்
அறியு மாந்தரி னுறுவளங் கவினி
ஐந்திணை மரனும் பைந்தளிர்க் கொடியும்
தந்துணைச் [3]செல்வந் தலைத்தலை பெருகி

---

3. மூ. உ. 5 : 6. ஐம்பெருங்குழு : "அமைச்சர் புரோகிதர் சேனாபதியர், தவாத்தொழிற் றூதுவர் சாரண ரென்றிவர், பார்த்திவர்க் கைம்பெருங் குழுவெனப் படுமே" ; எண்பேராயம் : "கரணத் தியலவர் கரும காரர், கனகச் சுற்றங் கடைகாப் பாளர், நகர மாந்தர் நளி படைத் தலைவர், யானை வீர ரிவுளி மறவர், இனைய ரெண்பே ராய மென்ப" (சிலப். ரு : 157 - 60, அடியார். மேற்.); "சாந்துபூக் கச்சாடை பாக்கிலை கஞ்சுகநெ, யாய்ந்த விவரெண்ம ராயத்தார் - வேந்தற்கு, மாசனம் பார்ப் பார்மருத்தர் வாழ்நிமித்த ரோடமைச்ச, ராசி லவைக்களத்தா ரைந்து" சிலப். ரு : 157, அரும்பத. மேற்.

4. கவவி - (உதயணனைச்) சூழ்ந்து.

6. உரிமைச் சுற்றம் - அந்தப்புர மடவார்.

7. தீது - காமம் வெகுளி மயக்கம்.

8. மூதறி - பழம்பொருளையறிந்த.

9. அரணம் - பாதுகாப்பை.

10. வருணம் - நால்வகைவருணங்கள். மயங்கிய ஊழி - (இங்கே) [கலியுகம்,

11. ஊழிச் சிறுமை - ஊழியினது இழிவு. தின்மை-தீமை ; "தின்மையும் பாவமுஞ் சிதைந்து தேயுமே" கம்ப. பயன்.

12. இறுபு - இறத்தல்.

13. மாந்தரின் - மாந்தரைப்போல. கவினி-அழகுபெற்று.

14. குறிஞ்சி முதலிய ஐந்து நிலத்திற்கும் உரிய மரங்களும் கொடி [களும்.

15. தம் செல்வம் - தளிர், அரும்பு முதலியன.

பி - ம். 1 பள்ளியுமுன்னர். 2 இறுபபும், இறுபவும் 3 செல்வத்தலை.

அருமதி முனிவர் நிருமிதம் போல
அழல்கண் ணகற்றி நிழன்மீக் [1]கூரி
நீர்புக் கன்ன நீர்மைத் தாகி
ஊர்புக் கன்ன [2]வுள்ளுறப் புரீஇ
மலர்த்தவி சடுத்துத் தளிர்க்குடை யோங்கிப்
பூங்கொடிக் கவரி புடைபுடை வீசித்
தேங்கொடிப் பறவையுந் திருந்துசிறை மிஞிறும்
விரும்புறு சுரும்பும் பெரும்பொறி வண்டும்
[3] குழல்வாய்த் தும்பியுங் குயிலுங் கூடி
மழலையம் பாடலின் மனம்பிணி யுறீஇ
முதிர்கனி யமிர்த மெதிர்கொண் டேந்தி
மேவன பலபயின் றீவன போன்ற
பயமர மல்லது கயமர மில்லாக்
காவினு ளிரீஇக் காவல் போற்றி

(உதயணன் முனிவரைக் காணுதல்)

மாதவ [4]முனிவற்கு மன்னவன் காணும்

---

16. முனிவர் நிருமிதம் - முனிவர்களுடைய படைப்பு; சௌபரி முனிவருடைய நிருமிதம் போல்வது.

17. அழல் - வெப்பம். மீக்கூரி - அதிகரித்து.

18. தண்ணீரிலே புகுந்தாற் போன்ற தன்மையை யுடையதாகி; "மணிக்கயத் தியன்ற மறுவி றண்ணிழல்" (க.40:122) என்றார் முன்னும்.

19. உறப்பு - செறிவு.

22. தேங்கொடிப்பறவை - தேனாகிய வண்டொழுங்கு; கொடி - ஒழுங்கு.

24. குழல்வாய்த்தும்பி - புல்லாங்குழல் போன்ற இசையையுடைய தும்பி; "குழலிசை தும்பி கொளுத்திக் காட்ட" (மணி ச: 3); "இருந்தும்பி யின்குழ லூதும் பொழுது" (கார். 15); "துஞ்சுங்களி வரி வண்டுகள் குழலின்படி சுழலும்" கம்ப. கங்கை. 3.

22 - 4. தேன் முதலியன வண்டின் சாதி விசேடங்கள்; "மங்கை நல்லவர்" (சீவக. 892) என்னும் செய்யுளாலுணர்க.

25. மனத்தை வேறொன்றிற் செல்லாதபடி கட்டித்தடுத்து.

26. கனியமிர்தம் - பழங்களாகிய இனிய உணவை; ந. 2: 30.

27. மேவன - விரும்புதற்குரிய பொருள்கள்.

28. பயமரம் - பயனைத்தரும் மரங்கள். கயமரம் - இழிவான மரங்கள்.

29. இரீஇ - இருக்கச் செய்து.

பி - ம். 1 கூறி. 2 வுள்ளுவப். 3 சழலவாயம்பி. 4 முனிவர்க்கு.

கரும முண்மை மரபிற் கிளப்பப்
பெருங்குலப் பிறப்பினு மரும்பொருள் வகையினும்
இருங்கண் ஞாலத் தின்னுயி ரோம்பும்
காவல் [1]பூண்ட கடத்தினும் விரும்பி
இமையோ ரிறைவனை யெதிர்கொண் டோம்பும்
அமையா தீட்டிய வருந்தவ [2]முனிவரின்
வியலக வேந்தனை யியல்புளி யெதிர்கொண்
டணித்தகு பள்ளி யசோகத் தணிநிழல்
மணித்தார் மார்பனை மணன்மிசை யடுத்த
பத்திப் பன்மலர்ச் சித்திரங் குயின்ற
இயற்றுத் தவிசின்மிசை யிருக்கை [3]காட்டக்
கவற்சி மனத்தொடு காண்டக [4]விருந்ததன்
தாண்முதல் சார்ந்து தோண்முதற் றோழனை
உள்ளி [5]யுள்ளழிந் தொழுகுவரைத் தடக்கையின்

---

31. காரியமுண்டென்பதை முறைப்படி முனிவனுக்குச் சொல்ல.

34. கடம் - கடமை. விரும்பி - அரசனை விரும்பி.

33 - 5. "விண்ணின்மேற் காவல் புரிந்துறங்கான் விண்ணவர்கோன், மண்ணின்மே லன்னை வயவேந்தே - தண்ணளியிற், சேரா வவுணர் திறங்களையுந் தேவர்கோன், நேரார்மே லத்தகையை நீ" தண்டி.

36. முனிவரின் - முனிவரைப்போல. [சூ. 29, மேற்.

37. இயல்புளி - நூல்கள் சொல்லிய இயல்பால்.

38. பள்ளி - ஆச்சிரமத்துள்ள. அசோகத்து அணிநிழல் - அசோக மரத்தின் அழகிய நிழலில்; "அணிநிழ லசோகமர்ந்து" யா - கா. சூ. 5, உரை, மேற்.

40. சித்திரம் குயின்ற - பலவகை நிறம்அமைந்த.

41. இயற்றுத் தவிசு - இயற்கையாகவே அமைந்த ஆதனம்.

42. கவற்சிமனம் - கவலையையுடைய மனம். தன் - உதயணனுடைய.

43. தாள்முதல் - அடியை. தோண்முதற் றோழனை - கைபோலுதவும் முதன்மையையுடைய தோழனாகிய யூகியை; தோள் - கை; "தோளுற்றொர் தெய்வந் துணையாய்" (சீவக. 10); "உடுக்கை யிழந்தவன் கைபோல வாங்கே, இடுக்கண் களைவதா நட்பு" குறள், 788.

44. உள்ளழிந்து - ஊக்கம் சிதைதலால்.

பி - ம். 1 பூணடத்தினும். 2 முனிவர. 3 காட்டிக். 4 விருந்தனன். 5 யுள்ளிழந்.

[1] வெள்ளிதழ் நறுமலர் வீழப் பையாந்து
நினைப்புள் ளுறுத்தவன் நிலைமை நோக்கி
[2] இனத்தி னிரித்தாங் கெவ்வகை நிமித்தமும்
மனத்தி [3]னுற்றவை மறையின் றுணர்தலிற்
[4] றுனிவுகொண் மன்னற்கு முனிவன் கூறும்

(முனிவன் கூறல்)

பசுமரஞ் சார்ந்தனை யாதலின் மற்றுநின்
உசிர்ப்பெருந் தோழ னுண்மையுங் கூட்டமும்
கண்ணகன் றுறைந்த கடிநா ளமையத்துத்
திண்ணி தாகுந் தெளிந்தனை யாகுமதி
விரும்பிநீ பிடித்த வெண்மலர் வீழ்ச்சி
பொருந்திநீ யளக்கும் பொருவில் போகத்
திடையூ றுண்மை முடியத் தோன்றும்
வீழ்ந்த வெண்மலர் வெறுநிலம் படாது
தாழ்ந்த கச்சைநின் றாண்முதற் றங்கலிற்
பிரிந்த போகம் பெயர்த்தும் பெறுகுவை
நிலத்துமிசை யிருந்தனை யாதலின் மற்றுநின்
தலைப்பெரு நகரமொடு நன்னாடு தழீஇக்
கொற்றங் கோடலு முற்றிய தாகி
முன்னிய [5] நின்றவை முடியத் தோன்றுமென்
றெண்ணிய விப்பொரு டிண்ணிதி னெய்தும்
பெறும்பய மிதுவெனப் பிழைத்த லின்றி

---

45. பையாந்து - துன்பமுற்று; க. 46 : 250, 303; ந. 7 : 80.
46. நிலைமையை முனிவர் நோக்கி.
47. இனத்தின் இரித்து - உடன்வந்தோர்களைப் போக்கி.
48. மறையின்று - வெளிப்படையாக. 49. துனிவு - வெறுப்பை.
51. உசிர் - உயிர். தோழன் - யூகி. உண்மை - உளனாதல். கூட்டம் - அடைதல்.
54. வீழ்ச்சி - வீழ்தலால்.
55. அளக்கும் - அனுபவிக்கும்; உ. 14 : 1.
56. உண்மை - உளதாதல். 58. தாண்முதல் - அடி.
62. கொற்றம் - அரசவுரிமை. 63. முன்னியனவும் எஞ்சிநின்றனவும்.
65. பெறும்பயம் - அடையும் பயன்.

பி - ம். 1 வள்ளிதழ். 2 இனத்திரிந். 3 னூற்றமுறை. 4 றுணிவு. 5 நின்றமை.

[1] உறம்பெருஞ் சாரண ருரைவே றுண்மையும்
[2] இறுவா யெழுச்சியு மித்துணை யளவென
உறுதவ முனிவ னுள்விரித் தொழியாது
வத்தவர் பெருமகன் றத்துற வகலக்
கழிபொரு ளெதிர்பொருட் கேது வாக
அழிபொரு ளன்றி யாகுபயங் கூறத்

(உதயணன் உவத்தல்)

தக்கது [3]மன்ற மிக்கோன் கூற்றெனா
நட்புடைத் தோழனை நண்ணி யன்னதோர்
உட்புகன் றெழுதரு முவகைய னாகிப்
பள்ளி மருங்கிற் பாவங் கழீஇ
வள்ளி மருங்குல் வாசவ தத்தையைக்
கூடுத லானுக் குறிப்பு முந்துறீஇ
ஆடுத [4]லூற்றமொ டமர்ந்தன னுவந்தென்.

கங—குறிக்கோட் கேட்டது முற்றிற்று.

---

66. சாரணருடைய உபதேசமும்.
67. இறுவாயெழுச்சி - வீடு. 69. தத்துறவு - தடுமாற்றம்.
70. எதிர் பொருட்கு - பின் நிகழும் காரியங்களுக்கு.
72. மன்ற - நிச்சயமாக. 73. தோழனை - யூகியை.
74. புகன்று - விரும்பி. 75. கழீஇ - கழித்து.
76. வள்ளி - கொடி. 78. ஊற்றம் - முயற்சி.

பி - ம். [1]உறுபெறுஞ். [2]இன்றுவா. [3]மன்றனமிக்கொள். [4]லூற்றமொடு போந்தனன்.

கச—உண்டாட்டு.

ஆடுத லானு வளப்பின னாகி
நாடுதலை மணந்த நன்னகர் நினையான்

கச—உண்டாட்டு.

[உதயணனும் வாசவதத்தையும் பரிசனங்களுடன் உண்டாடுதல் இதிற் கூறப்படும்.]

1. அளப்பு - அனுபவம்; "பொருந்திநீ யளக்கும் பொருவில் போகத்து" (உ. 13 : 55) என்றார் முன்னும்.

மாயோன் மார்பின் மன்னுபு கிடந்த
ஆரம் போல வணிபெறத் தோன்றிப்
பசும்பொற் றாதொடு பன்மணி வரன்றி
அசும்புசோ ரருவரை யகலம் பொருந்தி
ஞால மாந்தரை நாணி யன்ன
நடுங்குசெலற் கான்யாற்றுக் கடும்புன லாடி
மணிநிழற் பாறை மருங்கிற் பல்கி
அணிகலப் பேழை [1]யகந்திறந் தன்ன
நறுமல ரணிந்த குறுவாய்க் குண்டுசுனை
நீணீர் முழவின் பாணியிற் பாடியும்
குழையர் கோதைய ரிழைய ரேரிணர்த்
தழையர் தாரின ருழைவயிற் பிரியார்
பல்வகை மகளிரொடு செல்வஞ் சிறந்தும்
கானுறை மகளிரிற் கவின்பெறத் தோன்றித்
தேனுறை சிலம்பிற் றானந் தோறும்
விரவுமலர்க் கோதையர் வேறுவே [2]றியலிக்

---

3 - 4. மாயோன் மார்பிற் கிடக்கும் ஆரம் அருவிக்கு உவமம்; "மாயோன் மார்பி லாரம் போல, மணிவரை யிழிதரு மணிகிள ரருவி" (தொல். செய். சூ. 35, 78, பேர். மேற்); "நெடியோன் மார்பி லாரம் போன்று, பெருமலை விலங்கிய பேரியாறு" சிலப். உ௫ : 21 - 2.

5. பொற்றாது - பொற்பொடி. 6. அசும்பு - ஊற்று.

8. கடும்புனல் - விரைந்து செல்லும் புனல். 9. பல்கி - பெருகி.

10 - 11. நறுமலர்க்கு அணிகலங்களும் சுனைக்குப் பேழையும் உவமை; "பன்மலர் துவன்றிய தீர்த்தப் பாங்கரிற், பொன்மலர் மண்டபம் பொலிந்து தோன்றுவ, தென்மணிப் பேழையைத் திறந்த மூடி போல்" காஞ்சிப். நகரப். 118.

12. நீணீர் முழவின் பாணியின் - அருவியாகிய முழவின் தாளத்திற்கு ஏற்ப; "பாடின் னருவிப் பனிநீ ரின்னிசைத், தோடமை முழவின் துதைகுர லாக" (அகநா. அஉ : 3 - 4); "முழவின்னிசை மூரி முழங்கருவி" (சீவக. 1193); நீணீர் - அலையுமாம்; "அலையொலி முழவெழ" நைடதம், 115.

14. தழை - தழை முதலியவற்றாலாகிய ஆடை. பிரியாராகிய.

18. இயலி - உலாவி; "மீலி மஞ்ஞையி னியலி" பெரும்பாண். 331.

பி-ம். 1 யகந்தீர்ந்தன்ன. 2 றிகலிக்.

குரவம் பாவைகொண் டோலுறுத் தாடியும்
விரிந்துவே யுடைத்த வெண்கதிர் முத்தம்
தெரிந்துவே றமைத்துச் சிற்றி லிழைத்தும்
பூங்கட் பாவைக்குப் பொற்கல மிவையெனத்
தேங்கட் சாரற் றிருந்துசினை மலர்ந்த
கோங்கந் தட்டம் வாங்கினர் வைத்தும்
செப்பட ரன்ன செங்குழைப் பிண்டிக்
[1] கப்புடைக் கவிசினை நற்புடை நான்ற
தழைக்கயிற் றாசல் விருப்புற் றாக்கியும்
பைங்கொடி முல்லை வெண்போது பறித்தும்
கத்திகை தொடுத்தும் பித்திகை பிணைத்தும்
சித்திர மாகச் செந்தளிர் வாங்கிப்
பத்திரச் சேதம் பற்பல கிள்ளியும்

---

19. குரவம்பாவை - குராப்பூவாகிய பாவையை. ஓலுறுத்து - தாலாட்டி; "ஓலுறப் பரவமும்" (க. 41 : 89); "குரவம்பூம் பாவை கொண்டு குழவியோ லுறுத்து வாரும்" சூளா. சுயம். 80.

22. பொற்கலம் - பொன்னாலாகிய உண்கலம்.

24. கோங்கந்தட்டம் - கோங்கம் பூவை; "வண்பொற் றட்ட மலர்ந்த" உ. 12 : 103.

25. செப்படர் - செம்பாலாகிய தகட்டை; செங்குழைப்பிண்டி - செம்மையாகிய தளிரையுடைய அசோகு; "செப்பட ரன்ன செங் குழை" அகநா. கூ.

26. கப்பு - பிரிவு. கவி சினை - கவிந்த கிளைகள்.

27. தழை : தாழை யென்பதன் விகாரம். ஊக்கல் - ஆட்டல்; தாழையின் விழுதாலும் அதன் கயிற்றாலும் சமைக்கப்பட்ட ஊசலி லிருந்து ஆடுதல்இயல்பு; க. 40 : 112 - 3 - ஆம் அடிகளின் குறிப்பைப் பார்க்க; தழைக்கயிறு - தழைகளைக் கட்டிய கயிறுமாம்.

29. கத்திகை - ஒருவகை மாலை. பித்திகை - சிறுசண்பகம்.

31. பத்திரச் சேதம் - மகர மீன் உருவம் முதலியனவாக இலைகளைச் சேதித்தல்; "கொழுமடற் குமரி வாழை" (சீவக. 2716) என்னுஞ் செய்யுளைப்பார்க்க; "வெள்ளிற் குறுமுறி கிள்ளுபு தெறியா...... சூரர மகளி ராடுஞ் சோலை" முருகு. 37 - 41.

பி - ம். 1 கைப்புடைச்.

[1] உறியோர்க் குதவுதல் செல்லா தொய்யெனச்
சிறியோ ருற்ற செல்வம் போலப்
பொருசிறை வண்டினம் பொருந்தாது மறக்க
நறுமலர்ச் செல்வமொடு நாட்கடி கமழும்
செண்பகச் [2] சோலைத் தண்டமை தைஇயும்
[3] பேறருங் கற்பிற் பிரச்சோ தனன்மகள்
மாறடு வேற்கண் வாசவ தத்தை
செல்வமுஞ் சிறப்பும் பல்லூழ் பாடிக்
குராஅ நீழற் கோல்வளை யொலிப்ப
மராஅங் குரவை மகிழ்ந்தனர் மறலியும்
[4] ஆடுபொற் கிண்கிணி யடிமிசை யரற்ற
நீடி யன்ன நிழலறை மருங்கிற்
பந்தெறிந் தாடியும் பாவை புனைந்தும்
அந்தளிர்ப் படைமிசை யயர்ந்தன ரொடுங்கியும்
[5] ஏனற் குறவ ரிருங்குடிச் சீறூர்
மானமர் நோக்கின் மகளிரொடு மரீஇ
வெங்கண் மறவர் வில்லின் வீழ்த்த

---

32. உறியோர்க்கு - உரியோர்க்கு; 'முறியோர்க்கு' எனப்பாடங் கொள்ளின், முறிதலுற்றவறியவர்க்கென்க; "இரந்தவர்க் கீட்டப் பட்ட விருநிதிக் கிழவ" (சூளா. மந்திர. 35.) ஒய்யென உதவுதல் செல்லா தென்க.

33. சிறியோருற்ற செல்வம் சண்பகப்பூவிற்கு உவமை.

32 - 3. = உ. 12: 144 - 5.

35. நாட்கடி - புதிய மணம்.

32 - 6. இவ்வடிகளின் கருத்து, "அறுபதவண் டினங்குறுகி யறியாத சண்பகங்கள், நறவொழுக விதழ்விரியு நறுமலர்பூத் துறுதோற்றம், குறைபெறுந ரடைந்தறியாக் குறையிவறன் மாலையான், பெறலரிய பெருஞ்செல்வம் பெற்றிருத்தல் போலுமால்" (சீகாளத்திப். தென் கைலாய. 22) என்னுஞ் செய்யுளில் அமைந்திருத்தல் காண்க.

38. வாசவதத்தையினது. 39. பல்லூழ் - பலமுறை.

43. அறை - பாறை.

43 - 4. "விண்டோய் வரைப்பந் தெறிந்த" கலி. ௬௦ : 22.

45. தளிர்ப்படை - தளிராகிய படுக்கை. 46. ஏனல் - தினை.

பி - ம். 1 முறிபோர்க்குதவுதல். 2 சோலையொடு தண்டமைத்தையும். 3 பெறலருங். 4 ஆய்பொற். 5 ஏணிக்குறவர்.

48-9. "வேழம் வீழ்த்த" புறநா.

பைங்கண் வேழத்துப் பணைமருப் புலக்கையின்
அறையுர னிறைய வைவனப் பாசவல்
இசையொடு தன்னைய ரியல்புபுகழ்ந் திடிக்கும்
அம்மனை வள்ளை யின்னிசை கேட்டும்
கோயின் மகளிர் மேயின ராடப்
பொருவில் போகமோ டொருமீக் [1] கூறிய
உருவப் பூந்தா ருதயண குமரனும்
வள்ளியம் பணைத்தோண் முள்ளெயிற் றமர்நகை
வான்மணிக் கொடும்பூண் வாசவ தத்தையும்
இயல்பிற் செய்ய வாயினு முயர்வரை
அருவி யாட்டினு [2] மறற்சுனைத் திளைப்பினும்
பூங்குழை மகளிர் பொலங்கலத் தேந்திய
தேங்கமழ் தேறலொடு தெளிமது [3] மடுப்பினும்
தாமரைச் செவ்விதழ்த் [4] தலைக்கேழ் விரித்த
காமர் நெடுங்கண் கைம்மீச் சிவப்பக்
கனிந்த காதலொடு முனிந்து...............
மயக்க மாகி முயக்க மில்லாது

---

49. யானைக்கொம்பாகிய உலக்கையினாலே.

50. அறையுரல் - பாறையாகிய உரல்; கலி. சக : 3, சரு : 4 ; சூளா. சுயம்வர. 105. ஐவனப் பாசவல் - ஐவன நெல்லாலாகிய பசிய அவலை.

49 - 50. "யானை வெண்மருப் புலக்கை யறையுர லவண மிடித்த, தேனெய் வாசவல்" சீவக. 1562.

51. தன்னையர் - மூத்தோருடைய.

52. அம்மனை வள்ளை - உலக்கைப்பாட்டு; க. 40 : 85, அடிக்.

56. வள்ளியம் பணைத்தோள் - சங்கு வளையையணிந்த மூங்கில் போன்ற தோள்; "வெள்ளி வள்ளி வீங்கிறைப் பணைத்தோள்" (நெடுநல். 36, ந.); "வெள்ளி வள்ளியின் விளங்கு தோணலார்" (சீவக. 420); வள்ளி - தொய்யிற் கொடியுமாம். 58. இயல்பாகவே சிவந்தன வாயினும்.

60. பொலங்கலத்து - பொற்பாத்திரத்தில்.

61. தேறல் - கட்டெளிவு. மது - பழத்திலிருந்து எடுப்பது.

60 - 61. புறநா. உச : 31-3, ருசு : 18-20, ருசுஎ : 6-7; பொருந. 85-8, அடிக்.

பி - ம். 1 கூரிய. 2 மறச்சுனை. 3 மடுப்பவுந். 4 தலைக்கென்.

பிரிவரும் புள்ளி னொருமையி னெட்டி
வண்டார் [1] சோலை வளமலைச் சாரல்
உண்டாட் டயர்பவா லுவகையுண் மகிழ்ந்தென்.

கச—உண்டாட்டு முற்றிற்று.

---

66. பிரிவரும்புள்ளின் - இருதலைப் புள்ளைப்போல; "ஓருயிர்ப் புள்ளி னிருதலையு மொன்று, போரெதிர்ந் தற்று" (கலி. அக); "யாமே, பிரிவின் றியைந்த துவரா நட்பின், இருதலைப் புள்ளி னோருயி ரம்மே" அகநா. கஉ.

68. உண்டு - பானவகைகளையுண்டு. அயர்ப - செய்வார்கள்.

பி - ம். 1 கோதை.

கரு—விரிசிகை மாலைசூட்டு.

வண்டார் சோலை வளமலைச் சாரல்
உண்டாட் டயரும் பொழுதி னொருநாள்
(முனிவராச்சிரமம்)
[1] வழையமன் முன்றிலொடு வார்மணல் பரப்பிக்
கழைவளர் கான்யாறு [2] கல்லலைத் தொழுகி
ஊக முகளு முயர்பெருஞ் சினைய
நாகப் படப்பையொடு நறுமலர் துறுமிச்

கரு—விரிசிகை மாலைசூட்டு.

[உதயணன் ஓராச்சிரமத்தை அடைந்து வயந்தகனுடன் இருக்கையில் ஒரு முனிவர் மகளாகிய விரிசிகையென்பவள் பலவகை மலர்களைப் பறித்துக்கொண்டு வந்து, "யானும் பாவையும் அணிந்துகொள்ளும்படி இவற்றை மாலையாகப் புனைந்து தருக" என்று வேண்ட, உதயணன் அவற்றை அங்ஙனமே தொடுத்தளித்ததும் அவள் அம்மாலையை அணிந்துகொள்ள அறியாமல் வருந்துவதையறிந்து அழைத்துத் தன் மடிமீது வைத்து அவளுக்கு அதனைச் சூட்டியதும் இதனால் அறியலாகும்.]

3. ஒடு: அசை. 5. ஊகம் - கருங்குரங்கு.

6. நாகம் - ஒருவகை மரம். படப்பை - தோட்டம்.

பி - ம். 1 வழையமர். 2 காலலைத்.

சந்தனப் பலகைச் சதுரக் கூட்டமொடு
மந்திரச் சாலை மருங்கணி பெற்ற
[1] ஆத்திரை யாளர் சேக்குங் கொட்டிலும்
நெடியவன் மூவகைப் படிவம் பயின்ற
[2] எழுதுநிலை மாடமு மிடுகொடிப் பந்தரும்
கல்லறை யுறையுளொடு பல்லிடம் பயின்றே
துறக்கக் கிழவனுந் துன்னிய காலை
இறக்க லாகா வெழிற்பொலி வெய்தித்
தண்பூந் தணக்கந் தமாலந் தகரம்
ஒண்பூங் காந்தள் வெண்பூஞ் சுள்ளி
வீயா நாற்றமொ டணிவளங் கொடுப்பக்
கையமைத் தியற்றிய செய்சுனை தோறும்
வராலும் வாளையு முராஅய் [3] மறலக்
கழுநீ ராம்பல் கருங்கேழ்க் குவளையொடு
கொழுநகைக் குறும்போது குறிப்பிற் பிரியாப்
புணர்ச்சி மகளிர் போகத்துக் கழுமித்

---

7. சந்தனமரத்தாலாகிய சதுரமான ஆதனப் பலகைகளின் தொகுதியுடன்.

8. மந்திரச்சாலை - மந்திரங்களை உருவேற்றும் இடம்.

9.—37. ஆத்திரையாளர் - யாத்திரை செய்பவர்; க. 36 : 221. சேக்கும் - தங்கும்.

10. நெடியவன் - திருமால். மூவகை - மனிதவகை, விலங்கின் வகை, நீர்வாழ்வனவற்றின்வகை. படிவம் - வடிவம். திருமாலுடைய பத்து அவதாரங்களுள் இந்த மூவகையு முள்ளன.

11. எழுதுநிலைமாடம் - சித்திரசாலை. கொடிப்பந்தர் : உ. 12 . 32.

12. கல்லறை உறையுள் - கல்லை அறுத்தியற்றிய இருப்பிடம்; குகை; கல்லறை - கல்லாலாகிய அறையுமாம்.

14. இறக்கலாகா - கடக்கமுடியாத.

15. தணக்கம் - ஒருவகை மரம்; தணக்கெனவும் வழங்கும் "தணக்கும் பலாசும்" க. 52 : 42.

16. சுள்ளி - மராமரம்; உ. 12 : 108.

18. கை - ஒப்பனை. 19. மறல - மாறுபட.

21. நகைக்குறும் போது - ஒளியையுடைய மலரும்பருவமுள்ள அரும்பு; எழுவாய். 22. கழுமி - மயங்கி.

பி - ம். 1 மாத்திரை. 2 எழுநிலைமாடம். 3 மலரக்.

துயிற்கண் டிறந்த தோற்றம் போல
நறவுவாய் திறந்து நாண்மதுக் கமழ
அறுகால் வண்டின மார்ப்ப வயலே
அந்தீம் பலவு மள்ளிலை வாழையும்
முதிர்கோட் டெங்கொடு முன்றி னிவந்து
மணிக்கண் மஞ்ஞையு மழலை யன்னமும்
களிக்குரற் புறவுங் கருங்குயிற் பெடையும்
பூவையுங் கிளியும் யூகமு மந்தியும்
மருளி மாவும் வெருளிப் பிணையும்
அன்னவை பிறவுங் கண்ணுறக் குழீஇ
நலிவோ ரின்மையி னலிசிறந் தூராஅய்
அரசிறை கொண்ட [1] வாவணம் போலப்
பொலிவொடு புணர்ந்த பொழிலகம் புதைஇப்
பெருந்தகு படிவமொடு பிறப்பற முயலும்
அருந்தவ நோன்மைய ராத்திரைக் கொட்டிலிற
கேள்வி முற்றிக் கிரிசை நுனித்த
வேள்விக் கலப்பை விழுப்பொருள் விரதத்துச்
சீரை யுடுக்கை வார்வளர் புன்சடை
ஏதமில் காட்சியோர் மாதவ ருறையும்
பள்ளி குறுகி யொள்ளிழை மகளிரொடு

20-24. "கூடினர் கணம்மலர்க் குவளை" சீவக. 66.
26. அள்ளிலை - செறிந்த இலை. 27. கோள் - குலை.
28. மழலையன்னம்: "மழலை நடைமா ணனமே" சீவக. 1526.
31. மருளிமா - மருளுதலையுடைய கலைமான்; "மருளி யாயம்" (க. 34 : 170) என்றார் முன்னும். வெருளி - அஞ்சுதலையுடைய.
34. அரசர் தங்குதல் கொண்ட வீதி போல; ஆவணம் - வீதி.
36. படிவமொடு - தவவேடத்தொடு. [ரு. 6 : 85.
38. கிரிசை - கிரியை; க. 42 : 161, 43 : 174; ந. 22 : 23;
39. வேள்விக் கலப்பை - பூசைக்குரிய பாத்திரங்கள் வைத்துள்ள [பை.
40. சீரை - மரவுரி; முருகு. 126.
38 - 40. க. 54 : 12-3.
41. காட்சியோராகிய மாதவரென்க; காட்சி - அறிவு.
40 - 41. ச. 15 : 5-6. 42. பள்ளி - ஆச்சிரமம்.

பி - ம். [1] வாவுணம்.

வான்பொற் கோதை வாசவ தத்தையும்
காஞ்சன மாலையுங் காண்டற் ககலப்
பெருந்தண் பிண்டி பிணங்கிய நீழல்
அரும்படைத் தானை யகன்ற செவ்வியுள்
வயந்தக குமரனொடு வத்தவ னிருந்துழி

(விரிசிகையின் பாதாதிகேச வருணனை)

ஏத மின்றி யிறைக்கடங் கழித்துக்
காதற் பெருந்தொடர் களைத லாற்றான்
மாதர்த் தேவியொடு மாதவம் புரிந்த
மன்னவ முனிவன் றன்னம ரொருமகள்
அணித்தகு பேரொளி யரத்த மடுத்த
மணிப்பளிங் கன்ன மாசில் வனப்பின்
உகிரணி பெற்ற நுதிமுறை சுருங்கி
நிரலள வமைத்த விரலிற் கேற்பச்
செம்மையிற் சிறந்து [1] வெம்மைய வாகி
ஊன்பெறப் பிறங்கி யொழுகுநீ ராமைக்
கூன்புறம் பழித்த கோலப் புறவடிக்
குவிந்த வடிமையிற் கோபத் தன்ன

---

44. காண்டற்கு - வளங்காணுதற்கு. 45. நீழலில்.

48. இறைக்கடம் - அரசவுரிமை; உ. 9 : 236.

49. காதலாகிய பெரியதொடரை. ஆற்றான் - வலியில்லாதவனாகி.

51. மன்னவமுனிவன் - இராச முனிவனுடைய. இம்முனிவன் வரலாற்றை ச: 15-ஆம் காதையிற் பார்க்க.

52 - 3. அரத்தம் - செம்பஞ்சு. செம்பஞ் சடுத்த பளிங்குபோன்ற அழகு; "பளிக்கறைப் பவழப் பாவை பரிசெனத் திகழுஞ் சாயல்" (சீவக. 192); "பளிங்குபுறத் தெறிந்த பவழப் பாவையின்" மணி. ச : 124; கஅ: 78.

54. உகிர் - நகம்.

57 - 8. புறவடிக்கு ஆமையின் கூன்புறம் உவமம்; "ஆமை யிளம் பார்ப்பின் கூன்புறம்போல்" (சீவக. 177); "ஆமையா மென்ற போது மல்லன சொல்லி னாலும், யாமயாழ் மழலை யாடன் புறவடிக் கிழுக்க மன்றே" கம்ப. நாடவிட்ட. 34.

பி - ம். 1 வெண்மைய.

பரட்டி னன்னர்ப் பாய சீறடித்
திரட்டி யன்ன செல்வக் கணைக்காற்
செறிந்துவனப் பெதிர்ந்த தேன்பெய் காம்பின்
நிறங்கவின் பெற்ற காலமை குறங்கிற்
கைவரை நில்லாக் கடுஞ்சின வரவின்
பையழித் தகன்ற பரந்தேந் தல்குற்
றுடிநடு வன்ன துளங்கிய நுசுப்பிற்
கொடியடர்ந் தொழுகிய கோல மருங்கிற்
புனற்சுழி யலைத்துப் பொருந்திய கொப்பூழ்
வனப்புவீற் றிருந்த வாக்கமை யவ்வயிற்
றஞ்சி லாகத் தெஞ்சுத லின்றித்
திணைமுத லிட்ட செங்கண் முகிழ்முலை
அணைபுரை மென்மை யமைபடு பணைத்தோட்
காம்பமை சிலம்பிற் கடிநாட் காந்தட்
பூந்துடுப் பன்ன முன்கையிற் பொலிந்து

---

60. நன்னர் - நன்மை.

61 - 2. தேன் பெய்த காம்பைப்போன்ற செல்வக்கணைக் காலென இயைக்க; "தேனெய்பெய், வாடாத காம்பேபோற் கணைக் காலின் வனப்பினவே" சீவக. 176.

63. குறங்கு - துடை. 65. பை - படம்.

66. துடி - உடுக்கை. துளங்கிய - அசைந்த. நுசுப்பு - இடையின் நடுப்பாகம். 67. மருங்கு - இடை.

68. புனற்சுழி - நீர்ச்சுழியை; கொப்பூழ்-உந்தி; "நீர்ப்பெயர்ச் சுழியி னிறைந்த கொப்பூழ்" (பொருந. 37); "கொப்பூழ் கங்கையின் சுழிய லைக்கும்" சீவக. 172.

69. வாக்கு - திருத்தம்.

72. அணை-பஞ்சணை. அணை தோளுக்கு உவமை: "அணைமென் றோள்"(பரி. எ); "அணைமரு ளின்றுயி லம்பணைத் தடமென்றோள்", 'அணைமென்றோள் யாம்வாட' (கலி. ௧௪, ௬௬); "செம்பஞ்சி யணைய னையவாடமைத்தோள்" (சீவக. 170.) 73. காம்பு - மூங்கில்.

73 - 4. காந்தட் பூந்துடுப்பு - காந்தளின் மலரும் பருவமுள்ள அரும்பு; "துடுப்பீன்று, ஞெலிபுட னிரைத்த ஞெகிழிதழ்க் கோடலும்' (கலி. ௧0௧.) முன்கைக்குக் காந்தட்டுடுப்பு உவமை; "பஃறுடுப் பெடுத்த வலங்குகுலைக் காந்தள், அணிமலர் நறுந்தா தூதுந் தும்பி, கையாடு வட் டிற் றோன்றும்" (அகநா. ௧0௮); "கைபோற் பூத்த கமழ்குலைக் காந் தள்" (பரி. ௧௧); "கைவிரிந்தன காந்தளும்" சூளா. நாடு. 11.

கொழுமுகை குவித்த செழுமென் சிறுவிரற்
கிளிவா யன்ன வொளிவா யுகிரின்
விரிந்துநிலா நிறைந்த மேதகு கமுகின்
எருத்திற் கேற்ற திருத்தகு கழுத்திற்
கூடுமதி யன்ன சேடணி திருமுகத்
தகழ்கடற் பிறந்த வாசறு பேரொளிப்
பவழக் கடிகை பழித்த செவ்வாய்
முருந்தொளி முருக்கிய திருந்தொளி முறுவல்
நேர்கொடு சிவந்த வார்கொடி மூக்கிற்
பொருகயல் போலப் புடைசேர்ந் துலாஅய்ச்
செருவேல் பழித்த சேயரி நெடுங்கட்
கண்ணிற் கேற்ப நுண்ணிதி னொழுகி
முரிந்தேந்து புருவம் பொருந்திய பூநுதல்

---

75. முகை - காந்தளரும்பை. விரல்களுக்குக் காந்தளரும்பு உவமை; "தொகுவிரல், செங்காந்தண் மணியரும்பு மலரங்கை" சீவக. 170.

76. நகத்திற்குக் கிளிவாயுவமம்; "கிளிவா யொப்பி னொளிவிடு வள்ளுகிர்" பொருந. 34.

77 - 8. கழுத்திற்குக் கமுகின் கழுத்து உவமை; "மங்கைதன் கழுத்தை நோக்கி வளரிளங் கமுகும் வாரிச், சங்கமு நினைதி யாயி னவையின்றித் துணிதி தக்கோய்" கம்ப. நாடவிட்ட. 48.

79. கூடுமதி - கோடு கூடிய மதியை; "அண்ணல், நாடுதலை யளிக்கு மொண்முகம் போலக், கோடுகூடு மதியம்" (புறநா. கஎ.) பிறையோடு கூடிய மதியென்றலுமாம்; பிறை நெற்றிக்குஉவமை; "குழவிக்கோட் டிளம்பிறையுங் குளிர்மதியுங் கோடினபோல், அழகுகொள் சிறுநுதலு மணிவட்ட மதிமுகமும்" (சீவக. 1658.) சேடு - பெருமை.

80 - 81. அகழ்கடல் - சகரரால் தோண்டப்பட்ட கீழ்கடல்; "தொடுகடல்" (புறநா. சு : 3) என்பதன் உரையைப்பார்க்க. அடுகடற் பவழம் : "குணகடற் றுகிரும்" (பட்டினப். 189.) கடிகை - துண்டம்.

82. முருந்து - மயிலிறகின் அடிக்குருத்து.

83. வார் கொடி மூக்கு - நீண்ட மூக்கு; "ஒழுகு பொற்கொடி மூக்கும்" (சீவக. 165.) 84. உலாய் - உலாவி.

85. சேயரி - செம்மையாகிய அரிகளையுடைய.

86. ஒழுகி - நீண்டுவளர்ந்து.

87. முரிந்து ஏந்து - வளைந்து மேல் உயர்ந்த; "சென்றேந்து புருவம்" உ. 16: 25.

நாள்வாய் வீழ்ந்த நறுநீர் வள்ளைத்
தாள்வாட் டன்ன [1] தகையமை காதின்
நீல மாமணி [2] நிமிர்ந்தியன் றன்ன
கோலங் கொண்ட குறுநெறிக் கூழை
ஒருசிகை முடித்த வுறுப்பமை கோலத்து
விரிசிகை யென்னும் விளங்கிழைக் குறுமகள்

(விரிசிகையின் செயல்)

இருந்தினி தொழுகு மியன்மலைப் பள்ளியுள்
அருந்தவ ரல்லதை யாடவ ரறியாள்
தவிர்வில் காதலொடு தன்வழிப் படூஉம்
கவர்கணை நோன்சிலைக் காம னிவனெனும்
மைய லுள்ளமொடு பைய வியலிப்
பிள்ளைமை கலந்த பேதைப் பெரும்பிணை
வெள்ளை நோக்கமொடு [3] விரும்புபு விதும்பிப்
பவழப் பாவையும் பந்துங் கிடைஇப்

---

88 - 9. வள்ளைத்தாள் வாட்டன்ன - வள்ளைக் கொடியின் வாடிய தண்டை யொத்த; “வள்ளைவாடுயிர் செகுத்து......திளைப்பானு வார் காதும்” (சீவக. 168); “வள்ளைத் தாள்போல் வடிகா திவைகாண்” (மணி. ௨௦ : 53.) தகையமை - அழகமைந்த.

90 - 91. கூழை - கூந்தல்; நீலமணி கூந்தற்குவமை; க. 37: 216, அடிக். குறுநெறிக் கூழை: “கூழையுங் குறுநெறிக் கொண்டன” அகநா. ௩௧௫ : 1.

93. விரிசிகை : அவள் பெயர். 95. அல்லதை - அல்லாமல்.

97. க. 54: 138, அடிக். கவர்கணை - விருப்பத்தைச் செய்யும் அம்பையும், நோன்சிலை - வலியவில்லையுமுடைய; “கவர்கணைச் சாமனார் தம்முன்செலவு”(கலி. ௧௪); “காமவேள் கவர்கணை” சூளா. நகர. 18.

98. பைய இயலி - மெல்ல உலாவி.

99 - 100. பிள்ளைமை - பிள்ளைத்தன்மை. பிணை - பெண்மான். வெள்ளைநோக்கம் - உள்ளே ஒன்றும் கொள்ளாத பார்வை; “வெள்ளை நோக்கின் முள்ளெயிற்று......இன்சொலார்”, “வெள்ளைமை கலந்த நோக்கிற் கிண்கிணி மிழற்றி யார்ப்பப், பிள்ளைமை காதல் கூர” (சீவக. 1099, 2520.) விரும்புபு விதும்பி - விரும்பி விரைந்து.

101. பாவையையும் பந்தையும் கீழே கிடத்தி; கிடைஇ - கிடக்கச் செய்து.

பி - ம். 1 தகைமைக். 2 நிவிர்ந்து. 3 விதும்புபு.

புகழப் பட்ட பூமரக் காவினுள்
நந்தி வட்டமு நாகத் தலரும்
சிந்து வாரமுஞ் [1] சேபா லிகையும்
மணிக்குருக் கத்தியும் பணிப்பூஞ் சுள்ளியும்
நாட்சிறு சேடமு நறுஞ்செண் பகமும்
கோட்கமைந் தேந்திய கோலப் பன்மலர்
அம்பூங் குடங்கை யகவயி னடக்கிக்
கொம்பேர் மருங்குல் கோமகற் குறுகித்
திருந்துவாய் திறந்து தேனென மிழற்றிப்
பெருந்தண் [2] மலரிற் பிணைய றொடுக்கென்
பாவையும் யானும் பண்புளிச் சூடுகம்
ஈமி னையவென் றிரந்தன ளிட்ட

(உதயணன் கருதுதலும் மாலை தொடுத்து
விரிசிகைக்கு ஈதலும்)

நூலொடு புணர்ந்த வாலியன் மரபிற்
றவத்தியற் பள்ளி சார்ந்தன ளுறையும்
இயற்கைத் திருமக ளிவளென வெண்ணி
இணைமலர் நெடுங்க ணிமைத்தலும் வாடிய
துணைமலர்க் கோதைத் தோற்றமுங் கண்டே
முனிவர் மகளெனத் தெளிவு முந்துறீஇ
ஐய மின்றி [3] யானை யோட்டிய

---

103. நந்திவட்டம் - நந்தியா வட்டப்பூ.

104. சிந்துவாரம், சேபாலிகை - நொச்சிமரச்சாதி விசேடங்கள்; ௨. 12: 25. சேபாலிகை: இது சோபாலிகை யெனவும் வழங்கும்; “சுள்ளி சுனைநீலஞ் சோபாலிகை” திணைமா. 2.

105. சுள்ளி - மராமரம்.

107. கோட்கு - கொள்ளுதற்கு. 108. குடங்கை - உள்ளங்கை.

109. கொம்பேர் மருங்குல் - விரிசிகை; எழுவாய். கோமகற் குறுகி - உதயணனை அணுகி. 111. பிணையல் - மாலையை.

112. சூடுகம் - சூடுவேம்.

113. ஈமின் ஐய: ஒருமைப் பன்மை மயக்கம்; “ஐயமற்றிவணி லைமை கேட்டீமின்” கலி. ௨௪: 12.

114. வாலியல் மரபின் - தூய்மையான இலக்கணமுறைமையுடன்.

116. முதலில் எண்ணி. 119. தெளிவு முந்துறீஇ - தெளிந்து.

பி - ம். 1 சோபாலிகையும். 2 மலரிற்றிணையல். 3 ஆனை.

தெய்வத் திகிரி கைவலத் துயரிய
நிலப்பெரு மன்னர் மகளிர்க் கமைந்த
இலக்கணக் கூட்ட மியற்படத் தெரியா
அரும்படை வழக்கி னன்றியு முனியாது
நரம்புபொரத் தழும்பிய திருந்துவிர லங்கையிற்
புரிநூன் மீக்கோள் பூம்புறத் தேற்றதன்
தெரிநூல் வாங்கி யிருநூற் கொளீஇப்
பவழமும் வெள்ளியும் பசும்பொன் னடரும்
திகழ்கதிர் முத்தமுந் திருமணிக் காசும்
உறழ்படக் கோத்த வொளியின போல
வண்ணம் வாடாது வாசங் கலந்த
தண்ணறும் பன்மலர் தானத் திரீஇ
வாட்டொழிற் றடக்கையின் வத்தவர் பெருமகன்
சூட்டுநலம் புனைந்து சுடர்நுதற் கீய
ஈயக் கொண்டுதன் னெழின்முடிக் கேற்பச்
சூடுத றேற்றாள் சுற்றுபு திரியும்
ஆடமைத் தோளி யலமர னோக்கி
மடவரன் மாதரை வாவென வருளித்
தடவரை மார்பன் [1] றண்முத லுறீஇ விரீஇ
உச்சிக் கேற்ப வொப்பனை கொளீஇப்

121. திகிரி - ஆஞ்ஞாசக்கரம்.

123. இலக்கணமுண்மையைத் தெரிந்து.

124. படை வழக்கினன்றியும் - படையைச் செலுத்தலால் தழும்பு பட்டிருத்தலல்லாமலும்.

125. நரம்பு பொர - யாழ்நரம்பு பொருதலாலும்.

126. மீக்கோள் - மேலாடை.

127. இருநூற்கொளீஇ - இரண்டு நூல்களைத் திரித்து.

130. உறழ்பட - மாறுபட. ஒளியின - ஒளியையுடைய கோவைகளை.

132. தானத்து இரீஇ - உரிய இடங்களில் அமைத்து.

134. சுடர்நுதற்கு - விரிசிகைக்கு.

136. தேற்றாள் - அறியாளாகி. 137. உதயணன் நோக்கி.

139. உதயணன் அவளைத் தன் துடையின் மீது இருக்கச்செய்து.

பி - ம். 1 தான்முதல்.

பக்கச் சின்மலர் பத்தியிற் கட்டுபு
நீல நாகம் பைவிரித் தன்ன
கோலச் சிகழிகை தான்முதல் சேர்த்தி
அஞ்செங் கத்திகை யணிபெற வடைச்சிப
பைங்கேழ்த் தாமம் பக்கம் வளைஇ
இருளறு மதியிற் றிருமுகஞ் சுடர
அமைபுரி தோளியை யன்பி னளைஇப்
புனைமலர்ப் பிணையல் சூட்டினன் புகன்றென்.

கரு—விரிசிகை மாலைசூட்டு முற்றிற்று.

---

141. சின்மலர் - சிலபூக்களை. 143. சிகழிகை - மயிர்முடி.

142 - 3. கூந்தற்பின்னலுக்குப் பைவிரித்த பாம்பு உவமம்; "பின்னும் வேணிவார் குழலெனுங் கரியபே ரரவம்" (பிரபு. மாயைபூசனை. 7); "பைத்த நெடியகரும் பாம்பென்னப் பின்னுபுமுன், வைத்தகுழல்" (வெங்கையுலா, 239.) 144. அடைச்சி - செருகி.

145. தாமம் - மாலை.

147. அமைபுரி தோளியை - மூங்கில் விரும்பும் தோளையுடைய விரிசிகையை. அளைஇ - கலந்து.

கசு—ஊடலுணர்த்தியது.

(உதயணன் விரிசிகையை விடுத்தல்)

புனைமலர்ப் பிணையல் புரவலன் சூட்டி
[1] இனமடற் பெண்ணை யிருந்தோடு திருத்திச

கசு—ஊடலுணர்த்தியது.

[உதயணன் விரிசிகைக்கு மாலை சூட்டியது முதலியவற்றைக் கண்டு மிகவூடிய வாசவதத்தையை அவன் பலவகையாகப் பாராட்டி உணர்த்தவும் அவள் சிறிதும் சினந்தணியாதிருக்கையில், ஒரு மூசுக்கலை அங்கே திடீரென்று விரைந்து வந்ததனைக்கண்டு அஞ்சிய அவள் ஓடிவந்து அவனைத் தழுவிக்கொண்டது இதனால் அறியலாகும்.]

2. பெண்ணை இருந்தோடு - பனையோலை; என்றது காதணியை.

பி - ம். 1 இளமலர்ப்.

செல்க நங்கை மெல்ல நடந்தென
அடுத்த காதலொ டண்ணல் விடுப்ப

(வாசவதத்தை காணுதலும் ஊடுதலும்)

வேண்டிடத் தாடும் விருப்புறு நீக்கம்
யாண்டுகழிந் தன்ன வார்வ மூர்தரத்
தழையுங் கண்ணியும் விழைவன வேந்திப்
பொற்பூங் கிண்கிணி புறவடிப் [1] பிறழ
நற்பூங் கொம்பர் நடைபெற் றாங்குக்
கவவுறு காதலிற் கண்ணுற வரூஉம்
உவவுறு மதிமுகத் தொளிவளை முன்கைக்
கண்ணார் கனங்குழை கதுமெனக் கண்டே
மண்ணார் மார்வன் மாதரைச் சூட்டிய
காமர் பிணையற் கதுப்பணி கனற்றத்
தாமரை யன்னதன் றகைமுக மழுங்கா
ஓடரி சிதரிய வொள்ளரி மழைக்கண்
ஊடெரி யுமிழு மொளியே போலச்
சிவப்புள் ளுறுத்துச் செயிர்ப்பு முந்துறீஇ
நயப்புள் ளுறுத்த வேட்கை நாணி
உருத்தரி வெம்பனி யூழூழ் சிதரி

3. நங்காய் மெல்ல நடந்து செல்கவென.

5. விளையாடும் விருப்பத்தாலுற்ற பிரிவினால்.

5 - 6. "பூவிடைப் படினும் யாண்டுகழிந் தன்ன .. பிரிவரி தாகிய தண்டாக் காமம்" குறுந். ௫௭ : 1-3.

7. விழையத்தக்க தழையையும் கண்ணியையும் ஏந்தி ; 30; 'தழை விழைதக்கனதொடுத்தும்' இறை. சூ. 2, உரை.

9. தழையுங் கண்ணியும் ஏந்தி வருதலின், 'பூங்கொம்பர் நடைபெற்றாங்கு' என்றார்.

10. கவவு - தழுவுதல். கண்ணுற - காண ; கண், இடமுமாம்.

11. உவவு - பூரணை. 12. கனங்குழை - வாசவதத்தை.

13. மாதரை - விரிசிகைக்கு ; உருபுமயக்கம்.

14. பிணையல் - மாலை. கதுப்பணி - கூந்தலணி ; 73.

15. மழுங்கா - ஒளி குறைந்து. 16. சிதரிய - சிதர்ந்த.

18. சிவப்பு - செம்மை நிறம்; கோபக்குறிப்புமாம். செயிர்ப்பு - கோபம். 16 - 8. = 212 : 92.

20. உருத்து - வெய்தாகி. அரிவெம்பனி - அரித்து ஒழுகுகின்ற வெவ்விய கண்ணீரை. வெம்பனி : க. 40 : 191 - 2, அடிக்.

பி - ம். [1] புழற.

விருப்புமறைத் தடக்கி வேக நோக்கமொடு
பனிப்பிறை யழித்த படிமைத் தாகிய
அணித்தகு சிறுநுத லழன்றுவிய ரிழிய
உருவ வானத் தொளிபெறக் [1]குலாஅய
திருவி லன்ன சென்றேந்து புருவம்
முரிவொடு புரிந்த முறைமையிற் றுளங்க
இன்பம் பொதிந்த வேந்தணி வனமுலை
குங்குமக் கொடியொடு குலாஅய்க் கிடந்த
பூந்தா தொழுக்கஞ் சாந்தொடு திமிர்ந்து
தளிர்ப்பூங் கண்ணியுந் தழையும் வீசியிட்
டொளிப்பூந் தாம முள்பரிந்து சிதறி
முழுநீர்ப் பொய்கையுட் பொழுதொடு விரிந்த
செழுமலர்த் தாமரைச் செவ்விப் பைந்தாது
வைக லூதா வந்தக் கடைத்தும்
எவ்வந் தீராது நெய்தற் கவாவும்
வண்டே யனையர் [2]மைந்த ரென்பது
பண்டே யுரைத்த பழமொழி மெய்யாக்

21. வேகநோக்கம் - கோபப் பார்வை.
22. படிமைத்தாகிய - வடிவையுடையதாகிய.
23. வியர் - வேர்வை. 16 - 23. கோபக்குறிப்புகள் ; சிலப். ௧௪ : 141 - 3.
24. குலாஅய - வளைந்த.
25. திருவில் - இந்திரவில். சென்றேந்து புருவம் : உ. 2 : 47, 12 : 91.
26. முரிவு - வளைவு.
28. குங்குமக்கொடி-குங்குமத்தால் எழுதிய பூங்கொடி. குலாஅய்-சூழ்ந்து.
29. பூந்தாது - பூந்துகள். திமிர்ந்து - தேய்த்து உதிர்த்து.
30. எந்திவந்த கண்ணியையும் தழையையும் வீசியெறிந்து.
31. உள்பரிந்து - மனம் வருந்தி.
32. பொழுது - சூரியன் ; சூரிய உதயமுமாம்.
34. ஊதா - நுகர்ந்து.

36. "பெண்டிர் நலம்வௌவித் தண்சாரற் றாதுண்ணும், வண்டிற் றுறப்பான்மலை" (கலி. ௪௦ : 23 - 4); "தாதுண் வேட்கையிற் போதுதெரிந் தூதா, வண்டோ ரன்னவவன்" நற். ௨௫ : 9-10.

33 - 6. "கன்னி நறுந்தேறன் மாந்திக் கமலத்தின், மன்னித் துயின்ற வரிவண்டு - பின்னையும்போய், நெய்தற் கவாவு நெடுநாட" நள. கலிநீங்கு. 51.

பி - ம். 1 குலாயத். 2 மாந்த.

கண்டே னொழிகினிக் காமக் கலப்பெனப்
பிறப்பிடைக் கொண்டுஞ் சிறப்பொடு பெருகி
நெஞ்சிற் பின்னி நீங்கல் செல்லா
அன்பிற் கொண்ட வார்வ வேகமொடு
நச்சுயிர்ப் பளைஇ நண்ணல் செல்லாள்
[1] கச்சத் தானைக் காவலன் மடமகள்
பெருமகன் மார்பிற் பிரியா துறையுமோர்
திருமக ளுளளெனச் செவியிற் கேட்பினும்
கதுமெனப் பொறாஅ [2]ளாதலிற் கண்கூ
டதுவவட் கண்டகத் தறாஅ வழற்சியிற்
றற்புடை சார்ந்த தவமுது மகளையும்
கைப்புடை நின்ற காஞ்சனை தன்னையும்
அற்பிடை யறாஅ வெந்தை யணிநகர்
உய்த்தனிர் கொடுமினென் றாழுடி யொதுங்கிச்
சிதர்மல ரணிந்து செந்தளி ரொழுகிய
புதுமலர்ச் சோலையுட் புலந்தவ ளகல

---

39. பிறப்பிடைக் கொண்டும் - பிறந்தது தொடங்கி.

41. ஆர்வவேகம் - இராகவேகம்.

39-41. உழுவலன்பினல்; "ஏயர் மன்னனை, உடுத்துவழி வந்த வுழுவ லன்பின், வடுத்தீர் கைவினை வாசவ தத்தை", "தொன்முறை வந்த, பிறப்பிடைக் கேண்மைப் பெருமனைக் கிழத்தி" (உ. 11: 38-40, 18 : 115-6) என வருதலுங் காண்க.

42. நச்சுயிர்ப்பு - நஞ்சுபோல் வெய்தாகிய பெருமூச்சு; க. 46 : 165-6.

43. கச்சம் - ஒருபேரெண்.

44 - 5. அரசர் திருமால் கூற்றினராதலின், அவர் மார்பில் திருமகளுளளென்பது மரபு. 46. கண்கூடு - பிரத்தியட்சமாக.

47. அது - விரிசிகைக்கு மாலைசூட்டியதை. அழற்சி - கொதிப்பு.

48 - 9. சாங்கியத்தாயையும் காஞ்சனமாலையையும் நோக்கி என ஒரு சொல் வருவிக்க.

50 - 51. உச்சயினிக்கு அழைத்துக்கொண்டு செல்லுமினென்று; "தணந்தனை யாயினெம் மில்லுய்த்துக் கொடுமோ" நற். ௨ருச : 3.

52. சிதர் - வண்டு; "பொறைதளர் கொம்பின்மேற் சிதரினம் இறைகொள" கலி. ருச : 12.

பி - ம். 1 கச்சைத். 2 ளாயினுங்.

(காஞ்சனை முதலியோர் செயல்)

அகலு மாதரை யன்பிற் கெழீஇக்
கலையுணர் கணவனொடு காஞ்சனை பிற்படக்
கண்ணிற் காட்டிக் காம வெகுளி
நண்ணின் மற்றிது [1] நயந்துவழி யோடி
மாசறக் கழீஇ மனத்திடை யாநோய்
ஆரா வாய்முத் தார்த்தி னல்லது
தீரா துயிர்க்கெனத் தெளிவு முந்துறீஇ
ஊராண் குறிப்பினொ டொருவயி னொதுங்கும்
தன்னமர் மகளொடு தாய்முன் னியங்க

(உதயணன் செயல்)

[2] நறவினை தேற லுறுபிணி போலப்
பிறிதிற் றீராப் பெற்றி நோக்கிக்
குறிப்புவயின் வாரா ளாயினுங் கூடிப்
பொறிப்பூ ணகத்துப் புல்லுவன னொடுக்கி
அருமைக் காலத் தகலா நின்ற
திருமகட் பரவு மொருமகன் போல
உரிமைத் தேவி யுள்ளக நெகிழும்
வழிமொழிக் கட்டளை வழிவழி யளைஇ

---

54 - 5. வாசவதத்தையை உதயணனும் காஞ்சனையும் பின் தொடர்ந்து செல்ல.

56. காட்டி - குறிப்பித்து; குறிப்பித்தவள் சாங்கியத்தாய்.

57. இது - இவ்வெகுளி. 58. கழீஇ - கழுவி.

58-9. நோயைக் கழீஇ ஆர்த்தினல்லது.

61. ஊராண் குறிப்பு - உபகாரக் குறிப்புடன்; "ஒன்றுற்றக்கால், ஊராண்மை மற்றத னெஃகு" குறள், 773.

61 - 2. குறிப்பொடு தாய் முன் இயங்க.

63. தேனால் உண்டாக்கிய கள்ளின் தெளிவு: உ. 2: 177.

63 - 4. கள்ளாலுண்டாகிய நோயைக் கள்ளே தீர்ப்பதுபோலத் தன்னாலுண்டாகிய ஊடலைத் தானே தீர்க்கவேண்டுமென உதயணன் கருதி; "கள்ளினாற் கள்ளறுத்தல் காண்டு மதுவன்றோ, முள்ளினான் முட்களையு மாறு" பழ. 54. [திருமகளை; க. 35: 137-8, அடிக்.

67-8. நல்வினையின்மையாகிய காலத்தில் தன்னை விட்டு நீங்குகின்ற

70. பணிவைப் புலப்படுத்தும் சொற்றொடர்களைப் பின்னும் பின்னும் சொல்லி.

பி - ம். 1 நவந்து. 2 நறவினைத்.

63-4. தொல். களவு. சூ. 11, நு. மே. 'மருந்து'

முடியணி திருத்தியு முலைமுதல் வருடியும்
அடிமிசைக் கிண்கிணி யடைதுக ளகற்றியும்
கதுப்பணி புனைந்துங் கதிர்வளை யேற்றியும்
மதுக்களி கொண்ட மதரரி நெடுங்கட்
கடைத்துளி துடைத்துங் கடிப்புப்பெயர்த் தணிந்தும்
புதுத்தளிர் கொடுத்தும் பூம்புற நீவியும்
செயிரிடை யிட்டிது [1] சிறக்குவ தாயின்
உயிரிடை யிட்ட வுறுகண் டருமெனத்
தன்னுயிர்க் கணவ னுண்ணெகிழ்ந் துரைக்க
அம்மொழி கேளா தசைந்த மாதரை
அருவி யாற்றிசை யணிமுழ வாகக்
கருவிரன் மந்தி பாடக் கடுவன்
குரவை யயருங் குன்றச் சாரற்
றுகிலிணைப் பொலிந்த பகலணைப் பள்ளியுள்
முகிழ்ந்தேந் திளமுலை முத்தொடு முழீஇத்
திகழ்ந்தேந் தகலத்துச் செஞ்சாந்து சிதையப்

(வாசவதத்தை உரைத்தல்)

பூண்வடுப் பொறிப்பப் புல்லுவயின் வாராள்
நாணொடு மிடைந்த நடுக்குறு [2]மழலையள்

---

75. கடிப்பு - ஒருவகைக் காதணி.
76. புறம் நீவியும் - முதுகைத் தடவியும்.
77. என்குற்றத்தை மனத்திடத்தே கொண்டு ஊடல் மிகுமாயின்.
78. மரணத்துன்பத்தைத் தருமென்று.
80. அசைந்த - ஊடலால் மெலிந்த.
81. அருவியொலிக்கு முழவொலி உவமை; "பெருவரை மிசையது நெடுவெள் ளருவி, முதுவாய்க் கோடியர் முழவிற் றதும்பி" (குறுந். எஅ: 1-2); "முழவின்னிசை மூரி முழங்கருவி" சீவக. 1193.
82. மந்தி - பெண்குரங்கு. கடுவன் - ஆண்குரங்கு.
84. இணை - இணைத்தல்.
85. "முலைக்கண்ணு முத்து முழுமெய்யும் புல்லும், இலக்கணம்" நாலடி. 399. முழீஇ-முழுவி; முத்தாடி; "முறுவலக் காறந்து வந்தென் முலைமுழு வித்தழுவி" (திருச்சிற். 227); "என்மார்வத் திடையழுந்தத் தழுவாதே முழுவாதே" பெருமாள்திருமொழி, க: 6.
87. மு. உ. 19: 111-3. புல்லுவயின் வாராள் - அணைக்கும் பொழுதும் மனமிரங்காளாகி.

பி - ம். 1 சிதைக்குவ. 2 மிழலையள்.

காம வேக முள்ளங் கனற்றத்
தாமரைத் தடக்கையிற் றாமம் பிணைஇ
ஆத்த வன்பி னரும்பெறற் காதலிக்
கீத்தது மமையாய் பூத்த கொம்பின்
அவாவுறு நெஞ்சமொடு கவான்முத லிரீஇத்
தெரிமலர்க் கோதை திகழச் சூட்டி
அரிமலர்க் கண்ணிநின் னகத்தன ளாக
அருளினி விழைந்த மருளி னோக்கின்
மாதரை யாமுங் காதலெம் பெரும
பொம்மென் முலையொடு பொற்பூ ணொருங்க
விம்ம முறுமவள் வேண்டா முயக்கெனப்
பண்ணெகிழ் பாடலிற் பழத்திடைத் தேன்போல்
உண்ணெகிழ்ந்து கலவா வூடற் செவ்வியுள்

(ஒரு முசுக்கலையின் செயல்)

தாழ்வரை யடுக்கத்துத் தளிர்சேர் தேமாத்
தூழுறு தீங்கனி யுண்ணு விருத்தலின்
இவறினை நீயெனத் தவறு முந்துறீஇ
இனப்பெருந் தலைமக னூணையி னாட்டித்

---

89. காமவேகம் - இராகவேகம்; உ. 16: 41, 19: 166; ந. 7: 43, 8: 3, 14: 104. 90. தாமம் பிணைஇ - மாலை தொடுத்து.

91. ஆத்த அன்பின் - பிணித்த அன்பினால்; "அங்காத்திருந் தானை" (சீவக. 1882) என்பதையும் அதன் உரையையும் பார்க்க.

93. கவான்முதல்-துடையில். 96. மருளின்-மருட்சியையுடைய.

97. காதலெம் - விரும்புதலுடையேம்.

99. விம்மமுறும் அவள் - அவள் விம்முதலுறுவாள்; ச. 6: 37. முயங்குதல் வேண்டாவென்று. [தில்.

101. ஊடற்செவ்வியுள் - வாசவதத்தை ஊடுதல் மிக்க சமயத்

102. அடுக்கம் - மலைப்பக்கம். தேமாத்து - தேமாமரத்தினது; "கழனி மாஅத்து விளைந்துகு தீம்பழம்" குறுந். அ.

103. உண்ணுவிருத்தலின் - தனக்குக்கொடாமல் உண்டுகொண்

104. இவறினை - பேராசையுற்றாய். [டிருத்தலால்.

105. இனப்பெருந் தலைமகன் - குரக்கினங்களுக்கெல்லாம் பெரிய தலைமகனாகிய ஒருகுரங்கு; தலைமகனென்பது, "கடுவன் முதுமகன்" (நன். மயிலை. ப. 234, 271, மேற்.) என்றாற் போல்வது; "குரங்கின் றலைவன்" (ஐங். உஎடு: 1.) ஆட்டி-ஆட்ட; வருத்தி ஓட்ட.

தனக்கரண் காணாது தடவரைத் தத்திப்
பெருமகன் கோயிற் றிருமுற் பாய்ந்தெனக்
கரணீ யருளென் றடைவது போன்றோர்
கருமுக முசுக்கலை கதுமெனத் தோன்ற

(வாசவதத்தை நடுங்கி ஊடல் தீர்தல்)

[1] இன்னதென் றுணரா நன்னுத னடுங்கி
அழல்கதிர் பரப்பி யுழல்சேர் [2]வட்டமொடு
நிழலவிர் கதிர்மதி நிரந்துநின் றாங்குத்
திலகத் திருமுகஞ் செவ்வன் றிருத்தி
ஒழுகுகொடி மருங்கு லொன்றா யொட்டி
மெழுகுசெய் பாவையின் மெல்லிய லசைந்து
மன்னவன் மார்பின் மின்னென வொடுங்கி
அச்ச முயக்க [3]நச்சுவனள் விரும்பி
அமிழ்துபடு போகத் தற்புவலைப் படுத்த

(உதயணன் செயல்)

மாதரை மணந்த தார்கெழு வேந்தன்

---

106. அரண் - புகலிடத்தை.

107. பெருமகன் - உதயணனது. கோயிலென்றது முன்கூறிய பகலணைப் பள்ளியை; 84.

108. அரண் நீ. செவ்வியுள் (101) தோன்ற (109.)

110. நன்னுதல் - வாசவதத்தை.

109-10. "பலவி னிருஞ்சினைக் கலைபாய்ந் துகளினும், அஞ்சுமனளித்தெ னெஞ்சம்" நற். ௧௬௩: 2-3.

111 - 2. சூரியமண்டலத்துடன் சந்திரமண்டலம் சேர்ந்தாற்போல; இஃது உதயணனை வாசவதத்தை சென்று தழுவியதற்கு உவமை; க. 32: 22.

113. திருத்தி-திருந்தச் செய்துகொண்டு.

115. மெழுகாற் செய்த பாவைபோல வாசவதத்தை உருகி மெலிந்து; "மெழுகினுற் புனைந்த பாவை வெய்துறத் தாங்கு" சீவக. 1386.

117. அச்சமுயக்கம் - அச்சத்தால் வந்து தழுவுதலை.

118. அமிழ்து - இனிமை. அற்புவலை - அன்பாகிய வலையில்.

102 - 18. முசுக்கலையின் தோற்றத்தால் வாசவதத்தை ஊடல் தீர்ந்தமை, "விரிசிகை வேண்ட......பாவாய்" (உ. 19 : 164 - 70) என்ற இடத்தும் கூறப்பட்டுள்ளது.

பி - ம். 1 இன்னதொன்று. 2 வட்டம். 3 நசசுவன.

[1] வழித்தொழிற் கருமம் மனத்தி னெண்ணான்
விழுத்தகு மாதரொடு விளையாட்டு விரும்பிக்
கழிக்குவனன் மாதோ கானத் தினிதென்.

கசு—ஊடலுணர்த்தியது முற்றிற்று.

---

120. வழித்தொழிற்கருமம் - பின்செய்யவேண்டிய காரியங்களை.

பி - ம். 1 வழுத்தொழிற்.

கள—தேவியைப் பிரித்தது.

கழிக்குங் காலைக் கானத் தகவயின்

(யூகியின் செயல்)

வழுக்கி றொழுரொ டிழுக்கின் றெண்ணி
[1] வந்தவ ணொடுங்கிய வெந்திற லமைச்சன்
பொய்ந்நில மமைத்துப் புரிசைக் கோயில்
வெவ்வழ லூறீஇ விளங்கிழைப் பிரித்து
நலத்தகு சேதா நறுநெய்த் தீம்பால்
அலைத்துவாய்ப் பெய்பு மன்புடைத் தாயின்
இன்னா செய்து மன்னனை நீறாஉம்

கள—தேவியைப் பிரித்தது.

[யூகி, காமபரவசனாகவிருக்கும் உதயணனை வாசவதத்தையினின்றும் பிரித்து இராசகாரியத்தைக் கருதும்படி செய்வித்தற்குத் தோழனுடனெண்ணி, மலைச்சாரலில் உலாவி இன்புறும் அவ்விருவரையும் சாங்கியத் தாயைக்கொண்டு இலாவாண நகரத்திலிருக்கும்படி முதலிற் செய்வித்ததும், அப்பால் வாசவதத்தையின் வேண்டுகோளின்படி உதயணன் காடுசென்று வேண்டுவகொண்டு மீளுவதற்குள் அரண்மனையில் தீப்பற்றச் செய்வித்து உள்ளேயிருந்த வாசவதத்தையைச் சாங்கியத் தாயுடன் அதிலிருந்த சுருங்கை வழியே தானிருக்குமிடத்திற்கு வருவித்து உண்மைகூறி அவளைத் தேற்றியதும் இதனால் அறியலாகும்.]

2. இழுக்கின்று - தப்பாமல்.
3. அவண் ஒடுங்கிய அமைச்சன் - யூகி.
4. பொய்ந்நிலம் - சுருங்கை; இது கரந்துபடை யெனவும் வழங்கும்.
5. விளங்கிழை - வாசவதத்தையை.

பி - ம். 1 வந்தவனொடுங்கிய.

† கக

கருமக் கடுக்க மொருமையி னாடி
உருமண் ணுவாவொடு வயந்தகற் குணர்த்தித்
தவமுது மகளைத் தக்கவை காட்டி
உயர்பெருங் கோயிலுட் டேவியை யொழியா
நிலாமணிக் கொடும்பூ ணெடுந்தகைக் குருசிலை
உலாவெழப் போக்கி யொள்ளிழை யுறீஇயபின்
இன்னுழித் தம்மினென் றன்னுழி யவளொடு
[1] பின்கூட் டமைவும் பிறவுங் கூறிக்
[2] கன்கூட் டெய்திக் கரந்தன ளிருப்ப

(சாங்கியத்தாயின் செயல்)

மந்திர நாவி னந்த ணாட்டி
தேருடை மன்னர் திறல்படக் கடந்த
போரடு குருசிலைப் பொழுதிற் சேர்ந்து

---

9. கடுக்கம் - விரைவு; "கடுக்கனே கயிலாய மலைதனை, யெடுக்க லுற்ற விராவண னீடற" தேவாரம்.

6 - 9. வருத்திக் குழந்தைக்குப் பாலையூட்டுந் தாய்போலத் துன்புறுத்தி உதயணனை நல்வழியில் நிறுத்தற்குரிய காரிய விரைவை யூகி நாடி; "உலப்பி லுலகத் துறுதியை நோக்கிக், குலைத்தடக்கி நல்லறங் கொள்ளார்க் கொளுத்தல், மலைத்தழு துண்ணுக் குழவியைத் தாய, ரலைத்துப்பால் பெய்து விடல்" (பழ. 212); "காலொடு கையமுக்கிப் பிள்ளையை வாய்நெரித்துப், பாலொடு நெய்பெய்யுந் தாயனையர்-சால, அடக்கத்தை வேண்டி யறன்வலித்து நாளும், கொடுத்து மேற் கொண்டொழுகு வார்" அறநெறி. 46.

11. சாங்கியத்தாய்க்கு. 12. தேவியை விட்டு நீக்கி.

13. குருசிலை - உதயணனை. 14. உலாவெழ - உலாவ எழும்படி.

13 - 4. "உலாவேட் டெழுந்த வுதயண குமரன்" என்பர் பின்; உ. 18: 4.

15. இன்னுழி - இன்ன இடத்தில். அன்னுழி - அவ்விடத்தில்; "அன்னுழி யுமையவ ளகத்து ளோர்செய, லுன்னினள்" கந்த. பார்ப்பதி. 1.

16. பின்கூட்டமைவும் - பின்பு வந்து அடைதலையும்.

17. கன்கூட்டெய்தி - கற்களைக் கூட்டி அமைக்கப்பட்ட சுருங்கையையடைந்து; க. 40 : 84, அடிக். கன்கூட்டு - தோண்டிய இடமுமாம்.

18. அந்தணாட்டி: எழுவாய். 20. குருசிலை - உதயணனை.

பி - ம். 1 பினகூட்டமையும். 2 கண்கூட்.

வரையுடைச் சாரலில் வரூஉங் குற்றத்
துரையுடை முதுமொழி யுரைத்தவற் குணர்த்தித்

(சாங்கியத்தாய் உதயணனுக்குக் கூறல்)

தோற்கை யெண்குங் கோற்கைக் குரங்கும்
மொசிவா யுழுவையும் பசிவாய் முசுவும்
வெருவு தன்மைய வொருவயி னொருநாட்
கண்ணுறக் காணிற் கதுமென நடுங்கி
ஒண்ணுதன் மாத ருட்கலு முண்டாம்
பற்றா ருவப்பப் பனிவரைப் பழகுதல்
நற்றார் மார்ப நன்றியின் றாகும்
இன்னெயிற் புரிசை யிலாவா ணத்துநின்
பொன்னியல் கோயில் புகுவது பொருளென

(உதயணன் இலாவாணம் சென்று இருத்தல்)

உறுவரை மார்ப னுவந்தன னாகி
இறுவரை யிமயத் துயர்மிசை யிழிந்து
பன்முகம் பரப்பிப் பௌவம் புகூஉம்
நன்முகக் கங்கையி னகர நண்ணிப்
பன்மலர்க் கோதையைப் பற்றுவிட் டகலான்
சின்னாள் கழிந்த காலைச் சிறந்த

(தோழர் உதயணனிடம் கூறுதல்)

நன்மாண் டோழர் நண்ணுபு குறுகிச்

---

21 - 2. குற்றத்தைப் புலப்படுத்தும் பழங்கதைகளை.

23. எண்கு - கரடி.

24. மொசிதல் - ஈ மொய்த்தல்; "பலர்மொசிந் தோம்பிய திரள்பூங் கடம்பு" பதிற். கக.

27. மாதர் - வாசவதத்தை. உட்கலும் உண்டாம் - அஞ்சுதலும் உளதாகும்.

23 - 7. "அச்சப் பொருளாவன :—'வள்ளெயிற் றரிமா வாள்வரி வேங்கை ...குன்றுறை யசுணம்' என்று சொல்லப்பட்டன போல்வன" (தொல். மெய். சூ. 1, பேர்.) என்பது இங்கே அறியற்பாலது.

28. பற்றார் - பகைவர்.

30. இலாவாணத்து - இலாவாண நகரத்துள்ள.

31. பொருளென - காரியமாகுமென்று சாங்கியத்தாய் கூற.

34. பன்முகம் - ஆயிரமுகம்; "கங்கை, துறைகொ ளாயிர முகமுஞ் சுழல" (கல். "உழைநின்றீரும்".) பௌவம் - கடலில்.

34 - 5. "கங்கையம் பேரியாறு கடற்படர்ந் தாங்கு" மதுரை.

36. பற்று - நீங்காத அன்பு. [696.

செய்வினை மடிந்தோர்ச் சேர்ந்துறை விலளே
மையறு தாமரை மலர்மக ளானெனல்
வையகத் துயர்ந்தோர் வாய்மொழி யாதலின்
ஒன்னா மன்னர்க் கொற்றுப்புறப் படாமைப்
பன்னாட் பிரிந்து [1] பசைந்துழிப் பழகாது
வருவது பொருளென வாசவ தத்தையைப்

(உதயணன் மறுத்தலும் வாசவதத்தையின் கூற்றும்)

பிரித லுள்ளம் பெருந்தகை மறுப்பத்
தாழிருங் கூந்தலைத் தணப்ப நின்றதோர்
ஊழ்வினை யுண்மையி னொளிவளைத் தோளியும்
வேட்டம் போகி யடிகள் காட்டகத்
தரும்பினு மலரினும் பெருஞ்செந் தளிரினும்
கண்ணி கட்டித் தம்மி னெனக்கென

(உதயணன் வேட்டைக்குச் செல்லல்)

வள்ளிதழ் நறுந்தார் வத்தவ மன்னனும்
உள்ளம் [2] புரிந்தன னொள்ளிழை யொழியக்
கழிநாட் காலைக் கான நோக்கி
[3] அடுபோர் மாவூர்ந் தங்க ணீங்க

(அமைச்சர் ஏவலாளர் வாசவதத்தையின் மாடத்திற்குத் தீ மூட்டல்)

வடுநீங் கமைச்சர் வலித்தன ராகிப்
பிணைமலர்ப் படலைப் பிரச்சோ தனன்றன்

---

39. மடிந்தோர் - சோம்புதலுற்றோர்.

39 - 40. மடிந்தோர்பால் திருமகள் சேராளென்பது, "மடியுளாண் மாமுகடி யென்ப மடியிலான், றாளுளா டாமரையி னாள்" (குறள், 617) என்பதனால் விளங்கும்.

42. ஒற்று - ஒற்றர்களால்.

43. மு. ந. 2 : 169. பசைந்துழி - பற்றுள்ள இடத்தே.

44. என - என்று தோழர்கள் சொல்ல.

45. பிரியுங் கருத்தை உதயணன் மறுக்க.

47. வளைத்தோளி - வாசவதத்தை.

50. என - என்று சொல்ல. 52. புரிந்தனன் - விரும்பி.

53. கழிநாட்காலை - மறுநாள் விடியலில்.

54. உதயணன் சென்றவிட. 55. வலித்தனராகி - துணிந்து.

56. பிணைத்த மலர்மாலையையுடைய.

பி - ம். [1] பசந்துழி. [2] புரிதனள. [3] அடும்போர்

இணைமலர்ப் பாவையை யியைந்ததற் கொண்டும்
ஊக்க மிலனிவன் வேட்கையின் வீழ்ந்தென
வீக்கங் காணார் வேட்டுவ ரெள்ளிக்
கலக்க மெய்தக் கட்டழ லுறீஇய
தலைக்கொண் டனரெனத் தமர்க்கும் பிறர்க்கும்
அறியக் கூறிய செறிவுடைச் செய்கை
வெஞ்சொன் மாற்றம் வந்துகை கூட
வன்கண் மள்ளர் வந்தழ லுறீஇப்
போர்ப்பறை யரவமொ [1]டார்ப்பனர் வளைஇக்
கோப்பெருந் தேவி போக்கற மூடிக்
கைபிகந்து பெருகிய செய்கைச் சூழ்ச்சியுட்

(உருமண்ணுவா முதலியோர் செயல்)

பொய்ந்நில மமைத்த பொறியமை மாடத்
திரும்பும் வெள்ளியு மிசைத்துருக் குறீஇ
அருங்கல மாக்கி யாப்புப்பிணி யுழக்கும்
கொலைச்சிறை யிருவரைப் பொருக்கெனப் புகீஇ
நலத்தகு மாத ரடிக்கல முதலாத்
[2] தலைக்கலங் காறுந் தந்தகத் தொடுக்கிச்

---

57. இணைமலர் - இணைத்த மலர். இயைந்ததற்கொண்டும் - அடைந்தது முதல்.

58. வேட்கையின் வீழ்ந்து - ஆசைக்கடலில் அழுந்தி.

59. வீக்கம் - பெருமையை.

60. அழலுறீஇய - நெருப்புவைத்தற்கு.

62. செறிவுடைச் செய்கை : 78.

66. கோப்பெருந்தேவி - வாசவதத்தை.

68. பொய்ந்நிலம் - சுருங்கை வழி. பொறி - யந்திரம்.

69. கொடுத்த பொன்னில் தாம் திருடிய பொன்னுக்கு ஈடாக இரும்பையும் வெள்ளியையும் சேர்த்து உருக்கி.

70. அருங்கலம் - கிரீடம்; அரிய ஏனை அணிகலன்களுமாம். யாப்புப்பிணியுழக்கும் - விலங்காற் பிணிப்புண்டு வருந்தும்.

71. கிரீடத்திற்குக் கொடுத்தபொன்னைத் திருடி இராசத்துரோகம் செய்தவராதலின், 'கொலைச் சிறை யிருவர்' என்றார்; "கள்வனைக் கோறல் கடுங்கோ லன்று" (சிலப். ௨௦: 64) என்பது இங்கே அறியற்பாலது. மாடத்துப் (68) புகுத்தி (71.)

72. மாதர் - வாசவதத்தையின்.

73.=௨. 19: 65. அகத்து - அவ்வீட்டினுள்ளே.

பி - ம். 1 டார்ப்பனவளைஇக். 2 தலைககலநதாறுந.

சித்திரப் பெரும்பொறி யுய்த்தன ரகற்றி
வத்தவர் கோமான் மனத்தமர் துணைவியொடு
தத்துவச் செவிலியைத் தலைப்பெருங் கோயில்
மொய்த்தழல் புதைப்பினும் புக்கவட் [1] போமினென்
றத்தக வமைத்த யாப்புறு செய்கையொ
டருமணி வரைப்பக மாரழ [2] லுறீஇய
கருமக் கல்வரைக் கலங்கத தாக்கி
உருமண் ணுவாவு மொருபா லகலப்
பொறிவரித் [3] தவிசிற் பொன்னிறப் பலகை
உறநிறைத் தியற்றி யுருக்கரக் குறீஇய
மாடமும் வாயிலு மோடெரி கவர

(சாங்கியத்தாய் வாசவதத்தையைக்கொண்டு யூகிபாற் செல்லல்)

இளையரு மகளிருங் களைகண் காணார்
வேகுறு துயரமொ டாகுல மெடுப்பத்
தடங்கண் பிறழத் தளர்பூங் கொடியின்
நடுங்கிவெய் துயிர்க்கு நன்னுதற் பணைத்தோட்
டேவியைப் பற்றித் தெரிமூ தாட்டி
யூகி கூறிய வொளிநில மருங்கிற்
பெருங்கல நிதியம் பெய்துவா யமைத்த
அரும்பிலத் தியாத்த வச்ச மாந்தர்
வாயில் பெற்று வழிப்படர்ந் தாங்குப்
போக வமைத்த பொய்ந்நிலச் சுருங்கையுள்

---

74. சித்திரப்பெரும்பொறி - சுருங்கைக்குச் செல்லுதற்குரிய வழியிலுள்ள பொறியை.

75. துணைவியொடு - வாசவதத்தையோடு.

79 - 81. = உ. 18: 60 - 63.

82. பொறிவரித்தவிசு - புலித்தோல் ஆசனம்; சிங்காதனமுமாம்.

84. எரி கவர - தீக் கவர்தலால்.

86. ஆகுலம் - துன்ப முழக்கம்.

90. ஒளிநிலம் - ஒளித்துக்கொள்ளுதற்குரிய இடம்.

91. பெய்து - போகட்டுவிட்டு.

91 - 2. வாய் அமைத்த அரும் பிலத்து - பொதியறையில்; இதில் அகப்பட்ட மாந்தர் அஞ்சிவருந்துதலை, "பொதியறைப் பட்டோர் போன்றுளம் வருந்தி" (மணி. ச : 105, கக : 8) என்பதனாலும் அறிக.

பி - ம். 1 டோயினென. 2 லுறீஇயக். 3 தவிசின.

நற்புடை யமைச்சனை நண்ணிய பொழுதிற்
கற்புடை மாதரைக் காதற் செவிலி
அற்புடைப் பொருள்பே ரறிவிற் காட்டி
அஞ்சி லோதி யஞ்சனும் பெருமான்
நெஞ்சுபுரை யமைச்ச னீதியிற் செய்த
வஞ்ச மிதுவென வலிப்பக் கூறி
அருந்திற லமைச்சனொ டொருங்குதலைப் பெய்தபின்
இன்னகை முறுவலொ டெண்ணியது முடிந்ததென்
றெதிரெழுந்து விரும்பி யூகி யிறைஞ்சி
மதிபுரை முகத்திக்கு மற்றிது கூறும்

(யூகி கூறல்)

இருங்கட லுடுத்தவிப் பெருங்கண் ஞாலத்துத்
[1] தன்னி னல்லது தாமீக் [2]கூரிய
மன்னரை வணக்கு [3] மறமாச் சேனன்
காதன் மகளே மாதர் மடவோய்
வத்தவர் பெருமகன் வரைபுரை யகலத்து

---

95. நற்புடையமைச்சனை - நன்மையையுடைய மந்திரியாகிய யூகியை; நற்பு - நன்மை, புடை - பக்கமுமாம்; "காவற்சாகா டுகைத் தற்கண் அவ்வரசற்கு இணையாய அமைச்சன்" (குறள், அங்க. அவ தாரிகை.) 97. பேரறிவின் - பேரறிவால்.

98. அஞ்சிலோதி: விளி. அஞ்சல் - அஞ்சாதே.

100. இது - இச்செய்கை. வலிப்ப - துணியும்படி.

102. இன்னகை முறுவல் - மகிழ்ச்சியாலுளதாகிய சிரிப்பு; முறு வற்குக் காரணம், எண்ணியது முடிந்தமை; "உள்ளிய, வினைமுடித் தன்ன வினியோள்" (நற். ந); "செய்வினை முடித்த செம்மலுள்ள மொடு" (குறுந். உஎ0, உஎரு.) 104. கூறும் - கூறுவான்.

105. ழ. புறநா. நசுந: 1.

106 - 7. தன்னால் உயர்வடைவதையன்றித் தாமே மீக்கூர்ந்த அரசர்களை வழிப்படுத்தும். "நட்டவர் குடியுயர்க்குவை, செற்றவ ரரசு பெயர்க்குவை" (மதுரை. 131-2), "நட்டாரை யாக்கிப் பகைதணித்து" (பழ. 398, சிறுபஞ்ச. 18), "மாறிநின் றவரையும் வணக்கி னல்லது, சீறிநின் றெவரையுஞ் செகுப்ப தில்லையே" (சூளா. நகர. 19) என் பவற்றின் கருத்து இவ்வடிகளில் அமைந்துள்ளது.

பி - ம். 1 தன்னின. 2 கூறிய. 3 மறமாசேனன்.

வித்தக நறுந்தார் விருப்பொடு பொருந்தி
நுகர்தற் கமைந்த புகர்தீர் பொம்மற்
கோல வனமுலைக் கொடிபுரை மருங்குல்
வால்வளைப் பணைத்தோள் வாசவ தத்தாய்
அருளிக் கேண்மோ வரசியல் வழாஅ
இருளறு செங்கோ லேய [1] றிறைவன்
சேனை நாப்பணும் பெருமான் செய்த
யானை மாயத் தருந்தளைப் [2] படுதலிற்
கொங்கலர் நறுந்தார்க் கோல மார்பிற்
பிங்கல கடகர் பெற்றியிற் பிழைப்பப்
பாஞ்சால ராயன் பரந்த படையொடு
மாண்கோ சம்பி வளைவிய தறியான்
அருஞ்சுழி நீத்தத் தாழு மொருவன்
பெரும்புணை பெற்ற பெற்றி போல
நிற்பெறு சிறப்பொடு நெடுநகர் புகல
முற்படத் தோன்றிய முகைப்பூண் மார்வன்
தற்படு துயரந் தன்மனத் தணையான்
மட்டுறு கோதாய் மற்றுநின் வனமுலை
விட்டுறை வாற்றா வேட்கையிற் கெழுமிப்
பட்டுறை பிரியாப் படிமையி னவ்வழி
ஒட்டிடை விட்டபி னல்லதை யொழிதல்
வாணுதன் மடவோ யரிதுமற் றதனாற்
சேண்வரு பெருங்குடிச் சிறுசொ னீங்க
ஆர்வ நெஞ்சத் தாவது புகலும்

---

114. அருளிக்கேண்மோ - கேட்டருள்.
116. நும்பெருமான் - உன் தந்தையாகிய பிரச்சோதனன்.
119. பிங்கல கடகர் - உதயணனுடைய தம்பியர்.
120. பாஞ்சாலராயன் - பாஞ்சாலதேசத்து அரசன். படையொடு வந்தென ஒரு சொல் வருவிக்க. 121. உதயணன் அறியானாகி.
124. புகல - விரும்ப. 128. கெழுமி - மயங்கி.
129. பட்டுறை - பட்டாலாகிய உறை. படிமை - பிரதிமை.
130. ஒட்டு - சேர்ந்தேஉறைதல்.
132. சிறுசொல் - காமபரவசனாகியுள்ளானென்னும் இழிசொல்.
133. ஆவது - ஆக்கம்; பயனுமாம்.

பி - ம். 1 றிறைவனைச். 2 படுத்தலிற்.

இன்னுயி ரன்ன வென்னையு நோக்கி
மன்னிய தொல்சீர் மரபிற் றிரியா
நலமிகு பெருமைநின் குலமு நோக்கிப்
பொருந்திய சிறப்பி னரும்பெறற் காதலன்
தலைமையின் வழீஇய நிலைமையு நோக்கி
நிலம்புடை பெயரினும் விசும்புவந் திழியினும்
கலங்காக் கடவுணின் கற்பு நோக்கி
அருளினை யாகி யழியா வமைச்சியல்
பொருளெனக் கருதிப் பூங்குழை மடவோய்
ஒன்னா மன்னனை யுதயண குமரன்
இன்னா செய்துத [1] னிகன்மேம் படுநினைச்
சின்னாள் பிரியச் சிதைவதொன் றில்லை
வலிக்கற் பாலை வயங்கிழை நீயென்
றொலிக்குங் கழற்கா லூகி [2] யிரப்ப

(வாசவதத்தை தன்னுட் கருதுதல்)

நெறிதா ழோதி நெஞ்சி னகத்தே
பொறிதாழ் மார்பிற் புரவலற் கியைந்த
நூல்வல் லாளர் நால்வ ருள்ளும்
யூகி முடிந்தன னுருமண் ணுவாவொடு
வாய்மொழி வயந்தக னிடபக னென்ற
மூவரு மல்லன் முன்னின் றிரப்போன்
யாவன் கொல்லிவ [3] னென்றவற் கெதிர்மொழி
யாவதுங் கொடாஅ ளறிவிற் சூழ

(சாங்கியத்தாய் கூறல்)

விம்முறு நிலைமை நோக்கித் துன்னிய
உறுதி வேண்டும் யூகி மற்றிவன்

---

134. "உயிர்புரை யூகியோ டெண்ணி" நன். மயிலை. சூ. 366, [மேற்.
139. விசும்பு - மேலுலகம்.
140. நின்கடவுட்கற்பு - நின்னுடைய தெய்வத்தன்மையுள்ள கற்பு.
143. ஒன்னாமன்னனை - பாஞ்சாலராயனை.
144. மேம்பட - மேம்படுதற்கு.
பொருளெனக்கருதி (142) வலிக்கற் பாலை (146.)
154. என்று - என்றெண்ணி.
156. வாசவதத்தை விம்முறு நிலைமையைச் சாங்கியத்தாய் கண்டு.
157. நுமக்கு உறுதியை வேண்டுகின்ற யூகியாவான் இவன்.

பி - ம். 1 னிகன மெம்படுநினைச். 2 யுரைப்ப. 3 னென்றிவற்.

இறுதி செப்பி யிவண்வந் தோனெனத்
தாய்தெரிந் துரைப்பச் சேயிழை தேறி

(வாசவதத்தை செயல்)

உரைத்த கருமத் துறுதி விழுப்பமும்
கருத்துநிறை காணாது கண்புரை தோழன்
வலித்த கருமமும் வத்தவர் பெருமகன்
உதயண குமரன் யூகி யென்பதை
உரையினு முடம்பினும் வேறெனி னல்ல
துயிர்வே றில்லாச் செயிர்தீர் சிறப்பும்
திண்ணிதி னறிந்த செறிவின ளாயினும்
பெண்ணியல் பூர்தரப் பெருங்கண் பில்கிக்
குளிர்முற் றாலி குளிர்புள் ளூறாஅ
தொளிமுத் தாரத் துறைப்பவை யுக்கி
அரிமா னன்ன வஞ்சுவரு துப்பினெம்
பெருமான் பணியன் றாயினுந் தெரிமொழி
நூலொடு பட்ட நுனிப்பியல் வழாமைக்
கால வகையிற் கருமம் பெரிதெனல்
நெறியிற் றிரியா நீர்மையிற் காட்டி
உறுகுறை யண்ண லிவன்வேண் டுறுகுறை
நன்றே யாயினும் தீதே யாயினும்
[1] ஒன்றா வலித்த துறுதி யுடைத்தெனக்

---

158. இறுதி - மரணத்தை. 160. விழுப்பம் - சிறப்பு.

161. கருத்துநிறை காணாது - உதயணன் உள்ளத்தை நிறுத்தல் காணாமையால். கண்புரை தோழன் : உ. 10 : 101, 11 : 166.

162 - 3. வத்தவர் பெருமகனாகிய உதயண குமரன். என்பதை ; ஐ : சாரியை.

165. இருவர்க்கும் உயிரொன்றென்று யாரும் சொல்லுதற்குரிய குற்றந்தீர்ந்த மிக்க நட்பையும் ; "உயிரோ ரன்ன செயிர்தீர் நட்பு" நற்.

167. பெண்ணியல்பு - பேதைமை. [எஉ.

168. ஆலி - நீர்த்துளி.

169. முத்தாரத்து - முத்தாரத்தைப் போல; "வைவேற்கண்பட்ட முத்த வடங்கண்டு காக்கிலன்" (சிதம்பரம் சாஸனப்பாடல்.) உறைப்பவை - துளிப்பனவாக.

171. தெரிமொழி - தெரியும் மொழிகளையுடைய.

175. குறையுறும் அண்ணலாகிய இவன். குறை - காரியம்.

177. ஒன்றா - ஒன்றி.

பி - ம். [1] ஒன்ற.

கைவரை நில்லாது கனன்றகத் தெழுதரும்
வெய்துயிர்ப் படக்கிநீ வேண்டியது வேண்டாக்
குறிப்பெமக் குடைமை கூறலு முண்டோ
மறத்தகை மார்வன் மாய யானையிற்
சிறைப்படு பொழுதிற் சென்றவற் பெயர்க்க
மாய விறுதி வல்லே யாகிய
நீதி யாளநீ வேண்டுவ [1] வேண்டென
முகிழ்நகைக் கிளவி முகமன் கூறி
அண்ண லரசற் காகுபொருள் வேண்டும்
ஒண்ணுதன் மாத [2] ரொருப்பா டெய்தி
அரிதின் வந்த பெருவிருந் தாளரைச்
சிறப்புப் பலியருச் செல்வனிற் பேணும்
பெறற்கரும் பெரும்பண் பெய்திய தெனக்கென
அசதிக் கிளவி நயவர மிழற்றி
நேர்ந்த மாதரை நெடுந்தகைக் குருசில்
பேர்ந்த காலைப் பிழைப்பில னுகுதல்
அறியு மாத்திர [3] மவ்வழி யமைத்துச்
செறியச் செய்த செவிலியுந் தானும்
[4] மறுதர வுடைய மாயச் சூழ்ச்சி
உறுதியொ டொளித்தன ருள்ளியது [5]முடித்தென்.

கஎ—தேவியைப் பிரித்தது முற்றிற்று.

---

179. 'வேண்டியது வேண்டா' என்பது முதலியன வாசவதத்தை கூற்று. 182. அவனைப் பெயர்த்தற்கு.

187. ஒருப்பாடு - ஒருமைப்படுதல்.

189. செல்வனின் - அருகதேவனைப்போல.

190. பெரும்பண்பு - இல்வாழ்க்கையை நடத்துமுறைமை.

191. அசதிக்கிளவி - பரிகாசச்சொல்.

192 - 3. குருசில் - உதயணன். பேர்ந்தகாலை - பிரிந்தகாலத்தில். பிழைப்பு - கேடு ; பிழைப்பிலனுகுதல் - உயிருடனிருத்தலை.

194. அவ்வழி அமைத்து - அவ்விடத்தை இடமாக்கி.

பி - ம். 1 வேண்டுவெென. 2 ரொருப்பாட்டெய்தி. 3 மவன்வழி. 4 மறுதாயுடைய. 5 முடிந்தென்.

உள்ளியது முடித்த யூகியுஞ் செவிலியும்
ஒள்ளிழை மாதரொ டொளித்த பின்னர்ப்

(உதயணன் மீண்டு வருதல்)

பலாவம லசும்பிற் பயமலைச் சாரல்
உலாவேட் டெழுந்த வுதயண குமரன்
குழையணி காதிற் குளிர்மதி முகத்திக்குத்
தழையுந் தாருங் கண்ணியும் பிணையலும்
விழைபவை பிறவும் வேண்டுவ கொண்டு
கவவிற் கமைந்த காமக் கனலி
அவவுறு நெஞ்சத் தகல்விடத் தழற்றத்
தனிக்கன் றுள்ளிய புனிற்றுப் போல
விரைவிற் செல்லும் விருப்பின னாகிக்

௧௮—கோயில் வேவு.

[வாசவதத்தைக்கு வேண்டுவனவற்றைக் கைக்கொண்டு மலைச் சாரலிலிருந்து புறப்பட்டு வழியில் தீயநிமித்தங்களைக் கண்டு கவலையுற்றுவரும் உதயணன், அரண்மனை வேதலைக்கண்டு வாசவதத்தை இறந்தாளென்றே நிச்சயித்து மூர்ச்சித்து விழுந்து, தோழர்தேற்ற ஒருவாறு அவன் தேறியெழுந்தது இதனால் அறியலாகும்.]

3. "பலாவம லடுக்கம் புலாவ வீர்க்குங், கழைநரல் சிலம்பின்" அகநா. ௮: 7.

4. உலாவேட்டு - உலாவுதலை விரும்பி; "நெடுந்தகைக் குருசிலை யுலாவெழப் போக்கி" என்றார்; உ. 17: 13 - 4.

6. தழை - தழைவிரவித்தொடுத்த ஒருவகை மாலை; தார் - மார்பின் மாலை; கண்ணி - தலைக்கணியுமாலை; பிணையல் - மலர்களை நெருக்கிப் பிணைத்தமாலை; சீவக. 193, 1338, 2054.

7. பிறவென்றது - சதங்கைமாலை, தொங்கல், கருப்பூரமாலை, தீம்பூமாலை முதலியவற்றை.

8 - 9. கவவு - தழுவுதல். அவவு - அவா; "கவவுக்கை விடப் பெறும் பொருட்டிறத், தவவுக்கை விடுத லதுமனும் பொருளே" (கலி. ௧௪.) காமக்கனலி, அகன்ற இடத்துச் சுடுமென்பதை, "நீங்கிற் றெறூஉங் குறுகுங்காற் றண்ணென்னுந், தீயாண்டுப் பெற்றா ளிவள்" (குறள், 1104) என்பதனாலும் அறிக.

10 - 11. "கறவைதம் பதிவயின், கன்றமர் விருப்பொடு மன்று நிறை புகுதர" (கலி. ௧௧௯); "ஆன்கணங், கன்றுபயிர் குரல மன்று நிறை புகுதர" குறிஞ்சி. 217 - 8.

10. சிறு. 382.

(குதிரை வருணனை)

[1] கலினங் கவவிக் கான்றுநுரை தெவிட்டும்
வலியுடை யுரத்தின் [2] வான்பொற் றாலிப்
படலியம் பழுக்கமொடு [3] பஃறகை வில்லாப்
பருமக் காப்பிற் [4] படுமணைத் தானத்
தருமைக் கருவி யலங்குமயி ரெருத்தின்
வயமாப் பண்ணி வாய்க்கயிறு பிணித்துக்

(குதிரையைப் பாகன் கொடுப்ப உதயணன் அதன்மீதூர்ந்து வருதல்)

குறுக்கை புக்க கொளுவமை கச்சையன்
அறைக்கண் மருங்கி [5] னகத்துளை யின்றிக்
கண்ணள [6] வமைந்து கதிர்த்த மூங்கிற்
பண்ணமை காழ்மிசைப் பசும்பொன் வலக்கும்
அடிநிலைச் சாத்தோ டியாப்புப் பிணியுறீஇ
வடியிலைக் கதிர்வாள் வைந்நுனைக் குந்தமொடு
வார்ப்பி னமைத்த யாப்பமை யரும்பொறி
மணிக்கை மத்திகை யணித்தகப் [7] பிணித்துக்
கோற்கமை [8] வுறுநடைக் குதிரைக் கோதிய
நூற்க ணாளரொடு நுனித்துக் கதிவினாய்
வாக்கமை வாளன் கூப்புபு வணங்கிக்
கடுநடைப் புரவி கைம்முதல் கொடுப்ப

---

12. கலினம் கவவி - கடிவாளத்தை உள்ளிட்டு. நுரையைக் கான்று.
13. தாலி - ஓராபரணம். பஃறகைவு - பல தையல்.
15. பருமமாகிய காப்பு.
16. கத்தரிகையினாற் கொய்யப்பட்டு அசைகின்ற மயிரையுடைய பிடரியினையும்.
17. வயமா - குதிரை.
18. குறுக்கைபுக்க கொளு - புலிவடிவமைந்த மூட்டுவாய்.
19. அறை - பாறை. அகத்துளை - உட்டுளை. 20. கண் - கணு.
21. காழ் - கோல். பொன் வலக்கும் - பொற்பூண் கட்டிய.
22. அடிநிலைச் சாத்து - அங்கவடி.
23. குந்தம் - கைவேல்.
26. கோற்கு அமைவுறும் நடை - அம்பின் வேகத்திற்கு ஒத்த வேகம்; "கணைச்செல வொழிக்குங் கடுமைத்து" க. 38 : 317 ; பு. வெ. 138.
28. கூப்புபு - கையைக் குவித்து.
29. கைம்முதல் - உதயணன் கையில்.

பி-ம். 1 கலிநலங்கலவி. 2 வான்பொற்பஃறாலி. 3 பஃறகையில்லாப் 4 படுமனைத். 5 னகத்துணை. 6 வமைத்துக். 7 பிடித்துக். 8 குறுநடை

அடுதிற லண்ண லணிபெற வேறி
மறுவின் மாணகர் குறுக வருவழி

(தீய நிமித்தம்)

இடுக்கண் டருதற் கேது வாகி
இடக்க ணாடலுந் தொடித்தோ டுளங்கலும்
ஆருயிர்க் கிழத்தி யகன்றன ளிவணிலள்
நீர்மலர்ப் படலை நெடுந்தகை யாளா
காணா யாகி யாணா விரக்கமொ
டழுக்கி றேழமொ டியங்குவை யினியென
ஒழுக்கும் புட்குர லுட்படக் கூறிய
நிமித்தமுஞ் சகுனமு நயக்குண மின்மையு
நினைத்தனன் வரூஉ நேரத் தமைத்த

(உதயணன் புகைத்தோற்றத்தைக் காணுதல்)

[1] தண்ணிதிப் பலகைச் சந்தனச் சார்வணைக்
கண்ணுற நினைத்த கைப்புடை யாவணத்
திருமணி யருங்கல மெளிதினிற் றரீஇக்
காலத்தி னடக்குங் கூலக் கொழுங்கடைக்
கடுவுங் [2] கொட்டமுங் காழகிற் குறையும்
அரக்கு மதிங்கு மரும்பெறற் பயினும்
நறையு நானமு நாறிரு வேரியும்

---

31. மாணகர் - இலாவாண நகரம்.
32. இடுக்கண் - துன்பம்.
32 - 3. ஆடவர்க்கு இடக்கண் ஆடலும், இடத்தோள் துடித்தலும் [தீயநிமித்தம்.
35. படலை - மாலை.
38. புள் - மரங்கொத்தி முதலிய பறவைகள்.
41. நிதிப்பலகை - பொற்பலகை. சார்வு அணை - சார்தற்குரிய [அணை.
42. ஆவணத்து - கடைவீதியில்.
43. தரீஇ - வருவித்து.
44. கூலம் - பலபண்டம்.
45. கடு - கடுக்காய். அகிற்குறை - அகிற்கட்டை.
46. அதிங்கு - அதிமதுரம். பயின் - பிசின்.
47. நானம் - புழுகு. இருவேரி - வெட்டிவேர்.

பி - ம். [1] தண்ணதிப். [2] கோட்டமுங்.

அறைவெள் ளாரமு மன்னவை பிறவும்
அண்ணரும் பேரழ லாக்கிய கமழ்புகை
மாதிரத் தியங்குஞ் சோதிடர் விமானமும்
வாச மூட்டும் வகையிற் றாகி
மஞ்சொடு நிரைஇ வெஞ்சுடர் மழுக்க
இருள்படப் பரந்த மருள்படு பொழுதிற்
கண்டா னாகித் திண்டே ருதயணன்
வண்டார் கோதை வாசவ தத்தை
இருந்த விடமும் பரந்தெரி தோன்றவவட்
கேதுகொ லுற்றதென் றெஞ்சிய நெஞ்சின்
ஊறவ னுண்மை தேறின னாகிச்
செல்லா நின்ற காலை வல்லை

(உதயணனும் வயந்தகனும் நிற்றல்)

மாய மள்ளரை யாயமொ டோட்டி
உருமண் ணுவாவும் வயந்தக குமரனும்
பொருமுர ணண்ணல் புகுதரும் வாயிலுட்
பொச்சாப் போம்புதல் புரிந்தனர் நிற்ப

(காஞ்சனமாலையின் கலக்கம்)

எச்சார் மருங்கினு மெரிபுரை தாமரை
கண்ணுற மலர்ந்த தெண்ணீர்ப் பொய்கையுள்
நீப்பருஞ் சேவலை நிலைவயிற் காணாது
பூக்கண் போழும் புள்ளிற் புலம்பி

---

50. மாதிரத்து - ஆகாயத்தில். சோதிடர் - சோதிட்கர் ; சந்திரன், சூரியன், மற்றைக்கோள்கள், 27 - நக்ஷத்திரங்கள், தாரகைகளென்பார் ; " சந்திரருஞ் சூரியருந் தாரகையு நாண்மீனும், வெந்திறல கோட்களுமா மெனவிளங்கி விசும்பாரு, மந்தரத்தை வலஞ்சூழ்ந்து வருபவரு நிற்ப வருஞ், சுந்தரஞ்சேர் மணிமுடியாய் சுடர்பவருஞ் சோதிடரே " (சூளா. துறவு. 206.) இவர்கள் பஞ்சவரென்றுங் கூறப்படுவர்.

49 - 51. " முகிற்றலை மதிய மன்ன முழுமணி மாடத் திட்ட, அகிற் புகை தவழ்ந்து வானத் தருவிசும் பறுத்து நீண்டு, பகற்கதிர்ப் பரப்பிற் றாகிப் பஞ்சவர் விமான முட்டிப், புகற்கரு மமரர் கற்பம் புக்கயா வுயிர்த்த தன்றே " சீவக. 600.

52. நிரைஇ - கலந்து. 63. பொச்சாப்பு - சோர்வு.

67. புள் - அன்னம்.

64 - 7. " சேக்கை நாடித்தன் சேவலைக் காணிய, பூக்க ணூடு மோர் புள்ளுமொத் தாளரோ " சீவக. 1362.

எரிதவழ் கோயி லெவ்வழி மருங்கினும்
திரிதர லோவா டீய்ந்துநிற மழுங்கிக்
கட்டழற் கதிய நெட்டிருங் கூந்தல்
[1] புதையெரி புற்றப் புன்சொற் கேட்ட
பெரியோர் போலக் கருகி வாடிய
தகையழி தாமமொடு தாழ்வன பரப்பித்
தோழியைக் காணாள் சூழ்வளிச் சுழற்றியள்
செவ்விய தன்மையி னவ்வயி றதுக்கா
நாவலந் தண்பொழி னண்ணா ரோட்டிய
காவலன் மகளே கணங்குழை மடவோய்
மண்விளக் காகி வரத்தின் வந்தோய்
பெண்விளக் காகிய பெறலரும் பேதாய்
பொன்னே திருவே [2] யன்னே யரிவாய்
நங்காய் நல்லாய் கொங்கார் கோதாய்
வீணைக் கிழத்தீ வித்தக வுருவீ
தேனேர் கிளவீ சிறுமுதுக் குறைவீ
உதையண குமர னுயிர்த்துணைத் தேவீ
புதையழ லகவயிற் புக்கனை யோவெனக்
கானத் தீயிடைக் கணமயில் போலத்
தானத் தீயிடைத் தானுழன் றேங்கிக்
காணல் செல்லாள் காஞ்சனை புலம்பிப்
பூசல் கொண்டு புறங்கடைப் புரளும்

(உதயணன் கண்டு மூர்ச்சித்தல்)

ஆகுலத் திடையே யண்ணலுங் கதுமென
வாயில் புகுந்து வளங்கெழு கோயில்
தீயுண விளியுந் தேமொழிச் செவ்வாய்க்
காஞ்சன மாலை கலக்கமுங் காணாப்
பூங்குழை மாதர் பொச்சாப் புணர்ந்து

---

70. கட்டழற்கதிய - மிக்க நெருப்பாற் கதுவிய.
74. சூழ்வளி - சுழல்காற்று. சுழற்றி - சுழற்சி.
77. காவலன் - பிரச்சோதனன். 80. அன்னே - தாயே.
89. பூசல் - ஆரவாரம்.
92. விளி - ஓசை. 94. பொச்சாப்பு - பொல்லாங்கை.

பி - ம். 1 புதையெரிப்புற்ற. 2 யன்னாய்.

கருவி யமைத்த காலியற் செலவிற்
புரவியின் வழுக்கிப் பொறியறு பாவையின்
முடிமிசை யணிந்த முத்தொடு பன்மணி
விடுசுடர் விசும்பின் மீனெனச் சிதறச்
சாந்துபுல ராகத்துத் தேந்தார் திவளப்
புரிமுத் தாரமும் பூணும் புரள
எரிமணிக் கடகமுங் குழையு மிலங்க
வாய்மொழி வழுக்கி வரையின் வீழ்ந்தே
தேமொழிக் கிளவியிற் றிறல்வே றாகி
இருநில மருங்கிற் பெருநலந் தொலையச்
சோரு மன்னனை யார்வத் தோழர்

(தோழர் உபசரித்தலும் அவன் தெளிந்து எழுதலும்)

அடைந்தனர் தழீஇ யவலந் தீர்க்கும்
கடுங்கூட் டமைத்துக் கைவயிற் கொண்ட
போகக் கலவை யாகத் தப்பிச்
சந்தனங் கலந்த வந்த ணறுநீர்த்
தண்டளி சிதறி வண்டின மிரியக்
குளிரிமுதற் [1] கலவையிற் கொடிபெறக் குலாய்
......................யொண்மணித் தட்டப்
பவழப் [2] பிடிகை பக்கங் கோத்த
திகழ்பொன் னலகிற் செஞ்சாந் தாற்றியிற்
பன்முறை வீசத் தொன்முறை வந்த

---

96. பொறியறுபாவையின் - எந்திரமற்ற பாவையைப்போல; க. 33 : 146 ; 36 : 60. 99. தார் திவள - மாலை குழைய.

102. மொழி வழுக்கி - சொல்தடுமாறி.

103. தேமொழிக்கிளவியின் - வாசவதத்தையின் பிரிவால்.

106. அவலம் - மூர்ச்சையை.

107. கடுங்கூட்டு - மூர்ச்சையை விரைவில் தீர்க்கும் மருந்து.

108. போகக்கலவை : க. 38 : 177.

109. நறுநீர் - பனிநீர் ; க. 34 : 188. 110. தளி - துளி.

111. குளிரி - செங்கழுநீர் ; பூந்தடுக்குமாம். கொடி - ஒழுங்கு.

113. பிடிகை - கைப்பிடி. 114. சாந்தாற்றி - விசிறி.

109 - 15. சீவக. 2478, 2615 - ஆம் பாடல்களைப் பார்க்க.

பி - ம். 1 கல்வையிற். 2 பீடிகைப்.

பிறப்பிடைக் கேண்மைப் [1] பெருமனைக் கிழத்தியை
மறப்படை மன்னன் வாய்சோர்ந் தரற்றுச்
சேற்றெழு தாமரை மலரிற் செங்கண்
ஏற்றெழுந் தனனா லினியவ ரிடையென்.

கஙு—கோயில் வேவு முற்றிற்று.

---

116. உ. 16 : 39 - 41 ; ரு. 6 : 64.
118-9. கண்ஏற்று - கண்மலர்ந்து; கலி. கஉ : 8 ; பு. வெ. 197.

பி - ம். 1 பெரும்பணைக்.

ககூ—தேவிக்கு விலாவித்தது.

ஏற்றெழுந் ததன்பி னினியோர் குழீஇ
ஆற்றல் சான்ற நூற்றுறை மருங்கிற்
பழையவும் புதியவு முறைவயிற் பிரியார்
காரண முரைப்பவு மோர்வரை நில்லான்

(உதயணன் தீயில் விழச் செல்லல்)

அந்தீங் கிளவியெ னம்பிணை மூழ்கிய
செந்தீ யானும் புகுவென் சென்றெனச்
முரிந்த கந்தி னெரிந்த வேயுள்
அரிந்த யாப்பிற் சொரிந்த கடுங்காழ்

ககூ—தேவிக்கு விலாவித்தது.

[அங்ஙனம் எழுந்த உதயணன் பிரிவாற்றமையாற் பின்னும் வருந்தி, யானும் இறப்பேனென்று தீயில்விழச் சென்றதும், பல நியாயங்களைக் கூறித் தோழர் தடுப்பத் தடையுண்டு அப்பால் அவன் அவளுடைய தலைக்கலன்கள் முதலியவற்றை வருவித்து ஒவ்வொன்றையும் தனித்தனியே நோக்கிப் பலவாறு புலம்பியதும் பிறவும் இதனால் அறியலாகும்.]

1. இனியோர் - தோழர் முதலியோர். 4. நில்லானாகி.
3 - 4. பிரியாராய்ப் பழையவும் புதியவுமாயவற்றை உரைப்பவும்.
7. கந்து - தூண். வேயுள் - மேற்பரப்பு.
8. அரிந்தயாப்பு - அறுபட்ட கட்டு. காழ் - கைமரங்கள்.

கரிந்த மாடம் [1] காவலன் குறுக

(தோழர் விலக்கல்)

ஆரளைச் செறிந்த வருஞ்சின நாகத்துப்
பேரழற் காணிய பேதை மாந்தர்
வாயின் மருங்கிற் றீயெரி கொளீஇயது
செயிர்படு பொழுதிற் செம்முக நின்றுதம்
உயிரொழிந் ததுபோ லுறுதி வேண்டார்
அடங்கா ரடக்கிய வண்ணல் மற்றுநின்
கடுஞ்சினம் பேணாக் கன்றிய மன்னர்
[2] கறுவு வாயிற் குறுதி யாக
இகப்ப வெண்ணுத லேத முடைத்தே
ஆகிய தறியு மரும்பொருட் சூழ்ச்சி
யூகியி னல்லதை யுதயண குமரன்
[3] உள்ள மிலனென வெள்ளைமை கலந்த
புறத்தோ ருரைக்கும் புன்சொன் மாற்றம்
அகத்தோர்க் கென்று [4] மகஞ்சுட லாணா
தாங்கன மங்கிலை யறிந்துமனங் கவலா
தோங்கிய பெருங்குலந் தாங்குதல் கடனாப்

---

10. அளை - புற்று.

11. அழல் - கோபம். காணிய - காணும்பொருட்டு.

12 வாயில் மருங்கின் - புற்றின் வாயிலில்.

12 - 3. அது செயிர் படு பொழுதில் - அப்பாம்பு கோபமுற்று வந்தபொழுது. செம்முகம் - அதன் முகத்தின் நேரே.

14. வேண்டாராகி. 15 அண்ணல் : விளி.

16. பேணா - மதியாமல். கன்றிய - வயிரங்கொண்ட.

17. கறுவுவாயிற்கு - கோபிக்கும் வழிக்கு.

18. இகப்ப - உயிரை விடுதற்கு.

21. உள்ளம் - ஊக்கம். வெள்ளைமை - அறிவின்மை.

22. புறத்தோர் - அயலார். 23. அகத்தோர்க்கு - எமக்கு.

24. நீ அறிந்து.

பி - ம். 1 காமன். 2 கருமவாயிற். 3 உள்ளமில்லென. 4 மருஞ்சுட.

பூண்டனை யாகுதல் பொருண்மற் றிதுவென
மாண்ட தோழர் மாற்றுவனர் விலக்கக்

(உதயணன் வாசவதத்தையின் உடம்பைக் காணவிரும்பல்)

காலங் கலக்கக் கலக்கமொ டோஅய்
ஞால முழுது நவைக்குற் றெழினும்
ஊர்திரை யுடைய வொலிகெழு முந்நீர்
ஆழி யிறத்தல் செல்லா தாங்குத்
தோழரை யிகவாத் தொடுகழற் குருசில்
சூழ்வளை முன்கைச் சுடர்க்குழை மாதர்
மழைக்கா லன்ன மணியிருங் கூந்தல்
அழற்புகை சூழ வஞ்சுவன ணடுங்கி
மணிக்கை நெடுவரை மாமலைச் சாரற்
புனத்தீப் புதைப்பப் போக்கிடங் காணா
தளைச்செறி மஞ்ஞையி னஞ்சுவனள் விம்மி
இன்னுயி ரன்ன வென்வயி [1] னினைஇத்
தன்னுயிர் வைத்த மின்னுறழ் சாயல்
உடப்புச் சட்டக முண்டெனிற் காண்கம்
கடுப்பழ லவித்துக் காட்டுமின் விரைந்தெனக்
கரிப்பிணங் காணார் காவல னென்னும்
மொழிப்பல காட்டவு மொழியா னழிய

---

25 - 7. தாங்குதலைக் கடமையாகப் பூணுதல் காரியமென்று தோழர்கள் விலக்க.

31. ஆழி - கரை.

30 - 32. தோழர்க்குக் கரையும் உதயணனுக்குக் கடலும் [உவமை.

34. "கூந்தல் வனப்பிற் பெயருழ" கார். 13.

36. கை - பக்கம். 38. அளை - குகை.

39. என் வயின் நினைஇ - என்னை நினைந்து.

40. உயிர்வைத்த - உயிரை நீக்கிய.

41. உடப்புச் சட்டகம் - உடம்பின் வடிவு.

42. கடுப்பு - விரைவு ; வெம்மையுமாம்.

43. கரிப்பிணம் - கரிதலையுடைய பிணத்தை.

44. காட்டவும் - தோழர் எடுத்துக் கூறவும்.

பி - ம். [1] னினைஇத்.

(உருமண்ணுவாவின் செயல்)

முன்னைய ராதலின் முதற்பெருந் தேவி
இன்னுயி ரிகப்ப விடாஅ ரிவரென
மன்ன குமரன் மதித்தன னாயின்
எண்ணிய சூழ்ச்சிக் கிடையூ றாமெனத்
தவலரும் பெரும்பொரு ளிலைமையி னெண்ணி
உலைவில் பெரும்புக ழுருமண் ணுவாவிரைந்
தாய்புக ழண்ணன் மேயது விரும்பி
நீள்புடை யிழிந்துக ஞாயி லொதுங்கிக்
கோயில் வட்டத் தாய்நலங் குயின்ற
பள்ளிப் பேரறை யுள்ளகம் புக்காங்
கழிவுறு சுருங்கை வழிமுதன் மறைஇ
விம்முறு துயரமொடு விளிந்துயிர் வைத்த
[1] கும்மனத் தாளர் குறைப்பிணங் காட்டித்
தாயுந் தையலுந் தீயுண விளிந்தமை
மாய மன்றென மன்னனைத் தேற்றி
மணியு முத்து மணியு மிழந்துதிர்ந்
தாரக் கம்மஞ் சாரவீற் றிருந்து
கொள்கைக் கட்டழ லுள்ளுற மூட்டி
மாசுவினை கழித்த மாதவர் போலத்
தீயகத் திலங்கித் திறல்விடு கதிரொளி
சேடுறக் கிடந்த செம்பொற் செய்கலம்

---

49. பெரும்பொருள் - பெரிய காரியம்.
51. அண்ணல் மேயது - உதயணன் விரும்பியதை.
52. ஞாயில் - மதிற்சூட்டில்.
55. சுருங்கையின் வழியை மறைத்து.
57. கும்மனத்தாளர் - வஞ்ச மனத்தாருடைய; உ. 17 : 69 - 71.
58. சாங்கியத்தாயும் வாசவதத்தையும் நெருப்பில் வெந்து இறந்தது. 59. மாயமன்று - பொய்யன்று.
60 அணி - அழகு. 61. கம்மம் - தொழில்.
62. கொள்கை - விரதம். 65. பொன்னணியை; உ. 17 : 72 - 3.
62 - 5. "சுடச்சுடரும் பொன்போ லொளிவிடுந் துன்பஞ், சுடச் சுட நோற்கிற் பவர்க்கு" குறள், 267.

பி - ம். 1 கும்மணத்தாளர்.

பொன்னணி மார்பன் முன்னணா விடுதலின்

(உதயணன் வாசவதத்தையின் பொன்னரிமாலை முதலியவற்றை நோக்கிப் புலம்பல்)

(பொன்னரிமாலை)

ஒண்செந் தாமரை யொள்ளிதழ் மென்ன
பண்கெழு விரலிற் பன்முறை தொகுத்து
நான மண்ணி நீனிறங் கொண்டவை
விரித்துந் தொகுத்தும் வகுத்தும் வாரியும்
உளர்ந்து மூறியு மளந்துகூட் டமைத்த
அம்புகை கழுமிய வணிமா [1]ராட்டம்
வெம்புகை சூழ்ந்து மேலெரி யூர
விளிந்தது நோக்கி யொழிந்தனை யாதலின்
நன்னுதன் மாதர் பின்னிருங் கூந்தற்
பொன்னரி மாலாய் பொருளிலை யென்றும்

(நெற்றிப் பட்டம்)

கொடியு மலருங் கொழுந்துங் குலாஅய்
வடிவுபெற வகுத்த மயிர்வினைச் சிப்பத்து
வத்தவ மகடூஉச் சித்திரத் தியற்றிய
பல்வினைப் பரிசரத் தெல்லை யாகி
மதிப்புறங் கவைஇய வானவிற் போல
நுதற்புறங் கவவி மிகச்சுடர்ந் திலங்கும்
சிறப்புடைப் பட்டஞ் சிறியோர் போல

---

68. பண் - யாழ் ; ஆகுபெயர்.

69. நீனிறங்கொண்டவை - கூந்தல்.

72. மாராட்டம் - ஒரு தேயம் ; இங்கே அத்தேயத்தாருடைய அலங்காரத்திற்கு ஆகுபெயர். [யில்லாய்.

76. பொன்னரிமாலை : க. 40 : 40, அடிக். பொருளிலை - நன்மை

78. சிப்பம் - சிற்பம்.

79. வத்தவ மகடூஉ - வத்தவநாட்டுப் பணிப்பெண் ; வண்ண வேலைகளிலும் சித்திரவேலைகளிலும் வத்தவநாட்டு வினைஞர் புகழ் பெற்றவர் ; "வத்த நாட்டு வண்ணக் கம்மரும்" க. 58 : 44.

81. கவைஇய - வளைந்த. 83. பட்டம்: விளி.

81 - 3. பல நிறமுள்ள பட்டத்திற்கு வானவில் உவமம்.

பி - ம். 1 ருட்டம்.

இறப்புக் காலத்துத் துறப்புத்தொழி றணிந்த
வன்கண்மை பெரிதெனத் தன்கணு நோக்கான்
பட்டப் பேரணி விட்டெறிந் திரங்கியும்

(திலகம்)

பனிநாட் புண்ணியத் தணிபெறு திங்கள்
அந்தியுண் முளைத்த வெண்பிறை போலச்
செந்தீச் சிறுநுதன் மூழ்கத் தீந்து
நிலமிசை மருங்கின் வீழ்ந்தனை யோவெனத்
திலக நோக்கிப் பலபா ராட்டியும்

(காதணி)

வெண்மதிக் கைப்புடை வியாழம் போல
ஒண்மதி திகழ வூச லாடிச்
சீர்கெழு திருமுகத் தேரணி யாகிய
வார்நலக் காதினுள் வனப்புவீற் றிருந்த
நன்பொற் குழைநீ நன்னுதன் மாதரை
அன்பிற் கரந்தே யகன்றனை யோவெனப்
போதணி கூந்தற் பொற்பூம் பாவை
காதணி கலத்தொடு கவன்றனன் கலங்கியும்

(கண்கள்)

பொய்கையிற் றீர்ந்து புன்கண் கூர
எவ்வ மாந்த ரெரிவா யுறீஇய
பொருங்கயல் போல வருந்துபு பிளிராக்
களைகண் பெறாஅக் கலக்க நோக்கமொடு

---

85. தன் கண்ணுலும்.
87. திங்கள் - மாதம்.
88 - 9. செந்திக்கு அந்தியும், நெற்றிக்குப் பிறையும் உவமை.
91. திலகம் - ஒருவகை நெற்றிப் பட்டம்; கலி. கஉ : 35, கஎ : [11.
96. குழை - குண்டலம்; விளி.
92 - 6. "மண்டல நிறைந்த மாசின் மதிப்புடை வியாழம் போன்றோர், குண்டல மிலங்க நின்ற கொடி" (சீவக. 618) என்பதில் இங்கே யுள்ள உவமை காணப்படுகின்றது. [சேர்த்த.
101. எவ்வமாந்தர் - துன்பத்தைச் செய்யும் மனிதர். உறீஇய -
102. பிளிரா - பிறழ்ந்து.

தளையவிழ்ந் தகன்ற தாமரை நெடுங்கண்
அசையற வருளா யாகிக் கலிழ்ந்து
செவ்வழல் புதைத்திடச் சிதைந்தனை யோவென
அவ்விழிக் கிரங்கி வெவ்வழ லுயிர்த்தும்

(நகில்கள்)

செஞ்சாந்து வரித்த சின்மெல் லாகத்
தஞ்சாய் மருங்குல் வருந்த வடிபரந்து
வீங்குபு செறிந்த வெங்கண் வனமுலை
பூங்கொடிப் பொற்கலம் போழ்ந்துவடுப் பொறிப்ப
மகிழ்ச்சி யெய்தி மனமொன் றாகிய
புணர்ச்சிக் காலத்து மதர்த்துமுகஞ் சிவப்ப
நோய்கூர்ந் தழியு நீயே யளியை
வேக வெவ்வழல் வெம்புகை யணிந்த
பொங்கழற் போர்வை போர்த்ததோ வெனவும்

(பலவகை ஆபரணங்கள்)

இலைப்பெரும் பூணு மிதயவா சனையும்
நலப்பெருங் களிகையு நன்முத் தாரமும்
பன்மணிப் பூணுஞ் சின்மணித் தாலியும்
முத்தணி வடமுஞ் சித்திர வுத்தியும்
நாணுந் தொடரு மேனைய பிறவும்
மெய்பெறப் புனைந்து கைவல் கம்மியச்
செய்கையிற் குயிற்றிய சித்திரங் கொளீஇப்
பூணணி யுள்ளு மாணணி யுடையவை
ஆகக் கேற்ப வணிகம் வாராய்
வேகத் தானை வேந்தன் மகளே
தனித்தா யியங்கலுந் தாங்கினை யோவெனப்
பணித்தார் மார்பன் பலபா ராட்டியும்

---

104. நெடுங்கண் : விளி. 108. வரித்த - கோலஞ்செய்த.
110. வனமுலை : விளி. 111. கொடியென்னும் பொன்னணி.
114. அளியை - அளிக்கத்தக்காய்.
117. இதயவாசனை - ஓராபரணம்.
118. களிகை - கழுத்தணி ; க. 41 : 82 ; ந. 22 : 222.
120. உத்தி - சீதேவியென்னும் அணி.
121. தொடர் - சங்கிலி. 125. அணிகம் - அணிவேம்.

(தோளணிகள்)

ஓங்குவரை மருங்கி ெனுளிபெற நிவந்த
காம்பொசிந் தன்ன கவினை யாகிய
நலங்கிளர் தடந்தோ ளவையறச் சேஎந்
தலங்குமலர்த் தாமரை யகவயி னமர்ந்த
திருமக ளிருக்கை யுருவுபடக் குயிலாக்
காமுறப் புனைந்த தாம முளப்படப்
பொறிவரி யொழுக்கம் போலு மற்றிம்
மறியிலைக் கம்மமொடு மகரங் கவ்விக்
கொடியொடு துளங்கி யடிபெற வகுத்த
அருமணிக் கடகமொ டங்குலி யழியச்
செற்றுபு சிறந்த சிறப்புமுள் ளாது
கற்றதெ னமர்ந்த கலப்பின வாகியும்
பற்றுவிட் டகறல் பண்போ வெனவும்

(இடையணி முதலியன)

பவழக் காசொடு பன்மணி விரைஇத்
திகழக் கோத்த செம்பொற் பாண்டில்
கைவினைக் கொளுவிற் செய்துநலங் குயின்ற
எண்ணுற் காழ்நிரை கண்ணுமிழ்ந் திலங்க
உருவக் கோலமொ டுட்குவிற் றிருந்த
அரவுப்பை யன்ன வைதேந் தல்குல்
புகைக்கொடிப் புத்தேள் பொருக்கென வூட்டி
அழற்கொடி யரத்த மறைத்தவோ வெனவும்
மணிக்க ணன்ன மணித்தகு பெடையைப்

---

130. காம்பு - மூங்கில். கவினை - அழகையுடையாய்.
131. தோள்: விளி. 133. குயிலா - குயின்று.
135. பொறிவரி ஒழுக்கம் - வண்டினெழுக்கம்.
136. இலைக்கம்மம் - இலை வடிவாகிய தொழில். மகரம் - ஓரணி; மகரவாயென வழங்கும்; சீவக. 170. 138. அங்குலி - மோதிரம்.
140. கற்றது என் - கற்றது யாது.
142. விரைஇ - கலந்து.
143. பாண்டில் - வட்டக்காசு. 144. கொளு - மூட்டுவாய்.
145. எண்ணுற் காழ்நிரை - விரிசிகையென்னும் மேகலை.
142 - 5. கலி. அ௧: 3 - 5. 150. அன்னம் - அன்னச்சேவல்.

† ௨௨

பயிலிதழ்ப் பனிநீர்ப் பக்க நீக்கி
வெயில்கெழு வெள்ளிடை விட்டிசி னுங்கு
மணியரிக் கிண்கிணி சிலம்பொடு மிழற்ற
....
நின்னணி காண்கஞ் சிறிது சிறிதுலாஅய்
மராஅந் துணரு மாவின் றளிரும்
குராஅம் பாவையுங் கொங்கவிழ் முல்லையும்
பிண்டித் தளிரும் பிறவு மின்னவை
கொண்டியான் வந்தேன் கொள்குவை யாயின்
வண்டிமிர் கோதாய் வாரா யெனவும்

(முன்னிகழ்ச்சிகளை நினைத்துப் புலம்பல்)

அணிவரைச் சார லருவி யாடியும்
பணிமலர் கொய்தும் பாவை புனைந்தும்
திருவிழை மகளிரொ டொருவழி வருவோய்
மருவின் மாதவன் மாசின் மடமகள்
விரிசிகை வேண்ட வேறுபடு வனப்பிற்
றமந் தொடுத்தியான் கொடுத்தது தவறெனக்
காம வேகங் கடுத்த கலப்பிடை
முகத்தே வந்தோர் முசுக்கலை தோன்ற
அகத்தே நடுங்கி யழற்பட வெய்துயிர்த்
தஞ்சி யடைந்த வஞ்சி றேமொழிப்
பஞ்சி மெல்லடிப் பாவாய் பரந்த
கடுந்தீக் கஞ்சாது கரத்தியோ வெனவும்
அங்கண் மாநிலத் தகன்றுயிர் வாழ்வோர்
வன்க ணாள ரென்றுபண் டுரைப்போய்
நின்க ணம்மொழி நிற்ப வென்கட்
புன்க ணோக்காது போதியோ வெனவும்

---

155. மராந்துணர் - செங்கடம்பின் பூங்கொத்து.

156. குராம்பாவை - குரவம்பூ.

166. காமவேகம் : உ. 16 : 89, அடிக். கடுத்த - மிக்க.

167 - 71. முசுக்கலையால் ஊடல் தீர்ந்தமை ; உ. 16 : 109 - 18.

172. அகன்று - பிரிந்து.

இளைப்புறு ஞமலி நலத்தகு நாவிற்
செம்மையு மென்மையுஞ் சிறந்துவனப் பெய்தி
[1] அம்மை முன்னு மணிபெறப் பிணங்கி
இலைபடக் குயிற்றிய வெழிலொளிக் கம்மத்துத்
தலைவிரற் சுற்றுந் தாதணி வளையமும்
வட்ட வாழியுங் கட்டுவட விணையும்
மகர வாயொடு நகைபெறப் புனைந்த
விரலணி கவ்வி நிரலொளி யெய்திப்
பூவடர் மிதிப்பினும் புகைந்தழ லுறாஉம்
சேவடிக் கேற்ற செம்பொற் கிண்கிணி
பாடகக் குரலொடு பாடுபிறழ்ந் தாற்றக்
கழனிக் [2] கண்பின் காயெனத் திரண்ட
அழகணி சிறுதுடை யசைய வொதுங்கி
ஆயத் திறுதி யணிநடை மடப்பிடி
கானத் தசைந்து தானத்திற் றளர்ந்தபிற்
கரிப்புற் பதுக்கையுங் கடுநுனைப் பரலும்
எரிப்புள் ளுறீஇ யெஃகி னியலவும்
எற்கா முறலி னேத மஞ்சிக்
கற்கால் பயின்ற காலவி சில்லதர்
நடுக்க மெய்தி நடப்பது [3] நயந்தோய்
இடுக்கண் யான்பட வென்னையு நினையாது
கடுப்பழ லகவயிற் காத்தியோ வெனவும்

---

176 - 7. ஓடி இளைத்த நாயின் நா, பாதங்களுக்கு உவமை; “வருந்துநாய் நாவிற் பெருந்தகு சீறடி” (பொருந. 42) என்பதன் அடிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

180 - 82. விரற்சுற்று முதலியன கால்விரலணிகள்.

184. அடர் - இதழ். 185 - 6. உ. 3 : 85.

187. கண்பு - ஒருவகைக் கோரை; “களிறுமாய் செருந்தியொடு கண்பமன் றூர்தர” (மதுரை. 172); “கண்புமலி பழனம்” மலைபடு. 454.

189. பிடி - பத்திராபதி. 191. பதுக்கை - கற்குவியல்.

192. எரிப்பு - எரியச் செய்தலை. எஃகு - வேல்.

194. கால் அவி - காற்றடங்கிய. சில்லதர் - சிறிய வழி.

பி - ம். 1 மம்மை, 2 தாண்பின், 3 வீயநதோய.

படிகடந் தடர்ந்த பல்களிற் றியானை
இடியுறழ் முரசி னிறைமகன் பணிப்ப
நூலமை வீணைக் கோலமை கொளீஇக்
கரணம் [1] பயிற்றினுங் காந்தண் முகிழ்விரல்
அரணங் காணு வஞ்சின போலப்
பயத்தி னீங்காச் சிவப்புள் ளூறுவின
அடைதற் காகா வாரழற் செங்கொடி
தொடுதற் [2] காற்றத் துணிந்தவோ வெனவும்
வடிக்கண் மாதர் முடிக்கல முதலா
அடிக்கலந் தழீஇ முடித்தார் மார்பன்
அரற்றியு மயர்ந்து முரற்றியு முயிர்த்தும்
வீழ்ந்து மெழுந்துந் தாழ்ந்துந் தளர்ந்தும்
செருவடு செங்கண் டெண்பனி சிதறி
உருவுடை யகலத் தூழூ ழுறைத்தரக்
கோல விரும்பிடி குழிப்பட் டாழ
நீல வேழ [3] நினைந்தழுன் றுங்கு
மாலை மார்பன் மாதரைக் காணு
இன்னவை பிறவும் பன்முறை யரற்றச்

(தோழர் செயல்)

செறுநர் முன்னர்ச் சீர்மை யன்றென
உறுநர் சூழ்ந்த வொருபா லொடுங்கித்
தேரும் புரவியும் வார்கவுள் யானையும்
மறப்படை யிளையரொடு திறப்பட வகுத்துப்
போரணி கலமும் பொருளு நல்கி
ஆருணி யரச னடுதிற லாண்டகை
அற்ற மறியாச் செற்றச் செய்கையொடு

---

198. படி - பகை ; "படிமதஞ் சாம்ப" பரி. ௪.
199. இறைமகன் - பிரச்சோதனன். 200. கோல் - நரம்பு.
203. உள்ளூறுவின - உள்ளூறுத்தின.
208. உரற்றி - பேரொலி செய்து. 211. உறைத்தர - துளிப்ப.
216. இந்நிகழ்ச்சி பகைவர்முன்பு சிறந்ததன்று ; க. 33 : 126.
217. உறுநர் - தோழர் ; எழுவாய்.
221. ஆருணியென்பது பாஞ்சாலராசன் பெயர். [யறிந்து.
221 - 2. ஆண்டகை அற்றம் அறியா - உதயணனது சோர்வை

பி - ம். 1 பற்றினுங். 2 காற்றல். நினைந்துடன்றுங்கு.

மேல்வர வுண்டெனின் மீளி வாட்டிச்
சென்று நெருங்காது பின்றியும் விடாது
குன்றக மடுத்துக் கூழவ ணொடுக்கி
யாப்புற நிற்கெனக் காப்புறு பெரும்படை
திசைசெலப் போக்கி யசைவி லாண்மை
மன்பெருங் குமரனை மரபுளிக் காட்டித்
துன்பந் தீரிய தொடங்கினர் துணிந்தென்.

ககூ—தேவிக்கு விலாவித்தது முற்றிற்று.

---

223. மீளி - பகைவனது பெருமையை.
225. கூழ் - உணவுப் பொருள்கள்.
229. தீரிய - தீர்த்தற்கு.

உ௦—சண்பையுள் ஒடுங்கியது.

(காதலின் துற்றத்தை உதயணனுக்குத் துணிவுடையோர் உணர்த்தி விலக்கல்)

துணிவுடை யாளர் துன்னினர் குழீஇ
அணியுடை யண்ணற் கமைந்தமை காட்டிப்
படுதிரைப் பௌவத்துக் கடுவளி கலக்கப்

உ௦—சண்பையுள் ஒடுங்கியது.

[சிற்றின்பத்தால் உளதாகும் பெருந்தீங்கைத் தோழர் எடுத்துக் கூறக்கேட்ட உதயணன் ஆறுதலுற்றுப் பிழைத்திருந்ததும், அதனை அறிந்த யூகி முதலிய மூவரும் வேறிடஞ் செல்லக்கருதி ஒருவகை மருந்தையுண்டு தம்மைப் பிறரறியாதபடி வேற்றுவடிவமுற்றுப் புறப்பட்டுப்போய் ஓராச்சிரமத்தை அடைந்து ஆங்குள்ளவனும் உருமண்ணுவாவின் தந்தையுமாகிய ஒரு முனிவனைக்கண்டு நிகழ்ந்தவற்றைக்கூறிச் சிலநாள்இருந்ததும், அங்கே உருமண்ணுவாவாற் காஞ்சனமாலை வந்ததும், அப்பால் நால்வரும் அங்கிருந்து புறப்பட்டுச்சென்று அங்கநாட்டிலுள்ள சண்பை நகரத்தில் மித்திரகாமனென்னும் வணிகனுடைய வீட்டில் யாரும் அறியாதபடி மறைந்திருந்ததும் இதனால் அறியலாகும்.]

1. துணிவுடையாளர் - தோழர் முதலியோர்.
2. அண்ணற்கு - உதயணனுக்கு. 3. கடுவளி - கடுங்காற்று.

பொறியவிழ்ந்து கவிழ்ந்த பொருகலத் துய்ந்தோர்
நெறிதிரிந் தோரீஇ நீத்துயிர் வழங்காத்
தீவகம் [1] புக்குத் தாவகங் கடுப்பப்
பெருந்துய ருழக்கு மருந்துபசி [2] மூளத்
திண்ணிலை வரைப்பிற் சினைதொறுஞ் செறிந்து
கண்ணவை யுறாஉங் கனிபல கண்டவை
நயவரு நஞ்செனப் பெயர்தெரி வின்மையின்
ஊழுறுத் தக்கனி தாழ்விலர் வாங்கித்
துன்ப நீக்குந் தோற்றமு மன்றி
இன்ப நாற்றமு மியைந்தன விவையென
[3] நச்சுபு தெரிந்த நாற்றமுஞ் சுவையும்
ஒப்புமை யின்மையி னுயிர்முதற் றாங்க
அமரர் காட்டிய வமுதுநமக் கிவையெனப்
பசிநோய் தீர வயிறலிற் கதுமெனத்
தசைபோழ்ந்து கழற்றித் தபுத்திசி னுங்குத்
தாமரைச் செங்கட் டகைமலி மார்ப
காமத் தியற்கையுங் காணுங் காலை
இறுதியி லின்பமொ டினியது போல
உறுபய னீஒ வுடம்புமுதற் புகுத்தலிற்

---

4. பொறி - எந்திரம். கலத்துய்ந்தோர் - கப்பலினின்றும் தப்பினவர்.
5. நெறி திரிந்து - வழி தப்பி.
6. தீவகம் - தீவில். தாவகம் - காட்டுத் தீயை.
9. கண்களை வெறியோடச் செய்யும் ஒளியையுடைய பழங்கள் பலவற்றைக் கண்டு.
10. அக்கனிகள் நஞ்சாகுமென்று தெரியாமையின்.
11. ஊழுறுத்து - வீழ்த்தி; "ஊழுறு தீங்கனி" (அகநா. ௨ : 2.) தாழ்விலர் - தாமதியாமல்.
12 - 3. தோற்றத்திலும் நாற்றத்திலும் இவைகள் சிறந்தன என்று எண்ணி.
15. உயிர்முதற்றாங்க - பசித்த உயிர்களைப் பாதுகாத்தற்கு.
17. அயிறலின் - அக்கனிகளை அவர்கள் உண்டமையினாலே.
18. தபுத்திசினுங்கு - அவை கொன்றாற்போல.
21. இனியது போலத் தோன்றியென ஒருசொல் வருவிக்க.
22. பயனற்ற விலங்குடம்பு முதலியவற்றிற் புகுத்தலினாலே.

பி - ம். 1 புக்குக் காய்வகங். 2 யாளர். 3 நக்குபு.

பெறுபய மிதுவெனப் பேணார் பெரியோர்
வெற்றித் தானையொடு விசயம் பெருக்கிக்
கொற்றம் வேண்டாய் பற்றொடு பழகிய
ஆர்வப் புனலகத் தழுந்துவை யாயின்
ஊர்கடல் வரைப்பி னாருயிர் நடுக்குறீஇப்
பெரும்பே துற்று விளியுமற் றதனாற்
கரும்பேர் கிளவிக் கனங்குழை திறவயிற்
கழுமிய காதல் கைவிடல் பொருளெனக்
காமத்துக் கடையுங் காதற் குற்றமும்
ஏமாப் பிலவென வெடுத்துரை நாட்டி
அமைச்சத் [1] தொழிலர் விலக்குபு காட்ட

(யூகி முதலியோர் ஒரு மலைச்சாரலுக்குச் செல்லுதல்)

இகுப்ப மொடுங்கிய வியல்பின னாகிய
அண்ண னிலைமை திண்ணிதி னறிந்து
வண்ணக் கோதை வாசவ தத்தைக்குக்
காதற் கணவ னேத மின்மை
அறியக் கூறி யகல்வது பொருளெனப்

---

23. பெரியோர் காமத்தை உறுதியுடையதாக எண்ணார்.

20 - 23. "நெடுங்காமம், முற்பயக்குஞ் சின்னீர வின்பத்தின் முற்றிழாய், பிற்பயக்கும் பீழை பெரிது" நீதிநெறி. 3.

3 - 23. கப்பல் கவிழ்தலால் உயிர்தப்பி ஒரு தீவிற் பசியொடு சென்றோர் அங்கே காணப்பட்ட விடமயமாகிய கனிகளை அவற்றின் அழகிய தோற்றம் முதலியவற்றால் விரும்பி நுகர அவை கொன்றாற்போல, காமமும் முதலில் இன்பம்போலக் காணப்படினும் பின்பு இழிந்த பிறப்பைக் கொடுத்துப் பெருந்துன்பத்தை விளைவிக்குமென்பது இவ்வடிகளாற் போந்த கருத்து.

25. கொற்றம் வேண்டாய் - அரசவுரிமையை வேண்டாயாகி. பற்று - காதல்.

26. ஆர்வப்புனலகத்து - ஆசையாகிய வெள்ளத்தில்.

27. நடுக்குறீஇ - நடுங்கி. 28. பெரும்பேதுற்று - மிகமயங்கி.

30. கழுமிய - மிக்க. 31. கடையும் - தாழ்வும்.

32. ஏமாப்பில - துன்பந்தருவன; பாதுகாப்பிலவென்றுமாம்.

34. இகுப்பமொடுங்கிய - தாழ்வு நீங்கிய; துக்கம் நீங்கிய.

38. பொருள் - காரியமாகும். என - என்று யூகி சொல்ல.

பி - ம். 1 தோழர்.

பொறியமைத் தியற்றிய பொய்ந்நிலம் போகி
வேண்டிய வளவிற் காண்டகக் கூட்டிச்
கரந்துநிற மெய்து மரும்பெறல் யோகம்
யாவரு மறியாத் தன்மைத் தாக
மூவரு முண்டு வேறுநிற மெய்தி
அந்தண வுருவொடு சந்தனச் சாரற்
பெருவரை யடுக்கத் தருமைத் தாகிய
கல்சூழ் புல்லதர் மெல்லடி யொதுங்கிப்
பிரிவுதலைக் கொண்ட வெரிபுரை வெந்நோய்
தலைமை நீரிற் றண்ணெனத் தெளித்து
முலைமுதற் கொழுந னிலைபெற வேண்டும்
உள்ள வூர்தி யூக்கம் பூட்டக்
கள்ளக் காத ருங்கின ளாகி
இமிழ்வினை விச்சையி னிடுக்கட் பட்ட
மகிழ்மணி நாகர் மடமகள் போல
யூகி நீதியிற் பேதைபிணிப் புண்டு
வேண்டுவயிற் சென்ற காலை யாண்டே

(ஓர் ஆச்சிரமத்தின் வருணனை)

தண்கோ லல்லது வெங்கோல் புகாஅச்
செங்கோ லாளன் சேதியம் பெருமலைத்
தாண்முதற் றழீஇ நாண்மதுக் கமழும்
கற்சுனை நீலமுங் கணிவாய் வேங்கையும்

---

41. யோகம் - மருந்து. 45. அடுக்கம் – பக்கமலை.

46. புல்லதர் - புல்பரந்த வழி. 47. நோய் - விரகம்.

48. தலைமை நீரின் - தலைமையாகிய நீரினாலே. தெளித்து – தெளியச்செய்து ; நீக்கி.

50. மனமாகிய வண்டியில் ஊக்கமாகிய எருதை. [தால்.

52. இமிழ்வினை விச்சையின் - கட்டுந்தொழிலையுடைய மந்திரத்

57. சேதியம்பெருமலை - சிலையத்தையுடைய பெரியமலை.

58. தாண்முதல் - அடியிடத்தை.

59. கணிவாய் வேங்கை - கணித் தொழில் வாய்த்த வேங்கை மரம் ; இம்மரம் குறிஞ்சிநிலமாக்கள் மணஞ்செய்து கொள்ளுதற்குரிய நல்லநாளில் மலரும் ; "கணிவாய் வேங்கை" (நற். ௩௭௩); "இள வேங்கை நாளுரைப்ப" (திணைமா. 18) ; "கணிவேங்கை நன்னாளே நாடி மலர்தலால்" பழ. 120.

நற்சினை நறவமு நாகமு நந்தியும்
பருவ மன்றியும் பயங்கொடுப் பறூஉப்
பலவு மாவுங் குலைவளர் வாழையும்
இருங்கனி நாவலு மிளமா துளமும்
ஒருங்குடன் கஞலி யுள்ளம் புகற்றும்
மாசின் முனிவரொடு மகளிர் குழீஇயதோர்
ஆசில் பள்ளி யறிந்துமுன் னுடி

(யூகி முதலிய மூவரும் முனிவனுச்சிரமத்தில் இருத்தல்)

மற்றத னகவயிற் றெற்றெனத் தெரியும்
உருமண் ணுவாவின் பெருமுது குரவன்
அவமில் சூழ்ச்சித் தவமுது மகனொடு
கருமங் கூறிக் கண்ணுற்றுப் பிரியார்
அணித்துஞ் சேய்த்து மன்றி யமைவுற
மணிப்பூண் மாதரு மனம்புரி தோழனும்
காதற் செவிலியுங் கரந்தவ னொடுங்கி
மாதவர்த் தெரீஇ மரீஇ யொழுகப்

(சாங்கியத்தாயின் செயல்)

பள்ளியும் பதியு மலையுஞ் சேணிடத்
துள்ளவை யுரைத்துத் தள்ளாத் தவநெறி
அற்றந் தீர வுற்றுப்பிரிந் தொழுகிய
உருவுடை முதுமக ளொருவயிற் றியன்றமை

---

61 - 2. அகாலத்திலும் பயனளித்தலொழியாத பலா முதலிய மூன்று மரங்களும்; "கால மன்றியு மரம்பயங் கொடுத்தலின்" (மலை படு. 134); "கால மன்றியு மரம்பயம் பகரும்" (புறநா. ககசு) என்ற விடத்தும் மலைவளம் இவ்வாறு கூறப்பட்டிருத்தல் காண்க. கொடுப்பு - கொடுத்தல்.

63. இருங்கனி - பெரியகனி; கரியகனியுமாம்.

64. கஞலி - நெருங்கி. புகற்றும் - விரும்பச்செய்யும்.

66. பள்ளி - ஆச்சிரமம். 64 - 6. புகற்றும் பள்ளியென்க.

68 - 70. அப்பள்ளியில் தவஞ்செய்து கொண்டிருக்கும் உருமண்ணுவாவின் தந்தையாகிய முனிவனை அடைந்து காரியத்தைச் சொல்லி அவனைப் பிரியாராகி; உ. 20 : 103 - 4; ச. 9 : 23.

72. மாதர் - வாசவதத்தை. தோழன் - யூகி.

73. செவிலி - சாங்கியத்தாய்.

75 - 6. மிக்க தூரத்திலுள்ளனவாகிய பள்ளி முதலியவற்றைத் தம் இடமாகக் கூறி.

நீப்பிடந் தோறும் யாப்புற வறிவுறீஇ
நாட்ட வொழுக்கொடு நன்னுத லிவளை
வேட்டோன் விட்டுக் காட்டக நீந்திக்
குண்டுநீர்க் குமரித் தெண்டிரை யாடிய
போயின னென்னும் பொய்ம்மொழி பொத்தித்
தீவினை யாளரைத் தெளியக் கூறி
வாய்மொழி யாக வலித்தனள் வழங்கி
மறுவின் மன்னற் குறுதி வேண்டித்
தண்டழை மகளிரொடு தலைநின் றொழுகக்

(காஞ்சனமாலையின் வரவு)

கண்டனி ருளிரோ காவலன் மகளையென்
றொண்டொடிக் காஞ்சனை யுயிர்நனி நில்லாச்
செல்ல னோக்கிச் செயற்பாற் றிதுவென
ஒல்லு நண்பி னுருமண் ணுவாவவட்
கொண்டனன் வந்து கோமகட் காட்டிக்
கருமக் காரண மவள்வயிற் பேசி
விண்டலர் கழுநீர் வென்ற கண்ணியொடு
தலைப்படுத் தனனத் தானவட் போகி
வண்டுள ரைம்பால் வயங்கிழை மாதரை

---

76 - 9. தவநெறியை அற்றந்தீர உற்று, தம்மைப் பிரிந்துசென்ற ஒரு முதியவள் வயிற்றில் தாம் மூவரும் பிறந்ததாகப் பிரிந்துசென்ற இடங்களிலெல்லாம் அறிவுறுத்தி; நீப்பிடந்தோறும் - பள்ளிதோறு மென்றுமாம்.

80. நாட்டவொழுக்கு - தேசாசாரம்.

82. ஆடிய - ஆடுதற்கு. 83. பொத்தி - மறைத்து.

84. தீ வினையாளர் - அக்கினி காரியஞ் செய்வோர்.

85. வாய்மொழியாக - மெய்ம்மொழிபோல.

86. மன்னற்கு - உதயணனுக்கு.

87. தழைமகளிரொடு - தழையை உடையாகக்கொண்ட முனிவர் மகளிரொடு.

89 - 90. காஞ்சனையின் பெருந்துயரை நோக்கி.

91. அவள் - அக்காஞ்சனமாலையை.

93. கருமக்காரணம் - அச்செயலின் காரணத்தை.

95. தலைப்படுத்தனன் - சேர்க்க. தான் - காஞ்சனமாலை.

ஆற்றுவித் தோம்பிப் போற்றுபு தழீஇ
நீங்கல் செல்லா நெறிமையி னோங்கி

(யூகி முதலிய நால்வரும் சண்பை நகருக்குச் செல்லுதல்)

யாங்கினி திருத்துமென் றறிவினிற் சூழ்ந்து
பற்றா ராயினு முற்றா ராயினும்
ஒற்றுவ ருளரெனி னற்றந் தருமென
மற்றவ ணொடுங்கார் மறைந்தனர் போகி

(சண்பை நகரின் சிறப்பு)

உருமண் ணுவாவின் பெருமுது குரவன்
அவமில் சூழ்ச்சித் தவறி றோழன்
பெரும்புனற் கங்கை பெருவளங் கொடுக்கும்
அங்க நன்னாட் [1] டணிபெற விருந்த
தெங்குநிக ரில்ல தெழிற்கிடங் கணிந்தது
பொங்குமலர் நறுந்தார்ப் புனைமுடிப் பொற்கழல்
விச்சா தாருந் தேவ குமாரும்
அச்சங் கொள்ள வாடுகொடி நுடங்கிச்
சத்திக் குடத்தொடு தத்துற லோம்பி
விளங்குபு துளங்கும் வென்றித் தாகி
அளந்துவரம் பறியா வரும்படை யடங்கும்
வாயிலும் வனப்பு மேவிவீற் றிருந்து
மதிலணி தெருவிற் றாகி மற்றோர்க்
கெதிரில் போக மியல்பமை மரபொடு

---

99. யாங்கு இனிது இருத்தும் - இனி எவ்விடத்தே இனிமையுடன் இருப்பேம்.

100. பற்றார் - பகைவர். உற்றார் - உறவினர்.

101. ஒற்றுவர் உளரெனின் - ஒற்றியுணர்வார் உள்ளாராயின். அற்றம் - சோர்வை.

102. அவண் ஒடுங்கார் - அங்கே தங்காராய்.

104. தோழனென்றது விசயவரனை.

103 - 4.=68 - 9. குரவனுடைய தோழன். 107. கிடங்கு - அகழி.

111. சத்திக்குடத்தொடு - சூலம் நாட்டிய குடத்தொடு.

113. படை - காவற்படை. 108 - 14. நகர்வாயில்.

115. மற்றோர்க்கு - மற்ற அரசர்க்கு.

116. எதிரில் - நேர்படுதலில்லாத. மரபொடு கூடியென ஒரு சொல் வருவிக்க.

பி - ம். [1] டணிபெற.

குதிரையுங் களிறுங் கொடுஞ்சித் தேரும்
அடுதிறன் மள்ளரும் வடுவின்று காப்ப
நெடுமுடி மன்னருண் மன்ன னேரார்
கடுமுர ணழித்த காய்சின நெடுவேற்
படுமணி யானைப் பைந்தார் வெண்குடை
உக்கிர குலத்து ளரசரு ளரசன்
விற்றிறற் றானை விசயவர னென்னும்
நற்றிறன் மன்ன னுளுங் காக்கும்
சண்பைப் பெருநகர்ச் சால்பொடும் விளங்கிய

(யூகி முதலியோர் மித்திரகாமன் வீட்டில் மறைந்திருத்தல்)

முட்டில் வாழ்க்கைச் செட்டியர் பெருமகன்
மித்திர காமன் மிக்குயர் பெருமனை
வத்தவன் காதலி வாசவ தத்தையென்
றத்தக வறிந்தோ ரவ்விடத் தின்மையின்
ஆப்புடை நண்பி னந்த னுட்டியும்
நீப்பருங் காத னிலைமைத் தோழியும்
ஓங்கிய பெரும்புகழ் யூகியு முகவாக்
காப்பொடு புறநகர் மேற்படி பிழையாப்
பூங்குழன் மாதரொடு புகுந்தன ராகி
ஆங்கினி திருந்தன ரவ்வழி மறைந்தென்.

உ௦—சண்பையுள் ஒடுங்கியது முற்றிற்று.

இரண்டாவது
இலாவாண காண்டம் முற்றுப்பெற்றது.

---

117. கொடுஞ்சி - தாமரைப்பூ வடிவமாகப் பண்ணித் தேரின் முன்னே நடப்படுவதோர் உறுப்பு.

121. படுதல் - மாறியொலித்தல். 125. நகரில்.

127. பெருமனையில். 132. உகவா - உகந்து.

134. மாதரொடு - வாசவதத்தையொடு.

135. ஆங்கு - அவ்விடத்து. அவ்வழி - அப்பொழுது.

அரும்பத முதலியவற்றின் அகராதி.

அகஞ்சுடல், 163.
அகத்தோர் - உள்ளிடத்துள்ளோர், 163.
அகநாடு - உள்நாடு, 46.
அகவயின், 171, 177.
அகவிதழ் - உள்இதழ், 35.
அகனமர் காதல், 86.
அகனுணர்வில்லாமகன், 83.
அகில், 110. [158.
அகிற்குறை - அகிலின் துண்டம்,
அகைதல் - தழைத்தல், 110.
அகையற - வருத்தமற, 168.
அங்கண்ஞாலம், 91.
அங்கண்மாநிலம், 170.
அங்கநன்னாடு : விசயவரன் என்னும் அரசனுடைய நாடு: இதன் தலைநகர் சண்பை ; 179.
அங்கலுழ்பணைத்தோள், 44.
அங்காடி - கடைத்தெரு, 13, 46.
அங்குலி - விரல், 23 169.
அச்சமுயக்கம், 144. [155.
அசதிக்கிளவி - பரிகாசச் சொல்,
அசும்பு - ஊற்று, 124, 156.
அசைஇ - தங்கி, 42.
அசைதல் - தங்குதல், 101, 171.
அசைந்த - மெலிந்த, 142.
அசைவிலாண்மை, 173.
அசைவிலாளர், 69.
அசோகத்து அணிநிழல், 121.
அஞ்சல் ஓம்பு - அச்சத்தை ஒழி,
அஞ்சாய்மருங்குல், 168. [103.
அஞ்சில் தேமொழி - அழகிய சிலவாகிய இனியசொல், 170.
அஞ்சிலாகம், 132.
அஞ்சிலோதி - அழகிய சிலவாகிய கூந்தல், 80, 151.
அஞ்சிலோதியர், 116.
அஞ்சுவருநெடுவேல், 43.
அஞ்சுவருவேழம், 7.
அஞ்சுவனள், 164.
அட்டூண் கம்பல் - சமைத்து உண்ணுதலாலுண்டாகும் ஓசை, 10.
அடர் - இதழ், 171 ; தகடு, 54,
அடற்பேரண்ணல், 5. [125, 136.
அடிக்கலம் - காலில் அணியும் ஆபரணம் 44, 96, 149, 172.
அடிகள் - ஸ்வாமி, 106, 148.
அடிசில் - உணவு, 9, 44, 95.
அடிசிற்பள்ளி - சமைக்கும் இடம், 59. [33.
அடித்துகளாற்றல் - கால்கழுவல்,
அடித்தொடைப் பலகை - தேருறுப்புக்களில் ஒன்று, 47.
அடிநிலை - கீழிடம், பீடம், 25, 31.
அடிநிலைச்சாத்து, 157.
அடியுறை - தொண்டு, 76.
அடிவினைக்கம்மியர், 35.
அடுக்கம், 143.
அடுதிறலாண்டகை, 172.
அடுதிறன்மள்ளர், 180.
அடுமடையமிழ்து, 20.
அடைக்கலம், 104.
அடைச்சி - சேர்த்து, 33, 137.
அடைப்பு, 8.
அணங்கு - வருத்தம், 1, 16, 55.
அணிகம் - அணிவேம், 168.
அணிகலப்பேழை, 124.
அணித்தகுபேரொளி, 131.
அணித்தகை, 11.
அணிநடை மடப்பிடி, 171.
அணியுடையண்ணல், 173.
அணை - தலையணை, 132.
அணைபுரைதோள், 132.
அத்தகவு, 180.
அத்தம் - அருநெறி, 79.
அத்து - துவர், 41.

அதர் - வழி, 85, 171, 176.
அதிங்கு - அதிமதுரமரம், 158.
அதிநாகரிகி, 25. [கும் பக்கம், 113.
அதிர்கண் - வாத்தியத்தின் முழங்
அதிர்தல் - கலங்குதல், 98.
அதிராஞாலம், 103.
அதுக்கல், 160.
அந்தணர், 33.
அந்தணருரு, 176.
அந்தணுட்டி-பார்ப்பனி, 146, 180.
அந்தணாளர், 9, 24, 97.
அந்தணி, 91.
அந்தரச்செலவு, 102.
அந்தரம், 112.
அந்தி, 167.
அந்திமந்திரம், 82.
அந்தீங்கிளவி, 162.
அப்பால், 78.
அம்பலம் - பொதுவிடம், 59, 65.
அம்மனைவள்ளை - ஒருவகைப்
அம்மி, 19, 22. [பாட்டு, 127.
அம்மென்கூந்தல், 14.
அம்மென்சாயல், 20, 32.
அம்மென் மருங்குல், 16.
அம்மை, 171.
அமர்நகை, 127.
அமரர்காட்டியவமுது, 174.
அமரர்பதிபுகும் இந்திரன், 5.
அமரிய, 70.
அமல்-பெருக்கம், 110, 128, 156.
அமலை - உருண்டை, 19, 30.
அமிர்தம்-அமுது, பால், 62, 120.
அமிர்து, 31.
அமிர்துகடைகடல், 89.
அமிழ்து, 20, 23.
அமிழ்துபடுபோகம், 144.
அமுதம் - கள், 14.
அமுதினன்னஅடிசில், 9.
அமை - மூங்கில், 137.
அமைகொளீஇ, 172.
அமைச்சத்தொழிலர், 175.
அமைச்சியல், 153.
அமைச்சின் ஆற்றல், 63.
அமைதிச் சூழ்ச்சி, 66.
அமைபடு பணைத்தோள், 132.
அமைபுரிதோளி, 137.
அயிராணி - அருந்ததி, 19.
அயிறல் - உண்ணல், 174.
அயின்முனைவாள், 37.
அயினி - சோறு, 26, 44.
அரக்கு, 150, 158.
அரசகுமரன், 80.
அரசடிப்படுப்பது, 107.
அரசருளரசன், 180.
அரசியல், 152.
அரசியலாக்கம், 97.
அரசியலாழி, 37.
அரசிலை - ஓராபரணம், 54.
அரசிறைகொண்ட ஆவணம், 130.
அரண்-மதில் முதலிய காவல், 144.
அரணம், 119, 172.
அரத்தப்பஞ்சி, 35.
அரத்தம் - சிவந்த ஆடை, சிவப்பு, 10, 101, 131, 169.
அரம்போழ்வளை, 21.
அரவக்கிண்கிணி, 16.
அரவின்பை, 132.
அரவுப்பை, 169.
அராஅந்தாணம் - அருகனது ஆலயம், 12, 52.
அரி - இரேகை, 5; பருக்கைக்கல் போன்றஉரு, 16.
அரிக்கிண்கிணி, 170.
அரித்தல், 29.
அரிதின்வந்த விருந்தாளர், 155.
அரிமதர்நெடுங்கண், 58.
அரிமலர்க்கண்ணி, 46, 143.
அரிமலர்நெடுங்கண், 115. [154.
அரிமான் - சிங்கம், 47, 50, 81,
அரிமானன்ன துப்பு, 154.
அரிமானேறு, 99.
அரிவாய், 160.
அரிவையர், 15, 20.
அருக்கன் - சூரியன், 1.
அருகல் - பக்கம், 65.
அருகர் - பக்கம், 101 - 2, 114.
அருகனை இந்திரவுலகம் எதிர்கொண்டமை, 1.

அருங்கலம் - கிரீடம், 149.
அருங்கலவெறுக்கை - அரிய ஆபரணமும் பொன்னும், 35, 57.
அருச்சனைக்கம்பல், 12.
அருஞ்சுரக்கவலை, 73.
அருஞ்சுழி நீத்தம், 152.
அருண்மொழி, 76.
அருண்மொழியன்பு, 64.
அருந்ததியரிவை, 19.
அருந்தவக்கிழவன் - அருகன், 52.
அருந்தவப்பள்ளி, 65.
அருந்தவமுனிவர், 121.
அருந்தவர், 27, 134.
அருந்துபசி, 174.
அரும்பணிபுன்னை, 73.
அரும்பிளவனமுலை, 114.
அரும்பு, 114.
அரும்பெறற்காதல், 115.
அரும்பெறற்காதலன், 153.
அரும்பெறற்காதலி, 143.
அரும்பொருட்சூழ்ச்சி, 163.
அருமைக்காலம், 141.
அருமைசால் கற்பு, 105.
அருவரைபிளந்தவேல், 43.
அருவியரற்றிசை, 142.
அருவியாட்டு, 127.
அருவியாடல், 170.
அருவியிசைக்கு முழவு, 142
அருளிக்கேண்மோ, 152.
அல்லோர், 9.
அல்வழி, 4.
அல்கு, 45, 161
அலகை, 52.
அலகைவேந்தன் - தலையளவாகிய அரசன், 6.
அலங்குமலர்த்தாமரை, 169.
அவ்வயிறு - அழகிய வயிறு, 32.
அவ்வழி, 106, 155.
அவ்வளைப்பணைத்தோள், 25.
அவந்திகை - வாசவதத்தை, 43.
அவந்தியர் பெருமகன் - பிரச்சோதன அரசன், 58.
அவந்தியரசன், 76.
அவந்தியன் - பிரச்சோதனன், 88.
அவந்தியன் மடமகள் - வாசவதத்தை, 26.
அவமில் சூழ்ச்சி, 179.
அவலங்கோடல், 91.
அவலம், 75, 84, 161.
அவலவுயிர்ப்பிணி, 94.
அவவு - அவா, 156.
அவா - ஆசை, 51.
அழகணிசிறுதுடை, 171.
அழல் - கோபம், 163; வெப்பம், 1, 120.
அழலார்த்தல், 22.
அழலுயிர்த்தல், 168.
அழலுறீஇ - நெருப்பைவைத்து, 145.
அழலெழநோக்கல், 115.
அழற்கொடி, 1(9.
அழற்சி, 140.
அழற்செங்கொடி, 172.
அழற்புகை, 164.
அழற்போர்வை, 168.
அழனிலையத்தம், 79.
அழிசுவர் மண்டபம், 67.
அழிபொருள், 123.
அழுக்காறு - பொறாமை, 29.
அழுகையாகுலம், 94.
அழுங்கும், 4.
அள்ளற்பட்டபோதகம், 78.
அள்ளற்படப்பை, 72.
அள்ளிலை - செறிந்த இலை, 130.
அளத்தல் - நுகர்தல், 122.
அளந்துகூட்டமைத்தல், 22.
அளந்துவரம்பறியா வரும்படை, 179.
அளப்பு - அனுபவம், 123.
அளறு - சேறு, 84.
அளியை - அன்புடையாய், 168.
அளை - குகை, 164; பாம்பின்வளை, 54; புற்று, 163.
அளைஇ - கலந்து, 137, 140 - 41.
அளைஇய - கலந்த, 63.
அற்புடைப்பொருள், 151.
அற்புவலை - அன்பாகியவலை, 144.
அற்றங்காத்தலில் ஆண்மை, 84.
அற்றம் - சோர்வு, மறைவு, 56, 172, 177, 179.
அறச்சோற்றட்டில், 9.

அறம்புரிசெங்கோல், 58.
அறம்புரிமகள், 86.
அறம்புரியாட்டி, 87.
அறல் - நீர், 127.
அறிவர்சரிதம், 12.
அறிவர்தானம், 47.
அறிவுநீஇ, 178.
அறுகால்வண்டினம், 130.
அறுகை - அறுகம்புல், 19.
அறுகைப்புல் 39.
அறுசுவையடிசில், 9, 18.
அறுதொழில், 17.
அறுவகைச்சமயம், 83.
அறுவை - ஆடை, 42. [126, 159.
அறை - துண்டு, 110; பாறை,
அறையுரல் - பாறையில் அமைத்த உரல், 127.
அறைவாய்முரசு, 113.
அறைவெள்ளாரம், 159.
அன்பளி, 96.
அன்பிற்கொண்ட ஆர்வம், 140.
அன்பின் அளைஇய நண்பு, 63.
அன்புகொள்காதல், 60.
அன்புடைத்தாய் - சாங்கியத்தாய், [145.
அன்புறுகிளவியர், 3.
அன்மை - அல்லாமை, 115.
அன்னத்தன்ன காதல், 60.
அன்னத்தொழுதி, 20.
அன்னம், 130.
அன்னே, 160.
அனிச்சம் - ஒருமரம், 110.
ஆ - ஆச்சாமரம், 110.
ஆகக்கு - மார்பிற்கு, 168.
ஆகியர் - ஆகவேண்டுவது, 88.
ஆகுபயம், 123.
ஆகுலம் - துன்பம், 94, 150, 160.
ஆங்கனம் - அப்படி, 163.
ஆசனம், 6, 42.
ஆசான், 76.
ஆசிடை - ஆசீர்வாதம், 24.
ஆட்டி - வருத்தி, 143.
ஆட்டிடைப்பாயும் அரிமா, 81.
ஆடகப்பொற்கயிறு, 12.
ஆடகப்பொன், 30, 48.
ஆடம்பலம் - நடனசபை, 59.
ஆடமைத்தோளி, 82, 136.
ஆடவர், 134.
ஆடவர்கடன், 96.
ஆடி - கண்ணாடி, 50.
ஆடியல்யானை, 88.
ஆடைக்குப் பாலாவி, 60.
ஆண்டகை, 172.
ஆண்மை, 84.
ஆணப்பைம்பொன், 47.
ஆணம் - அன்பு, 56.
ஆணிகன் - துருவன், வசிட்ட முனிவர், 19.
ஆணி, 72.
ஆணிவையம், 73-4.
ஆணை, 56, 76, 135, 143.
ஆணையாசான், 76.
ஆத்தகாதல், 102.
ஆத்தவன்பு, 143.
ஆத்தவாரம், 72.
ஆத்திரை - யாத்திரை, 102.
ஆத்திரைக்கொட்டில், 130.
ஆத்திரைத்தருப்பணம், 86.
ஆத்திரையாளர், 129.
ஆப்புடைநண்பு, 180.
ஆம்பல், 129.
ஆமைப்புறம்பழித்த புறவடி, 131.
ஆய்பொருட்கேள்வி, 98.
ஆயத்திறுதி, 171.
ஆயிரத்தெட்டுப் பொற்குடம், 36.
ஆயிரத்தெட்டியானை, 15.
ஆயுள் - ஆயுஸ், 33.
ஆர்ப்பனர், 149.
ஆர்பதம் - உணவு, 44.
ஆர்வத்தோழர், 161.
ஆர்வநெஞ்சம், 152.
ஆர்வப்புனல், 175.
ஆர்வம், 35.
ஆர்வவேகம், 140.
ஆரக்கம்மம், 165.
ஆரணங்கு, 18, 47.
ஆரம் - சந்தனம், முத்து, 110, 124, 159.
ஆரமுற்செங்கொடி, 172.
ஆராக்காதல், 43.

ஆருணியரசன் :—இவன் பாஞ்சாலதேயத்தரசன்; மிக்க பராக்கிரமத்தையும் வீரியமுள்ள சேனையையுமுடையவன்; ஏயர் குலத்தாரோடு குலப்பகைஞனாதலின், அக்குல அரசாட்சிக்கு உரியனான உதயணன் சிறைப்பட்டபொழுது, பெரும்படையோடு சென்று கோசம்பி நகரத்தைக் கைப்பற்றிக் கொண்டு முரசறைவித்துத் தன் கொற்றத்தை யாவர்க்கும் தெரிவித்து அந்நகரையே தனது இராசதானியாகக் கொண்டு பின்பு ஆட்சிபுரிந்தனன்; இவன் பாஞ்சாலராசன், பாஞ்சாலராயன் என இந்நூலுள் வழங்கப்படுவான்; பின்பு உதயணன் வந்து செய்த போரில் அவனால் இவன் கொல்லப்பட்டான், 82, 172.
ஆருயிர்க்கிழத்தி, 158.
ஆலங்கானம் - விபுலகிரியின் பக்கத்தில் மிருகாவதியின் தந்தை தவஞ் செய்து கொண்டிருந்த இடம், 101.
ஆவணப்பலி, 10.
ஆவணம் - கடைவீதி, 53, 130, 158.
ஆவணமறுகு, 59.
ஆவி - கொட்டாவி, 34; புகை, 60.
ஆவிக்கொள்ளான், 34.
ஆவிரையலர், 19.
ஆழமை, 29.
ஆழி - கரை, மோதிரம், 37, 164, 171.
ஆழித்தடக்கை, 75.
ஆழுநெஞ்சம், 80.
ஆளவிகாடு, 73.
ஆற்றுவித்தோம்பல், 179.
ஆற்றுளி, 24, 32, 86, 89, 96.
ஆற்றுறழ் செலவு, 53.
ஆறாக்காதல், 113.
ஆறாடாயம் - நீராடுவோர் கூட்டம், 99.
ஆன்முலைப் பிறந்த அமிர்தம்-பசும்பால், 62.
ஆனத்தானையர், 33.
ஆனெய் - பசுவின்நெய், 18, 31.
ஆனையேற்றம், 77.
இகணை - ஒருமரம், 73.
இகல்மேம்பட, 153.
இகுப்பம் - தாழ்வு, 175.
இங்கண், 2.
இஞ்சி, i.
இட்டிகை - செங்கல், 38, 47.
இட்டிடர்ப்பொழுது, 70.
இடக்கண்ணாடல், 158.
இடத்தோள்துளங்கல், 158.
இடபகன்:—உதயணனுடைய மந்திரிகளில் ஒருவன்; அவனுடைய உயிர்த்தோழன்; உதயணன் சவரர்புளிஞரால் வளைக்கப்பட்டபோது தன்னுடையபடைகளோடு வந்து உதவியவன்; அவனைச் சயந்தி நகரத்திற்கு அழைத்துச் சென்றவன்; அவன் ஆருணியரசனோடு போர்புரிந்த போது பலவகையில் உதவி செய்தவன்; அவனால் புட்பகமென்னும் நகரத்தையும் சிறுநாடுகள் ஐம்பதையும் பிறவருவாய்களையும் பெற்றுப் புட்பகத்தையே தலைநகராக்கி அரசாட்சி செய்தான், 79.
இடம்படுஞாலம், 93.
இடவகன் - உதயணன் தோழன், 153.
இடிக்கண் முரசு, 14.
இடியுறழ்முரசு, 6, 13, 17, 63, 172.
இடியேறுண்டநாகம், 94.
இடுகிய - வாடிய, 50.
இடுகுகொடிப்பந்தர், 129.
இடுமணியானை, 36.
இடைச்சுவல், 32.
இணர் - கொத்து, 114.
இணர்த்தழையர், 124.
இணைமடி, 42
இணைமலர்நெடுங்கண், 135.
இதயவாசனை - ஓராபரணம், 168.
இந்திரர் - தேவர், 51.
இந்திரவுலகம், 1.
இந்திரன், 5, 32, 104, 112.

இப்பால், 62, 78.
இப்பி - சிப்பி, 100.
இம்மை - இப்பிறப்பு, 3.
இமயம், 147.
இமிழ்ப்பு - கட்டு, 82.
இமிழ்வினை, 175.
இமையோரிறைவன், 121.
இயம்பல் - ஒலித்தல், 1.
இயல்புளி, 121.
இயலல் - உலாவல், 124.
இயலி - நடந்து, 134.
இயற்கைத்திருமகள், 135.
இயற்றுத்தவிசு, 121.
இரட்டி, 13.
இரத்தினக்குப்பை, 30.
இரித்து - நீக்கி, 122.
இரீஇ - இருத்தி, 9, 11, 18-21, 43, 47, 71, 120, 136, 143.
இரீஇய - இருத்திய, 26, 32, 35,
இருக்கை - இருப்பிடம், 52. [39.
இருக்கைகாட்டல், 121.
இருக்கைதிருத்தல், 32, 39.
இருங்கடலுடுத்த ஞாலம், 151.
இருங்கண்ஞாலம், 2, 57, 121.
இருங்கனிநாவல், 177.
இருட்டுயர், 2.
இருட்டெறுசுடர், 77.
இருடிகள், 103.
இருநிதி, 43
இருநிலக்கிழவர், 51.
இருநிலவரைப்பு, 96.
இருநூற்றிருபதிரட்டியெல்லை, 74.
இருப்பகல்-இரும்பாலாகிய அகல்,
இருப்புப்பத்திரம், 71. [20.
இருப்பெழு - இருப்புத்தூண், 38.
இரும்பணி பெற்ற படுகோல், 42.
இருவகைக்கம்மம், 35.
இருவிர், 103.
இருவேரி - வெட்டிவேர், 158.
இருளறுசெங்கோல், 152.
இருளறுமதி, 137.
இலக்கணக்கூட்டம், 136.
இலக்கணம் பிழையாவாள், 34.
இலக்கணவிருக்கை, 32.
இலக்கம் - லக்ஷியம், 21.
இலவங்கம், 110.
இலவம், 80.
இலாவாணம்:—இஃதுஇலாவாணகம் என்றும் வழங்கும்; உதயணனுக்குரிய பெரிய நகர்களுள் ஒன்று; பகைவர் அஞ்சும் பேரரண் முதலியவற்றையும் இடையே மிக அழகியதான ஓர் அரண்மனையினையும் உடையது; இதன் பக்கத்தே பலவகை வளமுள்ள ஒரு மலையுண்டு; அதன் சாரலில் முனிவராச்சிரமும் தேவாலயங்களும் உள்ள சோலைகள் இருந்தன; இந்நகரம் உருமண்ணுவாவிற்கு உதயணனால் கொடுக்கப்பட்ட சீவிதங்களுள் ஒன்று, 84, 108, 112, 147.
இலேகை - ரேகை, 16.
இலைப்பூண், 32.
இலைப்பெரும்பூண், 168.
இலைபடக்குயிற்றிய கம்மம், 171.
இலையடுக்கு, 11.
இவ்வழி, 106. [தாய், 143.
இவறினை - உலோபத்தனம் செய்
இவுளி - குதிரை, 101.
இழுமென, 37.
இழையர், 124.
இளமைக்காலம், 96.
இளைப்புறுஞமலி, 171.
இளையர், 10, 15.
இளையவன், 43.
இளையோர், 57.
இற்று - இத்தன்மைத்து, 114.
இறப்புக்காலம், 167.
இறுதி - மரணம், 154.
இறுதியிலின்பம், 174.
இறுபு - இறத்தல், 119.
இறும்பு - குறுங்காடு, 110.
இறுவரை - பெரியமலை, 147.
இறுவாயெழுச்சி - முத்தி, 123.
இறை - சிறை, 68.
இறைக்கடம், 85, 131.

இறைகொண்டீண்டல், 5.
இறைகொள்ளல் - தங்குதல், 57,
இறைமகன், 13, 33, 172. [130.
இறைமை, 96.
இன்சுவையடிசில், 95.
இன்சுவையமிர்தம், 57.
இன்பக்கட்டுரை, 90.
இன்பக்காமன், 32.
இன்பச்செல்வம், 35.
இன்பநாற்றம், 174.
இன்பம்பொதிந்தவனமுலை, 139.
இன்பவளறு, 84.
இன்மகிழிருக்கை, 5.
இன்மொழிக்கம்பல், 9.
இன்னா - துன்பம், 145, 153.
இன்னுயிர், 153.
இன்னுரையமிர்தம், 68.
இன்னுழி-இன்னஇடம், 85, 146.
இன்னோரன்ன, 13.
இனப்பெருந்தலைமகள், 134.
இனனது, 105.
ஈடு - எளிவரவு, 87.
ஈத்தது - கொடுத்தது, 143.
ஈத்து - கொடுத்து, 68.
ஈர்ந்தோடு-குளிர்ந்தபூவிதழ், 137.
ஈரநுண்டுகில், 43.
ஈரெண்ணாயிரர் - பிரச்சோதனன் தேவியர், 28.
ஈன்றோர் மாட்டும் எதிர்முகம் நோக்காத மகளிர், 16.
ஈனாத்தாயர் - செவிலித்தாயர், 56.
உக்கிரகுலம், 180.
உக்கிரவூறல் - ஒருவகைக்கள், 14.
உகிர் - நகம், 131, 133.
உகிர்வருட்டு, 57.
உகிருக்குமதிப்பாகம் உவமை, 35.
உசிர் - உயிர், 122.
உஞ்சேனை-உஜ்ஜயினி, 63, 67-8,
உஞ்சையம்பெரும்பதி, 75. [88.
உட்கல் - பயப்படுதல், 147.
உட்காதொழுகல், 2.
உட்கு - அச்சம், 169.
உட்குவரு - அச்சந்தோன்றுகின்ற, 19, 50, 55.
உடப்புச்சட்டகம், 164.
உடன்முடிகவித்ததேவி, 28.
உடனிலைபுரிந்த, 81.
உடீஇ, 42-3, 60.
உடுத்துவழிவந்தவன்பு, 100.
உண்டாட்டு, 108, 111, 128.
உண்டுமாங்கொல், 107.
உண்பதம் எட்டெட்டு, 29.
உண்புழி, 86.
உணர்ப்புள்ளுறுத்த ஊடல், 98.
உத்தமமகளிர், 55.
உத்தமமந்திரி, 98.
உத்தமவுயர்ச்சி, 15.
உத்தமவேழத்தின் இயல்பு, 15.
உத்தமவேழம், 8.
உத்தரகோணம், 24.
உத்தரதுருவம், 59.
உத்தரம், 48.
உத்தரியம், 1, 32.
உத்தி - தலைக்கோலம், 168.
உதயண, 89.
உதயணகுமரன், 25, 43, 57, 65, 127, 153 - 4, 156, 160, 163.
உதயணன், 4, 64, 66, 68, 93, 103, 159.
உதயணனுக்கு அருகன் உவமை. 2. [5,
உதயணனுக்கு இந்திரன் உவமை,
உதயணனுக்குத் திருமால் உவமை, 3. [உவமை, 3.
உதயணனுக்கு முருகக்கடவுள்
உதயத்துச்சி - கீழ்த்திசை, 22.
உதயம் - உதயகிரி, 103.
உதையணகுமரன், 55, 76, 106.
உந்தத்திசை, 91.
உந்தி - கொப்பூழ், 54.
உப்பு, 21.
உப்பும் அரிசியும், 31.
உம்பல், 8.
உம்மைசெய்த புண்ணியம், 3.
உம்மைப்பிறப்பு - மறுபிறப்பு, 83.
உமி, 29.
உயர்ந்தோர், 148.
உயர்மிசை, 147.

உயர்மிசையுலகம், 112
உயரிய, 136.
உயிர்ஒன்றியொழுகல், 84.
உயிர்க்கணவன், 142.
உயிர்த்துணைத்தேவி, 160.
உயிர்வேறில்லாச் சிறப்பு, 154.
உயிர்வைத்தல்-இறத்தல், 79, 85, 164-5.
உயிரன்ன தம்பியர், 82.
உயிரிடையிட்டவுறுகண், 142.
உரற்றி - பேரொலிசெய்து, 172.
உரற்றுமழை, 11.
உரறல் - முழங்கல், 1.
உராஅய் - உலவி, 80, 129 - 30, 164.
உரிமை-தேவிமார், 76, 112.
உரிமைச்சுற்றம், 119.
உரிமைத்தேவி, 141.
உரிமைமகளிர் - மனைவியர், 51.
உருக்கரக்கு, 150.
உருக்குறீஇ, 149.
உருத்தமன்னர், 31.
உருத்து - வெய்தாகி, 138.
உருப்பம் - வெம்மை, 85.
உருபு - வடிவம், 51.
உரும் - இடி, 1.
உருமண்ணுவா - உதயணன் தோழர்களுள் ஒருவன், 26, 28, 36, 82, 85, 91, 98, 146, 150, 153, 159, 165, 177 - 9.
உரைப்பவை, 154.
உரோணி, 81.
உலக்கை, 127.
உலகவெள்ளம் - குடும்பமாகிய பிரவாகம், 52.
உலகியல், 91.
உலா, 156.
உலாஅய், 133.
உலாவெழல், 146.
உவகைத்தண்டுளி - ஆனந்த பாஷ்பம், 89.
உவவுறுமதி, 138.
உழல்சேர்வட்டம், 144.
உழுந்து, 21, 31, 39.
உழுவலன்பு, 100.
உழுவை, 99, 147.
உழை - பக்கம், 124.
உழைப்பெருஞ்சிலதியர், 43.
உள்குளிர்ப்பு, 57.
உள்ளம் - ஊக்கம், 163.
உள்ளவூர்தி, 176.
உள்ளழிவு, 103, 113, 121.
உள்ளியது முடித்தல், 155 - 6.
உளமை - உண்மை, 82.
உளர்ந்து, 166.
உளைமயிர், 50.
உற்றூர், 179.
உறப்பு - மிகுதி, 120.
உறழ்படக்கோத்தல், 136.
உறியோர் - உரியோர், 126.
உறீஇ, 26, 29, 40, 43, 108, 120, 145, 149.
உறீஇய, 146, 149, 150, 167.
உறுகண், 142.
உறுகுறைக்கருமம், 89.
உறுதி, 163.
உறுதுணைத்தோழன், 79.
உறுநர், 172.
உறுபயனிழவுடம்பு, 174.
உறுவரைமார்பு, 66.
உறுவு - உறுதல், 81.
உறாஉம், 171, 174.
உறைத்தர, 172.
உறையுள் - இருப்பிடம், 129.
ஊக்கம், 149, 176.
ஊக்கல், 125.
ஊக்கவென்றி, 64.
ஊகம், 128.
ஊகி - யூகி, 79.
ஊசல், 125, 167.
ஊடல், 143.
ஊடல் அமிர்தம், 98.
ஊடியுமுணர்ந்தும், 118.
ஊர்கடல் வரைப்பு, 175.
ஊர்கோள், 81.
ஊர்ச்சி, 31.
ஊர்தி, 111, 176.
ஊர்புக்கன்னஉள்ளுறப்பு, 120.
ஊராண்ஒழுக்கம், 56.
ஊராண்குறிப்பு, 141.
ஊழ்வினை, 148.
ஊழி, 62, 119.

ஊழுறுகனி, 143.
ஊழுறுத்தல் - வீழ்த்தல், 174.
ஊழும், 40, 89, 138, 172.
ஊற்றம், 123.
ஊறல் - கள், 14.
ஊறுசோள், 81.
ஊன்சேர்கடுவேல், 68.
ஊனெனமலர்ந்த இலவம், 80.
எஃகமை இருப்பு, 34.
எஃகு, 171.
எச்சம், 105.
எச்சார், 116, 159.
எஞ்சியநெஞ்சு, 159.
எட்டிப்பட்டம்தாங்கிய மகளிர், 25.
எட்டெட்டு, 29.
எடுப்பி, 20.
எண்கு - கரடி, 47, 147.
எண்ணூற்காழ்நிரை, 169.
எண்ணிரண்டாகிய மங்கலம், 37.
எண்ணுவரம்பறியா இன்பச்செல்வம், 35.
எண்பத்தெழுகோல், 29.
எண்பேராயம், 36, 119.
எண்வகைச்சிறப்பு, 1, 48.
எதிர்பொருள், 123.
எதிர்மலர்க்குவளை, 81.
எதிர்மொழி - விடை, 77, 153.
எந்திரம், 12, 93.
எம்பரும் - எவ்விடத்தும், 58.
எம்பெருமான், 154.
எயிற்புரிசை, 147.
எரிதவழ்கோயில், 160.
எரிப்பு, 171.
எரிபுரைதாமரை, 159.
எரிபுரைவெந்நோய், 176.
எரிமலர்த்தாமரை, 47.
எருத்தம் - பிடரி, 106.
எருத்து, 133, 157.
எவ்வம், 105, 167.
எழிலி, 24.
எழீஇ - எழுந்து, 76, 104.
எழு - தூண், 38, 51.
எழுச்சி, 123.
எழுதுநிலைமாடம், 129.
எழுதுவினைக்கம்மம், 32.
எழுமுறைஇறைஞ்சல், 21.
எள்ளிய - இகழ்ந்த, ஒத்த, 32.
எற்காமுறல், 171.
என்மர், 5.
என்னுகியர், 3, 88.
என்னுழை, 106.
என்னோர், 13.
ஏஎல் - உணர்ச்சி, 81.
ஏகஉத்தரியம், 32.
ஏகச்செங்கோல், 61.
ஏகவடம், 42.
ஏகவல்லி - ஒற்றை வடமாகிய ஓராபரணம், 54.
ஏடு, 12.
ஏண்முள், 48.
ஏதம், 163, 171, 175.
ஏதமில்காட்சி, 130.
ஏதில்வேந்தன், 77.
ஏதிலன், 82.
ஏதின்மன்னன், 94.
ஏது - காரணம், குற்றம், 84, 123, 158.
ஏந்துநிலைக்கோணம், 38.
ஏமச்செங்கோல், 45.
ஏமம், 89.
ஏமமுரசம், 37.
ஏம வெண்குடை, 58.
ஏமாப்பு - பாதுகாப்பு, 175.
ஏமுறவு, 100.
ஏய்ப்ப - ஒப்ப, 53.
ஏயர் - ஒருவகை அரசர், 106 - 7.
ஏயர்குலம் - ஹேஹயர் குலம்: இது மிருகாவதியின் தந்தை குலம், 106.
ஏயர்பெருமகன் - ஏயர்குலத்திற் பிறந்த உதயணன், 14, 17, 45, 55, 61, 101.
ஏயர்மகன், 5.
ஏயர்மன்னன், 100.
ஏயரிறைவன், 152.
ஏயன் - உதயணன், 76.
ஏர் - அழகு, எழுச்சி, 50, 124.
ஏலம், 110.
ஏலொளி, 114.
ஏவன்மகளிர், 11.
ஏழ்ச்சி - எழுச்சி, 108.
ஏற்று - மலர்ந்து, 162.

MAHAMAHOPADHYAYA ... SWAMINATHAIYER LIB

எற்றுரிபோர்த்த முரசம், 6.
ஏற்றெழுதல், 162.
ஏனல் - தினை, 118.
ஏனவை - மற்றவை, 72.
ஏனற்குறவர், 126.
ஐஇய - வியப்பையுடைய, 18.
ஐஞ்ஞூற்றிரட்டி இதழ்த்தாமரை,
ஐதேந்தல்குல், 169. [38.
ஐந்தலைநாகம், 64.
ஐந்திணைமரன் - ஐந்து நிலத்திற்கு
முரிய மரங்கள், 119.
ஐம்பால் - கூந்தல், 178.
ஐம்பெருங்குழு, 36, 119.
ஐயம் - சந்தேகம், 135.
ஐயர்தானம் - முனிவரின் ஆச்சிர
ஐயரித்தடங்கண், 5. [மம், 60.
ஐயாண்டு - ஐந்துவருடம், 105.
ஐயொன்பதின்வகைத் தெய்வம்,
ஐவகையுணவு, 18. [18.
ஐவகைவண்ணம், 15, 42.
ஐவகைவாசம், 31.
ஐவனப்பாசவல் - மலை நெல்லை
வறுமல் இடித்த அவல், 127.
ஐவேறமைந்த அடிசில், 59.
ஒட்டியதோழன், 80.
ஒட்டு, 152.
ஒடியாக்கற்பு, 66.
ஒடிவில்கம்பலை, 17.
ஒடுக்கல் - அமைத்தல், 173.
ஒடுங்குந்தானம் - மறைந்திருக்கு
ஒண்டார்மார்பு, 25. [மிடம், 73.
ஒண்ணுதன்மாதர், 155.
ஒதுங்கல் - நடத்தல், 176.
ஒப்பனை - அலங்காரம், 136.
ஒப்புமை - ஒப்பு, 174.
ஒய்ப்ப - செலுத்த, 71.
ஒய்யென - விரைய, 126.
ஒரீஇ = ஒருவி - நீங்கி, 82, 95, 99,
171, 174. [80.
ஒருகணையில் எழுவரை அழித்தல்,
ஒருசிகைமுடித்த உறுப்பமை
கோலம், 134. [வாசம், 41.
ஒருநாட்பூசினும் ஓர்யாண்டு விடா
ஒருப்பாடு - ஒருமை, 155.
ஒருபிடிநுசுப்பினர், 16.
ஒருமையின் ஒட்டல், 28, 128.
ஒருவயிற்று இயன்றமை, 177.
ஒருவிர், 68.
ஒல்காவென்றி, 64.
ஒல்லென்கம்பலை, 7.
ஒல்லென் சும்மை, 26.
ஒழிப்பி - ஒழியச்செய்து, 84.
ஒழுக்காறு - ஒழுக்கவழி, 29.
ஒழுக்கியல்பு-ஒழுக்கத்தின் இயல்பு,
ஒழுக்குடைமரபினர், 39. [108.
ஒழுகுகொடி - நீண்டகொடி, 31,
ஒழுகுகொடிமருங்குல், 144. [144.
ஒள்ளிழை, 115, 130, 148.
ஒள்ளிழை மகளிர், 115, 130.
ஒள்ளிழைமாதர், 156.
ஒள்ளொளி - மிக்கஒளி, 48.
ஒளிக்களம் - மறைவிடம், 75.
ஒளிநிலம் - மறைவாக இருக்கும்
இடம், 150.
ஒளிமணிச்சுற்றம், 52.
ஒளியிற்று - ஒளியையுடையது, 50.
ஒளியினர், 7.
ஒளிவளை, 138.
ஒற்றுப்புறப்படாமை, 148.
ஒற்றுவர் - வேவுகாரர், 179.
ஒன்பதுவிருத்தி - ஒன்பது வகை
யான ஆசனம், 55.
ஒன்றுகண்டன்ன ஊர், 66.
ஒன்றுகண்டன்ன வனப்பு, 53.
ஒன்னுமன்னர் - மனம் பொருந்
தாத அரசர், 148.
ஒன்னுமன்னன், 2.
ஓக்கி - செலுத்தி, 18.
ஓச்சி - செலுத்தி, 20.
ஓசைபோக்கல், 108-9.
ஓடு - மண்ணோடு, 29.
ஓடுகொடிமூக்கு, 23.
ஓடுபுறங்காணல், 2.
ஓடெரி, 150. [டம், 15.
ஓடை - யானையின் நெற்றிப்பட்
ஓத்து - ஓதப்படுகிறவேதம், 12.
ஓதி - கூந்தல், 115.
ஓதுசாலை (ஓதுநர்சாலை), 59, 65.

ஒப்பும் - ஒட்டும், 51.
ஓமாலிகை - நீராடுங் காலத்தில் மேலே பூசுதற்குரிய முப்பத்திரண்டுவகைச்சரக்கின் தொகுதி, 37.
ஓருயிர்க்கிழமை, 17.
ஓரை - காலவிசேடத்துள் ஒன்று, 32.
ஓரையளக்கும் பேரியலாளர், 17.
ஓல் - முழக்கம், 125.
ஓலுறுத்தல் - தாலாட்டல், 125.
ஓவவினையாளர் - சித்திரம் எழுதுவோர், 55.
ஓவியப்பாவை, 92.
ஓவியருட்குங்கோலம், 28.
ஔங்காரீரம், 86.
கங்கை, 147, 179.
கச்சம் - ஒருபேரெண், 140.
கச்சு - அலங்காரம் செய்தற்குரிய ஒருவகை ஆடை, 11.
கச்சை - அரைக்கச்சை, 44, 50, 122.
கச்சையன், 157.
கஞலி - பொருந்தி, 111, 177.
கட்கடைத்துளியைத் துடைத்தல், 142.
கட்கின்கோலம், 57.
கட்கின்வாவி, 38.
கட்டலர், 25.
கட்டழல், 70, 91, 106, 149, 160, 165.
கட்டளை - அளவு, சொற்றொடர், 48, 55, 92, 141.
கட்டில் - ஒருவகையிருக்கை, சிங்காதனம், 25, 50.
கட்டிலேற்றம், 28.
கட்டிலேற்றல், 26.
கட்டு - காவல், 38.
கட்டுரை, 69, 74-5, 90, 108.
கட்டுவடவிணை, 171.
கட்டெரி, 80.
கடகம் - கைவளை, 43, 51, 161, 169.
கடம் - கடமை, 88, 121, 131.
கடமுழக்கு - குடமுழா, 1.
கடவது - செய்யவேண்டுவது, 39.
கடவுட்கற்பு, 153.
கடவுட்டானம்-கோயில், 31, 109
கடவுட்பள்ளி - முனிவராச்சிரமம், 68.
கடவுள் - முனிவன், 106.
கடற்றானை, 64.
கடன் - கடமை, 96.
கடன்மலைபெயருங்காலம், 112.
கடனறிகற்பு, 28.
கடாம் - யானைமதம், 75, 117.
கடாம்நாறல், 117.
கடி - நறுமணம், 126.
கடிகமழ்செல்வம், 17.
கடிகை - துண்டு, 133.
கடிநாட்கடன், 45.
கடிநாட்கோலம் - மணநாட்கோலம், 26.
கடிநாள்-மணநாள், 122.
கடிப்பு - ஒருவகைக்காதணி, 7, 51, 54, 65, 142.
கடிமாண்மங்கலம், 37.
கடு - கடுக்காய், மரம், 158.
கடுக்கம் - விரைவு, 146.
கடுங்கூட்டு, 161.
கடுஞ்சினவரவு, 132.
கடுத்த - துன்பஞ்செய்த, 170.
கடுநடைப்புரவி, 157.
கடுநுனைப்பரல், 171.
கடுப்ப - ஒப்ப, 55.
கடுப்பழல், 164, 171.
கடுப்பு - விரையச்செலுத்தல், 71.
கடும்புள், 106.
கடும்புனல், 124.
கடுவளி - சூறைக்காற்று, 66, 173.
கடுவன் குரவைஅயர்தல், 142.
கடை - தாழ்வு, வாயில், 2, 175.
கடைத்தோரணம் - வாயிற்றோரணம், 1.
கடையிடைதெரியார், 66.
கண்கூடு - பிரத்தியட்சம், 140.
கண்கெழுசிறப்பு, 45.
கண்டப் பூந்திரை, 32.
கண்டம் - துண்டு, 11, 49.
கண்டன்ன - கண்டாற்போன்ற, 66.
கண்டுளங்கவிரொளி, 42.
கண்ணகன்கிடக்கை, 62.
கண்ணணங்குறாஉம் அணியினர், 16.
கண்ணணங்கெய்தல், 1.
கண்ணயற்பிறந்தகடாம், 75, 117.
கண்ணவையுறாஉங்கனி, 174.
கண்ணுடி, 37.

கண்ணி-ஒருவகைமாலை, 138, 156.
கண்ணிகட்டல், 117, 148.
கண்ணிற்கண்டகம்மம் - கையிற்புனையும் நுண்ணுளர், 12.
கண்ணீர்வெள்ளம், 89.
கண்ணீருக்கு முத்தாரம் உவமை,
கண்ணுமிழ்ந்திலங்கல், 169. [154.
கண்ணுளர்- சித்திரமெழுதுவோர்,
கண்பில்கி, 154. [93.
கண்பின்காய், 171.
கண்பு - ஒருவகைக்கோரை, 171.
கண்புரைதோழன், 154.
கண்போலமைச்சன், 107.
கண்மணியன்ன நட்பாளன், 71.
கண்மலர், 113.
கண்வாங்கு உரு, 58.
கணக்கமாந்தர், 29.
கணக்கர், 29.
கணங்குழை, 160.
கணமயில், 160.
கணவன், 141-2, 175.
கணிகை, 78.
கணிவாய்வேங்கை, 176.
கணை - பாணம், 55, 95.
கணைக்கால், 132.
கத்திகை - மாலை, 137.
கத்திகைதொடுத்தல், 125.
கதலிகை - கொடி, 13.
கதலிகையணிந்த தாமவல்லி, 13.
கதழ்வு - சிதைவு, 114.
கதி - பிறப்பு, 52.
கதிய - கதுவிய, 160.
கதிர்மணிக்கடிப்பு, 7.
கதிர்வளை, 37, 142.
கதிர்விடுதிருமுகம், 16.
கதுப்பணி, 138, 142.
கதுமென - விரைவாக, 80, 140, 144, 160, 174.
கதையுரை, 103.
கந்திருவவகை - இசைவகை, 104.
கந்து - தூண், 38, 162.
கப்பு - பிரிந்தகிளை, 125.
கப்புரப்பளிதம், 31.
கபோதம்-வீட்டின் ஓருறுப்பு, 47
கம்பல் - ஓசை, 9 - 17.
கம்பலை - ஓசை, 7, 17, 46, 66.
கம்மக்கைவினை, 31.
கம்மப்பல்கலம், 14.
கம்மம் - கருமம்; கைத்தொழில், 11 - 2, 29, 30, 32, 34 - 6, 60, 87, 165, 169, 171.
கம்மியச்செய்கை, 168.
கம்மியர்-தொழில்செய்வோர், 15,
கம்மியன், 60. [35.
கமர்ந்து, 10.
கமழ்புகை, 159.
கமுகு, 1, 133.
கயக்கம் - கலக்கம், 66.
கயமரம் - இழிந்தமரம்; பழமரமல்லாதவை, 120.
கயல் - இணைக்கயல், 37.
கயலேர்கண்ணி, 102.
கயவர் - இழிந்தோர், 73.
கயவர்துன்னுக்கட்டு, 38.
கயிறிட்டளத்தல், 29.
கரகம் - குண்டிகை, 70. [82, 172.
கரணம் - இசைப்பயிற்சி; ஒழுங்கு,
கரந்துநிறமெய்தும்யோகம், 175.
கரந்துறைபுள், 104.
கரந்துறையூர்கோள், 81.
கரிந்தமாடம், 163.
கரிப்பிணம், 164.
கரிப்புறபதுக்கை, 171.
கருங்கண்வெம்முலை, 115.
கருங்குயிற்பெடை, 150.
கருங்கேழ்க்குவளை, 129.
கருத்துநிறை, 154.
கரும்பினுறல் - கரும்புச்சாற்றிலிருந்து உண்டாக்கிய கள், 14.
கரும்பு, 1.
கரும்புலை, 19.
கரும்போர்கிளவி, 174.
கருமக்கடுக்கம், 146.
கருமக்கள்வர், 150.
கருமக்காமம், 78.
கருமக்காரணம், 178.
கருமக்காலை, 46. [83, 85.
கருமக்கிடக்கை - காரிய நினைவு,

கருமநுனித்தல், 82.
கருமம், 154, 177.
கருமம்பெரிது, 154.
கருமவித்தகர், 41.
கருமுக முசுக்கலை, 144.
கருவி - சேணம் முதலியன, 161.
கருவிஅலங்குமயிர், 157.
கருவிரல்மந்தி, 142.
கல்சூழ்புல்லதர், 176.
கல்லறையுறையுள், 129.
கல்லெனவறையுங்கம்பலை, 7.
கலக்கநோக்கம், 167.
கலக்கைவினை, 70.
கலங்காக்கடவுள், 153.
கலப்பை - பாத்திரங்கள் வைத்த பை, 130.
கலம் - கப்பல், 68, 174.
கலவை, 19, 161.
கலவைச்சாந்தம், 10.
கலாஅய் - கலந்து, 30.
கலாபம் - ஒருவகைமேகலை, 32.
கலாவம் - ஒருவகை இடையணி,
கலிகெழுபண்டம், 68. [40.
கலிகெழுமூதூர், 26.
கலிங்கம்-ஒருவகைஆடை, 11, 40,
கலிழ்ந்து - அழுது, 168. [60.
கலினம் - கடிவாளம், 156.
கலையுணர்கணவன், 141.
கலைவைக்கொழுங்களி, 10.
கவ்விதின் - விரைவாக, 48.
கவர்கணைநோன்சிலை, 134.
கவரி, 37, 120.
கவரிவீசுநர், 8.
கவலை - கவர்த்தவழி, 73.
கவலைப்பாசம், 94. [157, 166.
கவவி - உள்ளிட்டு; தழுவி, 119,
கவவு - அகத்திடுதல், தழுவுதல்,
கவவுறுகாதல், 138. [138, 156.
கவற்சி - கவலை, 114, 121.
கவான்முதல் - தொடை, 143.
கவினை - அழகையுடையை, 169.
கவுளிழிகடாம் 117.
கவைஇ - பொருந்தி, 32.
கவைஇய - பொருந்திய, 166.
கழகம் - சூதாடுமிடம், 59.
கழங்கு, 58.
கழற்கால், 153.
கழறுகால், 38.
கழனி, 73, 171.
கழிக்குவனன், 145.
கழிநாள் - மறுநாள், 148.
கழிபொருள், 123.
கழீஇ - கழிந்து, 73, 123, 141.
கழீஇய - கழுவிய, 35.
கழுநீர், 129.
கழுநீர்வென்றகண்ணி, 178.
கழுமடிக்கலிங்கம், 60. [கம், 51.
கழுமணி-சாணை - பிடித்த மாணிக்
கழுமணிமோதிரம், 114. [129.
கழுமி - பொருந்தி, 46, 60, 62,
கழுமிய, 94, 113, 175.
கழுஉநிறம், 42.
கழை - கோல், 110, 128.
கள்ளக்காதல், 176.
கள்ளுண்ணுளர், 15.
களம் - இடம், 75.
களிக்காய்ப்பறி, 8.
களிகை - கழுத்தணி, 168.
களியானை, 64.
களிற்றியானை, 172.
களிற்றினநிரை, 118.
களைகண், 150, 167.
கற்கால், 171.
கற்சுனைநீலம், 176.
கற்புடைமாதர், 151.
கற்புடைவிழுமீன், 24.
கற்றோர், 109.
கறுவுகொளாளர், 81.
கறுவுவாயில், 163.
கன்கூட்டு, 146.
கன்ம் - கற்றுக்கொள்ளும், 103.
கன்றுகாண்கறவை, 89.
கன்றுள்ளியபுனிற்றா, 156.
கன்னற்றுழவை, 19.
கன்னிநன்மதில், 70.
கன்னிமகளிர், 16, 20, 36.
கன்னியர், 55.
கன்னியாயம், 78.

கன்னிரைகானம், 66.
கனங்குழை, 138, 175.
கனலி - நெருப்பு, 156.
கனிந்தகாதல், 127.
கனியமிர்தம், 120.
கனை - மிகுதி, 53.
காசு, 43, 136, 16?.
காஞ்சனமாலை - வாசவதத்தையின் தோழி, 131, 160.
காஞ்சனை - காஞ்சனமாலை, 21, 25, 32, 140 - 41, 160, 178.
காஞ்சியத் தெளிவு - காடியி லிருந்து உண்டாக்கிய கள், 14.
காஞ்சியம் - காடி, 14.
காட்சி - காணுதல்; ஞானம், 29,
காட்டகம், 178. [101, 130.
காட்டு - குப்பை, 10.
காண்கம் - காண்பேம், 164, 170.
காண்டக விருத்தல், 121. [54.
காண்மென - காணுங்களென்று,
காணிய - காண, 163.
காதணிகலம், 167. [175.
காதல், 25, 115, 127, 134, 138,
காதலர், 114.
காதலன், 153.
காதலி, 94, 143, 180.
காதலெம், 143.
காதற் கணவன், 175.
காதற் குமரன், 78.
காதற் குற்றம், 175.
காதற் செவிலி, 151, 177.
காதற் பெருந்தொடர், 131.
காதற் றோழன், 95.
காதன் மக்கள், 23, 151.
காந்தட் பூ, 132.
காந்தட் பூந்துடுப்பு, 132.
காந்தண் முகிழ்விரல், 172.
காந்தள், 110, 113 - 4, 129.
காப்புறுபெரும்படை, 173.
காம்பு - மூங்கில், 11, 49, 132,
காமக் கலப்பு, 140. [169.
காமக்கனலி, 156.
காமக் காரிகை, 99.
காமங் குயின்ற கோலம், 25.
காமத்தியற்கை, 174.
காமத்துணைவியர், 114
காமநோக்கம், 27.
காமர் நெடுங்கண், 127.
காமர் பள்ளி, 101.
காமர் பிணையல், 138.
காமவல்லி, 13. [கொடி, 49.
காமவள்ளி - காமவல்லியென்னுங்
காமவெகுளி, 141.
காமவேகம், 143, 170.
காமன், 32, 55, 134.
காமன் கணை, 32.
காமனன்ன உரு, 58.
காரணன், 103. [99, 116.
காரிகை - அழகு; பெண், 56, 63,
காரிகை பகருமகளிர், 65.
காரிகை வனப்பு, 36.
காரிய முடிவு, 89.
கால்வலை, 100. [வழி, 171.
காலவி அதர் - காற்று அடங்கிய
காலியற் செலவு, 161.
காலேந்திரம் - காலத்தைப் புலப் படுத்தும் யந்திரம், 13.
காவல குமரர், 44.
காவல குமரன், 45.
காவலர் கரிப்பிணங் காணூர், 164.
காவலிளையர், 37. [25.
காவிதிப்பட்டம் தாங்கிய மகளிர்,
காழ் - காம்பு; வடம், 12, 32, 48, 51, 96, 112, 162.
காழ்த்த - வயிரங் கொண்ட, 63.
காழ்நிரை, 169.
காழகத் தொன்னூல், 29.
காழகில், 158.
கான்யாறு, 124, 128.
கானத்தீ, 160.
கானம் - காடு, 118.
கானயானை, 104.
கானவர் மகளிர், 116.
கானுறை மகளிர், 124.
கிடக்கை - எண்ணம், 83, 85.
கிடங்கு - அகழி, 179.
கிடை - நெட்டி, 12.
கிடைஇ - கிடத்தி, 134.

கிண்கிணி, 16, 22, 56-7, 91, 126, 138, 142, 170-71.
கிண்கிணித்தார், 12.
கிம்புரி - ஓராபரணம், 50.
கிரிகை - கிரியை, 22, 24, 33.
கிரிசை - கிரியை, 130.
கிழமை - உரிமை, 17.
கிழவோள், 100.
கிழி - சீலை, முடிப்பு, 12, 70.
கிள்ளல், 125.
கிளவி - சொல், 116, 155, 162.
கிளி, 116, 130.
கிளி மழலை, 117.
கிளிவாயன்ன உகிர், 133.
கிளை, 93.
கீதசாலை, 59.
கீழ்த்திசை, 30.
குங்குமக் குழையல், 10.
குங்குமக் கொடி, 139. [30.
குஞ்சரமுகம்-ஒருவகைச் சித்திரம்,
குஞ்சரவேட்டம், 74.
குஞ்சி - குடுமி, 33.
குஞ்சிவலஞ் சுரிதல், 33.
குடக்கு - மேற்கு, 30.
குடங்கை, 41, 135.
குடநீர், 41.
குடம், 47.
குடர் சூடு மருப்பு, 15.
குடிகளைப் புதல்வரென்றல், 2.
குடிஞை - குடிஞை, 112.
குடிப்பெருந்தேவி, 96.
குடை, 6. [20.
குடை நிழற்றுனைக் கொற்றவன்,
குண்டுசுனை-ஆழமான சுனை, 124.
குண்டுநீர், 178.
குண்டுநீர்யமுனை, 95.
குணக்கு - கிழக்கு, 29.
குணதிசைக் கோணம், 19.
குத்துமுனை செறித்த விதானம்,
குதிரைப் பந்தி, 66. [37.
குந்தம் - வேல், 157.
குப்பை - தொகுதி, 8, 30.
குமரி, 178.
குமுதம், 49.
குய்ம்மனத்தாளர் - வஞ்சக மனத்தை யுடையவர்கள், 165.
குய்வளம் - தாளிப்பின் வளமை,
குயமகன், 70. [18.
குயில், 120.
குயில்புரை கொளுவின, 11.
குயிற்பெடை, 130.
குரம்பை - சிறுகுடில், 110.
குரல் - கொத்து, 118.
குரவம்பாவை, 125.
குரவர், 84.
குரவருக்கு முடிஉவமை, 93.
குரவு - குராமரம், 110. [142.
குரவை - ஒருவகைஆட்டம், 126,
குரவையாடுதல், 117.
குராஅநீழல், 126.
குராஅம்பாவை, 170.
குருக்கத்தி, 110, 135.
குருகுலத்தரசன்-சதானிகன், 105.
குருசில், 26, 58, 84, 106, 146,
குருந்து, 110. [155, 164.
குல்லை - கஞ்சங்குல்லை, துளவு,
குலத்திற் சிறியவன், 4. [110.
குலப்பெருந்தெய்வம், 46.
குலா - வளைவு, 12-3, 47.
குலாஅய் - குலவி, 30, 139, 168.
குலாய் - வளைந்து, 49.
குலையணிகமுகு, 73.
குலையெடுத்தகாந்தள், 113.
குலைவளர்வாழை, 177.
குவளை, 129.
குழல்வாய்த்தும்பி, 120.
குழவிப்பாவை, 47.
குழற்சிகை, 95.
குழாஅம் - கூட்டம், 53.
குழிசி - பானை, 48.
குழித்தலைப்புதல்வர், 58.
குழீஇ - கூடி, 86, 97, 130, 162, 173, 177.
குழை - காதணி, 156, 160.
குழையணிகாது, 156.
குழையர், 124.
குழையல் - குழைத்தகுழம்பு, 10.
குளவி - காட்டுமல்லிகை, 111.

குளிர்சுனை, 118.
குளிர்பு - குளிர்ந்து, 154.
குளிர்முத்தாலி, 154.
குளிரி - பூந்தடுக்கு, 161.
குளீஇ - மறையச்செய்து, 47.
குற்ற - பறித்த, 113.
குற்றங்காத்தலிற் குரவர், 84.
குற்று - பறித்து, 117.
குறங்கு - துடை, 50, 132.
குறவர், 126.
குறிக்கோள், 100.
குறிஞ்சி - ஒருவகைமரம், 111.
குறிஞ்சிக்குரவை, 117.
குறிப்புவயின் வாராள், 141.
குறுக்கை - புலி, 157.
குறுகல் - அடைதல், 115, 158.
குறுநெறிக்கூழை, 134.
குறும்பு - சிற்றரண், 73.
குறுமகள், 134.
குறுவாய்ச்சுனை, 124.
குறைப்பிணம், 165.
குன்றகம், 173.
குன்றச்சாரல், 142.
கூட்டம் - கூடுதல், 122.
கூட்டமைத்தல், 22, 166.
கூடப்பரப்பு, 48.
கூடம், 96, 112.
கூடுமதியன்னமுகம், 133.
கூத்துறைசேரி, 66.
கூதாளம் - ஒருவகை மரம், 110.
கூந்தலுக்கு நீலமணி உவமை, 53.
கூப்பியகையர், 33.
கூலம் - பலபண்டம், 158.
கூழ் - உணவுப்பொருள்கள், 173.
கூழை - கூந்தல், 57, 134.
கூற்றவேழம், 66.
கூற்றுத்தொழிலிளையர், 15.
கூற்றுறழ்வேழம், 75.
கெழீஇ - பொருந்தி, 92, 141.
கெழுமி, 76, 152.
கேண்மோ, 152.
கேழ் - நிறம், 129.
கேள்வி, 130.
கேள்விப்பந்தர், 59.
கைத்தொழில், 32, 92.
கைதகைககாந்தள், 110.
கைந்நலம், 43.
கைந்நவில் கம்மம், 60.
கைநீங்கல், 115.
கைப்புடை, 140, 167.
கைபுனைவனப்பு, 13, 18.
கைம்முதல், 52, 157.
கைவரை நில்லாது, 155.
கைவல் கம்மியச்செய்கை, 168.
கைவல்கம்மியர், 15.
கைவளம், 35.
கைவினை, 9, 33, 35, 43-4, 52, 54-5, 100, 169.
கைவினைஐந்து, 29.
கைவினைக்கம்மம், 30.
கைவினைப்பேறு, 70.
கொகுடி - ஒருவகைமுல்லை, 110.
கொங்கலர் கோதை, 60.
கொங்கலர் நறுந்தார், 152.
கொங்கவிழ் முல்லை, 170.
கொங்கார் கோதாய், 160.
கொட்டம் - ஒருமரம், 111, 158.
கொட்டில், 6, 60, 112, 129-30.
கொட்டை - உருண்டையான முடிச்சு, குமிழ், 12, 31.
கொடி - ஒழுங்கு, 23.
கொடிக்குருக்கத்தி, 110.
கொடிக்கோசம்பி, 7, 71.
கொடிப்பந்தல், 129.
கொடிப்பவழத்துத் தாமம், 13.
கொடிப்பூ, 117.
கொடிப்பூண், 27.
கொடிப்பூம்பந்தர், 111.
கொடிபலவெழுதியதோள், 40.
கொடிபுரைமருங்குல், 152.
கொடிமருங்குல், 89.
கொடிமூக்கு, 133.
கொடியெழுதல், 30.
கொடியோர்சாயல், 94.
கொடியோட்டல், 31.
கொடீஇ, 77, 113.
கொடுங்குழை, 40.
கொடுஞ்சித்தேர், 180.
கொடுப்போர் செய்யுங்குறிப்பு, 10.

கொண்டோன்வேட்குங் குறிப்பு,
கொப்பூழ், 132. [40.
கொம்பேர்மருங்குல், 135.
கொம்மை, 16.
கொல்லி - துடைக்குந்துணி, 35.
கொலைச்சிறை, 149.
கொழுங்களியுழுந்து, 31.
கொழுங்கொடிப் பிணையல், 47.
கொழுந்து, 30, 166.
கொழுமுகைச் செவ்விரல், 21.
கொள்கை - விரதம், 165.
கொளீஇ-கொளுத்தி, பொருத்தி, 29, 30, 49, 73, 75, 80, 85, 92, 103, 107, 136, 163, 168,
கொளீஇய, 30. [172.
கொளு - பொருத்துவாய், 11 - 2,
கொளுவமைகச்சை, 157. [169.
கொளுஉத்திரட் சந்து, 47.
கொற்றக்குடை, 37.
கொற்றத்தானை, 13.
கொற்றம் - அரசுரிமை, 2, 39, 63, 101, 106, 122, 175.
கொற்றமுரசம், 6.
கொற்ற முரசு, 108.
கொற்றவை - துர்க்கை, 6.
கொன்றை, 110.
கோங்கந்தட்டம், 125.
கோங்கம், 110, 115.
கோங்கரும் பழித்தமுலை, 16.
கோசம்பி : கௌசாம்பி நகரம் ; குசாம்ப னென்ற அரசனால் உண்டாக்கப்பட்ட தென்பர் ; உதயணனுடைய இராசதானி, 7, 70, 71. [111.
கோட்டம் - ஒருமரம், வளைவு, 73,
கோட்டி - கூடும் இடம், 67, 92.
கோட்டிடைவளைத்த குஞ்சரத்த
கோட்டெங்கு, 73. [டக்கை, 44.
கோடணை - முழக்கம், 108.
கோடிகர்-ஆடை நெய்வோர், 66.
கோடித்தல், 11, 71.
கோடிப்பூந்துகில், 43.
கோடுகொள் மயில், 57.
கோடுசால் வையம், 71.
கோடுயர் பல்படை, 25. [49.
கோணச்சந்தி - மூலையாகிய சந்தி,
கோணம் - மூலை, 30, 47.
கோதை - மாலை, 41.
கோதைத்தாமம், 12.
கோதை முத்து, 6.
கோப்பு முறை, 57.
கோப்புறு விழுக்கலம், 42.
கோப்பெருங்கிழவோள், 100.
கோப்பெருந்தேவி, 90, 149.
கோப்பெருமுதியர், 13. [131.
கோபம் - இந்திரகோபப் பூச்சி,
கோமகன், 135, 178.
கோயில், 15, 110.
கோயில் முற்றம், 53, 65.
கோயில்வட்டம், 165.
கோயின் மகளிர் 17, 127.
கோல் - அம்பு, 37. [126.
கோல்வளை - திரண்ட வளை, 55,
கோலக்கோயில், 85.
கோலஞ் செய்தல், 44.
கோல நுட்பம், 31.
கோலவிரும்பிடி, 172.
கோவை, 50. [102, 130, 135.
கோள் - குலை கொள்ளுதல், 74,
கோற்கயிறு, 29.
கோற்கைக்குரங்கு, 147.
கோற்றொழில் வேந்தன், 6.
கோற்றொழிலிளைஞர் - கையிற் கோலை வைத்திருக்கும் இளைய வீரர்கள், 53.
கோற்றொழிற் கருமம், 89.
சக்கரமாறு - ஆறு சக்கரம், 12.
சக்கரவட்டம் - ஒருவகைச் சித்தி
சகுனம், 158. [ரம், 30.
சங்கம் - சங்கு, தொகுதி, 29, 37.
சங்கு, 37, 39.
சட்டகம் - உடம்பு, 164.
சண்டவேந்தன் - பிரச்சோதனன்,
சண்பைப் பெருநகர், 180. [77.
சத்திக்குடம் - சூலம் நாட்டிய குடம், 179.
சத்திக்கொடி - சூலத்தோடு கூடிய கொடி, 47.

சத்திமுகம்-ஒருவகைச்சித்திரம், 30.
சதானிகன் - உதயணனுடைய தந்தை, 105.
சதிரத்திண்ணை - சதுரத்திண்ணை, [8.
சதுர்த்தி - நான்குநாட்கள், 24.
சதுரக் கூட்டம், 129.
சந்தனச் சார்வணை, 158.
சந்தனச் சாரல், 176.
சந்தனப் பலகை, 129.
சந்தனம், 81, 161.
சந்தி - மூலை, தெருக்கள் கூடும் இடம், 13, 66.
சமரம் - சாமரை, 37.
சமழ்த்தல் - மழுங்கல், 26.
சமிதை, 10, 18.
சமிதைக் கிரிகை, 22.
சமையவிகற்பம், 69.
சயந்தி, 87.
சயந்தியம் பெரும்பதி, 1.
சரிதம், 12.
சலம் - மாறுபாடு, 80.
சலமில்வாய்மை, 39. [யினர், 80.
சவரர் - வேட்டுவரில் ஒரு சாதி
சாக்காடு - மரணம், 8, 86.
சாங்கியமகள் : இவள் சாங்கியத்தா யென்றும் கூறப்படுவள் ; வாசவதத்தைக்குச் செவிலி போல்
சாங்கிய முதுமகள், 88. [வாள், 70.
சாணைக்கல்லுக்கு மதிப்பாகம், 34.
சாதிங்குலிகம் - சாதிலிங்கம், 37.
சாதிப்பவழம், 48.
சாந்தம் - சந்தனம், 10, 21.
சாந்து - சந்தனம், 33.
சாந்தாற்றி - விசிறி, 161.
சாந்து புலராகம், 161.
சாயல் - மென்மை, 14, 20, 32,
சாயாச் செங்கோல், 105. [116.
சார் - இடம், 51.
சார்ங்கம் - வில், 35.
சார்வணை - சாயும் பலகை, 158.
சார்வு - சார்பு, 50.
சாரணர், 123.
சால்பு, 180.
சால்புளி, 22.
சாலி - நெல், 21, 33, 39, 40.
சாலேகம் - சாளரம், 56, 58.
சிக்கரத் தெளியல் - உசலம் பட்டைக்கள், முருங்கைப் பட்டைக்கள், 14.
சிகழிகை - மயிர்முடி, 16, 137.
சிகைமுதல், 33.
சித்திக்கிழவன் - அருகன் ; விந்தனுமாம், 52.
சித்திரக்கதவு, 8.
சித்திரக்கம்மம், 87. [வளைவு, 47.
சித்திரக்குலா - சித்திரமெழுதிய
சித்திரக் கொடி, 13.
சித்திரச் செய்கை, 52.
சித்திர நகர், 38.
சித்திர நுண்டுகில், 41.
சித்திர நெடுங்குடை, 36.
சித்திரப் பிணையல், 43.
சித்திரப் பொறி, 150.
சித்திரம், 30, 42, 121, 125, 166, [168.
சித்திரமாலை, 48.
சித்திரவிருத்தி, 43.
சித்திரவுத்தி, 168.
சிதர் - வண்டு, 140.
சிதர்ந்து - சிதறி, 93.
சிதர்பொறி எந்திரம், 93.
சிதர்வன - சிதறுபவை, 114.
சிதரரி மழைக்கண், 32, 78.
சிதரிய - சிதறிய, 138.
சிதைவதொன்றில்லை, 153.
சிந்துவாரம் - நொச்சிமரச்சாதி, [135.
சிப்பம் - சிற்பம், 166.
சிம்புள் - 102.
சிரமம் - இளைப்பு, 74.
சில்லரிக்கண்ணி, 78.
சில்லரிச்சுணங்கு, 114.
சில்லென் காலம், 104.
சில்லென்காலை, 103.
சிலதியர் - ஏவன்மகளிர், 43.
சிலம்பு - ஒருகாலணி, மலை, 16, [124, 170.
சிலம்பொலிசீறடி, 7.
சிலை - வில், 134.
சிலையணியழித்த புருவம், 115.
சிவப்பு-கோவக்குறிப்பு, 138, 172

சிவிகை, 111.
சிற்பியற் புலவர், 29.
சிற்றிலிழைத்தல், 125.
சிற்றாண்பந்தர், 9.
சிறப்புப்பலியருச் செல்வன் - அருகக் கடவுள், 155.
சிறியோருற்ற செல்வம், 126.
சிறுசெங்குரலி - கருந்தாமக் கொடி, 111.
சிறுசெண்பகம், 111.
சிறுசேடம், 135.
சிறுசொல், 152.
சிறுநுதல், 167.
சிறுமுதுக் குறைவீ, 160.
சிறுமையாளர் செய்கை, 118.
சிறைக்கோடல், 99.
சிறைப்பள்ளி, 4.
சிறைவினை, 71.
சின்மலர் - விடுபூ, 137.
சின்மெல்லாகம், 168.
சின்னுள், 153.
சினநாகம், 163.
சினை - கிளை, 49.
சினைப்பூ - கோட்டுப்பூ, 117.
சீதச்சந்தனம், 81.
சீதச்செய்கை, 94.
சீதம் - கரும்பின் சாற்றிலிருந்து உண்டாக்கும் கள், 14.
சீர்மை - சிறப்பு, 172.
சீரை உடுக்கை - மரவுரியாடை, [130.
சீலம், 76.
சீற்றவெம்புகை, 75.
சுட்டுறுகோல், 70.
சுடர்க்குழை, 164.
சுடர்நுதல், 136.
சுடர்ப்பிறை, 45.
சுண்ணப்பெருங்குடம், 9.
சுண்ணம், 11.
சுண்ணவிலேகை வண்ணம், 16.
சுணங்கு - தேமல், 114.
சும்மை - ஒலி, 5, 26, 59.
சுமடு - சும்மாடு, 38.
சுரிகை - உடைவாள், 43.
சுருங்காச் செல்வம், 59.
சுருங்கை, 150, 165.
சுரும்பு - ஒருவகைவண்டு, 115, [120.
சுவல் - பிடரி, 32, 49.
சுவல்பொதி கூழை, 57.
சுவைதெரியாளர், 14.
சுழற்றி - சுழற்சி, 160. [129, 135.
சுள்ளி - மராமரம், 110, 115, 117,
சுற்றத்தாருக்குத்தாள், 93.
சுற்றம், 36.
சுற்று, 171.
சுனை, 109, 113, 124.
சுனைத்திளைப்பு, 127.
சுனைநிவந்த நீலம், 113.
சுனைநீர் முழவு, 124.
சுனைநீலம், 176.
சுனைப்பூ, 117. [44, 54.
சூட்டு - நெற்றியிற் கட்டும் பூமாலை,
சூட்டுநலம், 136.
சூட்டுப்பொலிசுடர் நுதல், 27.
சூடுகம் - சூடுவோம், 135.
சூடுறுபொன், 54.
சூதாடுகழகம், 59.
சூதுபொரு கழகம், 65.
சூழ்ச்சி-இண்டை, 115; எண்ணம், 3, 66, 163, 165, 177, 179.
சூழ்வளி, 160.
சூழ்வளைமுன்கை, 164.
சூழ - ஆராய, 153.
சூழி, 15.
சூளாமணி, 21.
செக்கர்ப்பசலை, 24.
செங்கடைபோழ்ந்தகண், 32.
செங்கண் முகிழ்முலை, 132.
செங்கதிர் - சூரியன், 49.
செங்குழைப்பிண்டி, 125.
செங்கொடுவேரி - ஒருமரம், 111.
செங்கோல், 26.
செங்கோலாளன், 176.
செஞ்சாந்தம், 20.
செஞ்சாந்து, 142.
செஞ்சுடர், 31.
செஞ்சுடர்போன்றவங்குலி, 23.
செட்டியர் பெருமகன், 180.
செண்ணம் - வடிவு, 21, 32, 117

செண்பகச்சோலை, 126.
செண்பகம், 135.
செந்தளிர்ச்சீறடி, 22.
செந்தாமரை, 166.
செந்தீ, 18.
செந்தீவேட்டல், 17.
செந்நெல், 31.
செந்நெறி, 4, 43.
செப்பகல், 20.
செப்படரன்ன குழைப்பிண்டி, 125.
செம்பொற்கிண்கிணி, 171.
செம்பொற் சுவர், 10.
செம்பொற் செய்கலம், 60, 165.
செம்பொற் செருப்பு, 45.
செம்மல் - தலைமை, 14.
செம்மலை, 39.
செம்முதுபெண்டிர், 21.
செய்கலம், 60, 165.
செய்குன்று - கட்டுமலை, 54.
செய்கைச் சூழ்ச்சி, 149.
செய்சுனை, 129.
செய்பொருள், 98.
செய்வினைமடிந்தோர், 148.
செயற்கைச்சாக்காடு, 86.
செயற்படுகருமம், 78.
செயற்பாற்று, 178.
செயிர் - குற்றம், 142, 163.
செயிர்ப்பு - கோபம், 138.
செயிர்வினை, 29.
செருந்தி, 73.
செருப்பு, 31, 45.
செருப்பொடு புகுதல், 6.
செருமி - விக்கி, 85-6.
செருமிகுகுருசில், 106.
செருமிகுசீற்றம், 105.
செருவடுசெங்கண், 172.
செருவேல், 133.
செல்சார்வறுத்தல், 94.
செல்லல் - துன்பம், 178.
செல்வக்கம்பலை, 46.
செல்வச் சாலை, 9.
செல்வச்சேனை, 7.
செல்வன் - அருகன், 155.
செல்வு - செல்வம், 70.
செலவு - செல்லுதல், 53.
செலீஇ - சென்று, 14.
செவ்வனம் - நன்றாக, 22.
செவ்வாய், 133.
செவ்வழல், 168.
செவ்வி - சமயம், 131.
செவிலி, 150 - 51, 155-6, 177.
செவிலித்தவமகள், 90.
செற்றச்செய்கை, 172.
செற்றச் செய்தொழில், 56.
செற்றி - நெருங்கி, 36.
செற்றுபு, 169.
செறிவினள், 154.
செறிவுடைச் செய்கை, 149.
செறுநர், 172.
செறுநன், 67.
செறும்பு - சிலம்பு, 67.
சென்றேந்துபுருவம், 7, 115, 139.
சென்னித்தாமம், 57.
சென்னியுமுச்சியும் அச்சுதந் தெளித்தல், 33.
சேடம் - ஒருமரம், 135.
சேடு - பெருமை, 25, 33-4, 43, 50, 67, 87, 133, 165.
சேண்வருபெருங்குடி, 152.
சேணிடம், 177.
சேதம் - பின்னம், 125.
சேதா - செந்நிறமுள்ள பசு, 145.
சேதா நறுநெய், 22.
சேதான் - செந்நிறமுள்ள பசு, 30.
சேதியம் பெருமலை-சினாலயமுள்ள ஒருமலை, 176.
சேபாலிகை - நொச்சிமரச்சாதி, 111.
சேயரிக் கண்ணினர், 16.
சேயரி நெடுங்கண், 133.
சேயவர் - பெரியோர், 5.
சேயிழை, 154.
சேயோன், 3.
சேவடி யிழிந்து, 45.
சேவல், 159.
சேற்றெழுதாமரை, 162.
சேனை, 2.
சேனைக்கிழவன், 4.
சேனையெழுச்சி, 6.
சேனைவள்ளுவன், 7.

சேனைவேந்தன், 77.
சொற்றுணைத்தோழன், 97.
சோதிடர் விமானம், 159.
சோபாலிகை (பி - ம்) - சேபா
விகை, 111, 135.
ஞமலி - நாய், 171. [உவமை, 171.
ஞமலியின் நா மகளிர் அடிக்கு
ஞாட்பு - சண்டை, 15.
ஞாயில், 165.
ஞாலக்கு - ஞாலத்திற்கு, 98.
ஞாலங்காவல், 101.
ஞாலம் - உலக ஒழுக்கம், 55.
ஞாறிய - உண்டாகிய, 101.
ஞிமிறு - வண்டு, 120.
ஞெமிரிய - பரந்த, 18.
ஞெமை - ஒருவகைமரம், 110.
தகரங்கலந்தசாந்து, 33.
தகரம் - ஒருவகை வாசனைமரம்,
தகாஅக் காலம், 23. [109, 129.
தகைமணிக் கோவை, 50.
தகைமலர் - கட்டியமலர், 78.
தகைமலர்த்தாரோன், 26.
தகைமலிமார்ப, 174.
தகையமைகாது, 134. [125, 161.
தட்டம் - ஒருவகைப் பாத்திரம்,
தட்டை - கிளிகடி கருவிகளுள்
தட்ப - தடுக்க, 94. [ஒன்று, 116.
தடங்கண்சிவப்ப நுரைஎறிதல், 41.
தடவரைமார்பன், 136.
தடைய - தடுக்க, 64.
தண்கதிர் - சந்திரன், 79.
தண்கோல், 176.
தண்டழைமகளிர், 178. [பம், 111.
தண்டாக்காதல் - அமையாதவிருப்
தண்ணறுஞ்சாந்தினர், 33.
தண்ணறுஞ்சாலி, 33.
தண்ணிழற்பந்தர், 18.
தண்ணீர்க்கரகம், 70.
தண்ணென, 176.
தண்பூம்பந்தர், 8.
தண்மகிழ்நெடுங்குழல், 5.
தணக்கம் - ஒருமரம், 129.
தத்துவச்செவிலி - சாங்கியத்தாய்,
தத்துறல், 179. [150.
தத்துறவு - தடுமாற்றம், 123.
தத்தொளித்தாமம், 5.
ததும்பும் - ஒலிக்கும், 56.
ததைஇ, 6. [98.
தந்திரம் - உபாயம், தொழில், 22,
தபுத்திசினுங்கு - கெடுத்தாற்போல,
தம் - தாரும், 20. [174.
தம்பெயர் நிறீஇயமாந்தர், 28.
தம்மின் - தாரும், 15, 65, 106,
தமனியக்குடம், 36, 41. [148.
தமனியப்பேரில், 30.
தமாலம் - பச்சிலைமரம், 129.
தயிருங்கட்டியும், 31.
தரீஇ - தந்து, 70, 83, 158.
தருக்கம், 6.
தருப்பணக்கிழி-அவல்முடிச்சு, 70.
தருப்பணம் - அவல், 85 - 6.
தருமத்தியற்கை, 83.
தருமம், 95, 103. [ரணம், 149.
தலைக்கலம்-தலையில் அணியும் ஆப
தலைத்தலை சிறத்தல், 119.
தலைத்தாள் - சமுகம், 78.
தலைநிலம், 30.
தலைநின்றொழுகல், 178.
தலைப்படுத்தனன், 178.
தலைப்பெருங்கோயில், 150.
தலைமகன், 143.
தலைமணந்து - கலந்து, 73.
தலைமுதல், 40.
தலைமைநீர், 176.
தலைவிரற்சுற்று, 171.
தவத்தியற்பள்ளி, 135.
தவத்துறுபயன், 106.
தவநெறி, 177.
தவநோன்மை-தவத்தின் வன்மை,
தவம்புரிதருக்கம், 6. [130.
தவமகள் - சாங்கியத்தாய், 90.
தவமுதுமகள், 86, 140, 146, 177.
தவமுள்வழிச்செல்லும் பொருள்
முதலியன, 68.
தவமுனிவன், 123.
தவறில்தோழன், 179.
தவறு, 170.
தவறெடுத்துரைத்தல், 11.

தவனியம் - தமனியம், 71. [150.
தவிசு - ஆசனம், 37, 52, 120-21,
தழங்குரல் - தழங்குகுரல், 6.
தழீஇ - தழுவி, 29, 64, 72, 80, 94, 99, 102, 106 - 7, 122, 161, 176, 179.
தழை - இலை, ஒருடைவிசேடம், 138 - 9, 156, 178.
தழைக்கயிற்றூசல், 125.
தழையர், 124.
தளர்நடை இளமை, 89.
தளி - துளி, 161.
தளிப்பூங்கண்ணி, 139.
தளிர்க்குடை, 120.
தளிர்க்கோதை, 64.
தளிர்கிள்ளல், 125.
தளிர்ப்படை, 120. [பெட்டி, 9.
தளிரிலைவட்டி - வெற்றிலைப்
தளைப்படுதல் - சிறைப்படல், 152.
தளையவிழ்தாரோன், 23.
தளையவிழ்ந்தகன்றதாமரை, 168.
தளையவிழ்நறுந்தார், 43. [105.
தற்பயந்தெடுத்தவன் - தந்தை,
தன்மனம் பிறந்தவொழுக்கினன், 83. [31.
தன்னோர் - தன்னைச்சார்ந்தோர்,
தன்னையர் - தமையன்மார், 116, 127. [136, 176.
தாண்முதல் - அடியிடம், 121 - 2,
தாண்முதற்றானம், 19, 20.
தாணிழல், 105. [ஆபரணம், 171.
தாதணிவளையம் - ஒருவகை
தாது - வாசனைப்பொடி, 9, 124.
தாதுமலர், 1.
தாபதப்பள்ளி-முனிவராச்சிரமம்,
தாமந்தாழ்ந்தகுடை, 58. [109.
தாமந்தொடுத்தல், 170.
தாமநெடுங்குடை, 45.
தாமம் - மாலை, 1, 5, 6, 25, 47, 51-2, 137, 143.
தாமரை, 127, 139, 169.
தாமரைக்கண், 94.
தாமரைச்செங்கண், 174.
தாமரைத்தடக்கை, 51, 143.
தாமரைத்தண்பணை, 87.
தாமரைநெடுங்கண், 168.
தாமரைமலர், 148.
தாமரைமலர்ந்த பொய்கை, 159.
தாமரை மூயகுடநீர், 41.
தாமரையிதழன்னவிரல், 166.
தாமரையின்அகவிதழ், 35.
தாமரையுறையுமடமகள், 30.
தாமரையெள்ளியமுகம், 32.
தாமவல்லி, 13.
தாய்காண்கன்று, 87.
தாயம் - உரிமை, 106.
தாயின்மாடம் - தாய்மனையிற் கட்டப்பட்ட மாடம், 18.
தாயோரன்னதகை, 83.
தார் - மாலை, 156.
தார்கெழுவேந்தன், 144.
தார்மார்ப, 147.
தார்மார்பன், 64.
தார்முடி, 179.
தாரணியானை, 82.
தாரினர், 124.
தாலம் - உண்கலம், 26.
தாலி - கழுத்திலணியும் ஆபரணம், 57, 157, 168.
தாவகம் - காட்டுத்தீ, 174.
தாழ்ப்ப - தங்க, தாமதிப்ப, 117.
தாழ்வரை=தாள்வரை - வரைத்
தாழாத்தோழர், 98. [தாள், 143.
தாழிருங்கூந்தல், 148.
தாறு - குலை, 14.
தானம் - இடம், 124, 136. [65.
தானைச்சேரி- சேனை தங்குந்தெரு,
தீகிரி - சக்கராயுதம், சிறுமூங்கில்,
திங்கள் - மாதம், 167. [110, 136.
திண்டேருதயணன், 159.
திண்ணறிவாளர், 91.
திண்ணிதின், 154.
திண்ணை, 8.
திணிதோள், 51.
திணைகள், 29.
திணைமுதல் - குறிஞ்சிநிலம், 132.
திமிசு - ஒருவகைமரம், 110.
திரட்டியன்ன கணைக்கால், 132.

திரிகோற்பகன்றை, 111.
திரியாத்திண்ணெறி, 12.
திரு, 37.
திருக்கொடிச்சாலி, 40.
திருத்தகுகழுத்து, 133.
திருத்தகுகால், 25.
திருத்தகுகுடி, 39.
திருத்தகுபொன், 30.
திருத்தகுமார்வன், 76.
திருந்துவிரல், 136.
திருநகர்வலஞ்செயல், 45.
திருநாள், 6.
திருநுதன்மாதர், 4.
திருமகள், 3, 28, 41, 66, 135, 140 - 41.
திருமகளிருக்கை, 169.
திருமண்ணுநறுநீர், 36.
திருமணி, 52.
திருமணிக்கபோதம், 47.
திருமணிவிளக்கம், 102.
திருமணுத்தானம், 42.
திருமலர்ச்செங்கட்செல்வன், 3.
திருமாணுறுப்பு, 41.
திருமுகம், 16, 133, 137, 167.
திருமுன், 144.
திருவில் - இந்திரவில், 139.
திருவிழைமகளிர், 170.
திருவும் போகமும், 33.
திருவே, 160.
திருவொடுபுணர்தல், 7.
தில்லை - ஒருமரம், 110.
திலகத்திருமுகம், 144.
திலகம் - ஒருவகைநெற்றிப்பட்டம், மஞ்சாடிமரம், 111, 167.
திலகவாண்முகம், 58.
திவள - விளங்க, 161.
திளைத்தல், 118.
திளைப்பு - திளைத்தல், 127.
திறத்துளி, 89.
திறப்பட, 105.
திறவதின், 38, 86.
திறவயின், 174.
திறவிதின், 78.
திறை, 99.
தின்மை - தீமை, 119.
தீக்குறிவேழம், 77.
தீஞ்சுவை நெல்லித்திரள்காய், 48.
தீதாய்வந்த ஒருபொருள், 4.
தீம்பால், 145.
தீயநிமித்தங்கள், 158.
தீர்த்தப்புல் - தருப்பை, 23.
தீரம் - கரை, 86.
தீரிய - தீர, 173.
தீவகம் - தீவினிடம், 174.
தீவாய்த்தோன்றி, 111.
தீவினையாளர், 178.
துகளணி இரும்பிடி, 117.
துகிர்த்தாது, 35.
துகிலிணை, 142.
துட்கெனும் - அஞ்சும், 67.
துட்டச்சேரி, 65.
துடி - உடுக்கை, 132.
துடிநடுவன்னநுசுப்பு, 132.
துடுப்பு-காந்தட்பூவின் இதழ், 22, 132.
துடைக்குக் கண்பின்காய், 171.
துணிவுடையாளர், 173.
துணைநலத்தோழர், 38.
துணைமலர்க்கோதை, 135.
துணைவி - மனைவி, 93, 150.
துணைவிக்குத் தோள் உவமை, 93.
துணைவியர், 114.
துதி - தோத்திரம், 52.
துப்பு, 154.
துப்புரவு - நுகர்பொருள், 105.
தும்பி - ஒருவகை வண்டு, 120.
துயல்வர - அசைய, 93.
துயல்வரு - அசைகின்ற, 55.
துயிலேற்றெழல், 102.
துயிற்கண்டிறந்த தோற்றம், 130.
துரந்த-செலுத்திய, 55.
துரூஉக்கிழி நீக்கல், 34.
துலாமண்டபம், 112.
துவர்க்காயும்பல், 8.
துவர்வாய், 7.
துழவை - துழாவிச் சமைத்த உணவு, 19.
துறக்கக்கிழவன், 129.
துறப்புத் தொழில், 167.
துறுகல் - உருண்டைக்கல், 116.
துறும்புபு- நெருங்கி, 111.

துறுமி - நெருங்கி, 128.
துறைநகர் விழவு, 94.
துறைபோகி, 5.
துறைபோகிய, 17.
துறைவிதி நுனித்த தூத்தொழில்,
துன்றி - நெருங்கி, 52. [42.
தூசக்குடிஞை, 112.
தூசு - ஆடை, 42.
தூண்டில், 56.
தூத்தொழிலாளர், 42.
தூமம் - புகை, 9, 20.
தூய் - தூவி, 76.
தூய்மை, 29.
தெங்கினூறல் - தென்னங்கள், 14.
தெங்கு, 130.
தெண்ணீர், 159.
தெண்பனி, 172.
தெய்வஞானம், 105.
தெய்வத்திகிரி, 136.
தெய்வதை - தெய்வம், 52.
தெய்வப்படைக்கலம், 72.
தெய்வம்பேணல், 30.
தெய்வமாடம், 60.
தெய்வயானை, 104.
தெரிபொருட் கேள்வி, 119.
தெரிமதியாட்டி, 92.
தெரிமலர்க்கோதை, 143.
தெரிவைமகளிர், 58, 115.
தெரீஇ - தெரிந்து, 177. [114.
தெருட்டி - தெளியச்செய்து, 56,
தெருட்டுதல், 77. [157.
தெவிட்டுதல் - குதட்டுதல், 10,
தெளியல் - தெளிந்தகள், 14.
தெளிவு - தெளிந்தகள், 14.
தெற்கு, 30.
தெற்றென, 177.
தேக்கு, 110.
தேங்கமழ்கோதை, 4.
தேங்கமழ்சிலம்பு, 114.
தேங்கமழ்தேறல், 127.
தேங்கமழ்நறுநீர், 38.
தேங்கொடிப்பறவை - தேனென்னும் வண்டு, 120.
தேசமன்னன், 89.
தேசிகச்சேரி - பலதேயத்து வணிகரிருக்கும் தெரு, 65.
தேம் - தேன், மணம், 113.
தேம்பிழித் தேறல் - தேனாற்சமைத்த கள்ளின்தெளிவு, 14.
தேமொழி, 160, 170.
தேமொழிக்கிளவி, 58, 161.
தேர், 111.
தேர்திரிமறுகு, 7.
தேர்நிலைக் கொட்டில், 60.
தேர்மாறோட்டல், 73.
தேருடை மன்னர், 146.
தேவ இந்திரன், 104.
தேவகுமரர், 179.
தேவகுலம், 45.
தேவர்தூமம், 20.
தேவியர்க்கெல்லாந் தேவி, 28.
தேவியரும் முடிபுனைதல், 28.
தேறல் - கட்டெளிவு, 14, 127.
தேறலுறுபிணி, 141.
தேன் - வண்டு, 112, 120.
தேன்சுவை, 107.
தேன்பெய் காம்பு, 132.
தேனும்பாலும், 31.
தேனுலை, 19.
தேனுறை சிலம்பு, 124.
தேனெய், 116.
தேனெனமிழற்றல், 135.
தேனேர்கிளவீ, 160.
தைஇ, 126.
தொடர் - சங்கிலி, 131, 168.
தொடுகழல், 164.
தொடுகழற்குருசில், 58, 84.
தொடுப்போர், 10.
தொடையமை கோவை, 51.
தொல்குடி, 40.
தொல்சீர்மரபிற்றிரியா, 153.
தொழுதி - தொகுதி, 20, 38, 117.
தொன்முறை, 116, 161.
தொன்றுவழி - பழையவழி, 100.
தொன்றோங்காளர், 62.
தொன்னூல், 77.
தொன்னூல்நெறி, 29.
தோகை - மயில், 116.

தோட்குத்தக்க குருசில், 58.
தோட்டி, 37. [137.
தோடு-ஒருவகைக் காதணி, 54-5,
தோண்முதல் வினவுதல், 74.
தோண்முதற்றோழன், 121.
தோமில்கேள்வி, 104.
தோரணம், 1, 9.
தோழருக்குக்கண் உவமை, 93.
தோழமையிகவாக் குருசில், 164.
தோள்வளை, 43.
தோற்கயிறு, 105.
தோற்கையெண்கு, 147.
தோன்றக் காட்டல், 64.
தோன்றி, 111.
நகர் காண் ஏணி, 55.
நகர்வலங் கொள்ளு நாள், 46.
நகரம், 23.
நகாஅர், 108.
நகை, 171.
நகைக்குறும் போது, 129.
நங்காய், 160.
நச்சுயிர்ப்பு, 140.
நச்சுவனள், 144.
நச்சுவைப்புலவி, 57.
நசைஇ, 101. [101.
நஞ்சென ஞாலங்காவலை நீக்கல்,
நட்டு - நட்பு, 70.
நட்டோர், 79.
நட்பாளர் கடமை, 84.
நட்பாளன், 71.
நட்புடைத் தோழன், 74, 123.
நடாஅம் - நடாத்தும், 10.
நடாஅய் - நடத்தி, 24, 81.
நடுக்குறு மழலை, 142.
நடுங்கு செலற்கான்யாறு, 124.
நடுவு நிலை, 30.
நண்ணாரோட்டிய காவலன், 160.
நண்பினமைதி, 63.
நண்பு, 115.
நந்தல் - பெருகல், 4, 5.
நந்தனவனம், 112.
நந்தி-நந்தியாவர்த்தம், 110, 177.
நந்திமலர், 30.
நந்திவட்டம், 19, 135.
நம்பி, 95.
நயக்குணம், 158.
நயப்பு, 138.
நயவர மிழற்றல், 155.
நயவர மிழற்றி, 155.
நயவரு நஞ்சு, 174.
நரந்தை - நாரத்தை, 110.
நரம்பு புறத்தழுந்திய விரல், 136.
நல்லாசிரியர், 30.
நலம்பாராட்டல், 118.
நலிவோர், 130.
நவியம் - கோடாரி, 116.
நவைக் குற்றெழல், 164.
நள்ளிருள் - செறிந்த இருள், 105.
நள்ளென்யாமம், 75.
நளகிரி - பிரச்சோதனனுடைய
பட்டத்து யானை, 56.
நளிகதிர் மண்டிலம் - சூரிய மண்ட
நளிவரை, 65. [லம், 95.
நற்கு - நன்கு, 29, 32.
நற்பலகிளவி, 40.
நற்றுணை மாந்தர், 97.
நறவம் - ஒருவகை மரம், 177.
நறவிளை தேறல், 141.
நறவு - ஒருமரம், 110, 130.
நறுங்கள், 15.
நறுநீர் - பனிநீர், 161.
நறுநுதல், 66.
நறுநெய், 145.
நறுவெண் சாந்து, 7.
நறை - நறைக்கொடி, 110, 158.
நன்பல, 66.
நன்பெருங்காலை, 45.
நன்றாய் வந்தவொரு பொருள், 4.
நன்றி, 147.
நன்றாகியர் - நன்றாக ஆகுக, 4.
நன்னர் - நன்மை, 132.
நன்னாட்கொள்ளல், 116.
நன்னாள், 6.
நன்னிலையுலகு, 22.
நன்னுதல், 178.
நன்னுதல் மாதர், 166.
நன்னெறி நூல், 91.
நாகத்தலர் - சுரபுன்னைப்பூ, 135.

நாகம் - ஒருமரம், சுரபுன்னையு
மாம், 110, 115, 128, 177.
நாகர்மடமகள், 176.
நாகரிகம், 32.
நாகுவளை, 3.
நாசி - கோயிலின் ஒருறுப்பு, 47.
நாட்கடி, 126.
நாட்கொள்ளல், 109.
நாட்டவொழுக்கு, 178. [27.
நாட்டுப் பெயர்பொறித்த சூட்டு.
நாடு, 23. [168.
நாண் - நாணென்னும் ஆபரணம்,
நாண்மது, 130, 176.
நாணிறக்கம், 23.
நாணுக்கவின், 32.
நாமரவளி, 43.
நாய்கன், 75. [41.
நால்வகைக் கோலத்து மாக்கள்,
நாலிரண்டு மிகையாம் ஆயிரம் -
ஆயிரத்தெட்டு, 15.
நாவல் - ஒருவகை மரம், 22, 177.
நாவலந்தண்பொழில் - சம்புத்
தீவு, 160.
நாவாய் கவிழ்த்த நாய்கன், 75.
நாவிதன், 34.
நாவிதன் செயல், 33.
நாற்கயிறு, 29.
நாற்காலமைத்த மணை, 31.
நாற்பத்தையணங்கு, 29.
நாற்பாலோர், 15.
நாற்பெருந்திசை, 13, 31.
நாற்பெருவாயில், 30.
நாற்பொருள், 6.
நாற்றம், 41.
நான்முகக் கடவுள், 19, 20.
நான்ற - தொங்கிய, 125.
நானங் கலந்த நறுநெய், 40.
நானம் - புழுகு, 158, 166.
நித்திலத் தாமம், 48.
நித்திலம் பொதிந்தஇப்பி, 100.
நித்திலவடம், 16.
நிதிப்பலகை, 158.
நிதியக்கலம், 108.
நிதியம், 150.
நிம்கடன் - நும்கடன், 85.
நிமித்தம், 122, 158.
நிரந்த, 46, 115.
நிரப்பம், 18, 30, 48.
நிரல், 131.
நிரலொளி, 171.
நிருமிதம், 120.
நிரைஇ - நிரைத்து, 159.
நிலங்குறைபட்ட மன்னன், 85.
நிலத்திலக்கணம், 18.
நிலம் புடைபெயரினும், 153.
நிலாச் சுவர், 51.
நிலாமணிக்கொடும்பூண், 97, 146.
நிலாவெண்டுகில், 40.
நிழற்பெருங் குடை, 6.
நிழறிகழ் தெண்ணீர், 38.
நிறீஇ - நிறுத்தி, 52, 55, 74, 80.
நிறுவுதல், 85.
நிறூஉம், 145.
நிறைத்திண் கோள், 55.
நிறைப் போது, 11.
நிறை யமைவாள், 34.
நிறையோம்பொழுக்கம், 28.
நின்றவை, 122.
நின்னோரன்ன, 39.
நினைஇ - நினைந்து, 164.
நீ இர், 90.
நீண்மதிற் கோசம்பி, 7.
நீத்தத்தாழும் ஒருவன், 152.
நீத்தம் - வெள்ளம், 152.
நீத்து - நீத்தம், 95.
நீத்தோர், 15.
நீதிப்பெருமை நூல், 2
நீதியாள, 155.
நீதியிற் செய்த வஞ்சம், 151.
நீதியிற்பிணிப்புண்ணல், 176.
நீப்பருங்காதல், 180.
நீப்பிடம், 178.
நீர்த்துறைக் கரை, 66.
நீர்புக்கன்னநீர்மை, 120.
நீராட்டிடம், 43.
நீல்நிறம் - நீலநிறம், 51.
நீலக்காழ், 12.
நீலநாகம், 137.

நீலப்பொய்கை, 91.
நீலம் - நீலநிறம், 38, 49, 176.
நீலமணியன்ன கூழை, 134.
நீலமலர், 113.
நீலமுண்டநூலிழை, 77.
நீலயானை, 106.
நீலவுண்மணி, 48.
நீலவேழம், 172.
நீளி - நீட்சி, 67.
நீணிறம், 166.
நுகம், 82.
நுகர்தல், 152.
நுகும்போலை, 12.
நுங்கை - உன்தங்கை, 105.
நுசுப்பு, 16, 132.
நுடக்கம் - அசைவு, 16.
நுடங்கல் - அசைதல், 1.
நுடங்குநுசுப்பினர், 16.
நுண்டாது - நுண்தாது, 35.
நுண்ணோளர், 12.
நுண்ணுணர்மன்னன், 93.
நுண்ணுணர்வினர், 41.
நுண்மைப்போர்வை, 25
நுண்வினைக் கம்மம், 12. [43.
நுண்வினைப்பொலிந்த கோலம்,
நுதல் - நெற்றி, 51, 54, 139.
நுதி - நுனி, 31, 131.
நுந்தையர், 14.
நுரைபுரைகலிங்கம், 40.
நுரையைவாரி எறிதல், 41.
நுழைநுண்ணுணர்வினர், 41.
நுனிப்பு, 154.
நுனை - நுனி, 171.
நூபுரம் - மகளிரின் காலணி, 17.
நூல்வல்லாளர், 153.
நூல்வழிநுனித்த உணர்வினர், 41.
நூலமைவீணை, 172.
நூலியல்நெறி, 67.
நூலிழை, 77.
நூலேந்திரம், 13.
நூலொடுபட்ட நுனிப்பியல், 154.
நூலொடுபுணர்ந்தமரபு, 135.
நூற்கணோர், 157.
நூற்பாற்செய்தொழிற்பாகர், 15.
நூற்பொருணுனித்தல், 6.
நூற்றுறை, 162.
நூற்றுறைபோகல், 30.
நூறல் - அழித்தல், 80.
நூன்முறைபடைத்த நான்முகக் கடவுள், 19.
நெஞ்சுண் ணமைதி, 104.
நெஞ்சுண, 68, 75.
நெஞ்சுபுரையமைச்சன், 151.
நெட்டிருங் கூந்தல், 44, 160.
நெடியவன் மூவகைப்படிவம், 129.
நெடுந்தகைக் குருசில், 146, 155.
நெடுந்தோளரிவை, 106.
நெடுமுடிமன்னர், 180.
நெடுமுடியந்திரன், 32.
நெடுவேல், 43.
நெய் - தேன், 62.
நெய்ச்சூட்டமைந்த சிற்றாண், 9.
நெய்தல், 139.
நெய்தலைப்பெய்தல், 39, 40.
நெய்யுலை, 20.
நெருஞ்சி மலர், 27.
நெல்லித்திரள்காய், 48.
நெற்றி, 12.
நெறிதாளோதி, 153.
நெறிதிரிந்தொரீஇ, 174.
நெறிப்பல கூந்தல், 115.
நெறிமை, 179.
நேர்தல் - உடன்படல், 155.
நேரிழைமகளிர், 113.
நோய்ம்மர நெடும்புணை, 99.
நோக்கமை கடவுள், 57.
நோற்றும் - நோற்பேன், 59.
நோன்சிலைக் காமன், 134.
நோன்மையர், 130.
நோன்றாள், 26, 91.
பஃறைகவு - பலதையல், 157.
பக்கச்சின்மலர், 137. [65.
பகர்தல்-துதித்தல், 116; விற்றல்,
பகலங்காடி, 46.
பகலணைப்பள்ளி, 142.
பகன்றை - சிவதைக்கொடி, 111.
பகாஅக்காதல், 23.
பகுவாய் - பிளவுபட்டவாய், 50.

பகுவாய்க்கிண்கிணி, 16, 91.
பகுவாயரிவை, 67.
பசலைபாய்ந்தகண், 56.
பசிநோய், 174.
பசுங்காய், 10.
பசுங்கிளிச்சிறை, 21.
பசுஞ்சோற்றமலை, 30.
பசும்பொற்பலவார், 6.
பசும்பொற்றோரணம், 8.
பசும்பொன்னலகு, 45.
பசும்பொனுலகம், 20.
பசுமரம், 122.
பசைந்துழி, 148.
பஞ்சவாசம், 20.
பஞ்சிப்பட்டு, 34.
பஞ்சிமெல்லடி, 81, 170.
பஞ்சியணிந்தசீறடி, 57.
பட்டச்சின்னுதல், 90.
பட்டது - நடந்தது, 84, 88, 106.
பட்டப்பேரணி, 167.
பட்டம், 10, 166.
பட்டாங்கு, 63, 65, 79, 88.
பட்டிகை - பட்டை, 49.
பட்டுழி, 58.
பட்டுறைபிரியாப்படிமை, 152.
படப்பை, 72, 128.
படலியம்பழுக்கம், 157.
படலை - மாலை, 78, 148.
படாகை, 1, 13, 37, 46, 112.
படி - பகை, 172.
படிமை - பிரதிமை, 47, 97, 139, [152.
படிவஉருவம், 63.
படிவப்பள்ளி, 70, 100.
படிவம், 43, 101, 129, 130.
படீஇ - பட்டி, 54.
படுகடன், 84.
படுகண்முழவு, 36.
படுகால், 38, 42, 91.
படுசுடர், 24.
படுதிரைப்பௌவம், 173.
படுமணியானை, 180.
படுமனை, 31, 38, 157.
படை - படுக்கை, 25, 126.
படைத்தானை, 131.
படைநர், 67.
படைப்பெருமுற்றம், 38.
படையமைநெடுமதில், 8.
படையமையிட்டிகை, 38.
பண்டங்களைகலம் - பண்டங்கள் களையப்பட்ட கப்பல், 68.
பண்டி, 111.
பண்ணமைத்தல், 9.
பண்ணமைநல்லியாழ், 75.
பண்ணமையிருக்கையன், 21.
பண்ணல் - அலங்கரித்தல், 106, [112, 157.
பண்ணவர், 69.
பண்ணெகிழ்பாடல், 143.
பண்புளி, 45, 135.
பணி, 154.
பணிமலர், 170.
பணிமொழி, 64.
பணைத்தோள், 3, 25, 38, 44, 66, 89, 127, 132, 150, 152.
பத்தி, 15, 30, 48.
பத்திக்கச்சு, 43.
பத்திப்படாம், 13.
பத்திப்பல்காசு, 41.
பத்திப்பல்வினை, 47.
பத்திப்பலகை, 44.
பத்திப்பன்மலர், 121.
பத்திமை, 23.
பத்திரச்சுரிகை, 43.
பத்திரச்சேதம், 125.
பத்திரப்படாகை, 37.
பத்திரம் - தகடு, 71; நல்ல உருவங்கள், 8.
பத்திவரிப்பு, 30.
பத்தினி, 103.
பதம் - உணவு, நுகர்ச்சி, 29, 33, [98.
பதர்ச்சொல், 29.
பதி - ஊர், 108, 177.
பதினறுமணி, 31.
பதினறுவகைத்தானை, 27.
பதினாறாயிரந்தானை, 27.
பதினாறாயிரர், 90.
பதுக்கை; கற்குவியல், 171.
பந்தி, 66.
பந்து, 134.
பந்துங்கழங்கும், 58.

பஞ்தெறிந்தாடல், 126.
பயநிலம், 106.
பயப்பு - பெறுதல், 115.
பயம் - பயன், பழம், பிரயோசனம், 2, 92, 122, 172, 175, [177.
பயமரம், 120.
பயமலை, 156.
பயிர்ந்து - அழைத்து, 67.
பயின்-ஒருமரம், 110; பிசின், 158.
பரடு, 22, 91, 132, 171.
பரமசுந்தரி, 103.
பராவுக்கடன் - துதித்து வேண்டிய வரங்கொள்ளுதல், 52.
பரி - நடை, 101. [ழில், 44, 54.
பரிசரக் கைவினை - சேடியர் தொ
பரிசரம், 166.
பரிசனம், 76.
பரிசாரம், 6.
பரிந்து, 117.
பரிய, 116.
பருதிஞாயிறு, 26.
பருப்பு - பருமை, 35.
பருப்பொருள், 29.
பருமக் காப்பு, 157.
பருவமன்றிப் பயங்கொடுப்பருஅப் பலவு, 177. [காது, 50.
பரூஉச்செவி - பருமையையுடைய
பரூஉத்திரளடி, 11.
பரூஉப்பணை - மிக்கபருமை, 49.
பல்கலம், 16.
பல்களிற்றியானை, 172.
பல்களிற்றியானைப்படை, 7.
பல் காசு, 41.
பல்காழ்த்திரை, 112.
பல்கி - பெருகி, 124.
பல்லவர் - பலர், 7, 108.
பல்லியம், 36.
பல்லுயிர் மடிந்தயாமம், 75.
பல்லூழ் - பன்முறை, 46, 126.
பல்வலிப்பறவை, 101.
பலம்பெய்பேழை, 8.
பலவு, 110, 116, 130, 177.
பலாசின்சமிதை, 18.
பலாசு, 111.
பலாவமலசும்பு, 156.
பலி - பூசை, 155.
பலியோச்சுதல், 6.
பவழக்கடிகை, 133.
பவழக்காசு, 169.
பவழக்கொட்டை, 31.
பவழக்கொடுங்காழ், 48.
பவழக்கோவை, 48.
பவழத்தாமம், 12.
பவழத்திரள்கால், 45.
பவழப்பட்டம், 10.
பவழப் பாவை, 134.
பவழப்பிடிகை, 161.
பவழப்பிண்டிஇணர், 117.
பவழப்பிணையல், 1.
பவழம், 25, 30, 136.
பழங்காய்த்துணர், 8.
பழத்திடைத்தேன், 143.
பழந்தீர்மரவயிற்பறவை, 78.
பழமொழி, 139.
பழனமடுத்த கழனி, 73.
பழியறுவாய்மொழி, 83.
பழுக்காய்க்குலை, 8.
பழுக்குலைக்கமுகு, 1.
பள்ளி, 102 - 3, 105, 109, 119, 121, 123, 130, 134, 142, 177.
பள்ளிக்கட்டில், 25.
பள்ளிப்பேரறை, 165.
பளிக்காய்க்குப்பை, 8.
பளிக்குமணித்தூண், 10.
பளிதம், 31.
பற்கூட்டரத்தம், 11.
பற்றுமன்னன், 2.
பற்றுமாந்தர், 56.
பற்றார், 147, 179.
பறவைத்தொழுதி, 38.
பறி, 8.
பன்மணி, 161, 169.
பன்மலர், 136.
பன்மலர்ச்சித்திரம், 121.
பன்மாண்பொலிக, 33.
பன்முகம், 147.
பன்னியபனுவல், 19.
பன்னிரைத்தாலி, 57.

பன்னூறாயிரம், 17.
பனஞ்செறும்பன்னமயிர், 67.
பனித்தார்மார்பன், 168.
பனிநாள், 167.
பனிநீர், 170.
பனிப்பிறை, 139.
பனியிறைவாவல், 68.
பனிவரை, 147.
பனுவலாளன், 107.
பாகியல்பு - பாகன் இயல்பு, 77.
பாகியலுள்ளத்துப்பாகர், 16.
பாகு - பாகம், 20, 21, 35.
பாசடைத்தாமரை - பசியஇலையை
யுடைய தாமரை, 30, 91.
பாசம், 30.
பாசவல் - பசியஅவல், 127.
பாஞ்சாலராயன், 152.
பாடகம், 17, 171.
பாடிமாற்றம், 88.
பாடையறியாத்தேசிகச்சேரி, 65.
பாண்டில், 169.
பாணி, 124.
பாதசக்கரம், 12.
பாதிரி, 110.
பாப்பெயிறன்னதாலி, 57.
பாயசிறடி, 132.
பார்ப்பனமுதுமகன், 19.
பாராட்டல், 167 - 8. [தாய், 145.
பால் அலைத்து வாய்ப் பெய்யுந்
பாலகுமரர், 23.
பாலிகை, 47.
பாலுந்தேனுங்கலத்தல், 62.
பாலுலை, 19.
பாவப்பெருமரம், 100.
பாவம், 123.
பாவனை, 55.
பாவாய், 3.
பாவை, 125, 149.
பாவைநுடக்கம், 30.
பாவைபுனைதல், 126, 170.
பாவையும்பந்தும், 134.
பாழி, 77.
பாற்கடல், 1.
பாறை, 118, 124.
பானவகைகள், 14.
பானிறவெண்டுகில், 33.
பிங்கலகடகர், 152.
பிடா - ஒருவகைமரம், 110.
பிடி குழிப்பட்டு ஆழல், 172.
பிடிகை - ஒருவகை வாகனம்,111,
பிடிமகிழ்யானை, 17. [161.
பிண்டி - அசோகு, 110, 117,
பிண்டித்தளிர், 170. [125, 131.
பிணங்குபு-ஒன்றோடொன்று மாறு
பிணி - கட்டு, 25. [பட்டு, 49.
பிணித்திரள், 48.
பிணிப்புண்ணல், 176.
பிணை-பெண்மான், 80, 130, 134,
பிணைஇ, 1, 143. [162.
பிணைமலர்ப்படலை, 148.
பிணையல், 1, 43, 135, 137-8, 156.
பித்திகை - சிறுசண்பகம், 125.
பிரச்சோதனன், 4, 17, 27, 64,
76, 126, 148.
பிரமசுந்தரன் - யூகியின் தந்தை,
பிரிவரும்புள், 128. [103.
பில்குகளியானை, 64.
பிலம், 150.
பிள்ளைமை, 134.
பிறந்தஇற்பெருங்கிளை, 23.
பிறப்பறமுயலும் தவம், 130.
பிறப்பிடைக்கேண்மை, 162.
பிறபால், 107.
பிறவிக்கடன், 53.
பிறையழித்தநுதல், 139.
பின்கூட்டமைவு, 146.
பின்போக்கு, 96.
பின்றியும், 173.
பின்றை - பின்பு, 35, 39, 40, 54,
பின்னிருங்கூந்தல், 166. [94, 109.
பின்னுபு, 44.
பீடம், 87.
பீடிகை, 10, 19.
பீலி, 117.
புகழ்காண் அவையம், 78.
புகழ்நர், 3, 4.
புகழ் பொன்றாதது, 62.
புகற்சி - விருப்பம், 27.

புகற்றல், 26, 177.
புகீஇ, 82, 149.
புகூஉம், 147.
புகைக்கொடி, 169.
புட்குரல், 158.
புட்கொடி, 43.
புட்பகம், 74.
புடைக்களிறு ஒருங்கு புகும் அகல
புடைபுடை, 120. [வாயில், 8.
புண்ணிய உலகு, 62.
புண்ணியப் பலாசின் சமிதை, 18.
புண்ணியப்புல், 33.
புண்ணியப்புறநடை, 21.
புண்ணியப் பெயரிடம், 60.
புண்ணியம், 3, 4, 17, 43, 167.
புணர்ச்சிக்காலம், 168.
புணர்ச்சி மகளிர், 129.
புணர்ப்பியல் காட்சியன், 6.
புணர்ப்பு, 5.
புணர்வெங்காதலர், 114.
புணை, 95, 152.
புணைவகைகள், 99.
புத்தேள், 169.
புதல்வர்ப்பயப்பு, 115.
புதவு - வாயில், 48.
புதுக்கோ - புதிய அரசன் (நகு
புதுத்தளிர், 142. [டன்), 83.
புதுநாண், 60.
புதுமலர்ச்சோலை, 140.
புதுமைக்சாரிகை, 60.
புதுவது புணர்தல், 14.
புதைஇ, 39, 43, 130.
புதையழல், 160.
புதையிருள், 103.
புதையெரி, 160.
புரந்தரகுமரன்-இந்திரகுமரன், 72.
புரவி, 161, 172.
புரிசை - மதில், 147.
புரிசைக்கோயில், 145.
புரையோர், 6, 17, 30.
புல்லகம்-ஒருவகைத் தலையணி, 21.
புல்லுவயின், 142.
புலத்தல், 115.
புலந்தோர், 10.
புலம்பு - வருத்தம், 119.
புலமைப் பெரியோர், 12.
புலவர், 39.
புலவர் இயல்பு, 29.
புலிமுகமாடம், 76.
புழகு, 111.
புழுக்கல், 19, 116.
புழுக்கு, 20.
புள்ளொலிப் பொய்கை, 73.
புளகம் - கண்ணாடி, 11.
புளிஞர், 80.
புளியுலை, 19.
புறங்கடை, 160.
புறத்தோர், 163.
புறநகர், 72, 180.
புறநடை, 21.
புறநிலை, 19.
புறம்நீவல், 142.
புறவடி, 131, 138.
புறவு, 130.
புன்கண், 167, 170.
புன்சடை - சிவந்தசடை, 130.
புன்சொற்கேட்ட பெரியோர்,
புன்சொன்மாற்றம், 163. [160.
புன்னை, 73.
புனத்தீ, 164.
புனம், 116.
புனல்விழவு, 78.
புனலாடல், 124.
புனற்சுழி, 132.
புனிற்று, 156.
புனைகொடி, 66.
புனைபூணகலம், 29.
புனையிருங் கூந்தல், 114.
புனைவிரல், 24.
பூக்கண் போழும் புள், 159.
பூக்குறுதல் - பூப்பறித்தல், 117.
பூக்கொய்தல், 117.
பூங்கட்பாவை, 125.
பூங்கழல் மறவர், 73.
பூங்கானம், 145.
பூங்குழன்மாதர், 180.
பூங்குழை, 153.
பூங்குழைமகளிர், 57, 127.

பூங்குழைமாதர், 160.
பூங்கொடி, 1, 37, 60.
பூங்கொடிக்கவரி, 20.
பூங்கொடிப் பொற்கலம், 168.
பூங்கொம்பர், 138.
பூசல், 160.
பூசனை, 34. [38.
பூஞ்சுமடு - பூவாலாகிய சும்மாடு,
பூஞ்சேக்கை, 57. [142.
பூண்வடுப்பொறிப்பப் புல்லுதல்,
பூணி - எருது முதலியவைகள்,
பூத்த கொம்பு, 143. [71, 73.
பூதத்து உரு, 47.
பூந்தண்சிகழிகை, 16.
பூந்தாதொழுக்கம், 139.
பூந்தாமம், 1, 51.
பூந்தார் மார்ப, 96.
பூந்தார் மார்பு, 72.
பூந்தாரகலம், 66. [சீலை, 32.
பூந்திரை- பூவடிவமெழுதியதிரைச்
பூந்துகில், 32, 42-3.
பூநகர், 112.
பூநுதல், 133.
பூப்புரிமாடம், 45.
பூம்பத்தி, 11-2.
பூம்பந்தர், 8, 18.
பூம்பாலிகை, 47.
பூம்பாவை, 167.
பூமகள், 7.
பூமரக்கா, 135.
பூரணப்படிமை, 47.
பூரணப் பெருங்கடை, 1.
பூரணப்பொற்குடம், 18.
பூவடர் மிதிப்பினும் அழலுறூஉம் சேவடி, 171.
பூவினுட்பொலிந்த தாமரை, 42.
பூவீற்றிருந்த திருமகள், 28.
பூவை - நாகணவாய்ப்புள், 130.
பெடை, 169.
பெண்ணியல்பு, 154.
பெண்ணை - பனை, 137.
பெண்ணையமுதம் - பனங்கள், 14.
பெண்ணொளி, 26.
பெண்மை, 25.
பெண்விளக்கு, 160.
பெதும்பை மகளிர், 56.
பெருங்கடை, 2.
பெருங்கண்ஞாலம், 151. [6.
பெருங்கணி - பெரியசோதிடன்,
பெருங்கணிச் சங்கம், 29.
பெருங்கல நிதியம், 150.
பெருங்கலம் - பெரிய ஆபரணம்,
பேரியாழ், 134.
பெருங்கலை, 5.
பெருங்குடி, 152.
பெருஞ்சிறைப் பள்ளி, 4.
பெருஞ்சோற்றமலை, 18.
பெருந்தகை, 148.
பெருந்தகையாள, 96.
பெருந்திறல், 3.
பெருந்தேவி, 28, 96, 165.
பெருநலவனப்பு, 3.
பெருநிலங்காவல், 96.
பெருநிலமன்னர், 27.
பெருநிலமன்னவன், 47.
பெரும்பணைக் கொட்டில், 6.
பெரும்பெயர் முனிவன், 103.
பெரும்பெயர்மூதூர், 8.
பெரும்பேதுறல், 175.
பெரும்பொதித்தேன், 14.
பெருமகன், 36, 76, 79, 83, 90, 94, 140, 144.
பெருமான், 91, 151-2.
பெருமுதுகுரவன், 177, 179.
பெருவரம், 46.
பெருவரையடுக்கம், 176.
பெருவிறற்றோழன், 97.
பெற்றி, 117.
பெறற்கரும் பெரும் பண்பு, 155.
பெறீஇ, 44.
பெறுபயம், 175.
பேயுருவம், 67.
பேதைப் பெரும்பிணை, 134.
பேதைமகளிர், 58.
பேய்ப்படிவம், 75.
பேரணி, 31.
பேரணிகலம், 43.
பேரறம், 52.

பேரியாழ், 104.
பேழை - பெட்டி, 8, 124.
பை - பாம்பின் படம், 132, 137.
பைங்கண்வேழம், 127.
பைங்கதிர்ச்செல்வன் - சந்திரன், [49.
பைங்குலைத்தாறு, 14.
பைங்கேழ்த்தாமம், 137.
பைந்தொடிமாதர், 81.
பைம்பொற் கிண்கிணி, 22.
பைய, 134.
பையாந்து - துன்புற்று, 122.
பையுள் - துன்பம், 97.
பையென, 102.
பொங்கு மலர்த்தார், 2.
பொங்கொளி மந்திரம், 103.
பொச்சாப்பு - சோர்வு, பொல்லாங்கு, 65, 159, 160.
பொத்தகம் - புஸ்தகம், சுவடி, 52.
பொத்தல் - மறைத்தல், 178.
பொதியிற் சந்தனம், 31.
பொதுவந்து, 24.
பொதுளிய, 99.
பொம்மல், 152.
பொம்மல் வெண்பொரி, 22.
பொம்மென்முலை, 143.
பொம்மெனிளமுலை, 51.
பொய்ந்நிலம், 85, 145, 149, 150, [176.
பொய்ப்பேய், 75.
பொய்ம்மொழி, 178.
பொரீஇ - ஒப்பிட்டு, 46.
பொருக்கென, 88, 149, 169.
பொருங்கயல், 167.
பொருட்சொல், 29.
பொருள் - காரியம், சிறந்தது, 147 ; நன்மை, 153, 164, 166, 175.
பொருளும் போகமும் புகழும், 68.
பொலங்கலம், 127.
பொலிமை - பொலிதல், 52.
பொலிவு, 33.
பொழிற்சோலை, 155.
பொழுதுமறை - மாலை, 74.
பொற்கச்சை, 51.
பொற்கண்ணி, 10.
பொற்கலம், 125, 168.
பொற்கழல், 179.
பொற்கிண்கிணி, 126, 138.
பொற்குடம், 2, 18.
பொற்குழை, 167.
பொற்கொடியிழை, 32.
பொற்கூட்டு, 54.
பொற்செப்பு, 52.
பொற்செருப்பு, 44.
பொற்பட்டம், 21.
பொற்புரி - பொன்கயிறு, 36.
பொற்பூங்குடம், 37.
பொற்பெரும்படுமனை, 38.
பொற்போது, 33.
பொற்றட்டம், 115.
பொற்றூது, 124.
பொற்றூலம், 26.
பொற்றூலி, 157.
பொற்றாண், 47.
பொற்றொடி, 40.
பொற்றொடிப்பாவை, 2.
பொற்றொடிமாதர், 102.
பொற்றோடு, 57.
பொறி - எந்திரம், 74, 93, 150, 157, 174, 176.
பொறிதாழ்மார்பு, 153.
பொறிநிலை, 48.
பொறிப்பூணகம், 141.
பொறியமை மாடம், 149.
பொறியறுபாவை, 161.
பொறியாணி, 71.
பொறியாப்பு, 8, 13.
பொறியின் இயங்கும் வையம், 71.
பொறிவண்டு, 120.
பொறிவரித்தவிசு, 150.
பொறிவரியொழுக்கம், 169.
பொறிவிசை, 13.
பொறிவையம், 89.
பொறைநோய், 102.
பொன், 25.
பொன்புனைகலம், 33.
பொன்மனை, 43.
பொன்மாலை, 31.
பொன்வரை, 87.

பொன்வாகை, 40.
பொன்வாள், 33.
பொன்விளக்கு, 31.
பொன்வினைச் சுவணர் - சிங்கச் சுவணமென்னும் பொன்னாற் செய்யப்பட்ட ஆபரணத்தை யுடையவர், 54.
பொன்றா இயற்கைப்புகழ், 62.
பொன்னகர், 61.
பொன்னகல், 20.
பொன்னணிகலன், 43.
பொன்னணிகிண்கிணி, 57.
பொன்னணிகொண்ட சிகழிகை,
பொன்னணிநெடுமலை, 22. [16.
பொன்னணி புலவர், 39.
பொன்னணிபூண், 105.
பொன்னணிமார்பன், 166.
பொன்னணிமாலை, 21.
பொன்னணி மூதூர், 5.
பொன்னரிமாலாய், 166.
பொன்னியல்கோயில், 147.
பொன்னிற்புனைந்தகால், 25.
பொன்னிறப்பலகை, 150.
பொன்னிறப்புழுக்கல், 19.
பொன்னே, 160.
பொன்னேர்சிறுதினை, 116.
போகக்கலவை, 161.
போகப்பெருநுகம், 82.
போகபூமி, 46. [144, 179.
போகம், 61-2, 83, 122, 127, 129,
போகம்நுகர்ந்தபின் வேறுநிறமெய்
போகமுங்கற்பும், 22. [தல், 176.
போகியபுகழோன், 88, 104.
போத்தந்து, 72, 78, 85.
போதகம் - யானைக்கன்று, 78.
போதணி கூந்தல், 167.
போதரித்தடங்கண், 23.
போதி - போதிகைக்கட்டை, 48.
போதிகை, 10, 47, 48, 51.
போது - மலர், 13, 49, 129.
போதுபறித்தல், 125.
போதுவிரிபொய்கை, 41.
போந்து - பனை, 110.
போர்ப்பறை, 149.
போர்மாறட்ட மறவர், 73.
போர்வைமடக்கார், 17.
போரடுகுருசில், 146.
போரடுமன்னர், 30.
போரணிகலம், 172.
போன்ம் - போலும், 113.
போனகம், 20.
பௌவத்தகத்தினீர் - கடலிலுள்ள தெய்வங்களே, 20.
பௌவம் - கடல், 147, 173.
மகடூஉ, 166.
மகரங்கவ்விய குழை, 33.
மகரவாய் - ஓராபரணம், 171.
மகரம், 49, 169. [ஏந்தல், 37.
மகளிர் எட்டுமங்கலப் பொருள்களை
மகளிரேந்தியதேறல், 127.
மகன்றில் - நீர்வாழ் பறவைகளில் ஒன்று, 47.
மகாஅர்மருந்தாளர், 107.
மகிழ் - மகிழமரம், 110, 117.
மகிழ்மலிந்து, 53.
மகிழின்வட்டவார்மலர், 117.
மங்கலங்கள்பதினாறு, 37.
மங்கலப்பெருங்கொடி, 11.
மங்கலப்பேரணி, 31.
மங்கலம், 20.
மங்கலமகடூஉ, 44.
மங்கலமகளிர், 91.
மங்கலமடந்தையர், 40.
மங்கலமண்ணுநீர், 60.
மங்கலமணை, 39.
மங்கலமரபின, 21.
மங்கலமரபினர், 53.
மங்கலமரபு, 45, 60.
மங்கலவயினி, 26.
மங்குல்வானம், 10.
மஞ்சள்நீவல், 20.
மஞ்ஞை - மயில், 130, 164.
மட்டு - தேன், 65.
மட்டுமகிழ்மகளிர், 65.
மட்டுமலி நறுங்கள், 15.
மட்டுறுகோதாய், 152.
மடத்தகைமாதர், 23.
மடப்பிடி, 171.

மடமொழிமகளிர், 112.
மடவரன்மகளிர், 115
மடவரன்மாதர், 39, 136.
மடற்பெண்ணை, 137.
மடி - ஆடை, 42.
மடை, 20.
மடைத்தொழில், 9, 21.
மடையமிழ்து, 20.
மண், 48.
மண்டபம், 67.
மண்ணகக்கிழவர், 6.
மண்ணகக்கிழவன், 17.
மண்ணகம், 16, 20, 62.
மண்ணகமன்னர், 25.
மண்ணார்மணி, 26.
மண்ணார்மணிப்பூண், 33.
மண்ணார்மார்வன், 138.
மண்ணினீர், 20.
மண்ணுநறுநீர், 36.
மண்ணுநீர், 15, 17, 60.
மண்ணுநீராட்டு, 38, 42.
மண்ணுவினை, 35.
மண்ணுவினைமயிர்த்தொழில், 34.
மண்ணுறுமணி, 42.
மண்பொறைகூர ஈண்டல், 5.
மண்மகள், 7.
மண்விளக்கு, 160.
மணக்காற்பந்தர், 29.
மணக்கோலம், 43, 53.
மணந்துவிளையாடல், 118.
மணம்புரிகாதலர், 39.
மணமகன், 7.
மணல்வீதி, 59,
மணி - நீலமணி, 25, 53, 124.
மணிக்கடகம், 161, 169.
மணிக்கண்டம் - மணியின் துண்டங்கள், 49,
மணிக்கண் மஞ்ஞை, 130.
மணிக்கணன்னம், 169.
மணிகண்டம், 11.
மணிக்கவரி, 51.
மணிக்காசு, 60, 136.
மணிக்குமுதம் - கோயில் உறுப்புக்களில் ஒன்று, 49.
மணிக்குருக்கத்தி, 135.
மணிக்குழை, 33.
மணிக்கைக்கவரி, 8.
மணிக்கைநெடுவரை, 164.
மணிக்கை மத்திகை, 157.
மணிக்கொடும்பூண், 65, 127.
மணிக்கோவை, 15.
மணித்தவிசு, 52.
மணித்தார், 11.
மணித்தார்மார்பன், 121.
மணித்தாலி, 168.
மணிநாகர், 176.
மணிநிலம், 58.
மணிநிழல், 29.
மணிநிழற்பாறை, 124.
மணிநிறமஞ்ஞை, 59.
மணிப்பளிங்கு, 131.
மணிப்பன்னகை - முத்துவடம், [51.
மணிப்பாவை, 60.
மணிப்புதவு, 48.
மணிப்புளகம், 11.
மணிப்பூண், 42, 68, 102, 168.
மணிப்பூண்மாதர், 177.
மணிமயில், 117.
மணிமுடி, 42.
மணியகல், 20.
மணியரிக்கிண்கிணி, 170.
மணியரியடக்கிய கிண்கிணி, 16.
மணியருங்கலம், 158.
மணியறைந்தன்ன குஞ்சி, 33.
மணியாரம், 50.
மணியிருங் கூந்தல், 164.
மணியிற்புனைந்தகால், 25.
மணியும் முத்தும், 165.
மணியும் வயிரமும் முத்தும், 38.
மணிவிளக்கம், 102.
மணிவிளக்கு - மாணிக்கத்தீபம், [51.
மணிவேயுள், 42.
மணை, 31.
மணைத்தானம், 157.
மத்திகை, 157.
மதர்த்தல், 168.
மதர்வை நோக்கம், 78.
மதரரிநெடுங்கண், 142.

மதலை - தூண், 96, 105.
மதி, 16.
மதிக்கவினழித்த திருமுகம், 5.
மதிப்பாகத் தன்ன கல் - சாணைக் கல், 34.
மதிப்பாகு - பிறை, 35.
மதிபுரை முகத்தி, 151.
மதிமாசு கழீஇயவண்ணம், 35.
மதிமுகத்தி, 156.
மதிமுகம், 78, 138.
மதியம், 24.
மதியமுஞாயிறும், 82.
மதியினன்னவாண்முகம், 22.
மதிலணிதெரு, 179.
மதிலுஞ்சேனை, 63, 68.
மது, 14, 127.
மதுக்களி, 142.
மந்தணம் - இரகசியம், 91.
மந்தம் - தென்றற்காற்று, 49.
மந்தி - பெண்குரங்கு, 130, 142.
மந்திபாடுதல், 142.
மந்திரக்கோட்டி - ஆலோசனை செய்யும் சபை, 67.
மந்திரச்சாலை, 129.
மந்திரநாமம், 103.
மந்திரநாவினந்தணுட்டி, 146.
மந்திரமாடம், 74.
மந்திரமாந்தர், 98.
மந்திரவாதி, 33.
மந்திரவாய்ப்பு, 104.
மந்திரவிழுநெறித் தந்திரம், 22.
மந்திரி, 98.
மம்மர் - மயக்கம், 94.
மம்மர்நோக்கினர், 16.
மயிர்த்தவிசு, 31.
மயிர்த்தொழில், 34.
மயிர்முரசம், 1.
மயிர்வினை, 29, 35.
மயிர்வினைக்கம்மம், 36.
மயிர்வினைச்சிப்பம், 166.
மயிலியன்மாதர், 25.
மயிற்பீலி, 117.
மயிற்றெழுதி, 117.
மரக்களி, 30.
மரகதமாலை, 47.
மரபறிந்தியற்றல், 25.
மரபிற்றிரியா, 153.
மரபு, 121.
மரபுளி, 26, 36, 42, 87, 173.
மரன், 119.
மராஅங்குரவை, 120.
மராஅத்தபைந்தளிர், 117.
மராஅந்துணர், 170.
மரீஇ - மருவி, 126, 177.
மருங்கு - பக்கம், 30, 51, 132.
மருங்குல் - பக்கம், 50.
மருந்தின்பிண்டம், 98.
மருந்து - பரிகாரம், 98.
மருப்பு - யானைக்கொம்பு, 25, 48.
மருப்புக்கை, 31.
மருப்புநிலைக்கந்து, 38.
மருப்புப்பலகை, 71.
மருப்புலக்கை, 127.
மருமகன், 106.
மருளி - மருளுதல், 130.
மல்லல்வளம், 53.
மல்லன்மூதூர், 7.
மல்லிகைக்கத்திகை, 33.
மல்லிகைமாலைக்குப்பிறை, 33.
மல்வினைநகர், 43.
மலர், 21.
மலர்கொய்தல், 170.
மலர்ச்சித்திரம், 121.
மலர்த்தவிசு, 120.
மலர்தொடுத்தல், 117.
மலர்ப்படலை, 158.
மலர்ப்பாவை, 149.
மலர்ப்பிணையல், 137.
மலர்ப்பூஞ்சோலை, 118.
மலர்மகள், 148.
மலர்மழை, 59.
மலர்வேரி, 14.
மலிர - நிறைய, 20, 26, 76.
மலை - புகழ்தல், 118.
மலைச்சாரல், 99, 112, 116, 128, 156, 164.
மலைப்பள்ளி, 134.
மலைப்பெய்நெய் - தேன், 62.
மலையினீர், 20.
மலைவளம்புகழ்தல், 117.

மழலை, 117.
மழலையம்பாடல், 120.
மழலையள், 142.
மழலையன்னம், 130.
மழு, 100.
மழுகிய, 92.
மழைக்கண், 32, 58, 65, 78, 138.
மழைக்காலன்ன கூந்தல், 164.
மள்ளர், 149, 159, 180.
மறத்தகைமன்னன், 155.
மறத்தகையண்ணல், 107.
மறப்படைமன்னன், 162.
மறப்படையிளையர், 172.
மறமாச்சேனன் - பிரச்சோதன அரசன், 58, 151.
மறல, 129.
மறலி, 126.
மறவர், 126.
மறியிலைக்கம்மம், 169.
மறுகணிகடை, 66.
மறுத்து - மீட்டும், 107.
மறுதரவு, 155.
மறுபிறப்புணர்ந்தமாந்தர், 88.
மறுமொழி - விடை, 67, 79.
மறுவுடைமண்டிலக்கடவுள், 81.
மறுவுவந்து - மீண்டுவந்து, 81.
மறை - இரகசியம், 122.
மறைஇ, 165.
மறைநவில்நாவின் அந்தணன், 18.
மறைப்பிடன், 85.
மறையிற்கிரிகை, 33.
மறையோம்பாளர், 28.
மன்பெருங்குமரன், 173.
மன்ற - நிச்சயமாக, 123.
மன்று, 63, 66, 112.
மன்னகுமரன், 31, 87, 165.
மன்னருண்மன்னன், 3, 95, 180.
மன்னவமுனிவன், 131.
மன்னுமன்னன் - பகைவன், 153.
மனக்கோள், 6.
மனம்புரிதோழன், 177.
மனனெகிழ்ந்தஅருள், 64.
மனைக்கிழத்தி, 162.
மனைக்கிழமை, 40.
மா-குதிரை, 112; மாமரம், 110, 177.
மாஅலன்ன காவலன், 81.
மாகவிசும்பு, 82.
மாகளவனம், 67.
மாசுவினை, 165.
மாடநிரைகளுக்குக் குன்றின்நிரை உவமை, 53.
மாடம், 129.
மாடமறுகு, 10.
மாண்டதோழர், 164.
மாண்முடிமன்னன், 74.
மாண்வினைக் கிண்கிணி, 16.
மாணி - பிரமசாரி, 76.
மாத்திரை, 86.
மாதங்கம், 77.
மாதர்த்தேவி, 131.
மாதரைக் கணவனுக்கு இடவயின் இருத்தல், 39.
மாதவம், 131.
மாதவமுனிவன், 120.
மாதவர், 130, 165, 177.
மாதவன், 170.
மாதாங்குதடக்கை, 95.
மாதிரம், 159.
மாதுளை, 177.
மாம்பொழிற் சோலை, 115.
மாமன், 107.
மாயச் சாக்காடு, 3.
மாயம், 165.
மாயமள்ளர், 159.
மாயயானை, 155.
மாயிகாஞ்சனம் - கபடவித்தை, 4.
மாயோன் மார்பிற்றிருமகள், 3.
மாயோன் மார்பின் ஆரம், 124.
மார்பிற்செல்வம் - இன்பம், 3.
மார்வன், 76, 138, 152.
மாராட்டம், 166.
மாலைதொடுத்தல், 117.
மாலைமார்பன், 172.
மாலையணிநகை - முத்தமாலை, 49.
மாலையாமம், 79.
மாவின் தழை, 170.
மாவீழ் ஓதி, 53.
மாழாந்து - மயங்கி, 93.
மாற்றுத்தொழின்மன்னர், 15.
மாறடு வேற்கண், 126.

மாறுதிரை, 46.
மான்றேர், 76.
மான்ஞேருங்கூறும் நோக்கினர், 16.
மானமர்நோக்கு, 126.
மானிணைப்புழுக்கல், 116.
மானிற்பெடை, 99.
மானேர்நோக்கியர், 41.
மிகுதிவேந்து, 2.
மிச்சில், 18.
மிஞிற்றினம், 118.
மித்திரகாமன், 180.
மிருகாபதி, 105.
மிலேச்சர், 74.
மிழற்றல், 170.
மிழற்றி, 155.
மிழற்று, 16.
மின்னுறழ் சாயல், 164.
மின்னென ஒடுங்கல், 144.
மின்னேர்சாயலர், 57.
மீக்கூர்ந்து - அதிகரித்து, 120.
மீக்கூறிய, 3, 151.
மீக்கூறி-மேலாகச்சொல்லப்பட்டு, [52.
மீக்கோள் - போர்வை, 136.
மீச்சிவப்ப, 127.
மீமிசை - மேலே, 54.
மீளி, 173.
மீன்கண்டன்ன மணல், 73.
மூக்குடை - மூன்று குடைகள்; சந்திராதித்தியம், நித்திய விநோதம், சகலபாசனமென்பன, 13, [52.
முக்குழிக்கூட்டம், 18.
முக்கூட்டமிர்து, 31.
முகமற்கிளவி, 88.
முகமன் - உபசாரம், 75.
முகனமர்ந்து நோக்கல், 88.
முகனமர்ந்துரைத்தல், 86.
முகிழ் - அரும்பு, 13.
முகிழ்ந்தேந்திளமுலை, 142.
முகிழ்நகைக்கிளவி, 155.
முகிழ்விரல், 23, 89, 172.
முகை, 113, 133.
முகைப்பூண், 152.
முகைமலர்க்கோதை, 26.
முசு, 147.
முசுக்கலை, 144, 170.
முட்டாது, 10.
முட்டில்செல்வம், 26.
முட்டில்வாழ்க்கை, 180.
முடந்தாட்பலவு, 116.
முடி - கிரீடம், 53.
முடிக்கலம், 44, 172.
முடித்தார்மார்பன், 172.
முடிநிலை, 25.
முடிமுதல், 26, 31 - 2.
முடியணி, 13, 142.
முடீஇ - முடித்து, 21.
முத்தணிவடம், 168.
முத்தம், 125.
முத்தமாலை, 32.
முத்தமுமணியும், 30.
முத்தாரம், 42, 154, 161, 168.
முத்தின்தாமம், 8.
முத்தீ, 17.
முத்து-முத்தம், 25, 38, 141, 161.
முத்துஉத்தரியம், 1.
முத்துத் தாமம், 36.
முத்துப் பந்தர், 41.
முத்துப்புரி - முத்துவடம், 11.
முத்துமணல், 59.
முத்தொடு தாரும் பூட்டல், 15.
முதற்பெருந்தேவி, 165.
முதிர்கோட்டெங்கு, 130.
முதுநீர்ப்பொழில், 27.
முதுபொழில், 30.
முதுமகள், 177.
முதுமைக்காலம், 96.
முதுமொழி, 147.
முந்துறீஇ, 123, 135, 138, 141, [143.
மும்முறைஇறைஞ்சுதல், 24.
முயக்கம், 127.
முயக்கு, 143.
முரசம், 6.
முரசம் அடிக்கப்படும் நாட்கள், [6-7.
முரசமுழக்கிற்கு இடியொலி, 1.
முரசியம்பும் முற்றம், 38.
முரட்கோலிளையர், 10.
முரண், 180.
முரிந்தேந்துபுருவம், 133.

முரிவு - வளைவு, 139.
முருக்கல் - அழித்தல், 99.
முருக்கிய, 133.
முருந்து, 133.
முல்லை, 110, 170.
முல்லையங்கோதை, 40.
முல்லைவெண்போது, 125.
மூலைமுதல், 142.
முழவின்பாணி, 124.
முழவு - மத்தளம், 50, 142.
முழீஇ - முத்தாடி, 142.
முழை - குகை, 49.
முள், 48.
முள்ளெயிறு, 127.
முளைக்காற்கோதை, 37.
முளையகல், 18.
முற்றில், 107.
முற்றணிப்பெருங்கலம், 13.
முற்றம் - ஸந்நிதி, 67.
முற்றவை - முற்றிய (அறிவு முதிர்ந்தோர் கூடிய) சபை, 6.
முற்றுணை, 97.
முறுவல், 133.
முறுவற்செவ்வாய், 78.
முறைபோகிய ஆசிரியர், 30.
முன்போக்கு, 96.
முன்னடி, 177.
முன்னீர், 164.
முன்னையிர், 86.
முனித்தலைச்சிறூர், 11.
முனிமூதாட்டி-சாங்கியத்தாய், 88.
முனிவர், 69.
முனிவர்திருமிதம், 120.
முனிவர்மகள், 135.
முனிவன், 106.
முனைவர், 29.
மூங்கிற்காடு, 157.
மூங்கைகள் - ஊமைகள், 69.
மூசுதல், 118.
மூட்டமை கிழி, 12.
மூத்தோர், 15.
மூதறிமுனிவன், 119.
மூதாட்டி, 83, 88, 150.
மூதூர், 3, 5, 7, 8.
மூதூர் வாயில், 28.
மூர்க்கரது இயல்பு, 96.
மூரிக்கொள்ளான், 34.
மூரிநிமிர்தல்-சோம்புதீர நிமிர்தல், 50.
மூவகைப்படிவம், 129.
மூவகையோகம், 71.
மேய்ப்பேய், 75.
மெல்லென் ஓதி, 21.
மெழுகுசெய்பாவை, 144.
மென்மைத்தோள், 132.
மேதகுவனப்பு, 29.
மேம்படீஇயர், 40.
மேயது, 165.
மேயோர், 83.
மேல்வரவு, 173.
மேவரவமைத்தல், 109.
மேவன, 120.
மேற்படி, 180.
மைந்தரும் மகளிரும், 118.
மைந்து - விருப்பம், 118.
மைந்நிறப்புழுக்கு, 20.
மையணிவேழம் - அஞ்சனமணிந்த யானை, 112.
மையல்வேழம், 76.
மையலுள்ளம், 134.
மையறுதாமரை, 148.
மோசிவாய் உழுவை, 147.
மொய்ம்பினோர், 107.
மோடு, 67.
மோடேந்தரிவை - துர்க்கை, 67.
மோதிரம், 114.
மோய்மார்கள் - தாய்மார்கள், 90.
மௌவல், 111.
யந்திர ஊர்தி, 72.
யவனப்பாடி, 71.
யாண்டுகெழிந்தன்ன ஆர்வம், 138.
யாணர் - பேரழகு, 32, 78.
யாப்பமைகாதல், 90.
யாப்பு-கட்டு, 8, 48, 66, 162, 173, 178.
யாப்புப்பிணி, 149, 157.
யாப்புறு செய்கை, 150.
யாப்புறுமண்டபம், 42.
யாமக்கோட்டம், 99.
யாவதும் - சிறிதும், 153.
யாழ், 75, 104, 107.

யாழும்பாட்டும், 104.
யாறு, 109.
யாறுபுகுகடல், 46. [மிடம், 65.
யானைத் தானம் - யானைகள்கட்டு
யானை நாலிரண்டு மிகையா ஆயி
ரம் - ஆயிரத்தெட்டியானை, 15.
யானைப்படை, 7.
யானைமாயம், 4, 152.
யானைவேட்கை, 2.
யூகந்தராயணன் - யூகி, 83.
யூகந்தராயன்-யூகி, 96.
யூகம் - கருங்குரங்கு, 130.
யூகி - உதயணன் நண்பரில் ஒருவன், 3, 62, 71, 79-80, 85, 88-9, 93, 98, 104, 150-51, 153-4, 156, 163, 176, 180.
யோகம், 71, 176.
வகையுளி - வகைப்படி, 29, 89.
வஞ்சவிரக்கம், 86.
வஞ்சிமருங்குல், 81. [அசைவு, 16.
வட்டநடக்கம் - வட்டமான
வட்டப்பெரும்பூண், 28.
வட்டமைத்து - வட்டமாக அமை
வட்டவாழி, 171. [த்து, 12.
வட்டி - பெட்டி, 9.
வட்டிகை - எழுதுகோல், 55.
வட்டிகைப்பலகை, 92.
வட்டிகைவாக்கு - எழுதுகோலின் திருத்தம், 90.
வட்டுடை - வீரர் முழங்காலளவாக உடுக்குமுடை, 32, 50.
வடக்கு, 29.
வடமென் மருங்குல், 29.
வடி - மாவடுவின் பிளவு, 172.
வடிப்போழ்ந்தன்ன கண், 27.
வடிமலர்த் தடக்கை, 17.
வடிமை, 131.
வடியிலைக்கதிர்வாள், 157.
வடுவுரை, 84.
வண்டார்கோதை, 159.
வண்டார்மார்பன், 108.
வண்டிமிர்கோதாய், 170.
வண்டினம், 126, 130, 161.
வண்டு, 139.
வண்டுளர் ஐம்பால், 178.
வண்ணக் கலிங்கம், 11.
வண்ணக்கைவினை, 55.
வண்ணக்கோதை, 63, 175.
வண்ணப்பாவை, 92.
வண்ணம்-தன்மை; நிறமுமாம், 54.
வண்ணமகளிர், 42.
வண்மை, 115.
வணங்குகொடிமருங்குல், 65.
வணர்ந்து - வளைந்து, 54.
வத்தவ மகடூஉ - வத்தவ நாட்டுப் பெண், 166.
வத்தவமன்னன், 61, 148.
வத்தவர்கோமான், 98, 150.
வத்தவர்தோன்றல், 103.
வத்தவர் பெருமகன், 43, 123, 136, 151, 154.
வத்தவர்மன்னன், 59.
வத்தவரிறைவன், 4, 14, 26, 58.
வத்தவன், 28, 72, 76, 92, 94, 108, 131, 180.
வதுவை - கலியாணம், 14, 55.
வதுவைக்கோலம், 60.
வதுவைச்செல்வம், 5.
வதுவைத்தானம் - கலியாணம் நடக்குமிடம், 24.
வந்தக்கடைத்தும், 139.
வம்பமாந்தர் - புதியமனிதர், 36.
வம்பலர் - அயலார், 65.
வயங்கிழை, 153, 178.
வயந்தககுமரன் - உதயணனுடைய தோழர்களுள் ஒருவன், 28, 85, 131, 159.
வயந்தகன், 36, 79, 91, 146.
வயமா, 157.
வயவர் - வீரர், 38, 73.
வயவன், 76.
வயிரக்குழை, 42.
வயிரக்கொடுங்குழை, 36.
வயிரத்தோட்டி-வயிரத்தாற்செய்த அங்குசம், 37.
வயிரப்பல்லரி, 12.
வயிரம், 25, 38.
வயிறு அதுக்கல், 160.

வரன்றி, 124.
வராகன் - பிரச்சோதனனது ஏவ
லாளனாகிய ஒரு வீரன், 64.
வரால், 129.
வரிச்சாலேகம், 56.
வரிசையொத்துப்புகுதல், 14.
வரித்த, 38, 168.
வரித்தபூங்கொடி, 37.
வரிமான், 47.
வரியிதழ் அனிச்சம், 110.
வரீஇ - எழுதி, 47.
வரீஇய, 79.
வருட்டி - வயமாக்கி, 91.
வருட்டு - வருட்டி, 77. [119.
வருணமொன்றாய் மயங்கியவூழி,
வருஉம், 138, 158.
வரை - எல்லை, 56.
வரைச்சாரல், 109, 170.
வரைத்தடக்கை, 121.
வரைப்பகம், 150.
வரைப்பு, 89, 96, 174.
வரைபுரைமார்பன், 80.
வரைபுரையகலம், 151.
வரைமார்பன், 147.
வரைமிசைமகளிர் - மலையிலுள்ள
தெய்வப் பெண்கள், 54.
வரையுடைச் சாரல், 147.
வரைவில் வண்மை, 61.
வல்லவர், 43.
வல்லவன்புனைந்த கம்மம், 11.
வல்விதின், 34.
வல்லே - விரைவாக, 104, 159.
வல்லை - வல்லாய், 155.
வல்லோர், 35.
வலக்கும் - கட்டும், 157.
வலந்த மாலை, 19.
வலப்பாற்சென்னி, 33.
வலம்புரி, 12.
வலம்புரிவட்டம், 37.
வலமுறைவகுத்தல், 30.
வலமுறைவருதல், 31.
வலிக்கற்பாலை, 153.
வலிகெழுநோன்றாள், 26. [154.
வலித்தகருமம் - நினைத்தகாரியம்,
வலித்தது, 154.
வலித்தனர், 148.
வலித்தனள், 178.
வலிப்ப - துணிய, 151.
வலிப்பு - துணிவு, 66, 83.
வலிபுணர் வதுவை, 23.
வலியா - துணிந்து, நினையாத, 55.
வழித்தொழில் - பின் செய்யும்
வழிமொழி, 141. [தொழில், 145.
வழிவழி, 141.
வழீஇ - வழுவி, 74.
வழீஇய - வழுவிய, 153.
வழுக்காமரபு, 6.
வழை - சுரபுன்னை, 110, 128.
வள்ளல், 108. [30, 48, 127.
வள்ளி - கொடி, சங்குவளை, வளை,
வள்ளிதழ், 108.
வள்ளிதழ் நறுந்தார், 148.
வள்ளிமருங்குல், 123.
வள்ளுகிர் - கூரியநகம், 50.
வள்ளுவமுதுமகன், 7. [134.
வள்ளை - உலக்கைப்பாட்டு, 127,
வளர்பிறையன்ன மல்லிகைக் கத்
வளவு, 48. [திகை, 33.
வளை - தோள்வளை, 51.
வளைஇ - வளைத்து, 49, 137, 149.
வளைபொலிபணைத்தோள், 3.
வளைபொலி முன்கை, 23.
வளையம், 171.
வறுவிது - ஒன்றுமில்லாதது, 109.
வன்கண்மை, 167.
வன்கணாளர், 170.
வனப்பு - அழகு, 5, 16, 52.
வாக்கமை சிகை, 33.
வாக்கமைவாளன், 157.
வாக்கு - திருத்தம், 55, 90, 132.
வாக்குவகை, 92.
வாகை, 40.
வாகைத்தளிர், 39.
வாசச்சுண்ணம், 10.
வாசநறுஞ்சாந்து, 44.
வாசவதத்தாய், 152.
வாசவதத்தை - பிரச்சோதனன்
மகள்; உதயணன் மனைவி, 3, 5,

7, 17, 21, 26, 28, 58, 60, 63, 65, 78, 89, 94, 100, 123, 126-7, 131, 148, 159, 175, 180. [உவமை, 3.
வாசவதத்தைக்குத் திருமகள்
வாசவெண்ணெய், 41.
வாட்கண், 7.
வாட்டொழிற் கம்மம், 34.
வாட்டொழிற்றடக்கை, 136.
வாணிகர் - வைசியர், 13.
வாணுதல், 152.
வாதிகர் - வாசனைப் பொருளைக் கூட்டுவோர், 11.
வாய்க்கயிறு, 157.
வாய்ப்பறை, 13.
வாய்ப்புள் - வாய்ச்சொல், 66.
வாய்ப்பூச்சு - ஆசமனீயம், வாய்
வாய்முத்து, 141. [கழுவுதல், 33.
வாய்மொழி - உண்மைச்சொல், 85, 148, 153, 161, 178.
வாய்மொழிக்கம்பல், 11.
வாய்வதின், 37.
வாயில், 179.
வாயிற்செல்வம், 38.
வாயின்மாடம் - கோபுரம், 56.
வார், 6.
வார்கவுள்யானை, 172.
வார்ந்த, 36.
வாரம் - அன்பு, 72.
வால்வளைப்பணைத்தோள், 152.
வாலணி - தூய்மையான ஆபர
வாலவிழ்க்கலவை, 19. [ணம், 25.
வாலிழைமாதர், 55, 84.
வாலொளி - 49.
வாவற்படர்ச்சி - வௌவாற் பறவையின் செலவு, 68.
வாழை, 1, 110, 130, 177.
வாள்வரி உழுவை, 99.
வாளரித்தடங்கண், 27.
வாளை, 129.
வாளைக்கையிற்புரட்டல், 34.
வாளைத்தீட்டல், 34.
வாளைத்துகில்மிசைப் புரட்டல்,34.
வான்பூத்தன்னநகரம், 109.
வானமீன், 38.
வானவர் மகளிர், 116.
வானவில், 166.
வானிற அமிர்தம், 62.
விக்கிரன், 101, 105.
விகற்பம், 69.
விச்சாதரர்-வித்யாதரர், 51, 179.
விச்சாதரியர், 117.
விச்சை, 107, 176.
விசயம், 63, 175.
விசயவரன், 180.
விசித்திரம், 48.
விசும்பிவர்மதி, 45.
விசும்பினீர், 20.
விசும்புவந்திழியினும், 153.
விசும்புறைதேவர், 30.
விசையுடைவேழம், 107.
விட்டிசினுங்கு, 170.
விடத்துஅழற்றல், 156.
விடாஅ, 119.
விண்டீர்மகளிர், 58.
விண்டோய்கானம், 94.
விண்ணகக்கிழவன், 6.
விண்ணகம், 16.
விண்ணணங்கும், 6.
விண்ணவர்காப்பமன்னுக, 35.
விண்ணவர் கிழவன், 25.
விண்மேம்படூஉம் விழுத்தகவு, 29.
வித்தக ஆணி, 72.
வித்தக நறுந்தார், 152.
வித்தக நாசி, 47.
வித்தகப்பத்தி, 44.
வித்தகம் - திறமை, நுட்பமான சிற்பத்தொழில், 5, 49, 54, 92.
வித்தகர், 38, 43, 71.
வித்தகர் புனைந்த சித்திர நெடுங்
வித்தகவாளர், 32. [குடை, 36.
வித்தக விதானம், 37.
வித்தகவினைஞர், 43.
வித்தகவுருவீ, 160.
வித்தகவெண்குடை, 8.
வித்தகவேயுள், 48.
விதவை, 116.
விதானம், 1, 37.

விதியுளி, 34.
விதிர்ப்பு, 35.
விதுப்பியல், 93.
விதும்பி, 134.
விதும்பிநோக்கல், 56.
விபுலம், 101.
விம்மம், 66, 143.
விம்மல், 94.
விம்முறுதுயரம், 165.
விம்முறுநிலைமை, 153.
விமானம், 72, 159.
வியர், 139.
வியலகவேந்தன், 121.
வியன்கண் ஞாலம், 3.
வியாழம், 167.
விரகுளி, 8.
வி[illegible]ம், 24, 130.
விரதமழு, 100.
விரலணி, 171.
விரவுமலர்க்கோதையர், 124.
விரிசிகை, 134, 170.
விரித்தமைத்த கூந்தல், 166.
விரீஇ, 31.
விருந்தாளர், 155.
விரும்புபு, 134.
விரைஇ, 169.
விரைவதின், 36.
விரைவனர் - விரைந்து, 55.
விலங்கல் - குறுக்கிடுதல், 2.
விழுக்கலம், 42.
விழுக்குலைவாழை, 1.
விழுச்சீர் - சிறந்த சிறப்பு, 49.
விழுத்தகவு, 29.
விழுத்திணை, 39.
விழுப்பம், 108, 154.
விள - ஒருமரம், 110.
விளக்கு, 37.
விளக்கொளி, 1.
விளங்கிழை, 5, 145.
விளங்கிழைக்குறுமகள், 134.
விளிம்புரீஇ, 43.
விற்றிறற்றுணை, 180.
வினைகழூஉங்கங்காதீரம், 86.
வினைத்துகள், 69.
வீ - மலர், 114.
வீக்கம், 149.
வீங்கிளமென்முலை, 16.
வீசி - வழங்கி, 35, 42, 52.
வீசுவளி, 43, 78.
வீணை, 76.
வீணைக்கிழத்தி, 160.
வீணைக்கைவினை, 97.
வீணைக்கோல், 172.
வீணைவித்தகம், 5.
வீணைவித்தகன், 97.
வீதிக்கு யாறு உவமை, 53.
வீயாச்செங்கோல், 105.
வீரியன், 39.
வீழ்பவை - விரும்புபவை, 118.
வீற்றிடம், 26.
வீற்றிருந்து, 179.
வீற்றிருப்பது, 107.
வீற்றினிதிருத்தல், 106.
வீறு, 112.
வேகுட்சி, 66.
வெகுட்டி, 64.
வெங்கண்மறவர், 126.
வெங்கண்வனமுலை, 168.
வெங்கண்வேந்தன், 91.
வெங்கதிர், 79.
வெங்கோல், 176.
வெஞ்சுடர், 159.
வெஞ்சுடர்வீரன், 23.
வெட்சி, 110.
வெடிபட அடுக்கிய கோலம், 35.
வெண்கண்ணாடி, 37.
வெண்குடை, 8, 180.
வெண்சாந்து, 30, 40.
வெண்டுகில், 7, 33, 39, 40, 42.
வெண்ணிலா முற்றம், 101.
வெண்ணிறமலர், 33.
வெண்ணுரை, 41.
வெண்ணெய், 31.
வெண்பிறை, 167.
வெண்பூ, 46.
வெண்பூஞ்சுள்ளி, 110, 129.
வெண்பூந்தாமம், 1.
வெண்பொரி, 22.

வெண்பொற்போர்வை, 45.
வெண்மணல், 18.
வெண்மணற்பந்தர், 9.
வெண்மணன்ஞெமிரியபந்தர், 18.
வெண்மதி, 167.
வெண்மீன், 24.
வெந்திறல்வீரன், 97.
வெந்திறல் வேந்தன் - பிரச்சோத
வெந்துயருவினை, 2. [னன், 24.
வெந்துயருவினை வீட்டிய அண்
ணல் - அருகன், 2.
வெந்துளி, 90.
வெந்நோய், 176.
வெம்பனி, 94, 138.
வெம்மைபொதிந்த முலை, 54.
வெய்துயிர்த்தல், 170.
வெய்யவனூரும் தேர், 71.
வெய்யோன், 2, 42, 46.
வெருளி, 130.
வெள்ளி, 25, 136, 149.
வெள்ளிக்கதவு, 48.
வெள்ளிடை, 170.
வெள்ளிதழ்நறுமலர், 122.
வெள்ளிதின், 25.
வெள்ளியகல், 20.
வெள்ளியம்பலகைப் பீடிகை, 10.
வெள்ளிவேயுள், 11.
வெள்ளைநோக்கம், 134.
வெள்ளைமை, 163.
வெற்றம் - வெற்றி, 39, 65.
வெற்றவேல் - வெற்றியையுடைய
வெற்றித்தானை, 175. [வேல், 54.
வெறிக்களம், 11.
வெறுக்கை, 35.
வெறுத்தவேட்கை, 27.
வென்வேல், 67.
வென்றித்தானை, 101.
வென்றிமுழக்கம், 45.
வென்றி வியனகர், 64.
வேகத்தானை, 61, 168.
வேகநம்பி, 95.
வேகநோக்கம், 139.
வேகம், 83.
வேகவுள்ளத்துவேழம், 15.
வேக வெவ்வழல், 116, 188.
வேகுறுதுயரம், 150. [176.
வேங்கை - ஒருமரம், 110, 115,
வேங்கை விரியிணர், 114.
வேட்கை, 93, 138, 149, 152
வேட்டம், 148.
வேட்டவிருப்பு, 57.
வேட்டுவர், 82, 89, 149.
வேடு - வேட்டுவச்சாதி, 81.
வேண்டிடத்து - வேண்டுமிடங்க
வேண்டுவெயின், 176. [ளில், 49.
வேண்டுறுகுறை, 154.
வேத்தவை, 106.
வேதமுதல்வன் விளம்பியநூல், 77.
வேதியர், 10.
வேந்தன்மகள், 42.
வேம்பு, 107.
வேய், 110. [116.
வேயின்குறை கண்டன்னதோள்,
வேயுடைத்த முத்தம், 125.
வேயுள், 10, 42, 48, 162.
வேர்வு, 114.
வேரி - கள், 14.
வேல் ஒருவலத்துயரிய இளையவன்,
வேல்வலம், 7. [43.
வேழம்வணக்கும் இசை, 107.
வேழவேட்டம், 94.
வேள்விக் கலப்பை, 130.
வேள்விச்சமிதை, 10.
வேள்விச்சேதான், 30.
வேற்கண், 126. [தொழில், 49.
வேற்றொழில் - வேல்வடிவத்
வேற்றோன், 69.
வேனில் இலவம், 80.
வையம், 71, 89, 111.
வைரம் - வைரத்தினம், 50.

Kesari Printing Works, Madras.